

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

۲۰

زنجیره‌ی هزری هاوچه‌رخى نيسلامى

به سه رهاتى پیغه مبه‌ران بو مندال و لاوان

چاپى
دووه‌م

نوسینى

ابو الحسن على الحسنی التدوی

الشهر

ئارامى گه‌لالى

کردویه‌تى به کوردی

بەسەرھاتى پيغەمبەرەران

بۇ مىندالان و لاوان

مه به ست له م زنجیره یه

زنجیره ی هزری هاوچه رخی ئیسلامی

۱. دهوله مه ندکردنی کتیبخانه ی کوردیه به گرنگترین و کاریگه رترین دهقی نه و کتیبخانه ی که مه شخه لی سه رری ئی هزری هاوچه رخی ئیسلامین.

۲. ئاشناکردنی خوینه رو لاوی موسولمانی کورده به دهقی نه و کتیبخانه ی که سه رچاوه ن بۆ پۆشنیری ئیسلامی و سازینه ری بیداری و قیامه تی ئیسلامی پیروزن.

۳. شاره زاکردنی راسته وخۆی لاوی کورد به م سه رچاوانه، ئازادکردنیانه له گشت کووت و به ند و بۆچونی ته سکی حزبا یه تی و تاکره وی و ره وتگه رای.

۴. بناغه یه ک بی بۆ بنیادنانی که سایه تیه کی ئیسلامی به هیژ بۆ هه ر تاکیکی موسولمانی کورد تا توانای نه نجامدانی نه و گۆرانکاریانه ی هه بی که خوای پهروه ردگار پیی سپاردوه.

دهگه ل ریژ و ته قدیرمان بۆ بیرو پای نوسه رانی نه م زنجیره یه، مه رجیش نیه ئیمه پا به ندی هه مو بیروبۆچونه کانیان بین.

با ده ستوریشمان له وه رگرتن فره مایشته که ی خوای پهروه ردگار بییت.

﴿الَّذِينَ يَسْمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ

هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ الزمر - ۱۸

نوسینگه ی ته فسیر

بەسەرھاتی پیغەمبەرەران

بۆ منداڵ و لاوان

نوسینی

ئەبولحەسەن عەلی ئەلحەسەنی ئەدوی

ئارامی گەللی

کردویەتی بە کوردی

مافی لەچايدانهوهی پارێزراوه بو
نوسینگهی تهفسیر

ناوی پهرتوک به عمره‌بی: قصص النبیین للأطفال (۱-۲)
 ناوی نوسه‌ر: أبو الحسن علي الحسني الندوي
 نۆره‌ی و سالی چاپ: سیزدهم: ۱۴۰۵ ک - ۱۹۸۵ ز
 چاپ و بلاؤکردنه‌وه‌ی: مؤسسة الرسالة
 ناوی پهرتوک به کوردی: به‌سه‌رهاتی پیته‌مبه‌ران بۆ مندال و لاوان
 ناوی وه‌رگیت‌ر: ئارامی گه‌لانی
 پیداجمعه‌ی: عبدالله سکتانی
 نه‌خشه‌سازی ناوه: شۆق حمدامین
 نۆره و سالی چاپ: دوهم: ۱۴۳۰ ک - ۲۰۰۹ ز
 بلاؤکردنه‌وه‌ی: نویسنه‌ی ته‌فسیر بۆ بلاؤکردنه‌وه‌و راگه‌یاندن/ هه‌ولێر
 ژماره‌ی سپاردن: (۷۰) سالی ۲۰۰۲
 ته‌راڤ: ۲۰۰۰ دانه

به ناوی خوای به خشندهمیههراڼ

منداله نازیههکان!

دهزانن نوسهری ئهم به سهرهاتانه پیاویکی چهند زانا و لیژان بوه؟، دهزانن جگه لهم پهرتوکه ی بدههستان چهندین پهرتوکی تری داناوه؟، دهزانن ئهم به سهرهاتانه ی چهند به ئاسانی و شیرینی بۆ نویسون، من دلنیام ته گهر بیخویننهوه یان گویتی بۆ بگرن سودیکی زۆری لی وهرده گرن.

لهم پهرتوکه دا به به سهرهاتی پاکترین و راستترین و بهرزترین مڕۆفانی سهر زهوی ئاشنا دهبن، فیری راستی و چاونه ترسی، ههقههروهی و خو پراگری، چاکه کاری و مهردایهتی... فیری گه لێک ههلوێستی جوان و ئاکاری بهرز دهبن.

لهلام پونه ئیوهی خوشهویست له میژه تامه زرۆی پهرتوکیکن که بهزمانیکی ساده و ساکاری مندالانهوه ژیاڼی پیغمبههراڼتان بۆ بگێریتهوه، دهزانم که ئهم پهرتوکه دهخویننهوه دلخۆش دهبن و دهلێن: گه وههکان! دهی زوکه ن شتی دیشمان بۆ بنوسن.

ئارامی گه لالی

۲۰۰۱/۸/۲۳

وتهیهك به پینوسی تویتور و بانگخوازی ئیسلامی

سهید قوتب

من نویسنه کانی خاوهنی ئەم نامیلکهیه (سهید ئەبولخه سهینی نه دوی)م
خویندۆتهوه و روبهروش خۆیم دیوه و ناسیومه، پیاویکە خێوی دڵ و
ناوهزێکی موسلمانانهیه، به ئیسلام و بۆ ئیسلام و به تێگه یشتنیکی چاکی
ئیسلا میانهوه دهژی.

ئەم وتانهی که وا لەم پێشه کیه دا بۆ ئەم نامیلکهیهی دهنوسم و تو ماریان
دهکم گهواهیدانی که له پیناو خواوه دهیده م.

به سهرهاتی پیغه مبهراڼ بۆ مندالان - هه رچهنده قه بارهیه کی بچوکی ههیه
به لām - کارێکی بهرپێز و شایستهیه، ئەم کارهش ده خریته سهر کاره کانی تری
سهید ئەبولخه سهینی نه دوی و برا بهرپێزه کانی تر که له باز نهی بانگهوازی
ئیسلا میدا کار دهکهن. مندالان له گهوران ئاتاجترن که ئیسلا میان به پاک و
بیگهردی پێرا گهیه نرێ، مندالان پتر پێویستیان به م خۆراکه ههیه تا ئەگه ر
جیحێل بون تامو جیژی بروایان له دهرون و، روناکی بروایان له دڵ دابی و
گهشایی بروا له گه ل روحیان تیکه ل بێ. بیگومان چیرۆک و به سهرهاتیش له
بابه ته هه ره له پێشه وه کانه، که دلی بیگهردی مندالانی بۆ والا بێ.

ئەم نامیلکهیه - ئەگه رچی بۆ مندالان نوسراوه - به لām پێموایه زۆرینهی
گهوره کانی ش پێویستیان به خویندنه وهی ههیه، چونکه گه لی کەس له میانهی
خویندندا له بهر ئەوهی ئیستعمار و خاچگه رایی له سه ر پرۆگرامی خویندن

بالادهست بونه، بۆيان ندره خساوه له به سهرهاته كانى قورئانى پيرۆز و مهبهسته قولله كانيان، له كه شوههوا بپروائاميز و پهروهرده ئاميز و كاريگه ره كانيان شارهزا بن، كه لهم ناميلكه يه دا رانويتراره.

گه لى پهرتوكى مندالآنم خويندۆتهوه - كه به سهرهاتى پيغه مبهراڼ درود و سلاوى خويان ليبي به شيك بوه له خويندنه وه كه مدا - ههروه ها له دانانى زنجيره ي (القصص الديني للأطفال) له ميسر، به شداريم كردوه كه به سهرهاته كانى نهم زنجيره يه ش له قورئانى پيرۆزه وه وهرگيراون. به لام بيته وه ي مهبهستم دلپرازي كردنى كه س بى گهواهي دهدهم و ده ليم: كاره كه ي سهيد نه بولحه سەنى نه دوى له هه مو نهم كارانه كاملتره، نه ویش له بهر نه وى گه ليك ئامۆزگارى ناسك و رونكرده وى مهبهستى تيدايه كه مهبهستى به سهرهاته كه و پوداو و هه لۆيسته كانى به سهرهاته كه وه ده رده خەن ههروه ها گه ليك ليديوانى له ئاميزى به سهرهاته كان تومار كردوه كه نه گه ر له دلى مندالآن يان له دلى گه وراڼ سه قامگير بن نه وا گه ليك هه قيقه تى بپروا ئاميزى ترسناك په خش ده كەن.

خوا پاداشتى چاكه ي سهيد نه بولحه سەن بداته وه و سهركه وتوترى بكات، خوا بيكات ه مایه ي رينوینكردى نه و وه چه ^(۱) تازه يه ي كه له هه مو لایه كه وه ره شه با و گه رده لول لييان هه لكردون و دپك و داليان ده خريته سه ر پيگا و تاريخيان به سهردا راده شكى، نه و وه چه تازه يه ي كه تا بلى پيويستيان به پوناكى و چاوديرى هه يه، له چاوديريه كه ش پيويستيان به دلسۆزيه. سهركه وتنيش له دهستى خوا دايه.

پېشەکی

برازای^(۱) ئازیزم!

دیاره زۆر ھەزەت لە چیرۆک و بەسەرھاتە، ھەلبەت ئاوازاکانیشت ھەر وەك تۆ وانە. دەبینم پەر بە تاسە و ئارەزوتەو ھەر گۆی بۆ چیرۆکان رادەدێری و دەیانغۆینیەو، بەلام بەداخەو ھەر دەتبینم ھەر تەنھا بە خویندەنەو ھەر چیرۆکی سەگ و پشیلە و گورگ و شیر و ورچ و مەیمون خەریکی، دەزانم ناچاریشی ھەر دەبێ ئەم جۆرە چیرۆکانە بخوینیەو چونکە چاپ نەکراون و وەدەستت ناکەون. بێگومان سوچ و ئۆبال لە ئەستۆی ئێمە دایە.

دیاره دەستت پێکردووە فێری زمانى عەرەبى بى كە زمانى قورئان و پېغەمبەرەو ئاینەكەتە، دەبینم گەلێكى بۆ تامەزرۆی و گەرەكتە بیتوێژیەو. بەلام من شەرم لە خۆم دەكەمەو ھەر كە لە چیرۆكى ئازەلان و ئەفسانە و قسەى پرۆپوچ بترازى ھىچ جۆرە چیرۆكىكى تری عەرەبى نادۆزیەو كە لەگەڵ تەمەنەكەت بگۆنجى.

بۆیە وام بە باش زانی ھەم بۆ تۆ و ھەم بۆ منداڵە موسلمانەكانیش دەست بكەم بە نوسینی بەسەرھاتى پېغەمبەرەن (سلاوى خاویان لیبى)، شىوازەكەشى بە جۆریكى وا بێ كە لەگەڵ تەمەن و ئارەزوتان بگۆنجى. جا

(۱) برازای نوسەر ناوی موحەممەدى كۆپى دكتور عبدالعلی ئەلخەسەنیە، سوپاس بۆ خوا لە زمانى عەرەبیدا بلیمەتێكى چاكى لى ھەلكەوتو، ئیستاكەش بۆتە سەرنوسەرى گۆفارى (البعپ الإسلامى). كە لە شارى لوكنھوى ھىندستان دەردەچى.

بفرمو له گهڵ یه کهم نوسراوی (به سهرهاتی پیغه مبهراڼ بۆ منداڵان) وهك دیارییهك پیشكهشت بێ.

به سهرهاته كانم به نهشم و شیوازیکی منداڵانه و به گوێرهی سروشتی منداڵان گێژاوه تهوه، بۆیه وشه و پرسته كانم دوباره و سیبارة کردونه تهوه و واژه و دهسته واژهی ئاسانم به کارهێناوه و پروداوه كانم به درێژی پانواندون.

هیوادارم كه منداڵان یه كهمین په رتوك له قوتابخانه دا له باره ی زمانى عه ره بیه وه بخوینن و بیتویژنه وه ئهم نامیلکه یه بیت.

پاش ئهمه - به یارمه تی خوا - به سهرهاتی گه لێك له پیغه مبهراڼی تهرت پیشكهش ده کهم.. به سهرهاتی خوڤ خوڤ و به تام و چیژ، پون و په وان و ئاسان، سوک و ساکار و جوان، له سه روی هه موشیانه وه له شتی پرپوسچ و درۆ دور بێ.

موحه مه د گیان! یاخوه چاوی دا یك و باوك و مامت پێ بگه شیته وه و ئیسلامت پێ ببوژیته وه، یاخوه به ره که تی بابوای پیرانت پێدا به سه ر بنه ماله و سه ر جه م موسلمانان بباریته وه...

عه لی ئه له سه نه ی نه دوی

پیغمبرِ مہِ ران

بہشی یہ کہم

به سه رها تی

پیغهم بهر ئیبراهیم

سلاوی خوی لیلی

۱- بت فروشه كه

بەر له پۆژگارێكى گەلى دێرىن.
له گونديكدا پياويكى زۆر بهناوبانگ ههبو.
پياوهكه ناوى نازهر بو.
نازهر بتى دهفروشت.
گوندهكه خانويكى گەلى گهورهى لیبو.
خانوهكەش گەلى بتى جۆراوجۆرى تێدابو.
خەلكى گوندهكه سوژدهيان بۆ بتهكان دهبرد.
نازهریش ساي^{وېستو} (۱) خەلكهكه بتهكانى دهپهرست و سوژدهى بۆ دهبردن.

۲- كورهكهى نازهر

نازهر كورپێكى زۆر زيرەك و نازاى ههبو.
كورهكه ناوى ئيبراهيم بو.
ئيبراهيم خەلكى دەدى سوژدهيان بۆ بتهكان دهبرد.
دهيدى خەلك بتهكان دهپهرستن.
ئيبراهيم دهيزانى بتهكان له بهرد دروستكراون.

(۱) ساي: وهكو

دەيزانى بىتەكان نادوین و نابىستى.

دەيزانى بىتەكان زىيان و قازانچ نابەخشن.

دەيدى مىش و مەگەز لەسەر بىتەكان ھەلەدەنىشن كەچى ناتوانن بەرگرى
لەخۆيان بىكەن.

دەيدى مشك و مىرو خواردنى بىتەكان دەخۆن كەچى ناتوانن دەريان بىكەن.

ئىبراھىم لەبەر دلى خۆيەو دەيگوت:

بۆچى خەلك سوژدە بۆ بتان دەبەن؟

ئىبراھىم لەبەر دلى خۆيەو دەيپىرسى:

بۆچى خەلك لە بتان دەپارپىنەو؟

۳- نامۆزگارىيەكەى ئىبراھىم

ئىبراھىم بە باوكى دەگوت:

- بابە گيان! بۆچى ئەم بتانە دەپەرستى؟

- بابە گيان! بۆچى سوژدە بۆ ئەم بتانە دەبەى

- بابە گيان! بۆچى لەم بتانە دەپارپىيەو؟

- خۆ ئەم بتانە نادوین و نابىستى!

- خۆ ئەم بتانە زىيان و قازانچيان نيە!

- ئاخىر لەبەرچى نان و ئاويان بۆ دادەنيىن؟

- خۆ ئەم بتانە ناخۆن و ناخۆنەو!

بەلام ئازەر لەم وتانە نەدەگەشت و تورە دەبو.

ئىبراھىم ئامۆزگارى خەلکە کەشى دەکرد و دەيگوت:

- واز لە بتيە رستی بيئن.

بەلام خەلکە کە نەدەفامين و تورە دەبون.

ئىبراھىم گوتى:

- کەواتە ھەركاتى خەلک لە گوند بچنە دەرەو ھەوا بتيەکان دەشکيئم،

ئەوسا خەلکە کە تيدەگەن کە ئەم بتيانە ھيچيان لە دەست نايە.

۴- ئىبراھىم بتيەکان دەشکيئن

جەژن ھات و خەلکى گوندى دلخۆش و شاد بون.

خەلکە کە بۇ جەژن و شادی لە گوند چونە دەرئ.

مىندالەکانىشان لە گەل خۆ برد.

باوکى ئىبراھىمىش لە گوند دەرچو.

بە ئىبراھىمى گوت:

- ئەتۆش لە گەلمان دىي برۆين؟

ئىبراھىم گوتى:

نەخىر.. من نەخۆشم!

خەلکە کە لە گوندى چونە دەرئ تەنھا ئىبراھىم نەبى.

تەنھا ئىبراھىم لە مالىي مايەو.

پاشان ئیبراهیم چوه لای بته کان و پییگوتن:

- دهی پیم بلین دتهوانن بدوین؟

- دتهوانن گویتان لیبی؟

- تهو ته نان و ئاو...! دتهوانن بیخون؟ دتهوانن بیخونهوه؟

بته کان بیدهنگ بون و مته قیان له دهم دهرنه هات.

چونکه بته کان له بهرد دروستکرا بون، بهردیش ناتوانی بدوی.

ئیبراهیم پییگوتن: چیتانه بؤ قسه ناکهن؟

بته کان ههر بیدهنگ بون و قسه یان نه کرد.

تهو جا ئیبراهیم تورپه بو و تهو ره کهی گرته دهست.

ئیبراهیم بته کانی دایه بهر تهوران و گشتی شکاندن.

تنها بته ههره گهوره کهی هیشتهوه و تهو ره کهی به گهرده نیهوه هه لواسی.

٥- کی ئهم کارهی کردوه؟

خه لکه که گهرانهوه و سهردانیکی خانوی بته کانیان کرد.

خه لکه که ویستیان به بونهی پوژی جهژنهوه سوژده بؤ بته کان ببهن.

به لأم خه لکه که سهریان سوپرما و واقیان و پرما.

خه لکه که هه ناسه یه کی ساردیان هه لکیشا و تورپه بون.

گویتان: کی وای له خوا کاغان کردوه؟

هەندیک گوتیان: گویمان لیۆ گەنجیک کەناوی ئیبراهیمە بە خراپ باسی دەکردن.

گوتیان: ئیبراهیم! ئەتۆ وات لە خواکانمان کردووە؟

گوتی: بەلکو بێ هەرەگەورە ئەم کارە ی کردووە.

دە لە بته کان بپرسن.. ئەگەر بتوانن وەلامتان بدەنەو!

خەلکە کە دەیانزانی بته کان لە بەرد دروستکراون.

دەیانزانی بەرد نە دەدوێ و نە دەبیست.

دەیانزانی بته هەرەگەورە کەش لە بەرد دروستکراو.

ناتوانی پروات و بچوێ، ناتوانی بته کانی تر بشکێن.

بۆیە بە ئیبراهیمیان گوت:

- تۆ چاک دەزانی ئەم بتانە ناتوانن بدوین.

ئیبراهیم گوتی:

- کەواتە چۆن ئەم بتانە دەپەرستن کە ناتوانن زیان و قازانج ببەخشن؟

- چۆن ئەم بتانە دەپەرستن کە ناتوانن بدوین و بییستن؟

- بۆ تیناگەن؟ بۆ بیرناکەنەو؟

خەلکە کە بێدەنگ بون و شەرمیان لە خۆ کردەو.

۶- ئاگرىكى سارد

خەلگەكە كۆبونەوۋە و گوتيان: تەگبىر چىيە، چ بىكەين؟
ئەوا ئىبراھىم بىتەكانى شىكاندوۋە و خواكانى رىسواكردوۋە!
خەلگەكە پرىسارىيان كرد:
سزاي ئىبراھىم چىيە؟ چۆن تۆلە لە ئىبراھىم وەرگىنەوۋە؟
وہ لām بەم جۆرە دراىيەوۋە:
بىسوتىنن و خواكانى خۇتان سەر بىخەن.
ئىنجا ئاگرىكى گەورەيان ھەلگىرساند و ئىبراھىمىيان ھەلدايە ناۋى.
بەلām خۋاي گەورە فرىاي ئىبراھىم كەوت و بە ئاگرەكەي گوت:
ئەي ئاگر! سارد و بىزىيان بە بۆ ئىبراھىم.
ئاگرەكەش ئىبراھىمى نەسوتاند و سارد و بىزىيان بو.
خەلگەكە دىتيان ئاگرەكە زىيان بە ئىبراھىم ناگەيەننى.
خەلگەكە دىتيان ئىبراھىم دلى خۆشە،
ئىبراھىم ساغ و سەلامەتە!
خەلگەكە سەرسام بون و واقيان ورمە.

۷- کۆ خوای منه؟

شهویکیان ئیبراهیم نهستیڤهیه کی بینی، گوتی: ئه مه خوای منه.
 به لام که نهستیڤه که بزر^(۱) بو، ئیبراهیم گوتی: نا! ئه مه خوای من نیه!
 نه مجاره ئیبراهیم مانگی بینی و گوتی: ئه مه خوای منه.
 به لام که مانگ ون بو، ئیبراهیم گوتی: نا! ئه مهش خوای من نیه!
 نه مجاره که پۆژ ده رکهوت، ئیبراهیم گوتی: نا ئه مه خوای منه، ئه مه له
 گشتیان گه وره تره.
 به لام که شهو داهاات و پۆژ بزر بو، ئیبراهیم گوتی: نا! ئه مهش خوای من
 نه بو.

خوا هه ر زندوه و نامری.
 خوا ده مینی و له ناوناچی.
 خوا به هیڤه و ژیر ناکه وی.
 به لام نهستیڤه بیه یڤه و سهینه ی به سه ر زال ده بی.
 مانگ بیه یڤه و پۆژی به سه ر زال ده بی.
 پۆژ بیه یڤه و شهوی به سه ر زال ده بی.. هه وری به سه ر زال ده بی.
 نهستیڤه سه رم ناخا، چونکه بیه یڤه
 مانگ سه رم ناخا، چونکه بیه یڤه.
 پۆژ سه رم ناخا، چونکه بیه یڤه.

به لام خوا سهرم ده خا.

چونكه خوا هميشه زنده و ههركيز نامرئ.

هميشه ده ميئن و له ناو ناچئ.

هميشه به هيژه و ژير ناكه ويئ.

٨- خوا پهروهردگاري منه

ئيراهيم زاني خوا پهروهردگاريه تي.

چونكه خوا هميشه زنده و نامرئ.

خوا ده ميئن و له ناو ناچئ.

خوا به هيژه و ژير ناكه ويئ.

ئيراهيم زاني خوا پهروهردگاري نه ستيرانه!

خوا پهروهردگاري مانگه!

خوا پهروهردگاري پوژه!

خوا پهروهردگاري بونه وهرانه!

خوا رپئ پاستي به ئيراهيم نيشان دا و كرديه پيغمبههراڻ و ئازيزي^(١)
خوي.

خوا فرماني به ئيراهيم كرد بانگي گه له كه ي بكا بۆ نه وه ي خوا بپه رستن
و واز له په رستني بتان بينن.

(١) ئازيز: زور خوشه ويست

۹- بانگه وازه که ی ئیبراهیم

ئیبراهیم بانگی گه له که ی کرد خوا بپهرستن و واز له پهرستنی بتان بینن.

ئیبراهیم به گه له که ی گوت: چ ده پهرستن؟

گوتیان: بت ده پهرستین.

ئیبراهیم گوتی:

- که گاسیان^(۱) ده که ن گوئیستتان ده بن؟

- سود و زهره رتان^(۲) پیده به خشن؟

گوتیان: نه خیر، به لام باب و باپیرانمان پهرستویانن بویه ئیمه ش ده یانپهرستین.

ئیبراهیم گوتی: ده نا بزنان من ئه م بتانه ناپهرستم.

من دوژمنی ئه م بتانه م.

من خوای گشت بونه وهر ده پهرستم.

ئه و خوایه ده پهرستم که منی دروست کردوه و پئی راستم نیشان ده دا.

که نان و ئاوم پیده به خشی.

که نه گهر نه خویش که وتم چاکم ده کاته وه.

که ده مرینی و پاشان زندوم ده کاته وه.

(۱) گاسکردن: بانگکردن.

(۲) زهره ر: نزیان.

بەلام بتهكان هيچ دروست ناكەن و پتي راست بە كەس نيشان نادن.
 نان و ئاو بە كەس نابەخشن.
 ئەگەر يەكئ نەخۆش كەوئ چاكى ناكەنەو.
 كەس نامريئن و نازيئنەو.

۱۰- ئەبەردەم پاشادا

لە شاردا پاشايەكى بە زەبروزەنگ و ستەمكار ھەبو.
 خەلك سوژدەيان بۆ پاشا دەبرد.
 پاشا بىستبوى كە ئىبراھىمى ھەيە تەنھا بۆ خوا سوژدە دەبا.
 سوژدە بۆ ھىچ كەسئكى تر نابا.
 پاشا توپە بو و داواى كرد ئىبراھىمى بۆ بيئن.
 ئىبراھىم ھاتە لای پاشا، ئىبراھىم جگە لە خوا لە ھىچ كەسئكى تر
 ناترسئ.

پاشا گوتى: ئەي ئىبراھىم كئ پەرورەدگارى تۆيە؟
 ئىبراھىم گوتى: خوا پەرورەدگارى منە!
 پاشا گوتى: خوا كيئە ئەي ئىبراھىم؟
 ئىبراھىم گوتى: خوا ئەو خوايەيە كە دەمرينئ و دەژيئنئ.
 پاشا گوتى: منيش دەمرينم و دەژيئنم.
 پاشا پياويكى ھيئا كوشتى.

پیاویکیشی هینا نەیکوشت و نازادی کرد.
 پاشا گوتی: ئەوە تا منیش دەمرێم و دەژینم.
 پیاویکم کوشت و پیاویکیشم نازاد کرد.
 پاشا پیاویکی گەلێک گەوج^(١) و گەمژە بو.
 ھاوبەشپەرستەکان ھەمو ئاوا گەوج و گەمژەن.
 ئیبراھیم ویستی پاشا و گەلەکی تیبگەین.
 ئیبراھیم بە پاشای گوت: خوا پۆژ لە پۆژ ھەلاتەو ھەلدین، دەی تۆ لە
 پۆژ ئاواو ھەلپینە.
 پاشا بیدەنگ بو و لە پو دامە.
 پاشا شەرمی لە خۆی کردەو و ھیچ وەلامیکی پێ نەدۆزرایەو.

١١- بانگکردنی باوکی

ئیبراھیم ویستی باوکیشی بخاتە سەر پێی راستی خواپەرستی.
 بە باوکی گوت:
 - بابە گیان بۆچی شتێ دەپەرستی کە ھیچ نابینێ و نابیستی؟
 - بۆچی شتێ دەپەرستی کە سود و زیان نابەخشی؟
 - بابە گیان! شەیتان مەپەرستە.
 - بابە گیان! وەرە خوای میھرەبان پەرستە.

(١) گەوج: بێعقل.

باوکی ئیبراهیم تورہ بو و گوئی:

وازم لی بیټه و قسه ی وام له گډل مه که، نه گهرنا نازارت دده دم.

ئىبراھىم پىياۋىكى دىنەرم بو، بۆيە بە باۋكى گوت: سەلامەتتە بو
دەخوازىم، مەن ئىرە بە جى دىلەم و كۆچ دەكەم، مەن تەنھا خۋاى پەرۋەردگارم
دەپەرستم.

ئىبراھىم ھەناسەيەكى ساردى ھەلگىشا و ويستى بەرەو ولايتىكى تر كۆچ
بكا، تا لەويدا ئازادانە پەرەردگارى بپەرستى و خەلك بۆ پەرستنى خوا بانگ
بكا.

۱۲- بدرو و ککه

گهله‌کە ی ئیبراهیم تورە بون، پاشا تورە بو، باوکی ئیبراهیمیش تورە بو.

ئىبراھىم ويىستى بەرەو ولايتىكى تر كۆچ بكا تا لەویدا بە سەر بەستى
پەرەردگارى پەرستى و خەلك بۆ پەرستنى خوا بانگ بكا.

ئیبراهیم خواحافیزی له باوکی کرد و ولاته که ی خوئی به جیهیشت.

ثیبراھیم بہرہ و مکہ کہوتہ ری و ہاجرہ خیزانیشی لہ گہل خوی برد.

مه که گزوگیا و دار و درهختی لی نه روا بو.

مه که هیچ بیر و روباریکی لسی نه بو.

مه ڪه هيچ گيانه وهر و مروقي ڪي لي نه بو.

ٹیبراہیم گیشته مه ككه و لهوئ دابه‌زی.

ٹیبراہیم ہاجہری خیزانی و ئیسماعیلی کوری لہویدا بہ جی ہیشت.

ئىبراهيم كە دەيوست بڕوا، هاجەرى خێزانى پيىگوت:

گەرەم بۆ كوێ دەچى؟ ليرەم بەجى ديلى؟

كە نە ئاوى ليه و نە نان!

دياره خوا فەرمانى پيكرەوى؟

ئىبراهيم گوتى: بەلى خوا فەرمانى پيكرەوم.

هاجەر گوتى: كەواتە خوا ويلمەن^(١) ناكە.

١٣- بيري زەمزەم

جاريكيان ئىسماعيل تينوى بو، داىكى ويستى ئاوى بداتى، بەلام كوانى ئاو؟ خو مەكە بيري لى نيه، خو مەكە پوبارى لى نيه! هاجەر بە دوى ئاودا دەگەرا، بە تەنگەتاويەوه لە (صەفا)و بەرەو (مەرۆه)و لە (مەرۆه)و بەرەو (صەفا) دەهات و دەچو.

خوا فرياي هاجەر و ئىسماعيل كەوت و ئاوى بۆ پەيدا كردن. ئاو لە زەوى هەلقولا و هاجەر و ئىسماعيل تيريان لى خواردەوه.

ئاو كە وەك خوێ مایەوه و پاشان بو بە بيري زەمزەم، خوا بەرەكەتى خستە زەمزەم و ئاوەكەى وشكى نەكرد.

ئەمەيه ئەو بيرەى كە خەلك لە وەرزی حەجدا لى دەخۆنەوه و كە بۆ ولاتى خوشيان دەگەرپێنەوه هەندى ئاوى لى ديئەوه..

ئەرى تۆ ئاوى زەمزەمت خواردۆتەوه؟

(١) ويل: رىلەبەر بزرەو.

۱۴- خەونەكەى ئىبراهيم

ئىبراهيم دواى ماوئەيك بۆ مەككە گەرايدەو.
 لە گەل ئىسماعىل و ھاجەر بە دیدارى يەكتر شادبەونەو.
 ئىبراهيم گەلئەك دلى بە ئىسماعىلى كورى خوش بو.
 ئىسماعىل مندالئەكى بچوك بو، دەچو دەروە و يارى دەکرد و لە گەل
 باوكىشى دەردەچو.

ئىبراهيم ئىسماعىلى زۆر خوشدەويست.
 شەويكىان ئىبراهيم لە خەوندا بينى وا ئىسماعىل دەكوژئەو.^(۱)
 ئىبراهيم پىغەمبەرئەكى راستگو بو، خەونەكەشى راست بو.
 ئىبراهيم نازىزى خوا بو، بۆيە ويستى فەرمانەكەى خوا كە بەخەون پىسى
 فەرمو بو جىبەجى بكات.

ئىبراهيم بە ئىسماعىلى گوت:

كورى شيرينم! من لە خەوندا دەبينم دەتكوژمەو، تۆ دەلئى چى؟
 ئىسماعىل گوتى:

بابەگيان خوا چ فەرمانئەكى پىكردوى جىبەجى بكة، منيش خوا پشتيوان
 بى نارام دەگرم.

ئىبراهيم چەقوى ھەلگرت و ئىسماعىلى لە گەل خوى برد.

(۱) كوشتەو: سەرپرین.

ئىبراھىم رۆيشت تا گەيشتە ناوچەى (مينا)، لەویدا ويستى ئىسماعىل
بکوشتەوہ.

ئىسماعىل لەسەر زەوى پاکشا.

ئىبراھىم ويستى بيکوشتەوہ و چەقۆکەى لە سەر گەردنى ئىسماعىل دانا.
خوای پىي خوشبو بېينى ئاخۆ ئازيزەکەى فەرمانەکەى جىبەجى دەکا، ئاخۆ
خوای خوشتر دەوى يان کورەکەى.

ئىبراھىم لە تاقىکردنەوہ کەدا سەرکەوت.

خوای گەورە بەرانيکى ناو بەهەشتى بە جەريلا بۆ ھەنارد^(۱) و پىي فەرمو
ئەم بەرانە بکۆژەوہ و ئىسماعىل مەکۆژەوہ.

خوای گەورە کارەکەى ئىبراھىمى لەلادا خوشەويست بو، بۆيە فەرمانى بە
موسلمانان کردوہ لە جەژنانى قوربانیدا قوربانى بکۆژنەوہ.

درود و سلاو بۆ ئىبراھىمى ئازيز.

درود و سلاو بۆ ئىسماعىلى کورى.

۱۵- کەعبە

ئىبراھىم دوبارە ئەويندەرى^(۲) بەجىھىشت و دواى ماوہيەك گەرايەوہ،
ئىبراھىم ويستى خانوى بۆ خوا دروست بکا.

خانو گەلىك زۆربون بەلام ھىچ خانوى نەبو بۆ خوا يىت و خوای تىدا

(۱) ھەناردن: ناردن، رەوانەکردن.

(۲) ئەويندەر: ئەوى، ئەو شوين.

بیدری۔

نيسما عيلش وىستى له گدل باوكى پيڭه وه خانوه كه دروست پكن.

ٹیبراهیم و ئیسماعیل بہر دیان لہ شاخہ کاندوہ دینا.

ئیبراهیم به دهستی خۆی دیواری که عبهی ده کرد، ئیسماعیل به دهستی خۆی دیواری که عبهی ده کرد.

شیراهیم یادی خوی ده کرد و له خوا ده پارایه وه.

ئیسماعیل یادی خوی ده کرد و له خوا ده پارایه وه.

دهيانگوٽ: ﴿رَبَّنَا نَقْبَلْ مَنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. ^(۱) واتھ:
 ٻه روڊ گارا! نھ ڪارھ مان لئ قبول ٻڪھ، تو بيسر و زاناي.

خواهی گه‌وره کاره‌کهی له ئیبراهیم و ئیسماعیل قبول کرد و بهره‌کەتی خسته که‌عه‌وه.

ئىمە لە ھەموو نوێژەکان رو لە کەعبە دەکەین.

موسلمانان بۆۈجە جگر دىن بەرە و كەعبە دەچن، لەویدا بە دەۋرى كەعبەدا دەسورنەۋە و لە نىزىكىيەۋە نوپۇزان دەكەن.

خوا بهره‌کشی خسته که عبه و کاره‌کشی ئیبراهیم و ئیسماعیلی قبول کرد.

درود و سلاو بۆ ئىبراهيم.

درود و سلاو بۆ ئىسماعىل.

درود و سلاو بۆ موحه مەدی ییغە مەهرمان.

۱۶- به یتوله قدیس

ئیهراهم جگه له هاجهر خیزانیکی تریشی هه‌بو، ناوی (ساره) بو.

ئیهراهم کورپکی تری له ساره هه‌بو ناوی ئیسحاق بو.

ئیهراهم له شام نیشته‌جی بو، ئیسحاقیش له‌وئ نیشته‌جی بو.

ئیسحاق له شامدا خانوکی بۆ خوا دروست کرد، وهك باوك و براكه‌ی كه له مه‌كه‌دا خانوکیان بۆ خوا دروست کرد.

ئه‌و مزگه‌وته‌ی كه ئیسحاق له شام دروستی کرد پێی ده‌لێن به‌یتوله قدیس.

هه‌روه‌ها پێشی ده‌لێن مزگه‌وتی نه‌ق‌صا، خوا به‌ره‌كه‌تی خستۆته ده‌ورو به‌ری مزگه‌وتی نه‌ق‌صا.

خوا وهك چۆن به‌ره‌كه‌تی خسته نێو نه‌وه‌كانی ئیسماعیل به هه‌مان شیوه به‌ره‌كه‌تی خسته نێو نه‌وه‌كانی ئیسحاقیش، گه‌لێك پیغه مبه‌ر و پاشایان لێ پهدا بو.

ئیسحاق کورپکی هه‌بو ناوی یه‌عقوب بو، ئه‌ویش پیغه مبه‌ر بو.

یه‌عقوب دوا‌زده کورپی هه‌بو.

یهك له کوره‌كان ناوی یوسفی کورپی یه‌عقوب بو.

قورئانی پیرۆز به‌سهرهاتیکی سه‌یر له‌باره‌ی یوسف ده‌گێرێته‌وه.

ئیتیر فهرمو ئه‌مه‌ش به‌سهرهاته‌كه‌ی یوسفه

به سه‌رهاتی

پیغمبر یوسف

سلاوی خوی لیبی

١- خەونیکی سەیر

یوسف کۆرپیکی بچوک بو، یازدە برای ھەبو.

یوسف منداڵێکی جوان بو، یوسف منداڵێکی زیرەك بو.

یەعقوبی باوکی یوسفی لە ھەمو کۆرەکانی خۆشت دەویست.

شەویکیان یوسف خەونیکی سەیر دەبینی.

لەو خەوندەدا یازدە ھەسارە^(١) و رۆژ و مانگ دەبینی کە ھەمو سوژدەیان

بۆ بردو.

یوسفی منداڵ گەلیك سەری لەم خەونە سورما، تێنەگەشت چۆن ئەستێرە

و رۆژ و مانگ سوژدە دەبن؟

یوسفی منداڵ چو ھەوێ یەعقوبی باوکی و خەونە سەیرەکە ی بۆ گێڕایەو.

گوتی: بابە گیان! من لەخەوندەدا یازدە ھەسارە و رۆژ و مانگم دی

سوژدەیان بۆ بردبوم.

یەعقوبی باوکی پێغەمبەر بو.

یەعقوب زۆر بە خەونەکە دڵخۆش بو.

گوتی: خوا پێرۆزت کا ئە یوسف!، خەونەکەت وا دەگەینەتی کە تۆ لە

داهاتودا رێژ و شکۆیەکی گەورەت دەبی.

ئەم خەونە موژدەییە بۆ زانایی و پێغەمبەرایەتی.

(١) ھەسارە: ئەستێرە.

خو ئەم بەھرەيەي^(۱) بە ئىسحاقى باپىرىشت بەخشىبو.

خو ئەم بەھرەيەي بە ئىبراھىمى باپىرىشت بەخشىبو.

دىارە بە تۆش و بە بىنەمالەي يەعقوبىشى دەبەخشى.

يەعقوب پىرىكى بە تەمەن بو، لە سروشتى خەلك شارەزا بو.

دەيزانى شەيتان چۆن بەسەر مەرۆڭ زال دەبى.

دەيزانى شەيتان چۆن يارى بە مەرۆڭ دەكا.

بۆيە گوتى: كورې شىرىنم! ئەم خەونە بۇ براكانت مەگىرەو، چونكە
خەسودىت پىتەبەن و لىت دەبەنە دوژمن.

۲- خەسودىي براكان

يوسف لە دايكى خۆي برايەكى تىرىشى ھەبو ناوي بىيامىن بو.

يەعقوب ئەم دو كورەي زۆر زۆر خۆش دەويست، ھىچ كەسكى وەكو ئەم دو
كورەي خۆش نە دەويست.

براكان ھەمو جارى خەسودىيان بە يوسف و بە بىيامىن دەبرد و تورە
دەبون، دەيانگوت:

- بۆچى باوكمان يوسف و بىيامىنى لە ئىمە خۆشتر دەوى؟

- يوسف و بىيامىن بچوك و بىھىژن، بۆچى باوكمان ئەوانى خۆش دەوى؟
بەرەستى پىمان سەيرە!

(۱) بەھرە: نىعمەت، بەخشىش.

- خۆ ئێمە گەنجین و بەهێزیشین، ناخر بۆچی باوکمان ئێمەى وەك یوسف و بینیامین خۆش ناوی؟

یوسف منداڵێكى بچوك بو، خەونەكەى بۆ براكانى گێڕایەو، براكان كاتێك خەونەكەیان گوێ لێبو توپە بون و پتر حەسودى داگیرتن.

پۆژێكیان براكان لەگەڵ یەكتر كۆبونەو و گوتیان:

با یوسف بكوژین و لەكۆڵ خۆمانى بكەینەو.

یان فرپى بەدەینە جینگایەكى دور و نەییینەو.

ئەوسا باوكتان بەتەواوى بۆ ئێو دەبیّت و، خۆشەویستیهكەى بەتەواوى بۆ ئێو دەبیّت.

یەكێ لە براكان گوتى:

نەخێر با فرپى بەدەینە ناو بیرێكى سەر پى رێبواران، بەشكو چەند رێبوارى بەویدا تێپەرن و لەگەڵ خۆیانى ببەن.

هەموو براكان گوتیان باشە وا دەكەین.

٣- براكان دەچنە لای یەعقوب

براكان كە لەسەر پیلانەكە رێككەوتن هاتنە لای یەعقوب.

یەعقوب زۆر لەوێ دەترسا زەبرى لە یوسف بوەشیین، چونكە دەیزانى براكان حەسودى پى دەبەن و خۆشیان ناوی.

یەعقوب قەت یوسفى لەگەڵ براكان نەدەنارد.

یوسف هەر لەگەڵ براكەى یارى دەکرد و لە ماڵ دور نەدەكوتەو.

براكانيش بېمەيان دەزانى بەلام نيازى^(۱) خراپيان لە دل گرتبو.

گوتيان: بابە گيان بۆچى يوسفمان لەگەل نانيىرى؟ لە چ دەترسىيى؟ يوسف
براى خۆشەويستمانە، برا بچوكمانە، ھەمومان كورپى يەك باوكين، ھەمو
براكان ھەر پىكەوھە يارى دەكەن، بۆچى ئىمەش بەيەكەوھە دەرەنەچىن و پىكەوھە
يارى نەكەين؟

سبەينى لەگەلمانى بنىرە با ئەويش دلى خۆش يىت و يارى بكا، ئىمەش
دەپياريزين.

يەعقوب پياويىكى پىرى بە تەمەن بو.

يەعقوب پياويىكى بە زەين و زىرەك بو.

يەعقوب ھەزى نەدەكرد يوسفى لى دور بکەويتەوھە.

زۆر دەترسا زەبرى لە يوسف بوەشىنن.

بە كورەكانى گوت: ئاخىر دەترسم گورگ بىخوات و ئىوھەش لىي يىئاگا بن!

گوتيان: نەخىر ھەرگىز! چۆن ئىمە لەوى بين گورگ دەيخوات؟ ئىمە گەنجين
بەھىزين، چۆن دەھىلن گورگ بىخوات؟

لە ئەنجامدا يەعقوب رىنگەى پىدان يوسف لەگەل خۆ بېەن.

(۱) نياز: نىەت، مەبەست.

۴- بەرھەو دارستان

براكان زۆر بەمە دڵخۆش بون كە یەعقوب پێگەى داوہ یوسف لەگەڵ خۆیان ببەن.

چونە ناو دارستانێك و یوسفیان فری داوہ ناو بیرێكى دارستانەكە.

بەزەبیان بە یوسفى بچوك نەھاتەوہ.

بەزەبیان بە یەعقوبى پیر و بە تەمەن نەھاتەوہ.

یوسف منداڵێكى بچوك بو، دلى سادە و ناسك بو، بیرەكە بیرێكى قول بو، بیرەكە بیرێكى تاريك بو، یوسف لەناو بیرەكەدا بە تاقى تەنیا بو.

بەلام خوا موژدەى بە یوسف دا و پێى فەرمو:

خەمبار مەبە و مەترسە، خوا لەگەڵتە، لە داھاتودا پێز و شكۆیەكى گەورەت بۆ ھەيە، پۆژێك دادى براكان بێنە لات و تۆش پێیان بلییتەوہ كە چیان بەسەر تۆ ھێناوہ.

براكان دواى ئەوہى كارەكەیان ئەنجام دا و یوسفیان ھەڵدایە ناو بیرەكە پێكەوہ كۆبونەوہ و گوتیان:

چ بە باوكمان بلیین؟

ھەندێك گوتیان:

- باوكمان دەيگوت من دەترسم گورگ بیخوات، ئێمەش دەلیین: بابە گیان! قسەكەت راست دەرچو گورگ خواردى.

براكان لەسەر ئەم درۆیە پێككەوتن و گوتیان:

- بەلى دەلیین بابە گیان گورگ خواردى.

ھەندێك گوتیان: باشە بەلگەمان چى بى؟

گوتیان: به لگه مان خوینه.

براکان به رانیکیان هیئا و سهریان بری، کراسه که ی یوسفیان هیئا له خوینی به رانه که یان هه لسی.

براکان زۆر دلخۆش بون و گوتیان:

- ئیستا باوکمان پروامان پیده کا.

٥- له بهردهم یه عقوبدا

براکان ئیوارئ به گریان هه گه رانه وه لای باوکیان.

گوتیان: بابا گیان! له وی دور که وتینه وه غار غارینی بکهین، یوسفیشمان له لای شتومه که کان به جی هیشت، تا ئیمه ش هاتینه وه گورگ یوسفی خواردبو.

کراسه خویناویه کهشیان هیئا و گوتیان:

- نه مه ش خوینه که ی یوسفه!

یه عقوبی باوکیان پیغه مبهراڼ بو، پیریکی به ته مه ن بو، له مندا له کانی زیره کتر بو.

یه عقوب دهیزانی نه گه ر گورگ مرۆڤێك بخوا برینداری ده کا و کراسه که ی جیر به جیر ده کا.

به لام کراسه که ی یوسف نه درا بو، دیاربو له خوین وه درابو.

یه عقوب زانی خوینه که ساختهیه و خوینی یوسفی کورپی نیه، پرودای گورگیشیان هه لبه ستوه و راست نیه.

یه عقوب به کورپه کانی گوت:

دەزانم ڕوداوێکی تان هەلبەستووە بەلام ئارام دەگرم.
یەعقوب بۆ یوسف زۆر غەمبار بو بەلام ئارامییکی جوانی گرت.

٦- یوسف لەناو بیردا

براكان گەڕانەووە مالهۆ و یوسفیان لە ناو بیرەكەدا بەجێهێشت.
براكان نانیاں خوارد و لەسەر جێگا نوستن.
بەلام یوسف لەناو بیرەكە بو و خواردن و جێگای نوستنی نەبو.
براكان یوسفیان لە یاد كرد و نوستن.
بەلام یوسف نەنوشت و كەسیانی لە یاد نەكرد.
یەعقوب هەمیشە یوسفی لە یاد بو، یوسف هەمیشە یەعقوبی لە یاد بو.
یوسف لەناو بیرەكەدا مایهۆ، بیرەكە بیرێكی قوڵ بو، بیرەكە لە ناو
دارستان بو، دارستانەكە ترسناك و چۆل بو، كاتەكە شەو بو، شەویش
تاریكە شەو بو.

٧- لەناو بیرەووە بۆ كۆشكى پاشا

چەند ڕێبوارێك بە دارستانەكەدا تێپەڕین.
لە ڕێگادا تێنویان بو، بە دواى بیرێك گەڕان.
بیرێکیان وەبەرچاو كەوت، پیاویکیان نارد تا ئایان بۆ بێنێ.
پیاوێكە هاتە سەر بیرەكە و دەولكەكەى شۆڕ كردەووە.
پاشان دەولكەكەى هەلكێشایهۆ، هەستى كرد دەولكەكە قورسە!

که دهری هیڼا ده بینى ده ولکه که کورپکی تیدایه!
 پیاوه که شاگه شگه بو و هاواری کرد:
 - موژده، موژده.. ثم کوره جوانه ی تیدایه!
 خه لکه که زور دلخوش بون و یوسفیان شارد هوه.
 ریبواره کان به پړی که وتن تا گه یشتنه میسر، چونه بازار و هاواریان کرد:
 کی ثم کوره جوانه ده کړی؟ کی ثم کوره جوانه ده کړی؟
 عه زیزی میسر به چهند دره میک یوسفی لی کړین.
 بازار گانه کان یوسفیان فروشت بیته وه ی بزائن ثمه یوسفه.
 عه زیزی میسر یوسفی برده وه کوشکه که ی خوی و به خیزانه که ی گوت:
 ثمه یوسفه، مندا لیکى نازا و زیره که، پړی بگره و خواردنی چاکى بدی و
 جلی جوانی ده بهر بکه.

٨- ثمه ک و داوین پاکى

(یوسف کورپکی زور جوان بو، تا گه وره تر ده بو جوانتر ده بو.
 یوسف کورپکی په وشت بهرز و به ثمه ک بو، چاکه ی خه لکی له بهر چاو بو.
 له مالى عه زیزی میسر دا مایه وه تا گه وره بو، تا به گه نجیکى زور جوان، تا
 به گه نجیکى هوشیار و تیگه یشتو).^(١)
 خیزانی عه زیز خوشه ویستی یوسفی چوه دلی و بۇ یوسف شیت و شهیدا بو،

(١) لیره دا زورم به پیوست زانیوه که ثم چهند پرستیه زیاد بکه م هر چنده له
 عه ره به که دا نیه... وه رگپړ -

به لام یوسف داواکھی به توندی رهت کرده وه و گوتی:

خیّرانی عزیز له یوسف توره بو، چوبه میړده کدی گوت:

عەزیزی میسر زانی خێزانه که‌ی درۆ ده‌کا.

زانی یوسف داوینیاکه و نایاکی له گهژ ناکا.

به خیزانه کهای گوت:

- نه خیر تو تاوانباری، تو ویستوته کاری خرابی له گه ل بکې.

جوانیه کە یوسف لە میسردا بە هەزار ئاوازه دەنگی دایەو، ئەگەر یەکی
بیدیایە دەیکوت: بڕوا ناکەم ئەمە مەرۆچی، من دانیام فریشتەیه.

خیزانہ کہی عہزیزی میسر پتر لہ یوسف تورہ بو، بہ یوسفی گوت:

تہ گھر تہم کارہ خراپہم لہ گہل نہ کہی دہ تخبہ مہ بہندیخانہ وہ۔

یوسف گوتی: بهندیخانم لہم کارہ پی خوشترہ.

دوای چند روژی عهزیزی میسر وای پی باشتر بو یوسف بخاته بهندمخانه وه.

عەزیزی میسر دەیزانی یوسف داوینیاکە و بێتاوانە.

يوسف چوه به ندينخانه.

۹- نامۆزگاریه کەسی ناو بەندیخانه

یوسف چوه به نديخانه.

هه مو به ندکراوه کان زانیان یوسف گه نڅیځکی به ریږ و مهردانه یه .

یوسف خاوهن زانستیکی زۆر مهزنه.

یوسف دلیکی زور به به زهیی له سینیه. ^(۱)

بەندگراوەکان یوسفیان خوشویست و ریزیان لینا.

خەلکی نیو بەندیخانە که به هاتنی یوسف دلخۆش بون و زۆر به گهورهیان
داوهنا.

له گه‌ل یوسف دو که‌سی تریش به‌ند کران.

ههردوکیان خهونیان دی و خهونه کانیان بو یوسف گیرایه وه.

یہ کیکیان گوتی:

- من له خه ونه که مدا عه ره قم^(۲) دروست ده کرد.

تھوہی تر گوتی:

- منیش له خه ونه که مدا بینیم ناخم له سهر سهرم هه لگرتبو و بالنده لییان

ده خوارد.

داوایان له یوسف کرد واتای خه ونه کانیاں بو لیكداته وه .

یوسف له لیكدانه وهی خه ونان زانا بو.

(۱) سینہ: سینگ۔

(۲) عذرہق: مہی.

یوسف پێغەمبەرێکی خوا بو.

خەڵک لەو رۆژگارددا خوایان نەدەپەرست.

بەلکو بە ھەوێستی خۆیان چەندین خواوەندیان دانابو.

دەیانگوت: ئەمە خواوەندی وشکانییە، ئەمە خواوەندی دەریایە، ئەمە خواوەندی بۆتییە، ئەمە خواوەندی بارانە.

یوسف ھەمو ئەم گومراپوانانە دەدی و پێدەکەنی.

یوسف ھەمو ئەم گومراپوانانە دەدی و دەگریا.

یوسف دەویست بانگی خەڵکە کە بکات خوا بپەرستن.

خوا ویستی وابو بانگەوازی یوسف لە ناو بەندیخانەدا بێ.

ئەدی نابێ بەندیانیش^(١) نامۆزگاری وەرگرن؟

ئەدی نابێ بەندیانیش میھرەبانییان لە گەڵ بکری؟

ئەدی بەندیانیش بەندەدی خودا نین؟

ئەدی بەندیانیش ئادەمیزاد نین؟

یوسف لە بەندیخانە بو بەلام ئازاد و ئازا و بویر^(٢) بو.

یوسف ھەزار بو بەلام جوامیر و بەرچاو تیر بو.

پێغەمبەرەن لە ھەر شوێنی بن راستی تاشکرا دەکەن.

پێغەمبەرەن لە ھەر رۆژگارێ بن خێر و خوشی بلۆ دەکەنەو.

(١) بەندی: زیندان، بەندکراو.

(٢) بویر: بەجەرگ و چاوەتەرس.

١٠- زیره کایه تی یوسف

یوسف له بهردلی خۆیه وه کوتی:

پتیستی وای کردوه ئەم دو پیاوه بیینه لای من.

ئەو کەسە ی پتیستیش بێ ملکەچ و نەرم و نیانە.

ئەو کەسە ی پتیستیش بێ گوێرادیڤ^(١) و بەرفەرمانە.

ئەگەر قسەیان بۆ بکەم هەم ئەم دو پیاوه و هەم بەندکراوه کانی تریش گویم بۆ دەگرن.

بەلام یوسف پەلە ی نە کرد.

پییگوتن: دانیشن، بەرله وه ی خواردنتان بۆ بێ واتای خەونه کانتان پیدەلیم.

ئەوانیش دانیشن و دلنیا بون.

پاشان یوسف پییگوتن:

من له لیكدانه وه ی واتای خەونان زانامه، ئەم زانسته ش خوا فیڤی کردومه.

ئەوانیش دلخۆش و دلنیا بون.

ئالێره دا یوسف دەرڤه تی بۆ هەلکەوت و دەستی کرد به ئامۆژگاری.

(١) گوێرادیڤ: گوێبیست.

١١- ئامۆزگاریکردن بە یەكخواپەرستی

یوسف گوتی: خوا فێری ئەم زانستە ی کردومه.

بەلام خوا زانستەكە ی بە هەمو كەس نابەخشی.

خوا زانستەكە ی بە هاوبەشپەرست نابەخشی.

دەزانن بۆچی خوا ئەم زانستە ی فێر کردوم؟

چونكه من وازم له پێبازی هاوبەشپەرستان هێناوه.

پێبازی باوانی خۆم گرتوه كه ئیبراهیم و ئیسمحاق و یەعقوب.

ئێمه بەرەوامان نەزانیوه هاوبەش بۆ خودا پەیدا بكەین.

یوسف گوتی:

ئەم یەكخواپەرستیه تەنها بۆ ئێمه نیه بەلكو بۆ گشت خەلكیه.

ئەمه چاكەیه كه خوا بە ئێمە ی بەخشیوه و بە خەلكیشی دەبەخشی، بەلام زۆرینه ی خەلك سوپاسی خوا ناكەن.

یوسف لیژەدا هەلۆهستەیه كی^(١) كرد و لێی پرسین:

ئێوه دەلێن خواوەندی وشكانی و خواوەندی دەریا و خواوەندی بژێوی و خواوەندی باران.

ئێمەش دەلێن (الله) پەروەردگاری هەمو جیهانه.

هەیاران ئەم هەمو خواوەنده پەرت و بلاوانه چاكترن یان خوی تاك و تەنیا و بەدەسهلات؟

كوانی خواوەندی وشكانی؟ كوانی خواوەندی دەریا و خواوەندی بژێوی و

(١) هەلۆهسته: بێدەنگبونێکی كەم.

خواوهندی باران؟

پیم بلین ئەم خواوهندانه چ شتیکیان له زهویدا هیناوه ته دی؟

یان له به دیهینانی ئاسمانه کاندایه کنگی هاوبهشی خودا بون؟

سهرنج له زهوی بدهن، سهرنج له ئاسمان بدهن، سهرنج له مڕۆڤ بدهن.

ئهمه کاره کانی خودایه، دهسا ئیوهش نیشانم دهن غهیره خودا چیان کردوه؟

خواوهندی وشکانی و خواوهندی دهریا و خواوهندی بژیوی و خواوهندی باران

چۆن؟

ئهم خواوهندانه خوانین به لکو ته نهها چهند ناویکن که ئیوه و باب و باپیرانتان

هه لئانه ستون.

دهسه لات دهسه لاتێ خوایه، مۆلک مۆلکی خوایه، زهوی زهوی خوایه،

فهрман فهرمانی خوایه.

ته نهها خوا بپهرستن، ئهمه یه پڕیازی راست و تهواو.

به لām زۆرینهی خه لک ئەم راستیه نازان.

١٢- واتای خه ونه کان

یوسف که له نامۆژگاریه که ی بو هوه، واتای خه ونه که ی بۆ لیکدانه وه.

گوته: یه کیکیان ده بیته مه یگێر^(١) ی پاشا.

ئهو ی تریش له خاچ ده درێ و بالنده سه ری ده خۆن.

یوسف به پیاوه که ی یه که می گوت:

(١) مه یگێر: عه ره قگێر.

- نه گهر نازاد کرای له لای پاشا باسم بکه و له یادم نه کوی.
 ههردو پیاوه که یان له بهندیخانه برده دهره وه.
 پیاوی یه که میان نازاد کرد و بو به مهیگیږی پاشا.
 پیاوه که ی تریش له خاچ درا و کوژرا.
 مهیگیږه که له بیري چو له لای پاشا باسی یوسف بکات.
 یوسف بۆ چهند سالتیک له بهندیخانه دا مایه وه.

١٣- خه ونه که ی پاشا

پاشای میسر خه ونیکي سهیری دیت.
 له خه ونه که دا حه فت مانگای قه له وی بیني.
 نهم حه فت مانگا قه له وه حه فت مانگای له ر و لاوازیان ده خوارد.
 ههروه ها حه فت گوله گه نمی سهوز و حه فت گوله گه نمی وشکیشی بیني.
 پاشا سهری لهم خه ونه سهیره سوږما.
 له وه زیر و گزیره کانی پرسى ناخو نهم خه ونه چی بی؟
 نه وانیش گوتیان: هیچ نیه گه وره م مرؤ له خه ودا زور شتی خه یالی ده بیني.
 به لام مهیگیږه که گوتی: نا.. هه مو خه ونیک خه یالی نیه، من واتای
 خه ونه که تان بۆ لیکده ده مه وه.
 مهیگیږه که چوه بهندیخانه و واتای خه ونه که ی پاشای له یوسف پرسى.
 یوسف چاکه خواز و مهردانه بو، به زه یی به دروستکراوه کانی خوا ده هاته وه
 بۆیه واتای خه ونه که ی بۆ لیکدانه وه.

یوسف چاکه خواز و مهردانه بو، بهرچاوتهنگ و رهزیل^(۱) نه بو، بۆیه واتای خهونه که ی ئاشکرا کرد و ته گبیریشی بۆ کردن.

یوسف گوتی: ماوهی ههفت سال کشتوکال بکهن، جا که دانه ویله کان ده دورنه وه له ناو گوله کانیاں بهیلنه وه، ته نهها نه وهنده ده ریبنن که پیوستانه بیخۆن.

پاشا ئهم ههفت ساله بۆ ماوهی ههفت سال گرانی دادی، ئهو دانه ویله یه ی که دایده گرن له ماوهی ئهم ههفت ساله دا بیخۆن، ته نهها که میك نه بیت. پاشان خیر و خوشی ده گهریته وه و ولات ده بوژیته وه. مه یگێره که گه رایه وه لای پاشا و واتای خهونه که ی پێرا گه یاند.

۱۴- پاشا به دوا ی یوسفدا ده نیڕی

پاشا که گویی له واتا و چاره سه ری که بو زۆر دلخۆش و شاد بو، گوتی: کی ئهم واتایه ی لیکدا وه ته وه؟
ئهم پیاوه بهرپێز و چاکه خوازه کییه که نامۆژگاری کردین و چاره سه ری بۆ داناوین؟

مه یگێره که وه لامی دایه وه و گوتی: گه وره م! ئهم پیاوه بهرپێز و چاکه خوازه یوسفی راستگو یه، ههر ئه ویش بو پیتیگو تم ده به مه یگێری پاشا.
پاشا شه یدا ی دیداری یوسف بو، که سیکی به دوا ی یوسفدا نارد و گوتی: پرۆ یوسفم بۆ بینه، ده یکه مه راویژکاری تایبه تی خۆم.

(۱) رهزیل: خنس، رۆد.

۱۶- سه رکاری گه نجینه و بهروبومی ولات

یوسف ده یزانی ده سپاکی له ناو خه لکدا کمه بۆته وه.

یوسف ده یزانی گزیکاری له ناو خه لکدا زۆر بوه.

یوسف دهیدی خه لک خیانهت له گه ل مائی خوا ده کهڼ.

دهیدی زهوی گه لیک گه نجینه ی به نرخه تیډایه به لام به فیږو دراوڼ.

به فیږو دراوڼ چونکه کار به دهسته کان له خوا ناترسن.

سه گه کانیاڼ تیږ و پرڼ که چی خه لک نانیان نیه بیخۆڼ.

خانوه کانیاڼ پۆشته کراوڼ که چی خه لک جلیان نیه له بهری بکهڼ.

خه لک کاتیک سود له گه نجینه و بهروبومه کانی ولات وهرده گرن نه گهر کار به دهسته کانیاڼ چاود تیږیکهر و لیژان بن.

نه گهر چاود تیږ بن به لام لیژان نه بن نهوا نازانن گه نجینه کانی زهوی بدۆزنه وه و ناتوانن سودیاڼ لی وده دهست بیښن.

نه گهر لیژان بن به لام چاود تیږ نه بن گزی^(۱) و دزی تیډا ده کهڼ..

یوسف چاود تیږ و لیژان بو.

یوسف نایه وی چاو له کار به دهسته کان وهر گیتیږ تا به هه وههستی خویان مائی خه لک بدزن.

یوسف ناتوانی بیډهنگ بی و خه لک له برسان بری.

یوسف شهرمی نه ده کرد راسته قینه بدر کیښی.

(۱) گزی: خیانهت.

بۆیه به پاشای گوت: بکه به سهرکاری گه‌نجینه و به‌روبومه‌کانی ولات، چونکه من چاودیری ده‌که‌م و لیژانیشم.

به‌مجۆره یوسف بوه سهرکاری گه‌نجینه‌کانی میسر.

ئیدی خه‌لک هه‌سانه‌وه و زۆر سوپاسی خویان کرد.

۱۷- براکانی یوسف هاتن

له میسر و شامدا وه‌ک یوسف هه‌والی دابو برسیه‌تی بلاو ببوه‌وه.

خه‌لکی شام گوئیان لیبدو، یه‌عقوبیش گوئی لیبدو که له میسر دا پیاویکی میهره‌بان هه‌یه، له میسر دا پیاویکی مه‌ردانه و چاکه‌خواز هه‌یه، که ئه‌هیش وه‌زیری گه‌نجینه‌کانی میسره.

خه‌لک ده‌چونه لای وه‌زیره‌که و داوای دانه‌ویله‌یان لیده‌کرد.

یه‌عقوبیش هه‌ندێ پاره‌ی دا کورپه‌کانی و په‌وانه‌ی میسری کردن تابه‌لکو دانه‌ویله‌ بینن.

به‌لام یه‌عقوب بنیامینی له‌گه‌لدا نه‌ناردن، چونکه یه‌عقوب بنیامینی زۆر خۆشه‌هویست و هه‌زی نه‌ده‌کرد لیی دور بکه‌ویته‌وه.

یه‌عقوب له‌وه ده‌ترسا بنیامینیش وه‌ک یوسف بغه‌وتیئن.

براکانی یوسف به‌ره‌و لای یوسف به‌پێ که‌وتن، نه‌یانده‌زانی وه‌زیره‌که یوسفی برا بچوکیانه.

نه‌یانده‌زانی وه‌زیره‌که ئه‌و یوسفه‌یه که له ناو بیره‌که‌دا بو، وایانده‌زانی یوسف مردوه.

چۆن نامری که له ناو بیردا ماییتهوه، بیره کهش بیریکی قول بی.

بیره کهش له ناو دارستان بی، دارستانه کهش چۆل و هۆل بی!

له شه ودا به جییان هیشتبو، شه وه کهش زۆر تاریک بو.

براکانی یوسف گهیشتنه لای یوسف، یوسف زانی ئەمانه براکانیه تی به لام
ئهوان نه یانزانی ئەمه یوسفه.

ئهوان یوسفیان نه ناسیه وه به لام یوسف ئەوانی ناسیه وه.

یوسف زانی ئەمانه ئەو که سانهن که کاتی خۆی فرییان داوه ته ناو بیره که،
ئهوانه ئەو که سانهن که ویستویانه بیکوژن به لام خوا پاراستویه تی.

له گهل ئەمه شدا یوسف هیچ قسه یه کی ره قی پی نه گوتن و روشکینی^(١)
نه کردن.

١٨- گفتوگۆی نیوان یوسف و براکانی

یوسف قسه ی له گهلدا کردن و گوتی:

- ئیوه خه لکی کوین؟

گوتیان: خه لکی که نعانین!

گوتی: باوکتان ناوی چیه؟

گوتیان: یه عقوبی کوپی ئیسحاقی کوپی ئیبراهیم (درود و سلاوی خویان
لیبی)

(١) روشکین کردن: قسه ی سارد پیگوتن.

گوتی: برای ترتان هدیە ؟

گوتیان: بە ئێ بۆ برایه کی ترمەن هدیە ناوی بنیامینە !

گوتی: بۆچی لە گەڵ خۆتان نە تانەیناوە ؟

گوتیان: چونکە باوکمان بە تەنیا بە جێی ناھێڵی و حەز ناکا لێی دور
بکەوێتەوہ .

گوتی: لە بەر چ بە تەنیا بە جێی ناھێڵی، مندالە ؟

گوتیان: نەخێر، لە بەر ئەوہی کاتی خۆی برایه کی ھەبو ناوی یوسف بو،
جاریکیان بۆ سەیرانی چوین، لەوێدا ئێمە خەریکی پیشبڕکی بوین و یوسفیشمان
لە لای شتومە کەکان بە جی ھێشت، تا ئێمە ھاتینەوہ گورگ خواردبوی.

یوسف لە دلی خۆی پێدە کەنی بە لام ھیچ قسە یە کی ساردی پێ نە گوتن،
یوسف شەیدای بینینی بنیامینی برای بو.

خوای گەورە ویستی ئە مجارەش یە عقوب تاقی بکاتەوہ.

یوسف فەرمانی کرد نانیان بدەنێ.

پاشان پێی گوتن: بۆن براکی تریشتان بینن، ئە گەرنا دانەوێڵەتان نادەمێ.

یوسف فەرمانی کرد پارە و پۆلە کەیان بخەنەوہ ناو کەلوپەلە کانیان.

۱۹- گفتوگۆی نیوان یە عقوب و کورەکانی

براکان گەرانەوہ لای باوکیان و ئەوہی پرویدا بو بۆیان گیرایەوہ، گوتیان:

بابە! دەبێ بنیامینمان لە گەڵدا بنێری ئە گەرنا وەزیر دانەوێڵەمان ناداتێ،
خەمی بنیامینیش نەبێ ئێمە دەپاریژین.

يەعقوب گوتى: لىتتان دلتيا نيم وەك چۆن كاتى خۆى لە يوسف لىتتان دلتيا نەبوم... روداوە كەى يوسفستان لە ياد چو؟ بنيامينيش وەك يوسف دەپاريزن؟ بەلام خۆ خوا پاريزەرە، خوا لە ھەمو كەس مېھرەبانتەرە.

براكان لەناو كەلوپەلەكاندا پارەوپولەكەيان دۆزىيەو، بە باوكيان گوت: بەراستى ئەم وەزىرە پياويكى گەلىك بەرپرز و جواميرە، پارەوپولەكەى بۆ گەلداينەو و ھىچى نەگيرپاوەتەو.

بابە! دەتووخو بنيامينمان لەگەلدا بنيرە تا بەشى ئەویش وەرگرين. يەعقوب گوتى: تا بەلئين بە خوا نەدەن لەگەل خۆتانى بېننەو لەگەلتانى نانيرم، ئەگەر شتيكيش پوى دا لە دەسلالتى ئيوەدا نەبو جيى گەيى نيه. ئەوانيش بەلئينيان بە خوا دا بنيامين پياريزن و لەگەل خويانى بېننەو. يەعقوب گوتى: خوا ئاگاي لىيە چ دەلئين.

يەعقوب بنيامينى لەگەلدا بەرپى كردن و گوتى: كورەكانم! ھەموتان لە يەك دەرگاوە مەچونە ناو شار. لە چەند دەرگايەكى جياوازەو بەرپۆنە ژورەو.

۲۰- بنيامين لە لاى يوسفدا

براكان فەرمانەكەى باوكيان جىبەجى كرد و لە چەند دەرگايەكى جياوازەو چوئە ژورەو تا گەيشتنە لاى يوسف.

يوسف كە بنيامينى بينى زۆر دلخۆش بو، بنيامينى لە مالى خۆى كردە ميوان.

له مالټوه خوی بو بنیامین ناشکرا کرد و پیښگوت: من یوسفی براتم..
بنیامین دلنیا بو.

یوسف دواي پوژگارۍکی دور و دریژ له داپران و جیابونهوه له گهل بنیامین به
دیدهنی یه کتری شاد بونهوه، یوسف دایک و باوک و مالئ و پوژانی مندالئی به
یاد هاتهوه.

یوسف ویستی بنیامینی له لادا بیښتتهوه، تا هه مو پوژئ بیببینئ و له
باره ی مالټوه پرسپاری لیښکات و بیدوینئ.

به لام چوڼ بتوانئ نه م مېهسته بیښتته دی که سبهینئ بنیامین بو که نعان
بگهړیتتهوه؟

چوڼ نه م مېهسته بیښتته دی که براکان به لینیان به خوا دابئ له گهل خوئیانی
بېه نهوه؟

یوسف چوڼ ده توانئ به بئ هو بنیامین له لای خویدا به ند بکات؟

نه گهر و ابئ خه لک ده لئین: وه زیر به بئ هو پیاوټکی که نعانئ به ند کردوه!
بیگومان نه م مېهسته میکی مېزنه.

به لام یوسف زیرهک و تیښگېشتو بو.

یوسف جامیټکی به هاداری هېبو، ناوی تیدا ده خواردهوه، جامه که ی خسته
ناو که لویه له که ی بنیامین، پاشان که براکان پوښتن دیده وانیک^(۱) هاواری کرد:
بوهستن ئیوه دزن.

براکان گهړانهوه و گوتیان: چتان بزر کردوه؟

(۱) دیدهوان: چاودتیر.

دیده وان گوتی: جامی وه زیر بزر بو، هه رکه سیکیش بهر له وهی بیپشکنین
جامه دزراوه که بگه پینیتته وه یه که باره و شتری له دانه ویلهی پیشکهش ده کری.

براکان گوتیان: سویند به خوا ئیمه نه هاتوین خراپه بکهین و دزیان نه کردوه.

دیده وان گوتی: نه گهر درۆتان کرد و دزیبوتان سزای دزه که چیه؟

گوتیان سزای دز ته وهیه به ند بکری، ئیمه ناوا سزای دزان ده دهین.

دیده وانه که دواي ته وهی که لویه لی هه مویانی پشکنی جامه که ی له ناو
که لویه لی بنیامین دۆزیه وه.

براکان شه رمه زار بون به لام به بی شه رمی گوتیان:

نه گهر بنیامین ئیستا که دزی ده کا، له پیشوشدا یوسفی برای دزی کرد.

یوسف ته م بوختانه ی گوی لیبو به لام دهنگی نه کرد و توپه نه بو، یوسف
پیایکی به ریز و دلنه رم بو.

براکان گوتیان: وه زیری به ریز! ته م کورپه باوکیکی پیری به ته مه نی ههیه،
له بهر خاتری باوکه که ی ئازادی بکه و له جیاتی ته یه کی که له ئیمه به ند بکه،
تۆ مروثیکی چاکه کاری ته م چاکه یه مان له گه ل بکه.

یوسف گوتی: په نا به خوا! ئیمه چۆن کاری وا ده کهین، ئیمه ته نه ها ته و که سه
به ند ده کهین که جامه که مان له لادا دۆزیه ته وه، نه گهر یه کیکی تر به ند بکهین
واتا سته می که مان کردوه!

به مجۆره بنیامین له لای یوسفدا مایه وه، هه ردو برا به کتر دلخۆش و شاد بون.

یوسف له میژ بو به ته نیا بو، له میژ بو خزم و که سی نه دیبو.

دوای ئەم لیکدا برانە درێژه خوا وایکرد بە بنیامین شاد بێتەوه، چۆن دەکری
له لای خوێ نهیهیلێتەوه و لێبگهڕی بچیتەوه! نابێ چەند پۆژیک بیهینێ و
به دلخۆشی بیدوینێ؟! جا نهگەر برا له لای برا بیهینێتەوه ستهمه؟! نهخێر هه‌رگیز
سته‌م نه‌یه.

۲۱- گه‌رانه‌وه بۆ لای یه‌عقوب

براکان له‌ روی یه‌کتر دامابون و نه‌یانده‌زانی چۆن بگه‌ڕینه‌وه لای باوکیان؟!
براکان بیریان کرده‌وه چ به‌ باوکیان بلین؟!
دوینێ به‌ هه‌والی فه‌وتانی یوسف دلێان ته‌زاند و جه‌رگیان سوتاند و
خه‌فه‌تباریان کرد، نه‌مپۆش به‌ هه‌والی بنیامین؟!
برا گه‌وره‌که‌یان له‌ میسردا مایه‌وه و به‌براکانی تری گوت:
ئێوه‌ برۆنه‌وه به‌ بابە بلین: بابە گیان! کۆپه‌که‌ت دزی کرده‌وه، ئێمه‌ش
شایه‌تیمان نه‌دا مه‌گەر له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ زانیمان، ئاگاشمان له‌ نادیار نه‌بو.
یه‌عقوب که‌ پوداوه‌که‌ی گوێ لێبو، زانی خوا ده‌ستی له‌م کاره‌دا هه‌یه، زانی
خوا تاقی‌ده‌کاته‌وه.
دوینێکه‌ به‌ یوسف جه‌رگی سوتاوه، نه‌مپۆکه‌ش به‌ بنیامین جه‌رگی بسوتی؟،
نه‌خێر خوا دو کاره‌ساتی به‌سه‌ردا ناهینێ، نه‌خێر خوا دوجاران جه‌رگی
ناسوتینێ.
نه‌خێر خوا دوجاران به‌ دو کۆپی وه‌ک یوسف و بینامین جه‌رگی ناسوتینێ.
خوا ده‌ستیکی نادیا‌ری له‌م کاره‌دا هه‌یه.

خوا حیکمه تیکی شاراو هی لهم کاره دا هدی ه.

خوا هه می شه که بهنده کانی تاقیکردۆته وه پاشان دلی خوش کردون و خوشی پییبه خشیون.

پاشان خو کوره گه وره کهشی له میسر ماوه ته وه و نه گه پاره ته وه.

خو بو سییه م جاریش جهرگی ناسوتی! نه خیر نابیی وایی.

لیزه دا یه عقوب دلنیا بو و گوتی: به شکو^(١) خوا هه مویانم بو بگه پینیتته وه، خوا زانایه و کار به جییه.

٢٢- نهینییه که دهر ده کهوئ

به لام یه عقوبیش مرۆقه، له سینهدا دل هه یه نهک کوچکه بهرد.

یوسفی به یاد هاته وه و خه مه که ی تازه بووه و گوتی:

ئه ی داخم بو یوسف.

کوره کانی سه رکۆنه یان کرد و گوتیان:

چی ه یوسف له یاد ناکه ی؟ ده ته وئ به خه مان خۆت بفه وتینی؟

یه عقوب گوتی: گازنده و خه م و که سه رم هه ر بو خوا ده در کیتم، شه وه ی من له باره ی خوا وه ده یزانم ئیوه نایزان.

یه عقوب ده یزانی نا ئومیدی بی پروا بونه، یه عقوب هیوا یه کی زۆری به خوا

هه بو.

(١) به شکو: به لکو، خۆزگه واده بو.

کۆرەکانی ناردەوێ ميسر بەو مەبەستەى سۆراخى يوسف و بنیامینی بۆ
بکەن و بەوردی بەدوایدا بگەرێن.

یەعقوب بە کۆرەکانی گوت: نەکەن لە میهرەبانىخوا ناوئێد بن.

براكان سیبەرە چۆنەوێ ميسر.

چۆنە لای يوسف و باسى هەژاری و لیقەوماوی خۆیانیان بۆ کرد و داوای
چاکەیان لێکرد.

لێرەدا خەم و خوشەویستی لە ناخى يوسف کلپەى کرد و يوسف چیدی خۆی
نەگرت و ئۆقرەى نەما.

کۆرانی باوکم و کۆرانی پێغەمبەرەکان سکالای هەژاری و لیقەوماوی خۆیان
لەلای وەزیریك دەردەبرن!

تا کەنگی خۆمیان بۆ ئاشکرا نەکەم؟ تا کەنگی وا بە پەریشانی بیانینم؟ تا
کەنگی باوکی خوشەویستم نەبینم؟

يوسف خۆی بۆ نەگیرا و پێیگوتن:

ئاخۆ زانیوتانە چیتان بەسەر يوسف و براکەى هیئا؟ ئێو بەراستی نەزان
بون.

براكان دەیانزانى جگە لە يوسف و لە خۆیان هیچ کەسیکیتر بەم نەینیه
ئاگادار نیه، بۆیە زانییان ئەمە يوسف!

سبحان الله! يوسف زندوہ؟! لەناو بێردا نەمردوہ؟! لە خۆمان خەنى! يوسف
وەزیری ميسرہ؟!

يوسف ئەمىندارى گەنجينه كانى ميسرہ؟!

یوسف بو خواردنی داینی؟!

براکان له وه بیگومان بون نهو کهسه ی له گه لیان ده دوی خویه تی، یوسفی
کورپی یه عقوبه!

گوتیان: توخوا تۆ یوسفی؟

گوتی: به لئی من یوسفم نه مهش برامه، خوا چاکه ی له گه لدا کردوین،
هه رکه سیك له خوا بترسی و نارام بگری، دیاره خوا پاداشتی چاکه کاران ون
ناکات.

گوتیان: سویند به خوا خوا تۆی به سهر ئیمه دا سهرخسته، ئیمه تاوانبار
بوین.

به لام یوسف سهرکۆنه ی نه کردن، به لکو پییگوتن:

خوا لیلتان خوش بی، خوا له هه مو کهس میهره بانتره.

۲۲- یوسف به دوا ی یه عقوبدا ده نیری

یوسف شهیدای دیدنه ی^(۱) یه عقوب بو، چون شهیدای نابیی که نه وهنده له
میژ له لیک دابراون؟

ماده م نههینی که ناشکرا بو نیتر بۆچی نارام بگری؟

ماده م باوکی خواردن و خواردنه وه و خهوی لی تال بوی نهو چون چیژ له
خواردن و خواردنه وه و خه وهرده گری؟

(۱) دیدنه: دیدار، دیت.

نهیڤنیه که ناشکرا بو، نهیڤنیه که دەرکهوتوه، خوا مه بهستییهتی یه عقیوب له م
پهریشانییه رزگار بکات و چاوه کانی روڤ بکاتهوه.

یه عقیوب ئه وهنده بۆ یوسف خه می خوارد بو، ئه وهنده بۆ یوسف گریا بو
ههردو چاوه کانی کوێر ببون.

یوسف به برا کانی گوت:

برۆن ئه م کراسه ی من بۆ باوکم بیهن و به سهر ده موچاوی دابدهن چاوه کانی
چاک ده بنه وه، هه مو خزم و کهسانیش بۆ ئیره بیئن.

٢٤- یه عقیوب له لای یوسفدا

کاتیکی بهرپۆ کهوتن و کراسه که ی یوسفیان به رهو که نعان ده برد، یه عقیوب
ههستی به بۆنی یوسف کرد و گوتی:

من وا بۆنی یوسف ده که م.

که سوکاره که ی گوتیان:

سویند به خوا هه ره له سه ره هزره ^(١) هه له که ی پیشتر ماوی.

به لام یه عقیوب راستی ده کرد هه له نه بو، کاتیکی موژده ی یوسفیان پیرا گه یاند
و کراسه که یان به سهر ده موچاوی دادا چاوه کانی ساغ بونه وه، گوتی:

ئه دی نه مگوت ئه وه ی من له باره ی خواوه ده یزانم ئیوه نایزان؟!

کورپه کان گوتیان: بابیه گیان! داوا له خوا بکه له تاوانه که مان خوێش ببی،
ئیمه تاوانبار بوین.

(١) هزر: بیر، فکر.

یه عقوب گوتی: باشه، داوا له خوا ده کهم لیتان خوش بی، خوا لیښورده و میهره بانه.

یه عقوب که گه‌یشته میسر یوسف زور به گهرمی و به دلخوشتی پیشوازی لیکردن، باوک و کور نه‌وه‌نده دلخوش و شاد بون ناکړی به قسه باس بکړی. نه‌و پوځه پوځیکې خوش و پیروز بو، له سهرتاسه‌ری میسر ناوبانگی دایه‌وه. یوسف دایک و باوکی له سهر ته‌خت دانا، هه‌مو سهری نه‌وازشیان بۆ یوسف دانه‌واند.

یوسف گوتی: نه‌مه بو واتای خه‌ونه‌که‌ی مندالیم، وا خوا به‌راستی گیرا. له مندالی خه‌ونم بیني یازده ته‌ستیره و پوځ و مانگ سوژده‌یان بۆ بردم. یوسف زور ستایشی خوی کرد، یوسف زور سوپاسی خوی کرد. یه‌عقوب و بنه‌ماله‌که‌ی بۆ ماوه‌ی پوځ‌گاریکی دور و دریژ له میسر مانه‌وه. یه‌عقوب و خیزانه‌که‌ی له میسر دا کۆچی دوا‌ییان کرد و به‌ره‌و لای خوا گه‌رانه‌وه.

٢٥- کوتایي پر خیر

یوسف به‌هوی نه‌و مولکه زوره‌ی که له‌به‌ر ده‌ستیدا بو خوی لینه‌گوزا و له خوا بیتاگا نه‌بو.

یوسف هه‌میشه یادی خوی ده‌کرد و خوی ده‌په‌رست و له خوا ده‌ترسا.

یوسف به‌فه‌رمایشته‌کانی^(١) خوا حوکی ولاتی ده‌گیرا.

(١) فه‌رمایشت: فه‌رمان، نه‌مر.

یوسف مولک و مالی دنیای پێ زۆر گرنگ نەبو.

یوسف حەزی نەدەکرد وەک پاشایان بمی و لە روژی زندوبونەوه لە گەڵ پاشایان کۆبکریتهوه.

بەلکو حەزی دەکرد وەک بەندە خواپەرستەکان بمی و لە گەڵ چاکەکاران حەشر بکری.

یوسف لە خوا دەپاراپیەوه و دەیگوت:

خواپە! مولک و مالیکی زۆرت پێداوم، واتای لێکدانەوهی خەونانت فێرکردوم، پەرورەدگارا! وەدیهێنەری ئەرز و ئاسمانان! تۆ لە دنیا و لە دوااییدا هەر خواپەرورەدگاری منی، بە موسڵمانییتی بمیینه و بە چاکەکارانم بگهیەنەوه.

خواپەرورەش بە موسڵمانییتی مراندی و بە باب و باپیرەکانی گەیانەد کە ئیبراهیم و ئیسماعیل و یەعقوب بون، درود و سلاوی خوا لەوان و لە پێغەمبەری خوشمان بی.

به سه‌رهاتی

پیغهمبهر نوح

سلاوی خوی لیبی

١- ئە دواى ئادەمدا

خوای گەورە بەرە کەتێ خستە نەوێ ئادەم و، ژن و پیاویکی گەلیک زۆریان
لیکەوتەو، نەوێ ئادەم زۆر زۆر بون و بەسەر زەوی بلأوبونەو.

ئەگەر ئادەم بەخۆی بگەریتەو و منداڵەکانی ببینێ نایانناسی.

ئەگەر پیتی بلین: باوکە ئادەم! ئەم خەلکە هەموو نەو و منداڵی تۆن،
سەرسام دەبی و دەلی: سوبحانەللا! ئەم خەلکە هەموو منداڵی منن؟! ئەم
خەلکە هەموو نەوێ منن?!

نەوێ ئادەم زۆر گوند و شاریان دروست کرد، گەلیک خانویان بنیات نا،
زەوی و زاریان دەکیلا و دانەوێڵەیان دەچاند، بەمچۆرە بۆ خۆ دەژیان.

ئەوکات خەلک هەموو لەسەر دینی باوکە ئادەم بون، تەنھا خایان دەپەرست
و لە هاوبەشپەرستی دور بون.

خەلک هەموو یەک نەتەو و بون، ئادەم باوکی هەمویان بو، تەنھا خایان بە
پەرورەدگار دادەنا.

٢- جەسودی شەیتان

بەلام ئیبلیس و نەوێکانی ئیبلیس چۆن بەمە راژی دەبن؟

هیشتا خەلک خوا دەپەرستن؟

هیشتا خەلک ناکۆک نین و یەک نەتەوین^(١)؟

(١) نەتەو: ئوممەت.

نابی وابی! نابی وابی!

نەوہ کانی ئادەم بچنە بەھەشت و نەوہ کانی ئیبلیسیش بچنە دۆزەخ؟ نابی
وابی! نابی وابی!

ئیبلیس سوژدەى بۇ ئادەم نەبردوہ بۆیە خوا دەرى کردوہ و نەفرەتى^(۱)
لیکردوہ.

ئەدى نابی تۆلە لە مندالە کانی ئادەم بکاتەوہ تا ئەوانیش بچنە دۆزەخ؟ بەلی
تۆلە دەکاتەوہ! بەلی تۆلە دەکاتەوہ!

۳- بیرکردنەوہی شەیتان

شەیتان بیرى کردەوہ خەلک بخاتە سەر بپەرستى، تا بەلکو بچنە دۆزەخ و
ھەرگیز نەچنە بەھەشتەوہ.

شەیتان دەیزانى خوا لە ھەرچى گوناح و تاوان ھەيە خوښ ببى لە
ھاوبەشپەرستى خوښ نابى.

بۆیە شەیتان ویستی خەلک بو ھاوبەشپەرستى بانگ بکا تا ھەرگیزاو
ھەرگیز نەچنە بەھەشتى.

شەیتان بیرى کردەوہ چ پێگەيەك بگرێتە بەر تا بتوانى خەلک لە
خواپەرستىوہ بەرەو ھاوبەشپەرستى بانگ بکا؟

ئەگەر بچیتە لای خەلک و پێیان بلى: خەلکینە بت بپەرستن، خوا مەپەرستن.
خەلک جوینى پێدەدەن، لى دەدەن، تى ھەلدەدەن.

(۱) نەفرەت: نەفرین، لەعنەت.

دەلّين: پەنا بە خوا! ھاوبەش بۆ خوا پەيدا بکەين؟! بتى لە بەرد بپەرستين؟!
برۆ وازمان لى بىنە، تۆ شەيتانى نە فرەت لىکراوى! تۆ شەيتانى خراپە خوازى!

۴- فىلى شەيتان

بە لام شەيتان دەرگايەكى دۆزىمە و لەم دەرگايەو چو ناو مىشكى خەلکى.
لەناو خەلکدا چەند پياويک ھەبون پياوى لە خواترس بون، شەو و رۆژ ھەر خوايان
دەپەرست و زۆر يادى خوايان دەکردەو.
ئەم پياوانە خوايان خۆش دەويست، خواش ئەوانى خۆش دەويست و نزاى^(۱) قبول
دەکردن.

خەلک ئەم پياوانەى خۆش دەويست و بە گەورەيان دادەنان.
شەيتان زۆر چاک بەمە ئاگادار بو.

ئەم پياوانە مردن و بەرەو لای خوا گەرانەو.
شەيتان چو لای خەلکەکە و پياوہکانى ياد خستەو.
گوتى: فلان و فيسار پياو چۆن بون؟

گوتيان: سبھان اللہ! پياوى لە خواترس و خواپەرست بون! ئەگەر نزايان
بکردايە قبول دەبو، ئەگەر داوايان لە خوا بکردايە خوا پىتى دەبەخشين.

(۱) نزا: دوعا، پارانەو.

۵- وىنەي پياوچاكەكان

شەيتان گوتى: ئىيۈە بۆيان خەمبارن؟

گوتيان: زۆر خەمبارىن.

گوتى: ئىيۈە تامەزرۆن بۆيان؟

گوتيان: زۆر تامەزرۆين.

گوتى: مادەم وايە بۆچى ھەمو رۆژى تەماشايان ناكەن؟

گوتيان: چۆن دەتوانىن؟ ئەوان مردون و نەماون؟!

گوتى: وىنەيان بۆ بېكىشن و گشت سبەينان سەيريان بىكەن.

خەلگ بە قسەكەي ئىبىلىس سەرسام بون و وىنەي پياوچاكەكانيان كىشا،

ھەمو رۆژى سەيرى وىنەكانيان دەکرد، كە وىنەكانيان دەدى پياو چاكەكانيان بەبىر دەھاتەوہ.

۶- لە وىنەوہ بۆ پەيكەر

پاشان خەلگ بەرەبەرە وىنەكانيان كىرە پەيكەر.

پەيكەرىكى گەلى زۆريان بۆ پياو چاكەكان داتاشى.

پەيكەرەكانيان لە مال و لە مزگەوتان دادەنا.

خەلگەكە خويان دەپەرست و ھاوبەشيان بۆ پەيدا نەدەکرد.

دەيانزانى ئەم پەيكەرەنە خوا نىن و پەيكەرى پياوچاكانن.

دەياتزانى پەيكەرەكان بەردن و زيان و قازانچ ناگەيسەنن و بىژىوييان
پىئابەخشن.

بەلام بۇ تەبەررۇك و پىرۆزى بەكارىان دىئان و بە گەرەيان دادەنان، چونكە
پەيكەرى پىاوچاكان بون.

ئىتر ژمارەى پەيكەرەكان زۆر بون و زۆر بە گەرە سەيرىان دەكردن، ھەر
پىاوچاكتىك بىردبايە پەيكەرىكىيان بۇ دروست دەكرد و ناوى پىاوچاكەكەيان
لىدەنا.

۷- لە پەيكەرەوہ بۇبت

ئەم چىنە خەلگە مردن.

كۆرەكان باوكى خۇيان بىنىبو پەيكەرەكانىيان بۇ تەبەررۇك و پىرۆزى بەكار
دىئنا.

باوكانى خۇيان بىنىبو پەيكەرەكانىيان بە گەرە دادەنا.

دەياندى پەيكەرەكانىيان ماچ دەكرد و دەستىيان پىئادەھىئان و دوعاىيان
لەلادا دەكردن.

دەياندى سەريان بۇ دادەنواند و كىرۇشىيان بۇ دەبردن.

بەلام كۆرەكان لە باوانىيان تىپەراند و ايان لىھات سوژدەيان بۇ دەبردن و
لىيان دەپارانەوہ و قوربانىيان بۇ سەر دەبرىن.

بەمچۆرە بتەكان بون بە خواوہند، خەلك پىشتىر چۆن خواىيان دەپەرست و ايان
لىھات بە ھەمان شىوہش خواوہندەكان بپەرستن.

خواوهنده كان گه لی زۆر بون، ئەمه ناوی وه دده و ئەوه ناوی سواعه، ئەمه ناوی یه غوشه و ئەوه ناوی یه عوقه، ئەمهش ناوی نه سره.

۸- تورهیی خوا

خوا گه لیك له م خه لكه هاوبه شپه رسته توره بو و نه فره تی لیكردن، چۆن خوا له خه لكی توره نه بی و نه فره تیان لی نه كات؟

ئایا بۆ هاوبه شپه رستی دروستی كردون؟

ئایا بۆ هاوبه شپه رستی بژیویان پێده به خشی؟

له سه ر زه وی بژۆن و به خواش بیروا بن؟!

بژیوی خوا بخۆن و هاوتاشی بۆ بریار ده ن؟!

به راستی ئەمه سته میکی گه وره یه! به راستی ئەمه سته میکی گه وره یه!

خوا له خه لكه كه توره بو، بارانی بۆ نه باراندن، بژیوی لی كه م كردنه وه، دانه وێله كه م بوه وه، نه وه و منداڵ كه م بونه وه.

به لām خه لك هۆشیار نه بونه وه، به لām خه لك ژیان^(۱) نه بونه وه.

۹- پىڭمەبەر

خا ويستى پىڭمەبەرەن بۇ بىر تەلەكەلەن بىر تەلەكەلەن بىر تەلەكەلەن
بىر تەلەكەلەن.

خا لەگەل تەك بە تەك مەلەكەلەن نادو، خا لەگەل يەكە يەكەلەن خەلەكەلەن
نادو و بىر تەلەكەلەن و وا مەكەن.

پاشاكان لەگەل يەكە يەكەلەن نادو.

پاشاكان ناچە لاي يەكە يەكەلەن خەلەكەلەن پىيان بىر تەلەكەلەن و وا مەكەن.
پاشاكان مەلەكەلەن وەك ھەر مەلەكەلەن، ھەمەكەلەن دەتەلەكەلەن بىر تەلەكەلەن و
گەلەن لە تەكەلەن بىر تەلەكەلەن.

بەلام كەس ناتەلەكەلەن خا بىر تەلەكەلەن و لەگەلەن بىر تەلەكەلەن بىر تەلەكەلەن.

تەنھە تەكەلەن دەتەلەكەلەن خا خەلەكەلەن مەبەستى بن.

بۇيە خا ويستى پىڭمەبەرەن بۇ خەلەكەلەن بىر تەلەكەلەن بىر تەلەكەلەن بىر تەلەكەلەن
ئامۇزگار بىر تەلەكەلەن.

۱۰- مەلەكەلەن فرىشتە؟

خا وا ويست پىڭمەبەرەكە مەلەكەلەن بىر تەلەكەلەن، يەكەلەن بىر تەلەكەلەن، خەلەكەلەن
بىر تەلەكەلەن و لە تەكەلەن بىر تەلەكەلەن.

تەگەر پىڭمەبەرەكە فرىشتە بوايە خەلەكەلەن دەيگوت:

جىاوازىمان وەك ئاسمان و رىسمان وايە، تەو فرىشتە و ئىمە مەلەكەلەن! ئىمە نان
دەخۇين و ئاودەخۇينەو و نەو ھەمان ھەيە، چۇن دەتەلەكەلەن خا بىر تەلەكەلەن؟

بەلام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى دەلى:

منىش نان دەخۇم و ئا و دەخۇمە و نەوہم ھەيە كەچى ئەوہ تانى دەتوانم خوا
بېەرستم، دەى ئىوہ بۆچى خوا ناپەرستى؟

ئەگەر پېغەمبەرەكە فرىشتە بوايە خەلك دەيگوت:

تۆ برسى و تىنو نابى، تۆ نەساغ نابى و نامرى بۆيە دەتوانى بەردەوام خوا
بېەرستى و يادى خوا بكەى! بەلام ئىمە مەرۇف، تىنو دەبىن و برسى دەبىن،
نەساغ دەبىن و دەمرىن، چۆن دەتوانىن بەردەوام خوا بېەرستىن و يادى بكەين؟

بەلام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى دەلى:

منىش وەكو ئىوہم، برسى و تىنو دەبىم، نەساغ دەبىم و دەمرىم، كەچى ئەوہ تانى
دەتوانم خوا بېەرستم و يادى بكەم، دەى ئىوہ بۆچى خوا ناپەرستى و يادى ناكەن؟
كەواتە ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى خەلك قسەى دەپرېت و پروپيانوى
نامىنى.

۱۱- پېغەمبەر نوح

خوا وای وىست نوح بکاتە پېغەمبەر و بۆ نەتەوہكەى بنىرى.

لە ناو نەتەوہى نوحدا گەلىك پياوى دەولەمەند و سەرۆك ھەبون، بەلام خوا
نوحى بۆ پەيامەكەى خۆى ھەلېژارد، كەسىكى ترى ھەلنەبژراد.

خوا خۆى دەزانى كى پەيامەكەى ھەلدەگرى، خوا خۆى دەزانى كى
راسپاردەكەى ھەلدەگرى.

نوح پیاویکی چاکەخواز و بەرپێز و جوامێر بو، نوح پیاویکی ژیر و دلنەرم بو، نوح پیاویکی دلسۆز و بە بەزەیی بو، نوح پیاویکی دەسپاک و راستگۆ بو.

خوا نوحی بۆ پەيامەکەى خۆى ھەلبژارد و سروشى^(١) بۆ دابەزاند و پێى فەرمو:

ئەى نوح! ھەلسە نەتەو و کەت بێدار بکەو و بەر لەوێ سزای سەختی خویان دوچار ببێ.

ئەویش ھەلسا و بەناو نەتەو و کەیدا دەگەرا و بە خەلکەکەى دەگوت:

خەلکینە! من پێغەمبەرى خوا، بۆتان دلسۆزم گویم بۆ بگرن.

١٢- نەتەو و کەى چ وەلامیکیان دایەو؟

نوح کاتێک نەتەو و کەى بێدار دەکردهو و دەیگوت:

خەلکینە! من پێغەمبەرى خوا، بۆتان دلسۆزم گویم بۆ بگرن.

ھەندئ کەس دەیانگوت:

کەنگى^(٢) بۆتە پێغەمبەر؟ تا دوینى وەك ئیمە پیاویکی ئاسایی بو کەچى

ئەمڕۆ دەلێ پێغەمبەرى خوا؟!!

برادەرەکانى دەیانگوت:

لە منداڵى لەگەڵ ئیمە یارى دەکرد و ھەموو رۆژى لەگەڵمان دادەنیشت!

کەنگى پێغەمبەرایەتى بۆ ھاتو؟ بە شەو یان بە رۆژ؟!..

(١) سروش: نیگا، وەحى.

(٢) کەنگى: کەى، چ کاتى.

دەۋلە مەندە لوتبەرزە كان^(۱) دەيانگوت:

دياره خوا كەسىكى ترى نەبىنىوہ؟ دياره ھەمو خەلك مردون و تەنھا ئەم
ھەزارەى تىدا ماو تەوہ؟!

نەفامە كان دەيانگوت:

چۆن دەلى پىغەمبەرم؟ خۆ نوحىش وەك ئىمە مرۆفە!

ھەندى كەسى تر دەيانگوت:

ئەگەر خوا پىغەمبەرى بناردايە فرىشتەيەكى دەنارد، لە باب و باپىرانمان
نەبىستوہ مرۆف بىتتە پىغەمبەر!

ھەندى كەسى ترىش دەيانگوت:

دياره نوح مەبەستى لەم وتانە ئەوہيە كە بىتتە سەرۆك و دەمراستى خەلكى!

۱۳- گىفتوگۆى نيوان نوح و نەتەوہكەى

خەلك پىيانوابو بىپەرستى كاريكى راست و دروستە، پىيانوابو ھۆشمەندىيە.

پىيانوابو ئەو كەسەى بت نەپەرستى گومرا و گەمژەيە.

دەيانگوت: باب و باپىرانمان بتيان دەپەرست، بۆچى ئەم كابرايە بت
نەپەرستى؟

نوح دەيزانى بىپەرستى گومرا ،ونە، بىپەرستى گەمژەيە.

نوح دەيزانى باب و باپىران لە گومرايون و گەمژەيىدا ژيان.

(۱) لوتبەرز: خۆ بەگەرەزان، فىزىبەرز.

ئادەم باوکی هەموان بو کەچی بتي نە دە پەرست، بە لکو خوی دە پەرست.
نوح دە یزانی نە تەوە کە ی لە گومرا بون و گە مژەیی دان چونکە بەرد دە پەرستن
و ئەو خودایە ناپەرستن کە دروستی کردون.

نوح بە نیو نە تەوە کەیدا دە گەرا و پر بە دەنگی خۆی هاواری دە کرد:
هۆ نە تەوە کەم! تەنھا خوا بپەرستن، جگە لە خوا پەرستراوی تری بە هەقتان
نیە، من دە ترسم توشی سزای پۆژیکی سەخت ببن.

کەچی پیاوماقولا^(۱) نە تەوە کە ی گوتیان:

ئە ی نوح ئیمە پیمان وایە تۆ گومرا بوی.

نوح وە لا می دانەو وە گوتی:

نە تەوە کەم! من گومرا نیم، من پیغه مەهرم لە لای خواوە نێردراوم،
پەیا مەکانی خواتان پێدا دە گە یەنم و نامۆ گاریتان دە کەم، ئەو ی من لە بارە ی
خواوە دە یزانم ئێو نایزان.

۱۴- زەبۆنەکان شوینت کەوتون

نوح گە لیکی هەول دا نە تەوە کە ی برۆای پی یینن و خوا بپەرستن و واز لە
بشپەرستی یینن.

بە لām نە تەوە کە ی برۆایان پی نە هیئا، تەنھا چەند کە سینک برۆایان پی هیئا کە
بە بەری رەنجی خۆیان دە ژیان و تەنھا حە لالیان دە خوارد.

(۱) پیاوماقول: پیاوی دیار و دە مرست.

به لام دهوله مهندانی نه ته وه که ی له بهر شه وه ی خو یان به گه وه ده زانی
ملکه چی نوح نه بون، به مال و مندالان خه ریک بون و بیریان له پوژی دوا یی
نه ده کرده وه.

ده یانگوت: نیمه گه وه و ده مپراستی خه لکین، شه مانه زه بون و پوت و بر سین.

کاتیک نوح بو خوا په رستی بانگی ده کردن ده یانگوت:

چون پروات پی دینین که زه بونه کان شوینی تو که وتون.

داوایان له نوح کرد هه ژار و پوت و برسیه کان دهر بکات و له خو ی به دوریان
خاته وه.

به لام نوح داوا که ی پرت کردنه وه و پییگوتن:

من هه رگیز پرواداران دهرنا که م، دهرگا که ی من ئاستانه ی^(۱) پاشایان نیه، من
پیغمبرم و له سزای خوا بیدارتان ده که مه وه.

نوح دهیزانی شه هه ژار و پوت و برسیانه پرواداری دل سوزن.

دهیزانی شه گهر هه ژاره کان دهر بکات خوا لیی تورپه ده بی، که سیش ناتوانی له
سزای خوا پزگاری بکات.

له بهر شه وه به نه ته وه که ی گوت:

نه ته وه که م! شه گهر من دهریان بکه م که س هه یه له سزای خوا پزگارم بکا؟!

(۱) ئاستانه: دهر بار و بهر دیوه خانی پاشایان.

۱۵- بروییانوی دموئه مهنده گان

دهولہ مہندہ کان گوتیان:

ئەوشتەى نوح بانگەوازى بۆدە کا راست نىه .

خَيْر و خوشی تیدا نيہ.

چونکہ بہ نەزمون بۆمان رون بۆتەوہ لہ ھەمو کاریکی خیردا ھەر خۆمان
دەستیشخەر بوین.

چاڪترين خواردن هەر ئيَّمه هه مانه، جوانترين جل هەر ئيَّمه له بهرمانه، له هه مو شتَي هەر خه لك له دوامانه.

ئىمە پىماناۋايە ھەر خىر و خوشىيەك لەم شارەدا پەيدا بىي دەبىي بۆ ئىمە
بىت و لە دەست خۆمان دەرەنە چىي.

جا ئەگەر ئەم ئاينە خىر و خوشى تىدا بوايه، دەبوايه بەرلەوہى بۆ ئەم
 ھەژارانە بوايه بۆ ئىمە يى.

ئەگەر ئەم نائىنە خىر و خوشى تىدا بوايه، نەدەبوايه ھەژارەكان پيشى ئىمە
بروا بىنن.

۱۶- بانگه‌وازه‌ک‌ی نوح

نوح بانگی نه ته وه که ی کرد و گه لیک ئاموژگاری کردن.

دهیگوت: نه ته وه کهم! من له سزای سه ختی خوا بیډارتان ده که موه، خوا
 بپه رستن، له خوا بترسن، به گویم بکهن، نه گهر و ابن خوا له گوناوه کانتان
 ده پورې^(۱) و سزا که تان له سهر ه لده گری، ههر کاتی څیکش ناکام (نه جهل) ی خوا

(۱) ده‌بوری: خوش‌ده‌بی.

ھات دوا ناخریت، بریا ئەوہەتان زانیبا.

خوا لییان تورہ ببو بارانی بۆ نەدەباراندن، بەرھەمی کشتوکال و زگوزایان^(۱)
کەم ببوہوہ.

نوح پیتی گوئن: نەتەوہ کەم! ئەگەر ئیوہ برۆا بیسنن خوا لییان پازی دەبی و
سزاتان لەسەر ھەلەدەگرێ.

بارانتان بۆ دەبارینی و بەرھەکت دەخاتە نەوہ و بژیویتان.

نوح بانگی نەتەوہ کەم دەکرد بۆ لای خوا بگەرپینەوہ.

پیتی دەگوئن: دەلیی خوا ناناسن؟ چاوەڵبەرن سەیری نیشانە و بەلگەکانی
خوا بکەن، بیر لە ئەرز و ئاسمانان بکەنەوہ، بیر لە رۆژ و مانگ بکەنەوہ.

کئی ئاسمانەکانی دروستکردوہ؟

کئی مانگی روناک و رۆژی گلپەداری دروستکردوہ؟

کئی ئیوہی دروستکردوہ و زەوی بۆ سازاندون تا بتوانن لەسەری بژین!

بەلام نەتەوہ کەم نوح تەمبێ نەبون^(۲)!

نەتەوہ کەم نوح برۆایان نەھینا!

بەلکو کاتیک کە پیغەمبەر نوح بۆ خواپەرستی بانگی دەکردن پەنجەیان لە
گوئی خو دەنا!

جا ئەگەر یەکیك شت نەبیستی چۆن تێدەگا؟

ئەگەر یەکیك نەیەوی شت بیستی چۆن دەبیستی؟

(۱) زگوزا: لەدایکبوونی مندالان.

(۲) تەمبێ بون: دەست لە کاری ناپەوا ھەلگرتن بەھۆی سزایەک.

۱۷- نژای نوح

نوح ههولێکی زۆری له گهڵ دان و ماوهی پۆژگاریکی درێژ بانگی کردن.

نوح ماوهی نۆ سهد و په نجا سالان بۆ خوا په رستی بانگی کردن.

به لām نه ته وه که ی نوح بر وایان نه هیئا.

وازیان له بته رستی نه هیئا، بۆ لای خوا نه گه رانه وه.

نوح تا که نگی چاوه پێ بێ؟

تا که نگی خراپه کاری له سهر روی زهوی ببینی؟

تا که ی ببینی به رد بپه رستێ؟

تا که ی ببینی خه لک بژێوی خوا بخۆن و به ناو خوا وه ندی تر بپه رستن؟

نوح چۆن له نه ته وه که ی توپه نابێ؟ زۆری نه رمی له گه ل کێشان، زۆر ئارامی

له سهر گرتن، ته نانه ت که س هینده ی نوح ئارامی نه گرتوه!

نۆسه د و په نجا سال؟! الله اکبر له م پۆژگاره درێژه! الله اکبر له م پۆژگاره

درێژه...!

خوا سهروشی بۆ نوح هه نارد، فه رموی:

جگه له وانهی بر وایان هیئا وه که سی تر بر واهێنێ.

نوح بۆ جاری کۆتایی بانگی نه ته وه که ی کرده وه و پێیگوتن:

- وازیستن و بگه رێنه وه.

به لām نه ته وه که ئامۆژگارییان په ت کرده وه و گوتیان:

- ئەى نوح گوی بگره! ئیمه پروات پیناهینین و زۆریشت مشتومر^(۱) له گه‌ل کردوین، برۆ نه‌گهر راست ده‌که‌ی باکت^(۲) نه‌بی با هه‌ره‌شه‌که‌ت بیته‌دی و دوچارى سزای خوا بین.

نوح له‌پیناو خوا لییان توپه‌بو، گوتی:

- خواجه! بی‌پرواکانی سه‌ر زه‌وی له‌ناو ببه‌ و که‌سیان تیدا مه‌هیله‌.

۱۸- که‌شتی

خوا نزاکه‌ی نوحی قبول کرد و وای ویست نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌ ناویدا بخنکینن.

به‌لام خوا ده‌یه‌وی نوح و پرواداره‌کان پزگار بن.

خوا فه‌رمانی به‌ نوح کرد که‌شتیه‌کی گه‌وره‌ دروست بکات.

نوح ده‌ستی کرد به‌ دروستکردنی که‌شتیه‌کی گه‌وره‌.

نه‌ته‌وه‌که‌ ده‌یاندی نوح خه‌ریک و سه‌رقاله^(۳).

گالته‌یان پیده‌کرد، ده‌یانگوت:

ئەى نوح ئەمه‌ چ به‌زمی‌که‌؟ له‌ که‌نگیوه‌ بویه‌ دارتاش؟

چه‌ندمان پینگوتی له‌ گه‌ل ئەم زه‌بونانه‌ دامه‌نیشه‌، به‌لام تۆ به‌ گویت نه‌کردین و هه‌ر له‌ گه‌ل دارتاش و ئاسنگه‌ران دانیه‌شتی تا بوی به‌ دارتاش!

ئەم که‌شتیه‌ له‌ کوێ ده‌روا ئەى نوح؟

(۱) مشتومر: ده‌مه‌قالی.

(۲) باک: منه‌ت.

(۳) سه‌رقال: مه‌شغول.

به‌راستی هه‌مو کاره‌كانت سه‌یر و عه‌نتیكه‌ن!
 له‌سه‌ر لم ده‌روا یان به‌سه‌ر چیا هه‌ڵده‌گه‌ڕێ؟
 ده‌ریا لی‌ره‌ گه‌لی‌ دوره‌، جنۆكه‌ هه‌ڵیده‌گرن یان گاگه‌ل^(١) پرایده‌کی‌شن؟
 نوح گو‌یی له‌ هه‌مو ئه‌م قسانه‌ ده‌بو به‌لام ئارامی ده‌گرت.
 پێشتر قسه‌ی ناخۆشتری بیستوه‌ و ئارامی له‌سه‌ر گرتوه‌!
 به‌لام جاروبار پیتی ده‌گوتن:
 ئیوه‌ گالته‌مان پێده‌که‌ن به‌لام رۆژێك دی گالته‌تان پێ‌بکه‌ینه‌وه‌.

١٩- لافاو

سزای خوا هات، په‌نا به‌خوا له‌ سزای خوا!
 ئاسمان بارانی داباراند، هه‌ر بارانندی و هه‌ر بارانندی و هه‌ر بارانندی، ده‌تگوت
 ئاسمان بۆته‌ بیژینگ و ئاو پاناگرای.
 زه‌ویش ئاوی هه‌لقولاند، ئاو لافاویکی گه‌وره‌ی هه‌ڵکرد، له‌ هه‌مو لایه‌که‌وه‌
 خه‌لکی داگرتوه‌.
 خوا سروشی بۆ نوح نارد و فهرموی:
 له‌ نه‌ته‌وه‌ و له‌ خزمانت نه‌وانه‌ی بره‌وان پێ‌هیناوی له‌ گه‌ڵ خۆت بیانبه‌ ناو
 که‌شتی.

(١) گاگه‌ل: کۆمه‌ڵێك گا.

لە گشت جۆرە گیانلەبەر و پەلەوهرێکیش نێر و مێیهک هەلبژێرە و بیاغە ناو کەشتی.

چونکە لافاوەکە لافاوێکی گشتیە، هیچ مرۆ- ئ و گیانلەبەرێک قوتار^(۱) ناکا.

نوح فەرمانەکی خۆی جێبەجێ کرد.

لەناو کەشتیەکەدا بروادارانێ نەتەوێکە و نێر و مێی گشت گیانلەبەر و پەلەوهرێکیشی لەگەڵدا بو.

کەشتیەکە بەسەر ئاو کەوت و رویشت، لافاو شەپۆلی زل و زەبەلاحی وەک شاخانی هەڵدەکرد.

نەتەوێکە دەچونە شوینی بەرز بەرز و بەسەر گرد و تەپۆلکان هەڵدەگەران، لە سزای خوا هەڵدەهاتن.

بەلام هیچ کەس پرزگار نابێ.

۲۰- کورمکە ی نوح

نوح کورپێکی هەبو، کورمکە ی بێپروا بو، لە گەڵ بێپرواکان دابو.

نوح کورمکە ی بینی و لەناو لافاو دایە، گوتی:

- کورم وەرە لە گەڵ ئێمە بە سواری کەشتی بە، لە گەڵ بێپرواکان مەبە.

کورمکە ی گوتی:

نا بابە دەچمە سەر چیا، چیا لە لافاو دەمپاریزێ.

(۱) قوتار: پرزگار، دەریاز.

نوح گوتی: نا کوپی خۆم ئەمڕۆ کەس لە سزای خوا پزگار نابێت مەگەر ئەوانەی خوا میهره‌بانی له‌ گە‌لدا کردون.

لەم قسانەدا شەپۆلێک هەڵیکرد و لێکی کردن^(۱)، کوپەکە ی خنکا.

نوح بۆ کوپەکە ی خەفەتبار بو، چۆن خەفەتبار نەبێ! ئەدی کوپی خۆی نییه؟ کوپەکە ی نوح ئەگەرچی لە لافاوەکە ی دوینێ رزگاری نەبو بەلام نوح حەزی دەکرد لە ناگری پۆژی دوا یی پزگاری بێ.

ناگر لە لافاو سەختەرە، نازاری پۆژی دوا یی لە هی دونیا ناخۆشترە.

ئەدی خوا بەلێنی پێنەداوە خزم و کەسی رزگار بکات؟

بەلێ! بەلێنی داوە و بەلێنی خواش تەواوە.

بۆیه نوح ویستی لە خوا بپارێتەوێ تا لە کوپەکە ی خۆش ببێ.

۲۱- لە کەسی تۆ نیه

نوح لە خوا پارا یه‌وێ و گوتی:

خوا یه‌ کوپە کەشم کەسی منە، بەلێنی تۆ راست و تەواوە، خوا یه‌ خۆت دادگەرترین فەرمانرەوای.

بەلام خوا تەماشای نەژاد و بنەماله‌ ناکات، خوا تەماشای کردەوێ دەکات.

خوا ئەو پارا نەو یه‌ قبوڵ ناکا بۆ هاو یه‌ شپەرستان بکری.

هاو یه‌ شپەرست کەسی پێغەمبەر نیه‌ ئەگەر چی کوپیشی بێ.

(۱) لێکی کردن: لە یه‌ کتری دا برانن.

خوا نوحی لہم راستیہ ناگادار کردہوہ و فہرموی:

ئەى نوح ئەم کۆرە لە کەسى تۆ نیە چونکە کۆرپکی بپروا بو، چاکە کار نەبو
خراپە کار بو.

داواى شتیکم لى مه که که زانیاریت لە بارهوه نەبى، ئامۆژگاریت دەکەم وەك
نەفامان نەبى.

نوح وریا بۆو، بۆ لای خوا ژیان بۆو.

گوتى: پەروردگار! خۆم لەو دەپاریزم که داواى شتیکم لیبکەم زانیاریم لە
بارهوه نەبى.

خوايه ئەگەر لىم نەبوری و میهرەبانیم لەگەڵدا نەکەى دەچمە پیزی
دۆراوەکان.

۲۲- داواى لافاوەکه

که مەبەستەکەى خوا هاتە دى و بپرواکان لە ئاودا خنکان؛ ئاسان بارانى
پاگرت و زهوى ئاوى هەلمژتەوہ.

کەشتى لەسەر شاخى جودى لەنگەرى گرت و خۆى گرتەوہ.

نەفرەت لە بپروایى کرا و بپرواکان لە کۆل بونەوہ.^(۱)

خوا فەرمانى بە نوح کرد بە ئارامى دابەزى.

نوح و خەلکانى کەشتى بە ئارامى دابەزینە سەر زهوى و ترسى خنکانیان
نەما.

(۱) لە کۆل بونەوہ: لەناو چون.

بی‌پرواکانی نه‌ته‌وه‌ی نوح له‌ناوچون، ئەرز و ئاسمان بۆیان نه‌گریان و خه‌فه‌تبار
نه‌بون.

پاشان خوا به‌ره‌که‌تی خسته‌ نه‌وه‌ی نوح، نه‌وه‌ی نوح به‌سهر زه‌ویدا بلا‌وبونه‌وه
و گه‌لی شوینیان ئاوه‌دان کرده‌وه.

چه‌ندین پیغه‌مبه‌ر و پاشایان لی‌په‌یدا بو.

سلاوی خوا له‌سهر نوح بی، سلاوی خوا له‌سهر نوح بی.

به سه‌رهاتی

پیغهم‌بهر هود

سلاوی خوی لیبی

١- ئە دواى نووحدا

خوا بەرە کەتێ خستە نەوێ نوح و زۆر بون، بەسەر زەویدا بلأوبونەو،
نەتەوێهێکیان تێدا هەلکەوت پێیان دەگوتن نەتەوێ عەد.

نەتەوێ عەد پیاوی بەهێز و بە بازو بون، لاشەیان دەتگوت ئاسنە.

بەسەر هەموو کەسێکدا زال دەبون، کەس بەسەریاندا زال نەدەبو.

لە کەس نەدەترسان و هەموو کەس لێیان دەترسا.

خوا لە هەموو شتێکدا بەرە کەتێ بە نەتەوێ عەد بە خشیبو.

گەلە و شتر و میڤگەلە مەری عەد دۆلی پر کردبو.

ئەسپ و هیستر و ولأخی عەد دەشت و دەری داگرتبو.

منداڵ و نەوێ عەد خانووەکانیان پر کردبو.

کاتیڤ گەلە و شتر و میڤگەلە مەری عەد بۆ لەوێر دەردەچون دیمەنیکی گەلی
جوانیان دەنەخشان.

سەینان^(١) کە منداڵ و توال بۆ یاری دەردەچون دیمەنیکی گەلی جوانیان
دەنەخشان.

خاکی عەد خاکیکی جوان و سەوز بو، چەندین بیستان و کانیای لێبو.

(١) سەینان: بەیانان.

۲- ناسوپاسگوزاری عاد

به لّام عاد له سهر نهم به خششه زور و زهوه ندانه سوپاسی خویان نه کرد.
 عاد روداوی نهو لافاوه یان له بیر چو که باب و باپیران بۆیان گپرابونه وه و به
 چاوی خویشان شوینمهواره که یان ده دی.
 له بیر یان چو خوا له بهر چ نهم لافاوه یی توشی نه ته وه یی نوح کرد.
 وایان لیّهات هاوچه شنی نه ته وه یی نوح بتیان ده پهرست.
 به دهستی خزیان بتیان له بهرد داد هتاشی، پاشان سوژده یان بۆ بته کان ده برد
 و ده یان په رستن.

له بته کان ده پارانه وه تا مرز و پیوستیه کان یان بۆ بیئنه دی.
 قوریانیان بۆ سهر ده برین.

هه مان په فتاری نه ته وه یی نوح یان دوباره ده کرده وه.
 نه ته وه یی عاد عه قلئیکی وایان نه بو له بته پرستی دوریان خاته وه.
 عه قلئیکی وایان نه بو پر استه پریان پی نشان دا.
 له کاروباری دنیا زیره ک بون، به لّام له باره یی ثاین گه مژه بون.

۳- سته م و ده سترپیژی عاد

تین و توانای عاد له خویان و له خه لکی ببوه به لّا.
 چونکه بروایان به خوا نه بو، بروایان به رۆژی دواپی نه بو.
 مادامه کی بی پرواش بن چ شتیک هه یه له سته میان وه دور بگری؟

چ شتی ھەبە لە دەستدریژی دەستیان بگری؟

بۆچی ستم لە خەڵکی نەکەن؟

خۆ کەس لەوان بەھێزتر نیە، خۆ ترسی لیپرسینەو و تۆلەیان نیە.

نەتەوێ عەد وەک دڕندەیی دارستان بون، گەورە ستمی لە بچوک دەکرد، بەھێز بێھێزی دەخوارد.

کە تسوڕە دەبۆن وەک فیلی ھاروھاجیان لێدەھات، دەیانکوشت و نەیانداشاردەو.

کە بە شەر دەھاتن کشتوکال و دەغل و دانیان وێران دەکرد، منداڵ و پیر و ژنیان کوشت و بر دەکرد.

بچونایە ناو ھەر گوندیک تەفروتونایان دەکرد و خەڵکە کەیان پێسا دەکرد.

خەڵکی بێدەسەلات لێیان دەترسان و لەترسی ستم و دەستدریژی ھەڵدەھاتن.

ھێزە کە عەد لە خۆیان و لە خەڵکی ببووە بەلا.

بێگومان ھەر کەسیک لە خوا نەترسی و برپوای بەرپۆژی دوایی نەبێ لە نەتەوێ عەد باشتر نابێ!

٤- کۆشک و تەلارەکانی عەد

عەد ھەر بە خواردن و خواردنەو و یاری و پابواردن خەریک بون.

شانازییان بە کۆشک و تەلاری بەرز و خانوی فرەوانەو دەکرد و لاف و گەزافیان لێدەدا.

پارەوپولەكەيان لە ئاو و قور و بەرد بە فەرۆ دەدا.
 ھەر شوپىنىكى چۆل و ھەر زەمىنىكى بەرزيان دىبا كۆشكىكى بالايان لەسەر
 ھەلدەنا.

خانوى وايان بنياد دەنا وەك بلىتى تاهەتايە تىيدا بژيين و ھەرگىز نەمرن.
 كۆشك و تەلاريان ھەر بۆ جوانى دروست دەکرد.
 كەچى خەلكىش تىر بەزگى نانى نەبو، بەرگى نەبو دەبەرى بكا!
 ھەزارەكان خانويان نەبو تىيدا نىشتەجى بن، كەچى دەولەمەندەكانىش
 چەندىن خانوى چۆليان ھەبو.
 ھەر كەسى نەتەوہى عاد و كۆشك و تەلارەكانى بديبايە دەيزانى نەتەوہىەكى
 بىپروان و پروايان بە دوارۆژ^(۱) نىە.

۵- ھودى پىغەمبەر

خوا ويستى پىغەمبەرئىك بۆ عاد بنىرئ.
 خوا پازى نابى بەندەكانى بىپروا بن.
 خوا ھەز ناكە خراپەكارى لەسەر زەوى بلاويىتەوہ.
 عاد بىر و ھۆشيان تەنھا لە خواردن و خواردنەوہ و يارى و رابواردن و
 دروستکردنى خانو بەكاردىنا.
 بىر و ھۆشيان گەندەل ببو چونكە لە ئاين بەكاريان نەدەھيتنا.

(۱) دوارۆژ: رۆژى دوايى.

عاد لە بارەى دنیا زیرەك بون بەلام لە بارەى ئاین گەمژە بون، بەردیان دەپەرست و تێنەدەگشتن.

بۆیە خوا ویستی پێغەمبەرێکیان بۆ بنێرێ تا رێی راستیان پێنیشان دا.
خوا ویستی وابو پێغەمبەرەكە یەكێك بێ لە خۆیان، بیناسن و لە وتەکانی بگەن.

هود بوە پێغەمبەر، هود لە بنەمالەیهکی بەرپێز و خانەدانی نەتەوێ عاد لە دایك ببو، لەسەر ژیری و چاکەخوازی پێگەیشیت و گەورە بو.

٦- بانگەوازه‌كه‌ی هود

هود بانگی نەتەوێكه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت:

نەتەوێكه‌م! خوا بپەرستن جگه‌ له‌ خوا خواوه‌ندی تەرتان نیه‌.

هود ده‌یگوت: نەتەوێكه‌م! ئێوه‌ بۆچی به‌رد ده‌پەرستن؟

بۆچی نه‌و خوايه‌ ناپەرستن كه‌ دروستی كردون؟!

نەتەوێكه‌م! ئێوه‌ دوینیكه‌ به‌ ده‌ستی خۆتان نه‌م به‌ردانه‌تان داتاشیوه‌ چۆن

نه‌مڕۆ ده‌یانپەرستن؟

خوا ئێوه‌ی دروست كردوه‌، خوا بژێوی پێبه‌خشیون، خوا مال و منداڵ و كشتوكاڵ و نه‌م هه‌مو نه‌وه‌ زۆره‌ی پێبه‌خشیون، خوا ئێوه‌ی له‌ دواى نەتەوێ نوح كردۆته‌ جێنشین، خوا لاشه‌ و بازوی به‌هێزی پێبه‌خشیون.

ئپوه ده بئى له پای^(۱) ئەم بەخششانه خوا بپەرستن، واز لە پەرستنى غەیری خوا بئینن.

سەیری وەفای سەگ بکەن، لە پای پارچە ئیسقانیك ماله کەتان جی ناهیلئى و وەکو سیبەر وەدواتان دەکەوئ!

بینیوتانە سەگێك خاوەنە کەى بە جی بئیلئى و وەدواى کە سیکى تر بکەوئ؟

بینیوتانە ئازەلێك بەرد بپەرستئ؟

بینیوتانە ئازەلێك سوژدە بۆ بتان بەرئ؟

ئایا مڕۆ ئ لە ئازەل ریسواترە؟

ئایا ئازەل لە مڕۆ بەرپزترە؟

۷- وەلامى نەتە وەکەى

نەتە وەکەى هەر خەریکی خواردن و خواردنە وە و یاری و پاسباردن بون، لە ژيانى دنیایی خۆش هاتبون و دلپان پتوه بەند ببو.

لە وتەکانى هود هەراسان^(۲) دەبون و لە ناو خۆدا بە یەکتریان دەگوت:

هود چ دەلئ؟ هود چى دەوئ؟ ئیمە لە وتەکانى ناگەین!

ئەوانى تر دەیانگوت: بئ میشکە یاخود شیتە!

هود کە دوبارە بانگى کردنە وە.

(۱) لە پای: لە برى، لە بەرامبەر.

(۲) هەراسان: بێزار، وەپرس.

پیاو ما قولانی نه ته وه که ی گوتیان:

ئه ی هود! پیمان وایه می شکت تی کچوه و درۆزنی.

هود گوتی: نه ته وه که م! می شکم تی کنه چوه و درۆزن نیم.

من پیغه مبهرم، خوی بونه وهر ره وانی کردوم تا په یامه کانی خواتان پی
را بگه یه نم، من نامۆژگاریتان ده که م و بۆتان دلسۆزم.

۸- دانایی هود

هود بهرده وام نامۆژگاری نه ته وه که ی ده کرد و به نهرمی و به دانایی بۆ
خوا به رستی بانگی ده کردن.

هود گوتی:

نه ته وه که م! من تا دوینیش برا و براده رتان بوم! نامناسنه وه؟!

برا کا نم! بۆچی لیم ده ترسن و له بهرم هه لدین، خۆ من پاره و پولتان که م
ناکه مه وه.

نه ته وه که م! که من بۆ لای خوا بانگتان ده که م داوای کریتان لێنا که م، خوا
پادا شتم ده داته وه.

نه ته وه که م! له چی ده ترسن نه گهر برۆا به خوا بینن؟

سویندم به خوا نه گهر برۆا به خوا بینن پاره و پولتان که م نابیته وه!

به لکو به پیچه وانه وه خوا به ره که ت ده خاته بۆیوتان و هیژوبازوتان زیاتر
ده کا.

نه ته وه که م! بۆچی له پیغه مبهرا یه تیم سهیر ماون؟

خۇ خوا لەگەل يەكەيەكەتان قسە ناكات!

خۇ خوا لەگەل تەك بە تاكتان نادوئ پىيى بلئى وا بكة و وا مەكە!

خۇ خوا بۇ ھەر نەتەوئەيەك پىياوئ دەئىرئى تا وتەكانى خوايان پىپرا بگەيەنى و
ئاموژگار يىيان بكا.

دلىيا بن خوا منى ناردوہ تا وتەكانى خواتان پىپرا بگەيەنم و ئاموژگار يىيان
بکەم.

بۇچى پىتان سەيرە ئەگەر يەككە لە خۇتانەوہ بىتتە پىغەمبەر؟!

۹- بىرواي ھود

عاد ھىچ وەلامىكىيان پىنەبو!

نەيانزانى چۆن وەلامى ھود بدەنەوہ!

بەلام كاتىك بىرويانويان بىرا گوتيان:

خواوئەندەكانمان دەستيان لىوئەشاندى، توشى نەخۇشى مىشكىيان كىردوئ!
بەلاى خواوئەندەكانت بەسەردا ھاتوہ!

ھود گوتى: ئەم بىتانە لە بەرد دروستكرارون، زيان و قازانچ بە ھىچ كەسك
ناگەيەنن!

ئەم بىتانە لە بەرد دروستكرارون، نەدەدوئىن و نەدەبىستەن و نە دەبىنن!

ئەم بىتانە چاكە و خراپەيان بە دەست نىە!

سود و زىانيان بۇ كەس نىە!

ئيوهش چاكه و خراپه تان به دهست نيه!
 ناتوانن سود و زيانم پيښگه يه نن!
 من پروام به خواوهنده كانتان نيه و لييان ناترسم.
 من له هاوبه شپه رستيه كه ي ئيوه بيښه ريم.^(۱)
 له ئيوه ناترسم چ ده كه ن بيكه ن.
 من پشتم به خوا به ستوه كه په روه ردگاري ئيوه يه، كه هه مو شتيكي له
 دهسته، كه ته نانه ت تاقه گه لايه كيش هه لئاوه ري ته گهر ويستي نه و خوايه ي
 له گه لدا نه بڼ.

۱۰- كه لله ره قايه تي عاد

نه ته وه ي عاد هه مو نه م و ته جوانانه ي هوډيان گوئ ليښو به لام پروايان
 نه هينا!
 ناموزگاريه كه ي هوډ داد ي نه دان!
 داناييه كه ي هوډ داد ي نه دان!
 گو تيان: نه ي هوډ! تو به لگت نيه.
 نه ي هوډ! ئيمه به م قسه تازه يه ي تو واز له خواوهنده كونه كانمان ناهينين.
 چو ن به قسه ي يه كيكي وهك تو واز له م خواوهنده دني ن كه باب و باپيرانمان
 په رستويانن؟

(۱) بيښه ري: نابېژدار.

نه خيّر ههريگيز واز ناهيڻين، نه خيّر ههريگيز واز ناهيڻين.
 نهى هود! تۆ پروا به خواوهندهكاني ئيمه ناهيڻى و لييان ناترسى.
 كهواته ئيمهش پروا به خواى تۆ ناهيڻين وليى ناترسين.
 تۆ زۆر باسى سزا دهكهى، كوانى سزا كهنگى دى نهى هود؟
 هود وهلامى دانوهه و گوتى:
 خوا دهزانى كهنگى سزاكهتان بهسهر دادى.
 من تهنها پيغه مبهرم و ورياتان دهكه موه.
 عاد گوتيان: ئيمه چاوهريڻ و ههز دهكهين سزاكه بيڻين.
 هود سهيرى بهم جوړه بيښاكييه هات.
 هود داخى لهم جوړه گه مژهيه ههلكيشا.

۱۱- سزا

عاد هه مو رۆژى چاوهريڻى بارانيان دهكرد، ته ماشاى ئاسمانيان دهكرد پهله
 هه وري تيدا نهبو.
 گه ليك پتيوستى باران بون، گه ليك تامه زروى باران بون.
 رۆژىك بينيان وا هه ورگه لى بهرى ئاسمانى دهگرن.
 زۆر دلخوش بون و هاواريان كرد:
 نه مه هه وري بارانييه! نه مه هه وري بارانييه.
 خه لكه كه له دلخوشييان كهوتنه سه ماكردن و هاواريان دهكرد:

هه‌ووری باران! هه‌ووری باران!

بە‌لام هود تێگه‌یشت ئە‌مه سزاكهی خوايه به‌ری ئاسمانی گرتوه.

هود پیتی گوتن: نه‌ته‌وه‌كه‌م! ئە‌مه هه‌ووری میه‌ره‌بانی نیه، به‌لكو ره‌شه‌بای پر سزایه.

به‌لێ وابو، قسه‌كه‌ی هود ره‌وا بو، ره‌شه‌بایه‌كی به‌هێز و توندوتیژ هه‌لیكرد، خه‌لكه‌كه‌ شتی وایان نه‌دیبو، خه‌لكه‌كه‌ شتی وایان نه‌بیستبو.

ره‌شه‌با داری له‌ ره‌گه‌وه‌ ده‌ردیئا، خانوبه‌ره‌ی وێران ده‌کرد، ئازه‌لی هه‌لده‌گرت و به‌ره‌و شوینی گه‌لی دوری تێهه‌لده‌دا.

لمی بیابان په‌رش و بلاو بوه‌وه‌ و، دنیا وه‌ها تاریك داها‌ت چاو چاوی نه‌ده‌دی. خه‌لكه‌كه‌ ترسێكی گه‌وره‌یان لێ نیش‌ت و له‌ ترسان تاسان، به‌ په‌له‌پروزی و به‌هه‌له‌دا‌وانه‌وه^(۱) چونه‌وه‌ ماله‌ی و ده‌رگا‌كانیان له‌سه‌ر خۆ داخست.

منداڵه‌كان ئاوێزانی^(۲) دایکیان بون، خه‌لك خۆیان توند به‌ دیواران گرت، خه‌لك خۆی له‌ زه‌ندۆل^(۳) و له‌ ئە‌شكه‌وتان هه‌شار دا.^(۴)

منداڵ ده‌گریان، ژن ده‌یانقیژاند، پیاو ها‌واریان ده‌کرد و ده‌پا‌پانه‌وه‌...

بە‌لام ئە‌م‌م‌رۆ‌ كه‌س له‌ سزای خوا رزگاری نابێ.

ره‌شه‌با هه‌فت شه‌و و هه‌شت پۆژی خایاند.

(۱) به‌ هه‌له‌دا‌وان: به‌تالۆكه، به‌ په‌له‌په‌ل. به‌ په‌له‌پروزی: به‌ په‌له‌په‌ل.

(۲) ئاوێزان: خۆ ده‌نامێزدان.

(۳) زه‌ندۆل: قه‌لشی زل له‌ زه‌ویدا.

(۴) هه‌شاردان: شارده‌وه.

نه ته وه که ی هه مو مردن، وهک دار خورمای به سهریه کدا شکاو به خاموشی^(۱)
له سهر زهوی که وتن.

دیمه نیکی هه تا بلیتی سهر و سه مه ره بو.

خه لک مردبون، دال^(۲) و بالنده گوشتی ده خواردن.

خانه کان خاپور ببون و کونده بؤ ئاوه دانیان کردبؤوه!

هود و پرواداره کانیش به هوی پروا که یانه وه پرزگار بون.

عادیش به هوی بی پروایی و که لله ره قیه وه له ناو چون.

نه ته وه ی عاد بی پروا بون بویه که وتن بهر نه فرینی خوا.

(۱) خاموش: کپ، بئ هه ست و خوست.

(۲) دال: بالنده یه کی گه وره ی مردار خۆره.

به سه‌رهاتی

پیغهمبهر صالح

سلاوی خوی لیبی

۱- لهدوای نه تهوهی عاااا

نەتەوہی شەمۆد جیڭگەي نەتەوہی عادیان گرتەوہ.

ههروهك چۆن نه تهوهی عاد جیگهی نه تهوهی نوحیان گرتبوه وه.

نه‌ته‌وهی شه‌مود له‌ دوای نه‌ته‌وهی عادی پیدای بون.

ههروهك چۆن نهتهوهی عاد له دوای نهتهوهی نوح پهیدا ببون.

خاکی شه‌مود خاکیکی جوان و سه‌وز بو، چه‌ندین بیستان و کانیای لی‌بو،
چه‌ندین باخی تیدا بو روباریان به به‌ردا ده‌رویی.

شهمود وهكو عاد له بىناسازى و كشتوكاڤ و باخ و باخچه كاريدا دهستپهنگين

يون.

به لکوزیره کتیش بون و له پیشه سازیدا پیشکه وتوتر بون.

خانوی گه‌وره گه‌وره‌یان له شاخه‌کان داده‌تاشی، نه‌خش و نیگاری دلفینیان
له تاشه‌بەردان هه‌ڵده‌کوژی.

نەتەۋەدەيە كى زىرەك بون، پىشە سازيە كەيان پىشكە وتوبو، بە عەقل و پىشە سازيان بەرديان نەرم كىرەبەۋە و چۆنيان بويستايە دايان دەپشت.

نه‌گەر مەڕۆف چۆبایه ناوشاره‌که‌یان شتی گه‌لسی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی ده‌دی.

کۆشکی گه‌وره گه‌وره‌ی وه‌ک شاخی وای ده‌دی ده‌یگوت: هه‌لبه‌ت جنۆکه دروستیان کردوه.

گول و گولزاری زور جوانی وای به قد دیواره کانه وه ده بینی دهیگوت:
هه لبت به هار رواندونی.

خواه تا آسمان و له زهوی دهر گای بهره که تی له پهمود کرد بو هوه.

خوا ده رگای هه مو خیر و ییریکی له پهمود کرد به وه.
 ئاسمان بارانی به لیژمه ی بۆ ده بارانندن.
 زهوی پوهك و گولئی رهنگا ورهنگی بۆ ده روانندن.
 بیستان و میوه جات و بهروبومی جۆرا و جۆری بۆ وه بهرهم دیتان.
 خوا به ره که تی خستبوه بژیوی و ته مه نیان.

۲- ناسوپاسگوزاری شهمود

به لām شهمود له پای ته م هه مو به هره و به خششی که خوا پیی به خشیبون،
 سوپاسی خویان نه کرد و به ره و خوا په رستی نه چون.
 به لکو به پیچیه وانه وه توشی بی پروایی بون و یاخی بون، خویان له بیر کرد و له
 خۆ بوغرا بون^(۱)، ده یانگوت: کئی ههیه له ئیمه به هیتر بی؟!..
 وایانده زانی بۆ هه میشه نامرن و کۆشک و باخه کانیان تاهه تایه جی ناهیتلن!
 وایانده زانی مردن ناتوانی بگاته ناو شاخه کان!
 رهنگه وای تیکه یشتن که نه ته وهی نوح له بهر نه وه له لافاودا خنکا و چونکه
 له دۆل نیشته جی بون!
 عادیش بۆیه له ناو چون، چونکه له بیابان بون!
 به لām خویان له ترس و مردن دورن، چونکه له شوینیکی ئارام و
 مه حکه من^(۲)!

(۱) بوغرابون: مه غروبون.

(۲) مه حکه من: قایم و توند و تۆل.

۳- پەرستنی بت

ھەر بەوھەندە نەوھەستان بەلکو بەردیان دادەتاشی و بتیان دەپەرست.

وای لیھات وەك نەتەوھە نوح و عاد بەردیان دەپەرست.

خوا کردبونیە پاشای بەردان، بەلام ئەوان بونە بەرد پەرست چونکە نەفام بون.

خوا میھەرەبانی لەگەڵدا کردن و خێروبێری پیبەخشین، بەلام ئەوان خۆیان و مروۆشیان پێسو کرد.

خوا ستم لە هیچ کەس ناکا، بەلام خەلک خۆیان ستم لە خۆیان دەکەن.

سەیرە! ئەو بەردەھێ کە بە دەستی خۆیان دایدەتاشن کە نە لییان یاخی دەبێ و نە لییان تورە دەبێ، ملکہچی دەبن و سوژدەھێ بۆ دەبن!

ئایا بەھێز بێھێز دەپەرستی؟

ئایا گەورە سوژدە بۆ بەندەکەھێ دەبات؟

بەلام ئەمۆد لەبەر ئەوھێ خۆیان لەبیر کردبو بۆیە خۆشیان لەبیر کرد.

لەبەرئەوھێ پازی نەبون خوا پەرستن بۆیە خوا پێسوای کردن.

۴- صالح سلاوی خۆای لییی

خوا ویستی وابو پیغمبەرێکیان بۆ بنێرێ.

وەك چۆن پێشتر پیغمبەری بۆ نەتەوھێ نوح و بۆ نەتەوھێ عاد ناردبو.

خوا پازی نابێ بەندەکانی بێپروا بن.

خوا حەز ناكا خراپە كاری لەسەر زەوی بلاویتتەوہ.
 عاد پیاویکیان لە ناودا بو ناوی صالح بو.
 صالح لە بنە مائەییەکی بەرپۆز و خانەدان لە دایك ببو.
 لەسەر ژیری و چاکەخوازی پیگەیشتبو و گەورە ببو.
 صالح کورپێکی زۆر مەند^(۱) بو.
 کورپێکی زۆر زیرەك و ئازا بو.
 خەلک لە مەجلیسان باسیان دەکرد.
 کە دەیاندیت پەنجەیان بۆ رادەداشت^(۲) و دەیانگوت:
 ئەمە صالحە، ئەمە صالحە.
 خەلک ھومیدێکی زۆریان پێ ھەبو.
 دەیانگوت: ئەم کورە داھاتیوێکی گەشی دەبێ، شان و شکۆیەکی مەزنی
 دەبێ.
 خەلک پێی وابو صالح دەبیته یەکیك لە پیاوہ گەورەکانیان، دەبیته یەکیك
 لە دەولەمەندەکانیان.
 پێیان وابو دەبیته خاوەنی کۆشکی جوان و باخی گەورە و جۆراوجۆر.
 باوکی دەیگوت: کورە کەم زیرەك و ژیرە بۆیە دەولەمەند دەبێ.
 لەناو خەلک ناوبانگ دەردەکا، بە سواری ماینەوہ دەردەچی.

(۱) مەند: سەنگین.

(۲) راداشت: ناماژەکردن.

نۆكەر و خزمەتكارێكى زۆرى له دواوه ده‌پوا.

ئەوجا خەلك سالاوى لێده‌كەن و دە‌لێن:

ئەم پیاوه بە‌ناز و نوزه كۆپى فلانە!

ئەم پیاوه پۆشته و كەشخەیه كۆپى فلانە!

ئەوكات باوكى بەم قسانە چەند دڵخۆش دە‌بێ كە بە كۆپەكەى دە‌لێن: ئای كە كۆپێكى بە‌ختموهره، ئای كە كۆپێكى دە‌وڵە‌مە‌نده.

بە‌لام خوا مە‌به‌ستێكى تری هە‌بو.

خوا دە‌ویست صالح بكاتە پێغە‌مبەر و بۆ نە‌تە‌وه‌كەى بینێرى تا له تارىكە‌ستانى بۆ‌روناكى دە‌ریان‌بێنى.

جا هیچ پلە‌یه‌ك هە‌یه له پلە‌ى پێغە‌مبە‌رایە‌تى بە‌رزتر بێ؟

جا هیچ ریز و شان و شكۆ‌یه‌ك هە‌یه له پێغە‌مبە‌رایە‌تى مە‌زنتر بێ؟

۵- بانگە‌وازه‌كە‌ى صالح

صالح بە‌ناو نە‌تە‌وه‌كە‌یدا دە‌گه‌را و پێ به‌ دە‌نگى خۆى هاوارى دە‌کرد:

نە‌تە‌وه‌كە‌م! خوا بپەرستن جگه له خوا هیچ خواوه‌ندێكى تە‌رتان نیه.

دە‌وڵە‌مە‌نده‌كان هەر خە‌ریكى خواردن و خواردنە‌وه و یارى و پا‌ساردن بون، تە‌نها بتیان دە‌پەرست و له بت بترازى هیچ خوايه‌کیان پێ خوا نە‌بو.

دە‌وڵە‌مە‌نده‌كانى پە‌مود بانگە‌وازه‌كە‌ى صالحیان بە‌دڵ نە‌بو و لێى توپه‌ بون.

گو‌تیان: ئە‌وه كێ‌یه وا هاوار دە‌كا؟

نۆکهره کان گوتیان: قوربان نهوه صالحه.

گوتیان: چ ده لئ؟

گوتیان ده لئ: خوا بپهرستن و جگه له خوا هیچ خواوه نديکي ترتان نيه.

ده لئ: خوا له پاشی مردن زندوتان ده کاته وه و سزا و پاداشتان ده داته وه.

ده لئ: من پیغه مبهرم خوا منی بۆ نه ته وه کهم ناردوه تا پرسی راستیان پسی نیشان دهم.

ده وله مهنده کان پیکه نین و گوتیان:

هه زاریکی داماو! چۆن ده بیته پیغه مبهرم؟

خۆ کۆشک و ته لار و باخی نیه، خۆ کشتوکاڵ و باخی دارخورمای نیه! چۆن ده بیته پیغه مبهرم؟

۶- پرو پاگه ندهی ده وله مهنده کان

ده وله مهنده کان ههستیای کرد وای خه لکانیک دلیان به لای صالح ده چیی و خه ریکه شویینی بکهون، بۆیه له ده سه لاته کهی خویان ترسان و به خه لکه کهیان ده گوت:

راست ناکا، پیغه مبهرم نیه، نه ویش وهک ئیوه مروشه، وهک ئیوه نان و ئاو ده خوا.

پیی پروا مه کهن و شویینی مه کهون نه گهرنا زهره ده کهن.

پیتان ده لئ: له دواي مردن که بونه خۆل و ئیسک و پروسک زندو ده کرینه وه؟!

مه‌حاله^(۱) شتی وا راست بێ، ئەم قسانه به‌ئینی پوچن.

ژیان هەر ژيانی دنیایه و ژيانی تری به‌دوا نایه، بۆ هه‌میشه ده‌مرین و هه‌رگیز زندو نابینه‌وه.

ئەم صالحه درۆ به‌دهم خواوه ده‌کا و هه‌رگیز پێی بڕوا ناکه‌ین.

۷- به‌هه‌له‌دا چوبوین

خه‌لك بر وایان به‌ صالح نه‌هیتنا.

کاتیك صالح نامۆژگاری ده‌کردن و پێی بته‌پرستی لی ده‌گرتن.

ده‌یانگوت: صالح! تۆ کوپێکی زۆر مه‌ند بوی.

کوپێکی زۆر زیره‌ک و نازا بوی.

وامانده‌زانی ده‌بیه گه‌وره‌ی خه‌لك و پیاویکی ناودارت لی ده‌رده‌چی.

وامان ده‌زانی وه‌کو فلان و فیساره‌ کهس ده‌وله‌مه‌ند و مه‌زن ده‌بی.

به‌لام هه‌یجت لی ده‌رنه‌جو.

ئه‌وانه‌ی ناو‌زای^(۲) تۆ بون و وه‌کو تۆ زیره‌ک و ژیریش نه‌بون، پیاوی گه‌وره‌

گه‌وره‌یان تێدا هه‌لکه‌وت.

صالح! تۆ پێگای هه‌ژاریت هه‌لبژارد.

ئێمه له‌ تێپروانی‌نمان به‌رامبه‌ر به‌ تۆ به‌هه‌له‌دا چوبوین.

هو‌می‌دی ئێمه‌ت نه‌هیتنا دی.

(۱) مه‌حاله: نه‌سته‌مه، مستحیل.

(۲) ناو‌زا: هاوته‌مه‌ن.

هومیدی باوکی ههژارت ههلهواند و هیچ خێر و سودیکت پێنه گه یاند.

هومیدی دایکت ههلهواند و ماندو بونیت به فیرو دا.

ته نانهت خوشت دۆراند!

صالح گوپی له هه مو ئهم قسانه بو، ناخ و داخی له نه ته وه که ی هه لده کیشا.

که صالح به لایاندا راده بوری^(١) پێیان ده گوت:

خوا ره حم به باوکی بکات کۆره که ی فه وتاوه.

٨- ئامۆژگاریه که ی صالح

صالح به رده وام ئامۆژگاری نه ته وه که ی ده کرد و به نهرمی و دانایی بۆ خوا به رستی بانگی ده کرد.

ده یگوت: براكانم! وا ده زانن تاهه تایه ههر لیڤه دا ده میننه وه؟

وا ده زانن بۆ هه میشه له ناو ئهم باخ و بیستان و پروبارانه ده میننه وه؟

وا ده زانن تاسهر^(٢) ههر له به رو بومی ئهم کشتوکال و دار و دره ختانه ده خۆن؟

وا ده زانن ئهم هیزه تان ههر ده مینن و ههر ده توانن خانو له شاخان داتاشن؟
ههر گیز! ههر گیز! قهت وانا بێ! قهت وانا بێ!

براکانم نه گهر وابێ ئه دی بۆچی باب و باپیرانتان مردن؟

خۆ ئه وانیش کۆشک و ته لاریان هه بو، باخ و بیستان و کانیایان هه بو،
کشتوکال و دارخورمایان هه بو، ئه وانیش خانویان له شاخ داده تاشی و له ناو

(١) راده بوری: رته ده بو، تینه په ری.

(٢) تاسهر: تا هه تایه.

شاخان نیشته جی بون.

به لām ئەم شتانه دادی نه دان! ئەم شتانه له مردن پرزگاری نه کردن!

فریشتە ی مەرگه وان^(۱) گه یشته نه وانیش و گیانی کیشان!

ئێوه ش به مجۆره هه موتان ده مرن و پاشان خوا زندوتان ده کاته وه، له باره ی ئەم به خشش و به هرا نه وه لی تان ده پرسیته وه.

۹- داوای کریتان لی ناکه م

براکانم! بۆ له بهرم هه ل دین؟ له چ ده ترسن؟

خۆ من پاره و پولاتان لی که م ناکه مه وه، داوای کریتان لی ناکه م.

من نامۆزگاریتان ده که م، په یامی خواتان پێرا ده گه یه نم.

پاداشتی من له لای خوا یه.

براکانم! بۆچی گوێرا یه ئم نابن؟ من بۆ ئێوه نامۆزگارێکی ده ستپاکم.

بۆچی گوێرا یه لی سته مکاران ده بن؟!

ئه و سته مکارانه ی که به نا په و ما لی خه لکی ده خۆن؟

که خرا په کاری له سه ر زه و ی بلا و ده که نه وه و کاری چاک به رپا ناکه ن!

نه ته وه که بر و بیانیان بر ا و هیچ وه لا میکیان نه دۆزیه وه.

گوتیان: صالح! دیاره جادوت لیکرا وه، تۆش وه کو ئیمه مرۆقی، نه گه ر راست ده که ی پیغه مبه ری به لگه یه کمان بۆ بی نه.

(۱) فریشتە ی مەرگه وان: فریشتە ی گیان کیش.

۱۰- وشتره که ی خوا

صالح گوتی: چ به لگه یه کتان دهوی؟

گوتیان: نه گهر راست ده که ی پیغه مبه ری، له م شاخه وشتریکی ئاوسمان^(۱) بو ده ریینه!

خه لك ده یانزانی وشتر ته نها له وشتر ده بی.

ده یانزانی وشتر له زهوی ناروی و له بهرد وه بهرهم نایی.

بیگومان بون که صالح داواکه ی پی جیبه جی ناکری و سهرده که ون!

به لام صالح پروای به خوا به هیژ بو.

ده یزانی خوا هه مو شتیکی پیده کری.

صالح له خوا پاراپیه وه داواکه بی نیته دی.

خوا داواکه ی قبول کرد و شاخه که وشتریکی ئاوسی لی پیدا بو، پاشان بیچو نیکیشی بو.

خه لك سهرسام بون و دۆش دامان^(۲).

به لام ته نها یه کهس پروای پی هیئا.

(۱) ئاوس: ناژه لی زگپر.

(۲) دۆش دامان: هه یران بون.

۱۱- نۆرە بە نۆرە

صالح گوتی: ئەوە تانی و شترە کە ی خوا، ئەوە تانی بە لگە کە ی خوا، ئیئو
داواتان کرد خواش بە توانای خۆی دروستی کرد.

پێزی ئەم و شترە بگرن، نازاری نە دەن دەنا توشی سزا دەبن.

ئەم و شترە بە ئارەزوی خۆی لەسەر زەوی خوا دەلەوێ و ئاو دەخواتەو، بە
خۆی دەچێ و دەگەرێتەو، ئالیک و ئاوی لەسەر ئیئو نیە، ئالیک زۆرە و ئاوی
زۆرە.

و شترە کە و شترێکی زەبەللاح بو، لاشەییەکی سەیری هەبو، مەر و مالات کە
چاویان پێدەکەوت لێی دەرسان و دەرەوینەو، کە و شترە کە دەهات ئاو
بجواتەو مەر و مالات دەسلەمینەو^(۱) و هەلدەهاتن.

صالح کە ئەم حالە ی دیت گوتی: با پۆژیک بۆ و شترە کە بی، پۆژیکیش بۆ
مەر و مالاتی ئیئو بی.

با پۆژیک و شترە کە ئاو بجواتەو، پۆژی دواتر مەر و مالاتە کە تان.

بە بجۆرە رێککەوتن، و شترە کە لە نۆرە ی خۆیدا دەچو ئاوی دەخواردەو، مەر و
مالاتیش لە نۆرە ی خۆیان ئاویان دەخواردەو.

(۱) سلەمینەو: رەوینەو، ساردبونەو لە شتیک.

۱۲- یاخیبونی ئەمۆد

نەتەوێ کە ی صالح لە خۆبایی و یاخی بون.

گوئیان: بۆچی مەدەر و مالاتە کە مان هەموو پۆژی ئاو نەخۆنەوێ.

خەڵک لە و شترە کە بیزار بون.

صالح پێشتر بە خەڵکە کە ی گوتبو ئەزیه تی و شترە کە نە دەن، بەلام گوئیان پێنەدا.

گوئیان کێ ئەم و شترە دەکوژی؟

پیاویک گوتی: من دەیکوژم.

پیاویکی تریش گوتی: منیش دەیکوژم.

ئەم دوو بەدبەختە چون لەسەر پێی و شترە کە خۆیان دانوساند^(۱) و چاوەری بون تا و شترە کە لە مۆلگە کە ی هاتە دەرەوێ.

کاتیکی و شترە کە لە مۆلگە کە ی^(۲) هاتە دەرەوێ پیاوی یە کەم تیریکی تێگرت و ئەنگاوتی.

پیاوی دوو میس سەری بری و کوشتی.

(۱) خۆدانوساندن: پەوینەوێ، ساردبۆنەوێ لە شتیکی.

(۲) مۆلگە: جێی حەوانەوێ و شتر و مەرومالات.

۱۳- سزا

صالح کاتیەک زانی و شترەکیان سەربریوه و کوشتویانە داخێکی زۆری
هەلکێشا و زۆر غەمگین بو.

گوتی: رابووێرن! تەنھا سێ پوژتان ماوه سزای خواتان بۆ دابەزی، ئەم
هەرەشەیه درۆ نیە تیبگەن.

لەم شارەدا نۆ پیاوی خراپەخواری بێچاکە هەبون، سۆیندیان خوارد و گوتیان
لە شەودا صالح و ژن و منداڵەکانی دەکوژین، ئەگەر لێیان پرسین کێ کوشتونی؟
دەلێن ناگامان لێ نیە.

بەلام خوا صالح و خێزانەکی دەپاریزی.

لە پوژی سیپەمدا سزای خوا دابەزی.

نەتەوێ شەمۆد وەک باوی پوژانەیان بەیانی لە خەو هەلسان.

بەلام قیژە و بومەلەرزەیه کی گەلی توندوتیژ هات.

قیژەیه کی وا بەهێز بو هەموو دێیان داچڵەکا و تاسان.

بومەلەرزەیه کی وا توندوتیژ بو هەموو خانووەکانی روخاند.

ئەم پوژە سەختە پوژی رەشی شەمۆد بو.

هەموو خەلکەکە مردن، شار وێران و خاپور بو.

صالح لە گەڵ برۆادارەکان ئەم شارەیان بەجێهێشت و کوچیان کرد.

جا ئەگەر بێننەوێ چ بکەن؟

صالح کە لە شار دەرچو، نەتەوێ کە دیت وا هەموو مردون و بە خامۆشی
لەسەر زەوی کەوتون.

به دهنگیگی خه مینه وه^(۱) گوتی:

نه ته وه کهم! په یامی خوام پیږا گه یاندن و ئاموژگاریم کردن به لام منی
ئاموژگارتان نه ویست بۆیه بهم رۆژه ره شه گه یشتن.

مـرـوؤ ته گهر ته مـرـوؤ به لای ئهم شـاـره دا تیپه پری ته نه ها
ئاسه واری^(۲) چهند کۆشکیکی ویران و چهند بیریکی وشکبو ده بینئ، ته نه چهند
گونديکی چۆل و ویران ده بینئ.

پیغه مبه رمان ﷺ جارێکیان له گه ل یا وه ره کانی سه فهریکی به ره و شام کرد،
جا که به لای شاری ئهمود تیپه پرین فهرموی:

(مه چونه ناو خانوبه ره ی ئهم سته مکارانه، نه گهر چوشن به گریان وه برۆن با
سزاکه توشی ئیوه ش نه بی).

نه ته وه ی په مود بی پروا بون بۆیه که وتنه بهر نه فره ینی خوا.

(۱) خه مین: خه مگین: خه فه تاوی.

(۲) ئاسه وار: شوینه وار.

به سه‌رهاتی

پیغمبر موسا

سلاوی خوی لیبی

١- لە کەنەنەوه بەرھەو میسر

یەعقوب (سلاوی خوای لیبی) لە گەڵ کۆرەکانی بۆ میسر کۆچیان کرد و لەوێ نیشته جێ بون.

لەبەر ئەوە کۆچیان کرد چونکە یوسفی کۆری یەعقوب (سلاوی خوایان لیبی) گەورە و فەرمانڕەوای میسر بو.

یەعقوب و کۆرەکانی لە کەنەندا مەر و مالا تیان بە خێوە دەکرد و شیریان دەدۆشی و خوریان دەفرۆشت، بە ماندو بوونیکی زۆرەوه دەژیان.

کەچی راژەکار^(١) و بەندەکانی یوسف لە میسردا لەو پەڕی خوشی و تیرو تەسەلی دەژیان!

کەواتە لە کەنەن چ بکەن؟ بۆچی بۆ میسر کۆچ نەکەن؟

یوسف بە دوا یەعقوب و خزمەکانی دانارد بێن بۆ میسر.

یوسف ئەگەر باوک و براکانی نەبینی چیژ لە خواردن و خواردنەوه ناکا.

جا چۆن چیژ لە خواردن و خواردنەوه دەکا.

چۆن لە ژین دڵخۆش دەبی که خۆی بە تاقی تەنیا لە میسر بی و لە باوک و

براو خزماتی دور بی!!؟

چ لە کۆشک و تەلاری^(٢) خوش بکات که باوک و براکانی لە خانوویکی بچوکدا

بن؟!؟

یەعقوب و کۆرەکانی هاتنە میسر.

(١) راژەکار: خزمەتکار.

(٢) تەلار: بالاخانە.

یوسف پیشوازی لیکردن و دلی شاد بو.

خه لکی میسر پیشوازیان له خانه واده ی پاشای چاکه خواز کرد و دلیان خوش بو.

خه لکی میسر له بهر خوشه ویستی یوسف و چاکه و میهره بانیه که ی؛ شه م بنه ماله نه جیمزاده یان خوشویست.

چونکه یوسف بۆ ئەوان وهك برایه کی دلسۆز و به بهزهیی بو.

یه عقوب بۆ ئەوان وهك باوکیکی به شان و شکۆ و سهنگین بو.

یه عقوب بوه گهوره و پیری ولات، خه لکی میسریش وهك کوپی یه عقوبیان لیتهات.

یه عقوب و کوپه کانی میسریان کهوته بهر دلی و به دلخۆشی تییدا نیشته جی بون، میسر بوه ولاتیان.

۲- له دوا یوسفدا

دوا ی ماوهیه که یه عقوب کوچی دواپی کرد، یوسف خه مبار و په ریشتان بو، خه لکی میسر خه مبار و په ریشتان بون.

یه عقوبیان له میسر شارده وه، هیند بۆی خه مبار بون ده تگوت باوکی خۆیا نه مردوه.

دوا ی ماوهیه کی تر یوسفیش کوچی دواپی کرد، خه لکی میسر بهم پوداوه زۆر دلتهنگ و په ریشتان بون، زۆر زاری^(۱) بون و گه لی گریان.

(۱) زاری: شیوه و گریانی تازیه داری.

خەلک لەبەر خەمی مەرگی یوسف خەمی خۆیان لەبەر نەما، دەتگوت پێشتر
قەت ناخۆشییان بەسەر نەهاتووە.

یوسفیشیان بەخاک سپارد و سەرەخۆشیان لە یەکتەری گۆرپەووە، بۆ یوسفیش
دڵ پر خەم و پەریشان بون.

منداڵەکان بابەیان لێ بزر بو، گەورەکان برايان لێ بزر بو.

خەلکەکە چۆنە لای براکانی یوسف و منداڵەکانیان و دایان دانەووە.

پێیان گوتن: بەرێزان! بەسەرھاتی ئێوە بەسەرھاتی ئێمەشە، خەمی ئێوە
خەمی ئێمەشە، ئەمڕۆ براھەکی بەبەزەیی و گەورەھەکی میھرەبان و پاشایەکی
دادگەر بە جیئە هێشتوین.

ئەو بو کە خەلکی حەساندەووە و ستەمی لە ولات پەرەواندەووە.

ئەو بو نەیهیشت بەھێز بێھێزان ھەللووشی^(۱) و زوڵمی گەورەھەکی لە بچوکان
بەراندەووە.

ئەو بو لە ھانای ستەمدیدان دەھات و برسی تێر دەکرد و ترساوی لە
مەترسی پەراندەووە.

ئەو بو ئێمەھە بۆ راستەڕێ رینۆتین کرد و بۆ لای خوا بانگی کردین.

بەرلەوھەکی پێی بەخێری بنیتە ولات ئێمە وەك ئازەل و ابوین و خوامان
نەدەناسی، لەرۆژی دوایی بێئاگا بوین.

ئەو بو پەرەوای^(۲) چەسپاندەووە.

(۱) ھەللووشین: قوت دان.

(۲) پەرەوا: ھەق.

ئەو بو لە برسیستی رزگاری کردین.

ئەو بو برسیانی به سه ر ده کرده وه.

ئەو بو ئابوری بوژانده وه.

ئیمه هەرگیز پاشای پایه دار و چاکه کاری خۆمان له یاد ناکه یین.

قەت ئیوه ی برا و که سوکاری ئەم نازیزه له بیر ناکه یین.

ده زانن که ئیوه هاتنه میسر پاشامان چەند دلخۆش بو.

ده زانن ئیمه ش به دلخۆشی پاشا چەند دلخۆش بوین.

به پێزان! ولات ولاتی خۆتانه، خۆتان به نامۆ^(۱) مه زانن، له پۆژگاری پاشا
چۆن بوین له مه و دواش هەر وا ده بین و له خزمه تتان داده بین.

۳- نه وه ی ئیسرا ئیل له میسردا

به مجۆره پۆژگاریکی درێژ تیپه ری.

خه لکی میسر قسه ی خۆیان به جی گه یاند و پێزی که نه عانیه کانیا ن ده گرت و
چاکه یان له گه لدا ده کردن.

که نه عانیه کان که پێیان ده گوتن (نه وه ی ئیسرا ئیل) خاوه ن شه رپه ف و شکۆ و
پاره و پولیکی زۆر بون.

به لām پاشان په وشه که^(۲) به جۆریکی تر گۆرا.

(۱) نامۆ: لاییده، غه رب.

(۲) په وش: حال و بار.

نەوێ ئیسرائیل رەوشتیان تێکچو، وازیان لە بانگەوازی پێی خوا ھێنا،
خەلکیان بۆ خواپەرستی بانگ نەدەکرد و دڵیان بە دنیاوە نوسا.

لەبەر ئەوە خەلکیش ھەلۆیستیان لە بەرامبەردا گۆڕین، بە چاویکی تر
سەیریان دەکردن، لە گەڵ پێشان جیاواز بو کە سەیری باپیرانیان دەکردن.

نەوێ ئیسرائیل وەك خەلکی تریان لێھات و تەنھا بە پەچەڵەك لە خەلکی تر
جوو دەکرانەووە.

خەلک ھەسودیان بە دەوڵەمەندەکانیان دەبەرد و بە سوکی سەیری
ھەژارەکانیان دەکردن.

وای لێھات خەلکی میسر وەك نامۆی ولاتیکی تر سەیریان دەکردن، مافیان
لە میسردا نیە.

خەلکی میسر پێیان وابو خۆیان خەلکی ولاتن و میسر بۆ میسرێیەکانە.

ھەندێك لە خەلکی تری میسر پێیان وابو یوسف کەسیکی نامۆیە، چونکە
لە کەنعانەووە ھاتووە.

عەزیزی میسر کەریوێتی.

پێیان وابو پیاویکی کەنعانی بۆی نیە ھوكمی میسر بگێڕێ.

زۆربەي خەلک چاکەو رێز و میھرەبانی یوسفیان لە بیر کرد.

۴- فىرعهونى مىسر

چەند فىرعهونىك^(۱) ھاتنە سەر تەختى فەرمانپەرەوايى مىسر، زۆريان رك^(۲) لە نەوہى ئىسرائىل دەبۆہ.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرەوايى مىسر، پىتى گرىنگ نەبو كە نەوہى ئىسرائىل نەوہى پېغەمبەرەن بن يان لە بنەمالئەى يوسفى چاكەخوازى پاشاى مىسر بوين.

بەلكو بە مرؤقىشى دانەدەنان و بە چاوى بەزەيى و دادپەرەوى تەماشاي نەدەکردن.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرەوايى مىسر.

پىتى وابو نەتەوہەكى (كە قىببەت بون) جۆرە مرؤقىكن و نەوہى ئىسرائىلىش جۆرە مرؤقىكىتر.

پىتى وابو قىببەتەكان لە جۆرى پاشايانن و بۆ فەرمانپەرەوايى نەفرىنراون.

بەلام نەوہى ئىسرائىل لە جۆرى كۆيلانن و بۆ نۆكەرى^(۳) خولقىنراون.

فىرعهون وەك كەر و ئازەل پەفتارى لە گەل نەوہى ئىسرائىل دەکرد، كە ئاشكرایە مرؤف تەنھا بە برەنانىكى رۆژانەيى كارى يىنگارى بە كەر و ئازەلان دەكات.

(۱) فىرعهونەكان: پاشاكانى مىسر.

(۲) رك: قىن.

(۳) نۆكەر: خزمەتكار.

فیرعەون پاشایەکی بەزەبروزەنگ و لەخۆبایی بو، کەسی لەخۆی پێ بەهێزتر نەبو.

بروای بەخوا نەبو و دەیکوت: (من خوی هەرە بەرزتانم).
 بەهێز و مولک و کۆشک و تەلارەکانی بوغرا ببو و دەیکوت:
 تەماشاکەن، مولکی میسر و ئەم ھەموو پوبارانە ھەموی ھی منن.
 وەک نەمرودی پاشای بابل پەفتاری دەکرد.

ئەگەر بیزانسیایە یەکیکی لەو بەهێزتر ھەیە توپە دەبو.
 داوای لەخەلکی کردبو بیپەرستن و سوژدەیی بۆ ببەن.
 خەلکیش گوێپایەلی ببون.
 بەلام نەوێ ئیسرائیل نەیان دەپەرست و سوژدەیان بۆ نەدەبرد، چونکە پروایان
 بەخوا و بەپېغەمبەرەن ھەبو.
 بۆیە فیرعەون ھەر بەیە کجار لە نەوێ ئیسرائیل توپە ببو.

۵- سەرپێنی مندالان

پیشبینیکی^(۱) قیستی چوێ لای فیرعەون و پێی گوت:
 لە نەوێ ئیسرائیلدا کورێک لە دایک دەبێ پاشایەتیت لەناو دەبا.
 فیرعەون کە گوێی لەم قسەییە بو شیت و ھار بو، فەرمانی بە جەندرمەکانی
 کرد ھەر کورێک لە نەوێ ئیسرائیل لە دایک ببێ سەری بپرن و بیکوژن.

(۱) پیشبین واتە کاهین: ئەو کەسە شتێک پیشبینی دەکات بۆ داھاتو. (وەرگێڕ).

فيرعهون خوځى به خواى خه لځ ده زانى، به ثاره زوى خوځى سهریان ده برې و به ثاره زوى خوځى نازاديان ده کا!

وهك خاوهنى مهر و بزنان كه به ثاره زوى خوځى سهریان ده برې.

جندرمه به ولاتى مىسردا بلا بونه وه و گشت شوينيكيان ده پشكنى، له مهر شوينى مندالتيكى نه وهى ئيسرائيلى له دايك ببوايه ده يانهيتنا وهك بزنان و مهر سهریان ده برې.

گورگ له دارستانه كان به نازادى ده ژيان، مار و دوپشك له شاران جرت و فرتيان بو، نه ده گيران و نه ده كوژران.

كه چى كوپريژگه^(۱) نه وهى ئيسرائيلى بوى نه بو له ولاتى فيرعهوندا برې!

به مجوره به هزاران كوپر و كوپريژگه له بهر چاوى دايك و باوكان سهریان برې.

نهو پوژهى له نه وهى ئيسرائيل كوپريك له دايك ده بو، پوژتيكى سهخت و پردهش بو، پوژتيكى پر له خه م و گريان بو.

نهو پوژهى له نه وهى ئيسرائيلدا كوپريك له دايك ده بو پوژى پرسه و سهره خوشى بو.

همو پوژى وهك جه زنى قوربان كه به سهدان مهر و بزنان و چيل سهر ده برين، سهدان مندالتي نه وهى ئيسرائيل سهر ده بران.

فيرعهون له خويابى ببو، خوى له سهر خه لځى كړدبوه خوا، خه لځه كهى پارچه پارچه كړدبو، نه وهى ئيسرائيلى ده چه وسانده وه و كوپره كانى سهر ده برين و كچه كانى بو خرمه تكارى ده هيسته وه، به راستى فيرعهون خراپه كاريكى نازاوه گير بو.

(۱) كوپريژگه: كوپرى بچكوله.

٦- له دایکبونی موسا

خوا ویستی وابو نهو شتهی فیرعه‌ون لیی ده‌ترسا و خۆی لی ده‌پاراست بیته دی.

نهو کورپی که خوا ده‌یویست ته‌خت و تاراجی فیرعه‌ون وهرگه‌پینتی له دایک بو.

نهو کورپی که خوا ده‌یویست خه‌لک له مروّقه‌په‌رسته‌یه‌وه به‌ره‌و خواپه‌رستی رزگار بکا له دایک بو.

نهو منداڵه‌ی که خوا ده‌یویست خه‌لک له تاریکستانی بۆ پوناکی بپه‌رینیتته‌وه له دایک بو.

موسای کورپی عیمران له دایک بو ههر چه‌نده فیرعه‌ون و سه‌ربازه‌کانی نه‌یانده‌ویست.

موسا سی مانگان ژیا ههرچه‌نده جه‌ندرمه‌کان شه‌و و رۆژ له دیده‌وانی^(١) دابون.

٧- له‌ناو رویاری نیلدا

به‌لام دایکی موسا ترسی که‌وته دل نه‌خۆ کورپه‌ جوانه‌که‌ی سه‌ر به‌رپن، چۆن نه‌ترسی که دوژمنانی کورپان هه‌میشه‌ چاو ده‌گێپن؟

چۆن نه‌ترسی که جه‌ندرمه‌کان به‌ ده‌یان کورپان له ئامیژی دایکان ر‌فاندوه و سه‌ریان به‌ریون.

(١) دیده‌وانی: چاودێری.

دایکی داماو و قورپەسەر^(۱) چ بکا؟

کورپە جوانە کەى لە کوئ بشارتتەو؟

جەندرمە کان وەك قەلەرپەش چاو دەگێرن و وەك مێرولان بۆن دەکەن!

لێرەدا خوا فریای دایکی داماو و قورپەسەر کەوت و ئیلهامی خستە دلێ کە مندالە کەى لەناو سندوقێك دابنێ و بیخاتە ناو روباری نیلەو.

الله أكبر! دایکی بەسۆز چۆن مندالە کەى دەخاتە ناو سندوق و فریای دەداتە ناو روباری نیل؟!

کئ لەناو ئەم سندوقەدا شیرى دەداتئ!

چۆن لەناو سندوقدا دەتوانئ هەناسە هەلژئ؟!

دایکی بەسۆز هەمو ئەم پرسیارانەى بەخەیاڵدا هات بەلام پششتى بە خوا بەست و متمانەى کردە سەر سروشى^(۲) خوا.

هیچ خانوێك لە سندوق باشتەر نیە مندالە کەى بپاریزئ!

جەندرمە لە هەمو شوینئ هەست و خوستیان راگرتو، دوژمنانى کورپان هەمیشە دانوساون.

جەندرمە کان بە چاوی قەلەرپەشەو دەپروانن و بە بۆنى مێرولان بۆن دەکەن.

دایکی داماو و قورپەسەر فەرمانە کەى خواى جیبەجئ کرد، کورپە جوانە کەى خستە ناو سندوقێك و بە روباری نیلی دادا.

(۱) قورپەسەر: بێتچارە.

(۲) سروش: نیگا، وەحى.

دایکی بەسۆز و بەکۆڵ لەو دەترسا کۆرە جوانە کە یە ئوقوم ببێ و بھنکی، بەلام پاشان ئارامی گرت و پشستی بە خوا بەست.

خوا دەفەرموێ: سروشان خستە دڵی دایکی موسا و فەرمائان پیکرد و گوتمان: شیرێ بدی و بەختی بکە، ئەگەر ترسای جەندرمەکان بیدۆزنەو و سەری بپن بە روباری نیلی دابە، مەترسی و غەمگین مەبە، چونکە ئیمە بۆتی دەگەرینینەو، کە گەرەش بو دەیکەینە پێغەمبەر.

۸- لەکۆشکی فیرعەوندا

فیرعەون زۆر کۆشک و تەلاری لە کەناری روباری نیلدا بنیات نابو.

ھەر پۆژە لە کۆشکی پرایدەبوار، بۆ سەیران و خۆشی لە کەناری نیلدا پۆژی بەسەر دەبرد.

پۆژیکیان بۆ سەیران و خۆشی لە لیواری نیل دانیشتبو، سەیری روباری دەکرد کە بە ژێر پێیدا دەپۆیی.

فیرعەون شاژنە کەشی لە گەڵدا بو شاژنیش سەیری زێی دەکرد.

فیرعەون و شاژنە کە بە یەکەو بە دڵخۆشی دانیشتبو و لە روباری نیلیان دەپروانی.

لە ناکاو چاویان بە سندوقێکی دور کەوت شەپۆڵەکانی نیل یارییان پێ دەکرد و دەتگوت ماچی دەکەن.

شاژن گوتی: گەرەم! ئەو سندوقە دەبینی؟

گوتى: كوانى؟. سندوق لەناو روبارى نىل چ دەكا؟ رەنگە تەختە دارىك بى
كەوتىتە ناو نىلەو.

شاژن گوتى: نەخىر گەورەم سندوقە!

سندوقە كە نىك كەوتەو.

خەلكە كە گوتيان: بەلئى گەورەم! سندوقە!

پاشا فەرمانى بە يەككە لە نۆكەرەكانى كرد بىھىتى.

نۆكەرەكە چوہ ناو نىل و سندوقەكەى ھىنا!

سندوقەكەيان كەردەو دىتيان مىنداللىكى زۆر جوانى تىدايە و پىدەكەنى.

خەلكەكە سەريان سوپما و مىندالەكەيان لە يەكترى وەردەگرت و تەماشايان
دەكردى.

فیرعەون سەرى سوپما و تەماشای دەكردى.

ھەندى لە نۆكەرەكان گوتيان:

ئەم مىندالە مىنداللىكى نەوہى ئىسرائىلە دەبى پاشا سەرى بېرى.

شاژن كە مىندالەكەى بىنى خۆشى ويست و لە باوہشى گرت و ماچى كرد.

لە پاشا پارايەوہ و گوتى:

توخوا مەيكوژە، دلئى من و تۆى پى خوش دەبى.

بەلكو سودى لى دەبىنين يان دەيكەينە كورى خۆمان.

بەمجۆرە موساى كورى عىمران چوہ ناو كۆشكى فیرعەون و سەرى نەبرا و

نەمرد و ژيا، ھەرچەندە فیرعەون و جەندرمەكانى دەيانويست بىكوژن.

جهدنرمه كان نه يانتوانی نهم كوپړه ئيسراييليه بدوژنه وه هه رچه نده وهك
 قهله رپهش چاويان ده گيړاو وهك ميړولان بڼيان ده كرد.
 خوا ويستی و ابو فيرعون كه دوزمني كوپړان بو كوپړيكي وا به خپو بكا، كه
 تهخت و تاراجه كې به دهستی وی له ناو ده چي.
 داماو فيرعون! نه يزانی نهم كوپړه موسايه و به هه له دا چو.
 هامانی وهزير و سهربازه كانيشی نه يانزانی نهم كوپړه موسايه و به هه له دا
 چون.

۹۰- كې مه مكي ده داتې؟

منډاله تازه كه، منډاله جوانه كه ببوه گه مه و ياری ناو كۆشك و مائي
 فيرعون.
 هه مو هه ليانده گرت و ماچيان ده كرد، هه مو خوشيان ده ويست و پييان
 هه له ده گوت^(۱)، چونكه شاژن پر به دل خوشی ده ويست.
 ماده م شاژن خوشی بوئ، چوڼ خانماني ناو كۆشك خوشيان ناوئ؟! چوڼ
 نوكه راني كۆشك خوشيان ناوئ؟!
 هه مو هه ليانده گرت و ماچيان ده كرد، چونكه منډالتيكي جوان بو.
 شاژن داواي دايه نيكي^(۲) كرد شير بداته منډاله كه.
 دايه نيك هات و منډاله كهي وهرگرت.

(۱) پيښه لگوتن: مه دحکردن.

(۲) دايمن: نموژني كه شير به منډالان ده دا.

بەلام مىندالەكە دەگىيا و لەلاى دايەنەكە گىر^(۱) نەدەبو.

شاژن داواى دايەنىكى ترى كرد.

ئەويش ھات و مىندالەكەى وەرگرت، بەلام مىندالەكە ديسان گىيا و گىر نەبو.
دايەنى سىيەم و چوارەم و پىنچەمىش ھاتن بەلام مىندالەكە ھەر دەگىيا و
گىر نەدەبو.

سەيرە! ئەم مىندالەكە لەبەرچى مەمەك ناگرى؟ لەبەرچى دەگرى؟
دايەنەكان زۆريان ھەولدا مەمكى پى بگرن تا شاژن دللى خوش بى و
خەلاتيان بكا.

بەلام خوا شىرى ئافرەتتىكى ترى لى ھەرام كىرە چۆن شىرى تر دەخوا؟
مىندالەكە ببو قسە و باسى نىو كۆشكى پاشا و ھەموى خەرىك كىرەبون.
بەيەكتريان دەگوت: ئەرى خوشكەم ئەتۆ مىندالەكەت بىنيو؟
بەللى بىنيومە مىنداللىكى تا بللى جوانە.

بەلام سەيرە وەك مىندالانى تر نىە! شىرى ھىچ دايەنىك ناخوا.
ئەگەر بىتو دايەنىك وەرىگىر و بىھوى شىرى بداتى دەگرى و لەلاى گىر
نابى و شىرەكەى ناخوا!

چەند بەستەزمانە، ئەگەر ئاوا بىتەتتەو ناژى، دەمرى!
بەللى، بەمجۆرە چەند رۆژىك تىپەرىن و مىندالەكەش شىرى ھىچ دايەنىكى
نەخوارد.

(۱) گىر نەبو: نەسرەوى.

۱۰- لە باودىشى دايكىدا

دايىكى بەسۆز بە خوشكى موساي گوت:

كىژم برۆ سۆراخى ^(۱) براكت بىكە دەبى زندو بى و مابى.

خوا بەلئىنى پىداوم بىپارىزى و بۆمى بگەرئىتتەو.

خوشكى موسا چو سۆراخى براكەى بكا.

گوپى لەخەلك بو باسى مىندالئىكى جوانى ناو كۆشكى پاشايان دەكرد.

چو لەى كۆشكى پاشا و گوپى لە باسوخواسى خانمانى ناو كۆشك گرت
دەيانگوت:

ئەرى ئەو دايەنەى شاژن لە شارى (ئەسوان)ى داوا كردبو هات؟

خانمىك گوتى: بەلئى هات بەلام مىندالەكە مەمكى ئەويشى نەگرت و شىرى
ئەويشى نەخوارد.

بەراستى سەيرە! ئەو مىندالە دەبى چى بى؟ وا بزانم ئەو شەشەمىن دايەنە
شاژن تاقى بىكاتەو!

بەلئى بەلئى دەيانگوت دايەنىكى زۆر پاك و خاوتىنىشە و ھەمو مىندالئىكىش
شىرى خواردو!

خوشكى موسا گوپى لەم باسوخواسانە بو، بە نەرمى و بە ئەدەبەو پىتى
گوتن:

من ئافرەتتىك لەم شارەدا دەناسم بىگومانم كە مىندالەكە مەمكى دەگرى و
شىرى دەخوا.

(۱) سۆراخ: بەدواداگەران.

خانىك گوتى: من بىروا ناكەم شىرى ئەۋىش بىخا، چۈنكى ئەۋە شەشەم دايەن بو كە تاقىمان كىرۋەتەۋە، كەچى شىرەكەى ئەۋىشى نەخواردۋە.

خانىكى تر گوتى: چى تىدايە با خەفتەمىش تاقىبىكەينەۋە.

ھەۋال گەيشتە لاي شاژن، شاژن كەنيزەيەكى بانگ كىر و گوتى: لەگەل ئەم ئافرەتە بىرۋ دايەنەكە بىنن.

دايكى موسا ھات، نۆكەرىك مىندالەكەى ھىنا و دايە دەستى.

مىندالەكە خۆى لە ئامپىزى ئەم دايەنە مات كىر و مەمكى گىر و شىرەكەى خوارد، دەرگوت دەمىكە چاۋەپىيە!

چۈن شىرەكەى ناخا كە ئەم دايەنە دايكى خۆشەۋىست و بەسۈزى بى؟

چۈن شىر ناخا كە سى پۈژە شىرى نەخواردۋە و بىرسيە؟!

شاژن سەرى سۈرما، خانم و نۆكەرانى ناو كۆشك سەريان سۈرما، فىرەھون دلى داخۇرپا و شىئا، گوتى:

بۇچى ئەم مىندالە تەنھا شىرى ئەم دايەنەى خوارد! ديارە دايكىيەتى؟

دايكى موسا گوتى:

گەرەم مىن ئافرەتلىكى بۇن خۆشەم، شىرەم پاكە و تامى خۆشە، ھەم مىنداللىك مەمكىم دەرگى.

فىرەھون بەم ۋەلامە كىر و بىدەنگ بو و خەلاتى كىر.

بەمچۆرە دايكى موسا گەرپايەۋە مالەۋە و موساشى لە باۋەش بو.

خا موساى بۇ گەرپاندەۋە تا چاۋى دايكى پون بىتەۋە و بۇ غەمگىن نەبى، تا بزانى بەلىنى خا دىتە دى، بەلام زۆرىەى خەلك نازانن.

۱۱- بۇ كۆشكى فېرەئون؟

پاشا ئەۋەدى داىكى موسى موسى لە شىر كىردەۋە، بۇ كۆشكى پاشاى گەرانندەۋە.

موسى لە كۆشكى پاشادا ۋەك كۆپرە پاشايان گەۋرە بو.

موسى سامى پاشا ۋە ۋەلەمەندانى لە دۇئا نەما.

موسى بە چاۋى خۇي دەيدى فېرەئون ۋە خىزىم ۋە خىزانە كەي بە چ نازونوزىك پادەبويىرن.

دەيدى ئەۋەدى ئىسرائىل توشى چ دەردەسەرىك كراون تا فېرەئون ۋە خىزىم خىزانى بە خۇشى راببويىرن.

دەيدى چۆن ئەۋەدى ئىسرائىل برسى كراون تا سەگ ۋە سۋارەكانى فېرەئون تىر ۋە تەۋى بىن.

دەيدى چۆن ۋەك كەر ۋە ھىستەر پەفتار لە گەل ئەۋەدى ئىسرائىل دەكەن.

دەيدى چۆن بىنگارىيان^(۱) پىدەكەن ۋە ئىش ۋە ئازاريان پىدەچىژن.

موسى ھەمو سبەينەيەك ۋە ئىۋارەيەك ئەم شتانەي دەدەيت ۋە بىدەنگ دەبو.

موسى زۆرى پى ناخۇش بو ۋە رقى ھەلدەستا.

چۆن پى ناخۇش نەبى ۋە رقى ھەلدەستى كە بىينى نەتەۋە ۋە بىنەمالە كەي رىسۋا دەكرىن؟

كە نەتەۋە كەي ئەۋەدى پىغەمبەرانن، ئەۋەدى بەرپىزان ۋە پاىەبەرزانن.

(۱) بىنگارى: كارى بە زۆرى ۋە بى كرى.

گوناهى نەوہى ئیسرائیل چىہ ؟

ھەر چونكە قىبىتى نىن؟! ھەر چونكە كەنعانىن!؟

ھەرگىز ئەمە گوناح نىہ! ھەرگىز ئەمە گوناح نىہ!

۱۲- مستىكى كوشندە

موسا كە گەورە بو و بوہ گەنجىكى بەھىز خوا حوكم و زانستى پېبەخشى.
موسا ستەمكارانى خۆشە دەويست و رقى لىدە بونەوہ، موسا ستەمدىدە و
بىكەسانى خۆشە دەويست و يارمەتى دەدان، بىگومان گشت پېغەمبەرەن ھەر وا
بونە.

جاريكيان موسا بە ناو شارەكەى فىرەوندا دەگەرا، خەلك ھەريەكەى
بەكارى خۆى خەريك بو.

موسا دىتى وا دو كەس لە گەل يەكتر بەشەر دىن، يەكيكيان لە نەوہى
ئیسرائیلە و نەوہى تىرش قىبىتىيە، قىبىتىە كان دوژمنى نەوہى ئیسرائیل بون.
پىاوہ ئیسرائیلیەكە ھاوارى كرد و بانگى موساى كرد يارمەتى بدات و،
سكالای خۆى لە پىاوہ قىبىتىەكە دەربرى.

موسا لە قىبىتىەكە تورە بو و مستىكى راوہ شاندى، مستەكە كوشندە بو و
قىبىتىەكەى كوشت.

موسا زۆر پەشيمان بۆوہ، چونكە زانى شەيتان ئەم كارەى پىكردوہ.

موسا بۆ لاى خوا ژىوان^(۱) بۆوہ و داواى لىبوردنى لە خوا كرد.

(۱) ژىوان بونەوہ: پەشيمان بونەوہ.

همه مو پیغه مبه ریک به رهو لای خوا ژیوان ده بیته وه و داوای لیبوردن ده کات.
موسا داوای لیبوردنی کرد و گوتی:

شهیتان نهم کارهی پیکردم، شهیتان دوژمنیکی گومراکه ره.

خوا له موسای بوری، چونکه موسا به مبه بستی کوشتن مسته که ی
رانه وه شانند، هر مبه بستی نه وه بو لیبیدا، به لام مسته که به هیژ بو کوشتی.

موسا سوپاسی خوی کرد و گوتی:

خوا میهره بانیی له گه لدا کردم و لیم خوش بو، که واته له مه و دوا قهت نابه
پالپشتی تاوانکاران.

موسا له ترسی جه ندرمه کانی فیرعه ون نه خو بین و بیگرن به ماته مات و به
وریاییه وه له ناو شاردا ده پژی.

موسا ئاگاداری خوی ده بو و له وه ده ترسا جه ندرمه بیگرن و بؤ لای فیرعه ونی
بیهن.

جه ندرمه هاتن دیتیان وا پیاویکی قیبتی که یه کیك بو له نۆکه ره کانی
فیرعه ون له سر ئهرز که وتوه و کوژراوه، به دوا ی بکوژه که یدا گه پان به لام
نه یاندۆزیه وه.

کئی بکوژیان نیشان ده دا که جگه له موسا و پیاوه ئیسرائیلیه که که سی تر
پی نازانی؟!

له م شار و ولاته دا باس هر باسی نهم کوژراوه بو، همه که سی باسی ده کرد
و که سیش نه یده زانی بکوژه که کییه.

فیرعه ون توپه بو و به جه ندرمه کانی گوت:

هر ده بی بکوژم بؤ بدۆزنه وه.

١٣- نهینییه که ئاشکرا دهیی

بۆ سبهینی موسا دیتی هه هه مان پیاوی ئیسرائیلی وا له گهڵ قیبتیه کی تر به شهردی.

ئیسرائیلیه که بیتهوهی شهرم له خۆی بکاتهوه نهم جارهش هاواری کرد و بانگی موسای کرد یارمهتی بدا.

موسا پییگوت: تو دیاره پیاویکی زۆر هیچ و پوچ و بی شهرمی و واز له شهرد و مشتومراڼ ناهینی، هه بانگی منیش ده که یارمهتیت بدهم

دهتهوی له سهرت وه دهنگ بیتم و سهرت بجهم هه ی تاوانبار!

هه رچه نده موسا نهم قسانه ی به پیاوه ئیسرائیلیه که گوت، به لام ویستیشی قیبتیه که ته مبی بکا، بهم مبهسته لیان چوه پیش و نزیک که وتهوه.

ئیسرائیلیه که بینی موسا توپه بوه و سه رکۆنه ی^(١) دهکا، له وه ترسا موسا لهویش بدات و وهک قیبتیه که ی دوینی بیکوژی.

بۆیه گوتی: نه ی موسا! دهتهوی وهک دوینی یه کیکت کوشتوه نه مپۆ منیش بکوژی.

دیاره دهتهوی دهستی سته مکاریت دریژ بکه ی و کاری چاک نه نجام نه ده ی.

لیره دا قیبتیه که زانی که موسا پیاو کوژه که ی دوینی که یه.

قیبتیه که چو به جه ندرمه کانی راگه یاند و گوتی موسا پیاو کوژه که یه.

هه وال گه یشته وه لای فیرعه ون، فیرعه ون توپه بو و گوتی:

نه و کوپه ی که له کۆشکی من گه وره بوه و غه کی منی کردوه کوشتویه تی؟!

(١) سه رکۆنه: گله یی، سه رزه نشت.

بەلام خوا ویستی وابو موسا لە بەلای فیرعەون و جەندرمەکانی ڕزگار بکا و نەکەوێتە بەردەستیان.

موسا مستەکە ی بە مەبەستی کوشتن پانەوه شاند بو بەلام مستەکە بەهێز بو و قیبتیەکە ی کوشت.

بەلام فیرعەون و جەندرمەکان بەم شتە پروا ناکەن و پاسا^(١) لە موسا قبوڵ ناکەن.

خوا ویستی وابو پاشایەتی فیرعەون بە دەستی موسا تێبچێ.

خوا ویستی وابو نەو ی ئیسرائیل بە دەستی موسا ڕزگار ببن.

خوا وای خەمڵاندو^(٢) موسا خەلک لە مەزۆفەرستیەوه بەرەو خواپەرستی ڕزگار بکات.

بەلام ئەگەر موسا دەستی جەندرمە ستەمکارەکانی بگاتێ چۆن ئەم مەبەستانە دێنە دی؟

دەست و پێوەند و وەزیرەکانی فیرعەون کۆبۆنەوه و پراوێژیان لەناو خۆدا کرد و ویستیان موسا بکوژن.

پیاویك هەبو گوتی لە گشت پلان و قسەکان بو.

هاتە لای موسا و باسوخواسی تێگەیاند و پێیگوت:

بۆ تۆمە تا زوێ خۆت ڕزگار بکە.

موسا بەنهیانی و بەترس و وریاییەوه شاری بەجێهێشت و لە خوا دەپارایەوه،

دەییگوت: خوا یە لەم ستەمکارانە ڕزگارم بکە.

(١) پاسا: هۆی عوزنا میتر.

(٢) خەمڵاندن: تەقدیرکردن.

۱۴- لەمیسرەو بەرەو مەدیەن

بەلام موسا بۆ کوێ بجۆ، سەرتاپای ولاتی میسرە هی فیرەو نە و لەژێر دەسەلاتی فیرەو نە دایە؟!

جەندرمەکانی فیرەو نە هەمیشە دانوساون، بەچاوی قەلەرەش سەیر دەکەن و بە بۆنی میرولان بۆن دەکەن!

خواییلھامی خستە ناو دلای موسا بچیتە شاری مەدیەن کە شاریکی عەرەبی بوو دەسەلاتی فیرەو نە نەگەشتبوو.

مەدیەن دەشتێک بو گەلێ گوندیشی لیسو، شارستانیەتی میسری نەگەشتبوو.

کۆشک و تەلار و بازار میسری نەگەشتبوو.

بەلام ئاوازییەکی بەختەوەر بون، چونکە لە دەسەلاتی فیرەو نە دور بو.

بەختەوەر بون چونکە ولاتیکی سەربەست بو لەژێر حوکمی فیرەو نە دانەبو.

چەند خۆشە دەستەکیاتی لەگەڵ نازادی و دادگەری.

چەند ناخۆشە شارستانیەتی لەگەڵ کۆیلەیی و ژێردەستەیی.

لە مەدیەن کە خەلک روژیان دەکردەو لە زەبروزەنگ و ستەمی فیرەو نە دەترسان.

لە مەدیەندا کە خەلک دەنوستن لە بەلامی جەندرمەکانی فیرەو نە دەترسان،

لە مەدیەندا منداڵ سەر نە دەبڕان.

موسا بەرەو مەدیەن کەوتە پێ.

له ولاتی میسر چوه ده‌ری و دور کهوته‌وه، به‌لام ده‌ترسا و ئاویری به‌ملا و
ئه‌ولا ده‌دایه‌وه، نه‌وه‌ک یه‌کیک شونی^(۱) هه‌لگرتبی.

به‌لام جه‌ندرمه‌کان بی‌ناگابون.

موسا ناوی خوای لی‌هینا و ده‌رچو، له‌خوا ده‌پاراپیه‌وه و داوای ده‌کرد
یارمه‌تی بدات و پزگار ببی.

که به‌ره‌و مه‌دیه‌ن کهوته‌ پئی گوتی: به‌ته‌مای خوا، خوا پئی بی‌زیانم نیشان
ده‌دا.

۱۵- له‌مه‌دیه‌ندا

موسا گه‌یشته مه‌دیه‌ن، که‌سی نه‌ده‌ناسی و که‌سیش نه‌وی نه‌ده‌ناسی.

شه‌وی بجیته کوئ؟ له‌کوئ بنوی؟

موسا بیری له‌م پرسیارانه ده‌کرده‌وه، به‌لام له‌وه دلتیا بو که خوا
سه‌رگه‌ردانی^(۲) ناکات.

له‌م شاره‌دا بیریک هه‌بو خه‌لک ناویان لی هه‌لده‌گۆزی^(۳) و مه‌ر و مالآت و
ولساتیان پئی تی‌راو ده‌کرد.

موسا دو ئافره‌تی دیت مه‌ر و مالآت هه‌یان له‌دوره‌وه پاگرتوه و چاوه‌پئی
ده‌که‌ن خه‌لکه‌که مه‌ر و مالآتی خویان ئاو بده‌ن ئینجا ئه‌وان ناوی بده‌ن.

(۱) شون: شوینه‌وار، شوینی.

(۲) سه‌رگه‌ردان: وێل، ری له‌به‌ربزبو.

(۳) ئاو هه‌لگۆزین: ئاو ده‌ره‌یتان له‌بیر.

موسا خاوەنى دلتىكى مېھرەبان و بەبەزەيى بو، وەك باوكتىكى بەسۆز و دلۇقان^(۱) ھەستى بزوا.

بە ئافرەتەكانى گوت: بۆچى وا لە دورەو ھەستاون و ئاۋ ناھيىن؟
گوتيان: تا ھەمو خەلكەكە ئاۋ ھەلنەگۆزن ئىمە ناتوانين ئاۋ ھەلگۆزين،
چونكە ئەوان بەھيىزن و ئىمە بېھيىزين، ئەوان پياۋن و ئىمە ئافرەتين.
وەك بلىنى بزائن موسا لىيان بېرسى ئەي بۆچى لە مالىۋە پياۋيكتان بەم كارە
ھەلئاستى؟

بۆيە گوتيان: باوكتىشمان پىرىكى بە تەمەنە.

لېرەدا موسا سۆزى مېھرەبانىتى وروژا، خۆى چو ئاۋى بۆ ھەلگۆزين، پاشان
ئەوان رۆيشتن.

بەلام موسا بۆ كۆى بچى؟!

ئەم شەو رولە كۆى بكا و لە كۆى بنوى؟!

نە ئەو كەس دەناسى نە كەسيش ئەو دەناسى!

پاشان چو ھە سىبەرى دارىك و گوتى:

خوايە پىۋىستىم بە شويىكىكە تىيدا نىشتەجى بم.

(۱) دلۇقان: دلتەرم و بە بەزەيى.

۱۶- به دواډا ناردن

ههردو کچه که پیش کاتی دیاریکراوی پوژانه دیان گه یشتنه وه مالتی.

باوکه که بیان لیتی پرسین: ها کچه کانم چۆنه نه مپو و با به زویی گه پانه وه؟ هوی
جبو و با به خیرایی هاتنه وه؟

گوتهیان: خوا وای ریکخست پیاویتی چاک و به به زه ییمان لسی هه لکه وت و
ئاوه که ی بۆ هه لگوزین.

پیاهه پیره که سه ری سورما، زانی نه م پیاهه پیاویتی نامۆیه، چونکه هیچ
پوژتیک که س میهره بانی له گه لدا نه کردون.

پیاهه پیره که گوتهی: پیاهه که تان له کوئی به جیه یشت؟

گوتهیان: له هه مان شوین، پیاویتی نامۆیه هیچ شوینیکی نیه!

پیاهه پیره که گوتهی: کچه کانم کاریکی چاکتان نه کرد، ده بوایه میوانداری
بکه ن، چونکه نه و چاکه ی له گه ل ئیمه دا کردوه، شوینیشی نیه روی تیبکا.

نه م شه و رو له کوئی بکا و له کوئی بنوی؟!

له سه رمانه میوانداری بکه یین، له سه رمانه چاکه ی به دینه وه!

یه کیکتان برۆن بیه یینن.

یه کیکیان به رویشتنیکی شه رمانه وه چوه لای موسا و پیسی گوت: باوکه م
بانگت ده کا تا پاداشتی ئاو هه لگوزینه که ت بداته وه.

موسا زانی خوا نزاکه ی قبول کردوه و شوینی نیشته جیی بۆ ره خساندوه،
بۆیه داواکه ی ره ت نه کرده وه.

موسا له گه ئی چو، موسا زۆر به پیز و به حورمه ته وه له پيشه وهی كچه كه ده رۆشت تا توشی نه زهر نه بێ.

موسا گه يشته ماله كه و پياوه پیره كه له ناو و نيشتمانی موسای پرسى، نه ویش وه لامى دایه وه.

پاشان موسا به سهرهات و بارودۆخه كهی بۆ گێرايه وه.

پياوه پیره كه به هیمنی و به نارامی گوئی بۆ گرتبو.

كه موسا له گێرانه وه كهی بوه وه پياوه پیره كه پێی گوت:

مه ترسه له م نه ته وه سته مكاره رزگارت بو.

۱۷- ژن هینان

موسا وهك میوانیكى به ریز به لكو وهك كورپكى خۆشه ويست له لایاندا مایه وه.

رۆژێكیان یهك له كچه كان به ساده یی به دلپاكی به باوكی گوت:

بابه گیان! به كرى كاری پێبكه، موسا پیاویكى به هیژ و پاكه.

باوكی گوتی: كچم چۆن ده زانی به هیژ و پاكه؟

گوتی: ده زانم به هیژه، چونكه نهو به ته نیا سه ری بیره كهی هه لگرت، كه به چه ند كه سێك نه بێ هه لئاگیرئ.

بابه گیان پاكیشه، چونكه به درێژایی رێگا له پيشه من ده رۆشت و ته ماشای نه ده كردم.

هه مو كریكار و خزمه تكاری ده بێ به هیژ و پاك بێ.

ئەگەر بەھیز نەبى بە باشى كارى پېناكرى.

ئەگەر پاك نەبى گزى^(۱) دەكا و ھىزەكەى سودى نابى.

وتەى كچەكە لەگەل دلى باوكە پىرەكەى تىكى كردهوہ.

بەلام ئەو وەك باوكىك بىرى لە مەسلەكە كردهوہ.

باوكە پىرەكە لە دلى خۆيدا گوتى:

پىموايە كەس لەم كۆرە شايسەتر نىە بىكەم بە خزمى خۆم.

بپوا ناكەم لە دنيايدا كەسىكى لەم گەنجە باشتر بدۆزمەوہ!

لە مەدىەندا ھىچ كەسىك بە شايسە نازانم بىكەم بە خزمى خۆم!

رەنگە خوا ئەم گەنجەى بۆ ھىنايم تا بىكەم بە خزم و ھارىكارى خۆم.

پىاوہ پىرەكە بە رېز و بەزەبى و دانايىوہ بە موساى گوت:

من دەمەوئ كچىكى خۆمت لى ماره بكەم، بەلام دەبى ھەشت سالان

كاروبارم بۆ راپەرېنى.

مارەبىيەكە بەم جۆرەيە، كە دەبى ئەم ھەشت سالە تەواو بكەى.

خۆ ئەگەر كەردتە (دە) سال لە چاكە و پىاوەتى خۆتە، نامەوئ كارى سەختت

پىبكەم، بە پشتىوانى خوا چاكەت لەگەلدا دەكەم.

پىاوہ پىرەكە لەوہ دەرەسا گەنجەكە كچەكەى ببات و بە تەنيايى بەجىي يىلى.

پىاوہ پىرەكە ويستى گەنجەكە تاقي بكاتەوہ تا ئەگەر كەوتە بەردلى كچەكەى

بداتى.

موسا داواکې قبول کړد و پټیو ابو خوا وای بڼ رېک خسته و خوا پیروزی ده کا.

پټیو ابو خوا وای کړده بچیته مه دیه و له ویش بچیته مالی نه م پیاوه پیره و پیاوه پیره کښ سۆز و خوشه ویستی بڼ بزواوه.

بویه موسا گوتی: من رازیم.

به لام موسا زیرهک و تیگه یشتو بو پیری کړده وه نه وه که له نایینده دا توشی بیژاری بیی بویه ویستی له هه لېژاردنی هه ردو ماوه که دا سه ربه ست بی و گوتی:

جا نه گهر هه شت سال کارم بڼ کړدی یان ده سال من خوم نازادم، خواش ناگاداره.

۱۸- به رهو میسر

موسا ماوه که تهاو کړد و له گهل خیزانه کهی بهرې کهوتن.

خواحافیزیان له پیاوه پیره که کړد و پیاوه پیره کښ خواحافیزی لی کړدن و نرای^(۱) بڼ کړدن و گوتی:

برځ خوات له گهل کوړی خوم، برځ خوات له گهل کچی خوم.

موسا له گهل خیزانه کهی بهرې کهوت، شهو یه که پارچه تاریکی بو، گهل سارد و سه رما بو.

به لام له م بیابانه دا ناگر له کوئی په یدا ده بی؟

ئه گهر ئاگر نه دۆزنه وه چۆن خۆيان گهرم بکه نه وه؟!

ئه گهر پوناکی نه دۆزنه وه چۆن به پینگادا برۆن؟!

به پینگادا ده پۆشتن و موسا چاوی بۆ ئاگر ده گیرا.

له ناکاو ئاگریکی له دوره وه بینی، به خیزانه که ی گوت:

لیره بن، ئاگریکم له دوره وه دیوه ده چم به لکو هه ندیکی لى دینم یان
ئاوه دانیه کی له لادا ده دۆزمه وه.

موسا به ره و لای ئاگره که پۆشت.

که گه یشته نه وى بانگی کرا: نه ی موسا من په ره ردگارتم، که وشه کانت^(۱)
داکه نه، تۆ له دۆلى پیرۆزی گواى.

خوا له ویدا قسه ی له گه لّ موسادا کرد و سروشی بۆ هه نارد و فه رموی:

نه ی موسا من تۆم بۆ پیغه مبه رایه تی هه لّ بژاردوه، گوئ بۆ سروشم پادیره،
من خوام، جگه له من هیه چ خوا وه ندیکی تر نیه، من بپه رسته و نوێژان بکه تا
منت به یاد بى، پۆژی دوا ییش په وایه و پو ده دات.

موسا گۆچانیکی به دهسته وه بو، له کاتى پۆشتندا تاقه تی خو ی ده دایه
سه ری.

خوا فه رموی: موسا نه و داره ی له دهستی راست گرتوه چیه؟

موسا زۆر به ساده ییه وه گوئی: گۆچانه که مه.

موسا دهستی پیکرد سوده کانی گۆچانه که ی ده ژمارد، ده یویست قسه کانی
دریژ بى چونکه قسه ی له گه لّ خوا دا ده کرد و گوئی:

ئەم دارە گۆچانە کە مە، لە کاتی ڕۆیشتندا دەیدە مە بەرخۆم و بۆ مەر و مالاتە کە م گەلای دارانی پێ هەلدهوهرینم، زۆر سودی تریشی لێ دەبینم.

خوا فەرموی: موسا گۆچانە کە ت هەلده.

موسا هەلیدا و گۆچانە کە بوە ماریکی زل و زەبەلاحی بە جولە جول.

خوا فەرموی: هەلیگرهوه مەترسە، هەرئێستا دەگێرپینهوه سەر شیوه کە ی پیشوی.

خوانیشانە یەکی تریشی بە موسا بە خشی، کە ئەویش دەستی سپی و ڕۆشن بو.

فەرموی: ئە ی موسا دەست بخە ناو باخەلت پاشان دەری بینە بیئەوه ی نەخۆشی بێ سپی و ڕۆشن دەبێ.

۱۹- بڕۆ لای فیرعهون کە سنوری بەزاندوه و یاخی بوە

جا دوا ی ئەم گفتوگۆیە خوا فەرمانی بە موسا کرد بۆ ئەم کارە ی کە لە پیناویدا وەدیها توه دەسبە کار بێ.

فیرعهون خۆ ی لەسەر خەلکی کردبوه خوا، فیرعهون خراپە کاری لە ولاتدا بەرپا کردبو.

نەتەوه ی فیرعهون بە خوا بیپروا بون، نەتەوه ی فیرعهون کاری خراپە یان لەسەر زهوی دەنایهوه.

خوا لە بەندەکانی پازی نابێ بیپروا بن، خوا حەز ناکا کاری خراپە لەسەر زهوی بلاویبێتەوه.

خوا ویستی موسا بنییرته لای فیرعهون و نه ته وه که ی چونکه نه ته وه یه کی دور له خوا و خراپه کار بون.

به لām موسا چۆن بجیته لای فیرعهون و چۆن روبه پوی ئەم سهرسه خته به زهه بروزه نگه بیته وه.

موسا له میژ نیه پیاویکی قیبتی کوشته!

موسا له میسر به ترس و له رزه وه هه لاتوه و جه ندرمه کان و خه لکی کۆشك دهیناسنه وه!

موسا گوتی: خواجه من پیاویکم لی کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

ههروه ها زمانیشم ده گیرئ.

به لām خوا ئەمانه ی ده زانی، خوا ده یویست موسا بجی ئەگه رچی پیاویشی لی کوشتب و زمانیشی بگیریئ.

خوا بانگی کرد: ئە ی موسا پرۆ بانگی ئەم نه ته وه سته مکار و بی پروایه بکه تا بۆ لای خوا بگه رینه وه.

موسا گوتی: خواجه له وه ده ترسم پروام پی ئە کهن، له وهش ده ترسم کاتیك به وی قسه یان له گه ل بکه م هه ناسه م سوار ببی و زمانم نه بیته وه، بۆیه با (هه رپون)یشم له گه لدا بی.

خواجه که سیکم لی کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

خوا فهرموی: نه خیر ناتکوژنه وه و هه ردوکتان برۆن، من ناگام لی تانه و گویم له گفتوگوتانه.

برۆنه لای فیرعهون و پی بلین:

ئىمە پىغەمبەرى خاى بونەوەرەن.

نەوې ئىسرائىل ئازاد بىكە و لىگەرې با لەگەل ئىمەدا بن.

خا فەرمانى بە موسا و بە ھارون كىرد بە نەرم و نىانى لەگەل فەرەون بدوین.

خا لەگەل دوژمنەكانىشى تارادەيك نەرمى پىخۆشە.

خا فەرمى: قسەى نەرمى لەگەلدا بىكەن بەشكو بىردەكاتەوە يا دەترسى.

۲۰- لەبەردەم فەرەوندا

موسا و ھارون چونە لاى فەرەون و لە كۆپى فەرەون داوايان لە فەرەون كىرد تا بەرەو خا بگەرېتەوە.

بەلام فەرەونى بە زەبروزەنگ لە چاۋنەترسىيەكەى موسا تورپە بو، بە كەشوفش و لوتبەرزىيەوە گوتى:

گەنجۆ^(۱)! تۆ كىنى تا بتوانى لە كۆپى مەن ھەلستىيەوە و نامۆزگارى مەن بىكەى؟

تۆ ئەو مىندالە نەبوى كە لە ناو زىدا ھەلمانگرتىيەوە؟

ئەدى ئىمە نەبوین لە مىندالى تا گەنجىتى بەخىومان كىردى؟

تۆ نەبوى پىاۋەكەت كۈشت و خۆت دزىيەوە؟

موسا تورپە نەبو، نەيگوت: درۆيە، نەيگوت راست ناكەى، پروپىسانوى نەھىنايەوە، بەلكو زۆر بە پاشكاويەوە وەلامى دايەوە.

(۱) گەنجۆ: ئەى گەنج.

گوئی: بەلێ من کوشتم، کاریکی ناپەواش بو بەلام ژیاوان بومەوه و خوا لێم
خۆش بوە. ^(١)

پاشان کە ترسام بکوژنەوه هەڵاتم و ولاتم بە جیهیشت.

پاشان خوا چاکە ی لە گەڵدا کردم و کردمیه پێغەمبەر.

ئە ی فیرەون! منەتی ئەوهم لەسەر دەکە ی، کە چەند سالتیک منت بەخێو
کردووە؟!

ئەدی بۆ بیر لەوه ناکەیدوه کە بۆچی من کەوتە بەردەستی تۆ و لەبەر چ منت
بەخێو کردووە؟

ئەگەر تۆ منداڵت نە کوشتبایە دایکیشم فرپێ نەدەدامە ناو نیل و نەدەکەوتە
بەردەستی تۆ تا بەخێوم بکە ی!

لە پال ئەم هەموو سەتم و کارە خراپانەتدا پیتوایە پیاوہتیت لە گەڵدا کردم؟
تۆ نەتەوہ کە ی منت بە کەر و ناژەڵ داناوہ و وە ک سەگ تیتخوړیون، توشی
نەهامەتی و دەردەسەریت کردون.

ئەوہ چ پیاوہتیه کە ئەگەر منداڵکیان لێ بەخێو بکە ی؟!

کە بەخێویشت کردوہ نەتزانێوہ و هەڵەت کردوہ ئەگەرنا ئەویشت دەکوشت!
پیتوایە چاکەت لە گەڵدا کردم کە چەند سالتیک منت بەخێو کردوہ، کەچی
هەموو ئەوہ ی ئیسرائیلت کردۆتە کوێلە؟!

۲۱- بانگکردن به رهو لای خوا

فیرعه ون ده مکوت بو و نه ییتوانی وه لām بداته وه، ویستی خۆی له پرسسیاره که ههلبویری، بۆیه گوتی:

پهروه ردگاری بونه وه ر کییه؟ که گویم لیته ناوی ده بهی؟

موسا گوتی: پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زه مین و نیوانیانه ته گهر برپاداری دلنیان.

فیرعه ون له م وه لāmه توپه بو، ویستی توپه بهی ئاماده بوانی نیو کۆره کهش بوروژینی و سهریان له وته کانی موسا بسورمی.

بۆیه روی کرده ئاماده بوان و گوتی: گویتان لی نیه موسا چ ده لی؟!

به لām موسا قسه کانی خۆی نه بری و زه بری دوه می پاره شانده فیرعه ون و گوتی:

پهروه ردگاری نیوه و پهروه ردگاری باب و باپیرانی پیشوتانه.

فیرعه ون توپه تر بو و ئارامی نه گرت و گوتی:

دلنیابن پیغمبه ره که تان شیت بوه.

به لām موسا قسه کانی خۆی نه پچراند و زه بری سییه می پاره شانده فیرعه ون و گوتی:

پهروه ردگاری رۆژئاوا و رۆژه لāt و نیوانیانه، ته گهر نیوه تیبه گن.

فیرعه ون ویستی موسا له م بابه ته تاله ههلبویری.

فیرعه ون ویستی توپه بهی ده ست و پیوهنده که ی بوروژینی.

بۆیه گوتی: له باره ی باب و باپیرانان چ ده لی؟!

فیرعەون لە دلی خۆی گوتی:

ئەگەر موسا بلی لەسەر ھەق بون، دەلێم: ئەوان بتیان دەپەرست!

ئەگەر بشلێ: لە گومراھی و لە گەمژەیی دابون، ئەوا ئامادەبوانی کۆرەکە
تورە دەبن و دەلێن: موسا جوین بە باب و باپیرانمان دەدا.

بەلام موسا لە فیرعەون زیڕەکتر بو، موسا خوا پیتی راستی بۆ پۆشن
دەکاتەو، گوتی:

باب و باپیرانی پیشو چیان کردبۆ و چۆن بوین لەلای پەرەردگار بزر نیە و
گشتی نوسراو، پەرەردگاری من شت لەبیر ناکا و بە ھەلەدا ناچێ.

پاشان موسا قسەی بردەو ھەسەر ئەو بابەتە ی کە فیرعەون دەیویست خۆی لێ
پزگار بکات.

موسا گوتی:

پەرەردگاری من شت لەبیر ناکات و بە ھەلەدا ناچێ.

ئەو پەرەردگاری کە زەوی بۆ ژیان سازاندووە و گەلیک پێگە و پەوازیشی^(۱)
لەسەر زەوی بۆ داناوین.

ئەو پەرەردگاری کە بارانی لە ئاسماندا باراندووە.

لێرەدا فیرعەون دەمکوت دەبی و قسەی دەبڕی، بۆیە وەک ھەمو پاشایەکی
زۆردار پەنا دەباتە بەر زەبروزەنگ و تورەیی و دەلێ:

باپیت بلێم ئەگەر ھەر یەکێکی تر جگە لە من بە خواوەند بزانی دەتخەمە
بەندیخانە و بەندت دەکەم.

(۱) رەواز: ریتگایەك ھاتوچۆی لەسەر بۆ.

۲۲- موعجیزەکانی موسا

فیرعون کہ تیرەکانی خۆی ھاویشت موسا ویستی تیری خوی تیڭگړئ.
 موسا گوتی: ئەدی ئەگەر بەلگە ی پېغەمبەراییە تیم پێنیشان دای بپروام
 پیددینی؟
 فیرعون گوتی: بیهینه ئەگەر راست دەکە ی.
 موسا گۆچانەکە ی ھەلدا و یەکسەر بوە ماریکی زل و زەبەللاح.
 پاشان دەستی بردە بن باخەلئ و دەریھێنا یە کسەر دەستی زۆر سپی بو.
 فیرعون مەھانە یەکی^(۱) دۆزیەو و بە نامادەبوانی گوت:
 جادوگەر یکی^(۲) زانا یە.
 نامادەبوان گوتیان: راست دەکە ی جادوگەرە، جادووەکە ی پون و ناشکرایە.
 موسا گوتی: ئێو بە شتی راستەقینە دەلێن جادو، ئەو ی جادوگەر بی
 جادووەکە ی تاسەر نیە و سەرناکەوئ.
 فیرعون گوتی: ئێو دەتانەوئ لە رێبازی باب و باپیرانمان وەرچەرخیڤن^(۳)،
 دەسلالت و پاشایەتی بۆ خۆتان و دەست بیڤن. ئیمە پرواتان پێ ناھێڤن.
 فیرعون وەکو پاشا زۆردارەکان ویستی دەست و پێوەندەکە ی لە موسا
 بترسیتی و گوتی:

جادو: سیحر

(۱) جادوگەر: سیحر یاز

(۲) وەرچەرخیڤن: وەر سوړیڤن، لابدەن.

(۳) وەرچەرخیڤن: وەر سوړیڤن، لابدەن.

موسا دەیهوێ بەهۆی جادووەکانیەوه لە ولاتتەن دەریەدەر بکا، ئیوه تەگبیرتەن چیه؟

دەست و پێوەندەکەى گوتیان: پێمان باشە جادوگەرانی سەرتاپای ولات کۆبکرینەوه و موسای پێ ببەزێنین.

بەمچۆرە لە سەرتاپای ولات بانگیان پراھێشت و گوتیان:
بۆ ئاگاداری، بۆ ئاگاداری... کێ جادوگەرە و جادو دەزانێ با لەلای پاشا
ئامادە بێ.

جادوگەرەن لە هەمو لایەکەوه هاتن و لەلای پاشا کۆبونەوه.
بەریار درا لە پۆزی جەژندا جادوگەرەکان پووبەروى موسا ببەنەوه.
بانگی خەڵکیشیان کرد کۆبەنەوه تا بەلکو ببینن چۆن بەسەر موسا زال
دەبن.

٢٢- بەرەو گۆرەپان

خەڵک لە بەیانیهکەى پۆزی جەژن زو لە مالهوه دەرچون و پۆل پۆل بەرەو
گۆرەپانی پۆشتن.

مندال و گەنج و پیر و پیاو و ئافرەتان لە مالهوه دەرچون و بەرەو گۆرەپان
بەڕێکەوتن.

کەس لە مالهوه نەما تەنھا نەخۆش و پەککەوتەکان نەبن.
لە کوچه و کۆلان و بازار و شاردا باس باسی جادوگەری و جادوگەرەن بو.
- ئەرێ جادوگەرە گەورەکەى شارى ئەسوان هات؟

- به لئ، جادوگهره به ناوبانگه کهی شاری ثوقسور و شاری جیزه ی به ناوبانگیش هاتن.

- ئه ری تو پیئت وایه کی ده باته وه؟

ههرچی جادوگری کارامه و گهره ی میسره گشتیان کۆبونه وه، ده بی کهس لیان بباته وه!

موسا و براکه ی چۆن ده توانن ببه نه وه؟!

موسا تا گهره بو ههر له کۆشکی پاشادا بو، پاشان به ترس و له رزه وه میسری به جیهیشت و چوه مه دیه ن، چهند سالیکیش له مه دیه ندا مایه وه.

له کوئی فیری جادو بوه؟

له میسر؟ نه خیر.

له مه دیه ن؟ نه خیر، گویمان لیته بوه له ویدا هونه ر هه بی!..

نه وه ی ئیسرائیلیش هاتن و له گه ل خه لک کۆبونه وه، دلیان له نیوان هیوا و بیهومیدی دا بو، ره نگه زیاتر بیهومیدیان به سه ردا زال بوی، به لام خوا میهره بانی له گه ل کوری عیمران ده کا! خوا نه وه ی ئیسرائیل سه رده خا!

جادوگهره کان به لاف و گه زاف و لوتبه رزیه وه هاتنه ناو گۆره پان.

جل و به رگی ره نگا وره نگیان له به رکردبو.

هه مو گۆچان و گوریسیان پیبو.

هه مو به پیکه نین و گالته جارپیه وه به ره و گۆره پانه که ده هاتن.

ده یانگوت ئه مپۆ پۆژی هونه ره!

ئه مپۆ پاشا ده بینی چ کاریکی عه نتیکه ده نوینن.

نه مړو خه لك ده بينی چەند گرنګین!
 کاتیک که جادوګه ره کان ناماده بون به فیرعه و نیان گوت:
 نه گهر سهرکه وین خه لاتمان ده که ی؟
 فیرعه ون گوتی: به لئی پله و پایه شتان بهرز ده که مه وه...
 نه مه یه خه لاتنی پاشایان! نه مه یه ریزانه ی^(۱) پاشایان!
 نه مه یه که پیاوی پی ده خه له تی!
 نه مه یه که پشتی پالووانان له نهرزی ده د!
 به مجوره جادوګه ره کان به به لینه کانی فیرعه ون دلخوش بون.

۲۴- نه نیوان راست و ناراستدا

موسا به جادوګه رانی گوت: چتان هیه هه لیده ن.
 جادوګه ره کان گوریس و گوچانه کانیان هه لدا و گوتیان:
 سویند به شان و شکوی فیرعه ون نیمه سهرده که وین.
 خه لك شتیکی سهیریان بینی، به دهیان و سهدان ماریان ده دی له گوړه پاندا
 ده جین، خه لك که هم دیمه نیان بینی حه په سان و بو پاشه وه کشانه وه.
 هاواریان کرد: مار! مار!
 نافره ته کان قیزان دیان، منداله کان زیران دیان، هه راوه وریا گوړه پانی
 هه ژانده وه.

(۱) ریزانه: ریز لیمان.

نه وهی خه لک دیتی موساش دیتی و سه ری سوپما، موسا گوریس و
گۆچانه کانی له بهرچاودا ببوه مار و ده جولان.

موسا ترسیکی به دلدا هات!

چۆن نه ترسی؟ نه مپۆ رۆژی تاقیکردنه وهیه، پیاویش له تاقیکردنه وهدا یان
ده باته وه یان ده دۆری!

ئه گهر خوانه خواسته جادوگهره کان بیه نه وه.

ئه گهر خوانه خواسته موسا بدۆرینی.

چ رو ده دا؟ په نا به خوا!!

سه رکه وتنی موسا سه رکه وتنی پیاویک نیه.

به لکو سه رکه وتنی ئاینه به سه ر پاشا.

سه رکه وتنی راستیه به سه ر ناراستی.

خوایه موسا نه دۆرینی! خوایه موسا ژیر نه که وی!

موسا ترسی به دلدا هات به لام خوا وره ی^(١) موسای بهرز کرده وه و پیی
فه رمو:

مه ترسه تو سه رکه وتوی.

تو گۆچانه که ی دهستی راست هه لده ئیتر هه رچی فروفیلی جادوگهران هیه
قوتی ده دا، جادوگهران سه رناکه ون.

موسا به جادوگهرانی گوت:

کارەکەى ئێوه جادووه، خوا جادوان پوچەڵ دەکاتەوه.

خوا کارى بەدکاران ناسازیئى.

خوا وتەى راستى خۆى سەردەخا ئەگەرچى تاوانکارانىش پێیان ناخۆش بێ.

موسا گۆچانەکەى هەڵدایە ناو گۆرەپان و بو بە ماریکی زل و زەبەللاح،
هەموو گوریس و گۆچانەکانى جادوگەرانی هەلکوشى.

بەمجۆرە راستى سەرکەوت و ناراستى پوکایەوه.

جادوگەرەکان تاسان و واقیان و پرما...

- ئەمە چیە؟

ئێمە دەزانین جادو چۆنە و چۆن نیە.

ئێمە دەزانین جادو چەند جۆرى هەیە.

ئێمە مامۆستای هونەرىن!

ئێمە پیشەواى هونەرىن!

ئەمە جادو نیە! ئەمە جادو نیە!

چونکە ئەگەر ئەمە جادو بوايە بە جادو دەمانبەزاند.

ئەگەر هونەر بوايە بە هونەر دەمانشکاند!

بەلام هونەرەکانى ئێمە لەبەردەم ئەم کارەدا پوکایەوه، وەك خوناوى بەر
هەتاوئ بو بەهەلم و توايەوه!

ئەم کارەى لە کوئى هیناوه؟ دیارە لەلای خواوەیە!

جادوگەرەكان دلتيا بون كه موسا پېغەمبەرە و خوا ئەم موعجيزەيەى
داوەتتى، جادوگەرەكان ھەمو بە يەك دەنگ ھاواريان کرد:

بروامان بە پەرورەدگارى موسا و ھارون ھيئا.

ھەمو سوژدەيان بۆ خوا برد و گوتيان:

بروامان بە پەرورەدگارى بونەوەر ھيئا، كه پەرورەدگارى موسا و ھارونە.

۲۵- ھەرەشەكانى فيرەھون

فيرەھون شىت و ھار بو.

ئۆقرەى لى برا، ئاگرى لە چاوان دەبارى، ھەورەتريشقەى لە نيۆچەوانى
ھەلدەستا!

ھەى داماو فيرەھون! ئەوہى لى دەترسا و نەيدەويست رو بدا روى دا!

دەيويست بە جادوگەرەن موسا ببەزىنئ كەچى جادوگەرەكان لىى
ھەلگەرەنەوہ و بونە سەربازى موسا!

دەيويست بە جادوگەرەن خەلک لە موسا بکاتسەوہ، كەچى جادوگەرەكان
خويان بەر لە ھەمو كەس بروايان پيھيئا!

فيرەھون تيريكى بەرزى ھاويشت بەلام بەخۆى كەوتەوہ.

فيرەھون وايدەزانى وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر لاشەدا ھەيە دەسەلاتى بەسەر
ھزريشدا^(۱) ھەيە.

(۱) ھزر: بير، فکر.

وايدەزانی وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر زماندا ھەيە دەسەلاتى بەسەر دلێشدا ھەيە .

وايدەزانی ئەگەر بە ڕەزامەندى خۆى نەبێ نابى ھىچ كەسێك لە خەلكى ميسر بپروا بە ھىچ شتێك بپنن .

بۆيە بە لوتبەرزی و بە كەشوفشەوہ ^(۱) گوتى:

- چۆن بەر لەوہى من ڕینگاتان پيبدەم بپروا بە موسا دینن؟!

فیرعەون تیريکی پاشایانەى تێگرتن و گوتى:

دیارە موسا مامۆستاتانە و ئەو فیتري جادوى کردون!

پاشان تیری دوہمى تێگرتن و گوتى:

ئێوہ پلانتان داناوہتەوہ تا خەلكى ولات ئاوارە بکەن و خۆتان دەسەلات بگرنە دەست، خۆم دەزانم چتان بەسەردینم .

پاشان تیری ژەھراوى سییەمى تێگرتن، كە دواھەمین تیری ناو تیردانى پاشایانە، گوتى:

شەرت بى دەبى دەست و پيى ھەموتان ڕاست و چەپ بپرم و لە خاچستان ھەلواسم .

بروادارەكان تیرەكانیان بە قەلغانى بپروا و ئارامگرى پەرچ داہەوہ .

گوتیان: بى باکين ^(۲) چت نەکردوہ بیکە، مادەم بپروامان ھینا بشکوژرين زەرەر ناکەين چونکە بۆ لاى خوا دەگەرپينەوہ .

(۱) كەشوفش: لاف و تەنتەنە .

(۲) بى باکين: بى مەنتەن .

هامان و وهستاكان زۆر شه كهت و ماندو بون، قور له بهر برا، كه رپوچ نه مان.
كه چي فيرعه ون هيشتا گه ليكي مسوده، بالاخانه كه هيشتا نزيكي هه ور
نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته مانگ!

هيشتا نزيكي مانگ نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته خۆر!
هيشتا نزيكي نزيكي خۆر نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته هه ساره كان!
هيشتا نزيكي هه ساره كان نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته ناسمان!
فيرعه ون دل سارد و شهرمه زار بو، فيرعه ون هيسواي برا و دهسته وه نه ژنۆ له
شوييني خۆي دانيشت و له رو داما.

فيرعه ون چهند داماو! دياره نازاني خوا چهند بهرز و گه ورهيه?
دياره نازاني خوا نهرز و ناسمانه بهرزه كاني نه فراندوه؟ دياره نازاني هه رچي
شتيكي له نهرز و ناسمانه كاندا ههيه هي خوايه?
دياره نازاني خواي گه وره خواي نهرز و ناسمانه?!

فيرعه ون دواي كردوكۆشه بيناكام و تيكشكاوه كاني هيچ فروفيلكي تري پي
نه ما ته نها نه وه نه بي كه برياري بدا موسا بكوژي، بهو بيانوه ي گوايا
خراپه كاري له سهر زهوي بلاو ده كاته وه!
فيرعه ون گوتي: ليتم گه پين با موسا بكوژم، كه كوشتم نه و جا با هاواري
خواكه ي بكات!

بۆيه ده يكوژم نه وه ك ريبازه كه تان بگوړي يان خراپه كاري له سهر زهوي بلاو
بكات وه.

٢٧- برۆادارەکەى خزمى فیرعەون

فیرعەون کاتێک ویستی موسا بکوژى، پیاویکی برۆادارى خزمى فیرعەون که به نهینى برۆای هینابو هەڵسایهوه و گوتى:

دەتانهوێ پیاویک بکوژن که دەلێ خوا پەرۆردگارمە و لە پەرۆردگارى خوشىرا چەند نیشانهى زۆر ناشکرای بۆ هاوردون؟!

برۆادارە ئازا و زیرەکەکەى خزمى فیرعەون گوتى:

لەبەرچى بەرهنگارى^(١) موسا دەبنهوه و ئازارى پێدەگەیهنن؟

ئەگەر برۆاشى پێ ناهینن وازى لێ یینن خۆى و رێبازەکەى خۆى.

ئەگەر درۆزن بێ ئەوا تاوانى درۆیهکەى لە ملی خۆیهتى و پەيوەندى بە ئێوه نیه.

ئەگەر راستیش بکا و پێغەمبەر بێ ئێشەش ئازارى بدەن ئەوا قورتان بەسەرى... هەندیک لەو هەرەشانەى ئەو پیتان دەلێ دینهدى و هەموتان تەفروتونا^(٢) دەبن.

براکانم! بە مولکى زۆر و زەوهند لە خۆبایى مەبن، بە هیژ و لەشکرى گەوره لە خۆ دەرەمەچون.

نەتەوهکەم! ئەمڕۆ ئێوه بالادەستن، ئێوه دەسەلاتتان بە دەستە، باشە ئەگەر سزای خوا توشمان ببێ کێ هەیه رزگارمان بکا؟!

فیرعەون لە وەلامدا گوتى:

(١) بەرهنگاریبونهوه: روبەرپووبونهوه.

(٢) تەفروتونابون: لەناچون و کاولبون.

مەن ھەر سورم لەسەر كوشتنى موسا و ئەوھى مەنىش پەتەن دەلەم ھەر ئەو
راستە.

بەوادارە ئازا و زىرەكەكە وىستى نەتەوھەكەى لە سەرەنجامى پە ئازار و
چارەنوسى ستەمكاران بەرسىنى و گوتى:

نەتەوھەكەم! مەن لەوھ دەترسم توشى سزايەكى وەك سزاي نەتەوھى نوح و عاد
و پەھمود و بېرەواكانى تەربەن، ديارە ئەوان تاوانيان كەردوھ بۆيە توشى سزا بون
ئەگەر نا خوا ستەم لە بەندەكانى خۆى ناكە.

بەوادارە ئازا و زىرەكەكە نەتەوھەكەى بە پۆژى دوايى ترساند.

دەزانى پۆژى دوايى چيە؟

پۆژى دوايى ئەوھەندە سەخت و ناخۆش و پە ئازارە پياو ئاور لە برا و داىك و
باوك و ژن و مەندالەكانىشى ناداتەوھ، چونكە لەم پۆژەدا ھەمو كەسىك
پەريشانە و لەبەر پەشيوئى خۆى ئاگاي لە ھيچ كەسى نامىنى.

لەم پۆژەدا تەنھا بەوادارەكان نەبى ئەگىنا ھەمو بەرادەرەكانى تە لەگەل يەكتر
دوژمن و لە يەكتر بېزارن.

لەم پۆژەدا خزمایەتى نامىنى و كەس لە ھالى كەس ناپرسى.

لەم پۆژەدا خواي مەزن و بالادەست بانگ دەكە:

ئەمەرو دەسەلات بۆ كيئە؟.. ھەلەبەت بۆ خواي زال و تەنبايە.

لەم پۆژەدا خەلك ھەمو دەپەشوكىن، ھانا وەبەر يەكتر دەبەن، ھاواری يەكتر
دەكەن فریامان كەون فریا!

بەلام کەس فریای کەس ناکەوێ و ئاوار لە یەکتەر نادەنەو، چونکە هەمو لەخۆ
بیزارن و کەسیش هیچی پێناکرێ.

بروادارە ئازا و زیرە کە گوتی:

نەتەوێ کەم! من دەترسم لەم رۆژەدا لێتان بقیەومی کە دەبیته هاوارهاوار کە
رۆژی قیامەت، ئەوێ رۆژی هیچ کەس هیچی بە دەست نیە و کەس فریاتان
ناکەوێ، ئەگەر ئێوە گومرا بن خوا یارمەتیتان نادا.

بروادارە ئازا و زیرە کە گوتی:

خوا چاکە یەکی گەلیک گەورە ی لە گەلدا کردن بەلام ئێوە رێزتان نەزانی، جا
کە مائاواویی لێکردن ئەوسا ئەفسوستان^(١) کیشا.

ئەم چاکە یە یوسفی پێغەمبەر بو - سلاوی خۆی لیبی - کە ئێوە نەتاناسی و
رێزتان نەزانی.

جا کە یوسف کۆچی دوا یی کرد گوتتان:

پاکی و بێ گەردی بۆخوا! پێغەمبەر نەبوێ وەك یوسف بێ!

پادشا نەبوێ وەك یوسف بێ!

پیاو نەبوێ وەك یوسف بێ!

لە دوا یی یوسف لە کوێ پێغەمبەریکی وەك یوسفمان بۆ دێ؟!

نەخێر قەت پێغەمبەریکی وەك یوسفمان بۆ نابێتەو!

بروادارە ئازا و زیرە کە گوتی:

(١) ئەفسوس: ئەسەف.

کاتی خۆی که یوسف هات و به لگهی پرون و ناشکراشی پیتبو بۆ سهلمانندی
پیغه مبه رایه تیه که ی، که چی ئیوه گومانتان لی هه بو، به لام وه خستی که مرد
گوتتان ئیتیر پاش ئه و خوا هیچ پیغه مبه ریك نانیتریت.
بزانن ئه گهر ئه م پیغه مبه ره ش بمری هه مان شت ده لئین و په شیمان ده بنه وه!

۲۸- ئامۆژگاری پیاوه برواداره که

برواداره که ئامۆژگاری نه ته وه که ی کرد و دلسۆزی و خۆشه ویستی خۆی بۆ
ده ربهرین و گوتی:

نه ته وه که م! وهرن شوینم که ون رپی راستان نیشان ده ده م.

برواداره ئازا و زیره که که ده یزانی نه ته وه که ی به ژیا نی دنیا وه مه ستن.

ده یزانی فیرعه ون به مولک و هیزه زۆره که ی فریوی خواردوه ^(۱) و له خۆبایی
بوه.

به لام ژیا نی دنیا وه ک خه ونیکه و کۆتایی دی، ژیا نی دنیا وه ک سیبه ریکه
پاشان نامینن.

برواداره که زانی نه ته وه که ی به خۆشی ژیا نی دنیا وه سه رمه ست بونه،
سه رمه ستیش گوئ بۆ وته ی راست ناگری و هه ست به شتی چاک ناکا.

بۆیه ئه وانیش گوئ له وته کانی موسا راناگرن.

برواداره که ویستی له م بیئاگابونه بیادریان بکاته وه و پیتی گوتن:

(۱) فریو خواردن: خه لته تان.

نەتەوێکەم! بە ژيانى دىيا مەخەلەتێن، ژيانى دىيا چەند خۆشەىكى سنوردارە و دەبرێتەو، ژيانى دوارۆژ هەمیشەىیە و نابێتەو.

لێرەدا نەفامانى نەتەوێکەى بەم قسانە هەلچون، بانگى برۆادارەکەیان دەکرد بێتەو سەر پێى بێروایى و هاوبەشپەرستى، بانگیان دەکرد بگەرێتەو سەر ئاینى باب و باپیران.

برۆادارەکە دەیگوت: بۆ لای خوا بگەرێنەو و خوا بپەرستن.

ئەوانیش دەیانگوت بۆ سەر ئاینى باب و باپیران بگەرێو!

زۆریان لە گەڵ هەولدا و سنوریان بەزاند ئەویش پێى گوتن:

نەتەوێکەم! ئەو چیتان لێتەوماو!

من بۆ پرزگارى بانگتان دەکەم کەچى ئێو بۆ دۆزەخ بانگم دەکەن؟!

من بۆ لای خۆى بالا دەست و لێبۆردە بانگتان دەکەم، کەچى ئێو بانگم دەکەن، تا بەخوا بێروا بم و هاوبەشى بۆ بریار دەم.

برۆادارە ئازا و زیرەکەکە پێى گوتن:

خواوەندەکانى ئێو کام پێغەمبەریان ناردو؟

کام پەر توکیان دا بەزاندو؟

کى بانگەوازی بۆ کردو؟

خواوەندەکانى ئێو راستەقینە نین، بەلکۆ تەنھا چەند ناویکن کە خۆتان و باب و باپیرانتان هەر لە خۆرا و بەبى بەلگە هەلتان بەستون.

بەلام ئەو تانێ پێغەمبەرانى خوا هەمويان بانگەوازیان بۆ لای خوا کردو، ئەو ئیبراھیم، یوسف و، ئەو پێغەمبەرەى خواش کە موسایە.

سەيركەن ھەمو شىتېك نىشانەى بونى ئەم خوايەىە!

لە ھەمو شويىنېك پېغەمبەر ھەيە و بانگى خەلگى كىردوہ!

بەلام ئىوہ كە بانگى من دەكەن تا بۇ لاى ئەم خواوہندانە بگەرېمەوہ ھەلبەت
نە لە دنيا و نە لە دوایش ناتوانن بە ھانای كەس بچن.

بروادارەكە لە گىل و ويلىان بىزار بو، بۆيە بەجىى ھىشتن و، پىتى گوتن:

رۆژىك دادى و تەكانى مىنتان بە بىر بىتتەوہ، من خۆم بە خوا سپاردوہ، خوا
بەندەكانى خۆى دەيىنى و ئاگاداريانە.

خەلگەكە تورە بون و خزمەكانى فیرعەون و یستیان بىكوزن، بەلام خوا
پاراستى و دوژمنانىشى لەناو برد.

۲۹- ژنى فیرعەون

فیرعەون وایدەزانى وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر لاشەدا ھەيە دەسەلاتى بەسەر
ھزرىشدا ھەيە.

وایدەزانى وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر زماندا ھەيە دەسەلاتى بەسەر دلىشدا
ھەيە.

وایدەزانى ئەگەر بە رەزامەندى خۆى نەبى نابی ھىچ كەسى لە خەلگى مىسر
بروا بە ھىچ شتى بىنى.

ئەگەر فیرعەون بىزانىبايە يەكېك وا لەوسەرى ولاتى مىسرەوہ برىواى بە
موسا ھىناوہ شىت و ھار دەبو، ھەجمانى نەدەما، ئاگرى لە چاوان دەبارى،
ھەورەتريشقەى لە نىچەوان ھەلدەستا، دەيگوت:

چۆن ده بی پروا به موسا بیئنی بهر له وهی ریگهی بدهم؟!

له ولاتی من بژی و سه ریچی بکا؟!

بژیوی من بخوا و پروام پی نه هیئنی؟!

ده بی منیان پی له خوشیان له پیشتی بی!

فیرعه ون له بییری نه مابو به خۆی وا له سه ر نه رزی خوا ده ژی و سه ریچی له
فرمانه کانی خوا ده کات، وا بژیوی خوا ده خوا و پروا به خوا ناهیینی!

خوای گه وره له ناو مالی فیرعه وندا نیشانه یه کی به فیرعه ون نیشان دا.

له ناو خیزانی فیرعه وندا نیشانه یه کی به فیرعه ون نیشان دا.

بو یی پرون کرده وه که خوا ده سه لاتی به سه ر هزرده هیه وه که چۆن ده سه لاتی
به سه ر لاشه دا هیه .

خوا ده سه لاتی به سه ر دلدا هیه وه که چۆن ده سه لاتی به سه ر زماندا هیه .

خوا ده بیته له مپهر له نیوان میرد و ژنه که ی.

خوا ده بیته له مپهر له نیوان مروژ و دلی.

پروا چوه ناو ماله که ی فیرعه ون بیئنه وه ی فیرعه ون ههستی پیبکات، بیئنه وه ی
فیرعه ون هیچی پیبکری.

ژنه که ی فیرعه ون پروای به خوا هیئا و به فیرعه ون بیپروا بو.

پروای به موسا هیئا نه گهرچی میرده که ی پاشای میسر بو.

شاره زاترین کهس به فیرعه ون و خوشه ویسترین کهس له لای فیرعه ون پروای
به موسا هیئا .

ژنی فیرعهون پروای هیئا بیئوهوی جهندرمهکانی فیرعهون بتوانن هیچ بکهن، بیئوهوی ههستی بیبکهن، ههرچهنده وهك میرولان بۆنیان دهکرد و وهك قهلهریشان دهیانروانی.

فیرعهونیش ههستی پینهکرد، ههرچهنده نزیکترین کهسیشی بو.

جا نهگهر فیرعهون بیزانیابیه چی دهکرد؟

فیرعهون دهسهلاتی بهسهر لاشهدا ههیه بهلام دهسهلاتی بهسهر هزرده نیه.

فیرعهون دهسهلاتی بهسهر زماندا ههیه بهلام دهسهلاتی بهسهر دلدا نیه.

ژن دهبی گوپراهی میردی بی، بهلام نهك له بیپروایی و له گوناخان، چونکه نهگهر یه کیک له لایهن ههرکهسیکهوه فهرمانیکی دژ به فهرمانی خوای بیبکری نابی گوپراهی بی.

مندالیش دهبی گوپراهی دایک و باوکی بی و چاکهیان له گهل بکا، بهلام نهگهر فهرمانیکیان پیکرد بیپروایی بو یان گوناخ بو نابی جیبه جی بکا چونکه خوا رازی نابی.

﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾. واته: نهگهر دایک و باوک هانیان دای شتیک بکهی به هاویهشم که خۆت هیچی لی نازانی، فهرمانیان به جی مه هیئنه؛ له دنیادا به خۆشی له گهلان بژی و، ههر له شوین تهوانه برۆ که به رهو خوا

گهراونه وه، له ئاکامدا ههر ده گه پینه وه لای من، ئهوسا تیتان ده گه یه نم چیتان کردوه. (۱)

ژنه که ی فیرعه ون له سهر برپواکه ی خۆی مایه وه و نه چوه وه سهر بیپر وایی، له ژوری خۆی له مائی دوژمنی خوا به نهینی خوی خۆی ده په رست.

له خوا ده ترسا و خۆی له سته مکاریه کانی فیرعه ون بیبه ری ده کرد.

خوای گه وره له ژنه که ی فیرعه ون خوش بو و له فیرعه ون و زولمه کانی رزگاری کرد، خوای گه وره له قورئاندا به سهرهاتی ژنه که ی فیرعه ون به نمونه ی برپواداری و نازییه تی بؤ برپواداران دینیته وه ده فهرموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ اٰنِیْ لِیْ عِنْدَکَ بَیْتًا فِی الْجَنَّةِ وَیَخِیْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَیَخِیْ مِنْ اَلْقَوْرِ الظَّالِمِیْنَ سَیِّئَاتِکُمْ وَاْتَهٗ: خوا ژنه که ی فیرعه ون به نمونه بؤ برپواداران دینیته وه. که له بهر په روه ردگاری خۆی پاراپیه وه: په روه ردگارا! تو له لای خۆت له به هه شتدا مالیکم بؤ دروست بکه و له فیرعه ون و کرده وه که ی رزگارم بکه و، له ناو کۆمه لێ ناهه قانیش رزگارم بکه. (۲)

۳۰- نه هاهه تیه کانی نه وه ی ئیسرائیل

خه لک که زانییان فیرعه ون دوژمنایه تی نه وه ی ئیسرائیل ده کا؛ ئه وانیش دوژمنایه تیان ده کردن و ئه زیه تیان ده دان تا به لکو له فیرعه ون نزیک ببه نه وه.

مندال و توال گه مه یان به نه وه ی ئیسرائیل ده کرد و وه ک سه گ پییان ده وه پین.

ھەر پۇژەي نەھامەتيەكى نوپيان بەسەردا دەھات، ھەر پۇژەي توشى
بەلایەك دەبون.

موسا- درود و سلاوى خوى لىيى - دلى دەدانەوہ و نامۇژگارى دەکردن
ئارام بگرن، پىي دەگوتن:

پشت بەخوا ببەستى، ئارام بگرن، زەوى ھى خوايە، خوا بە ويستى خوى
بەندەكانى بالادەست دەكا، سەرەنجاميش بۇ لەخواترسانە.

نەوہى ئيسرائيل لەم نەھامەتى^(۱) و ئيش و نازارانەي توشيان دەھات بىزار
بون، بە موسايان گوت:

ئەي موسا! تۆ ھىچ سودىكت بە ئىمە نەگەياندا!

تۆ ھىچ بەلایەكت لەكۆل نەکردىنەوہ!

پىششەوہى تۆ بىي نازاريان دەداين دواي ئەوہى كە تۆش ھاتى ھەر نازار
دەدرين.

بەلام موسا ورەي دانەبەزى! بەلام موسا بىھومىد نەبو! گوتى:

ئارام بگرن، خوا دوژمنەكەتان لەناو دەبات، پاشان ئىوہ بالا دەست دەكا تا
دەرکەوئ ئىوہ چ جۆرە كاريك دەكەن.

نەتەوہ كەم! ئەگەر ئىوہ پرواتان بە خوا ھىناوہ و ملكەچى فەرمانەكانى خوان
پشت بەخوا ببەستى.

ئەوانيش گوتيان: خوايە پشت بە تۆ دەبەستىن، خوايە نەماخەيتە بن دەستى
ئەم سستەمكارانە، خوايە لەم نەتەوہ بىپروايە پزگارمان بکە.

(۱) نەھامەتى: بەدبەختى.

فیرعهون نهیده هیشت نهوهی ئیسرائیل خوا بپهرستن، ئە گەر بیدیان خوا ده پهرستن و نویژ ده کهن توپه ده بو.

فیرعهون نهیده هیشت مزگهوت له ولاته کهیدا دروست بکهن، ئە گەر له ولاته کهیدا خوا بپهرسترا بوايه توپه ده بو.

فیرعهون چهند نه فامه! خۆ زهوی هی فیرعهون نیه هی خوایه!

کێ لهو کهسه سته مکارتره که ناهیلێ خوا له سهر زهوی بپهرستێ؟!!

کێ لهو کهسه سته مکارتره که له سهر زهوی خوا ده لێته خه لکی: من بپهرستن؟!!

به لام فیرعهون ناتوانی نه هیلێ خه لک له ناو مالی خۆی خوا بپهرستی!

خوا له سهر زاری موسا به نهوهی ئیسراییلی فهرمو:

ماله کانی خۆتان بکهن به مزگهوت و لهوئ نویژ بکهن.

فیرعهون و جهندرمه کانی نه یاتوانی نهوهی ئیسرائیل له پهرستنی خوا دابهرین!

کێ ده توانی بهنده له خوا دابهرینی؟!!

کێ ده توانی موسلمان له پهرستنی خوا دور خاتهوه؟!!

۳۱- برسیتی

کاتیک فیرعهون له سنوری تیپه پاند و تهواو له خوا یاخی بو، گهلیک بیئاگا و لامل^(۱) بو، خوا ویستی ئاگاداری بکاتهوه.

خوا پازی نابې بهنده کانی بیپروا بن! خوا هز ناکا خراپه کاری له سهر زهوی بلاو بیتهوه!

فیرعهون پیساویکی زۆر کهله رهق بو، دانایی و ئامۆزگاری دادی نه دا. کهریش تا لئی نه درئی ئاگادار نابیتهوه!

جا خوا ویستی فیرعهون ئاگادار بکاتهوه!

میسر ولاتیکی به پیت و بهره کهت و پر له شینایی بو، ولاتی خیرویی و بهروبوم و دانه ویله بو.

له سهرده می یوسفدا - سلاوی خوی لیبی - که برسیه تی بلاوبوه و زانیتان ولاتی میسر چون ولاته دوره کانی رزگار کرد.

زانیتان میسر چون خه لکی شام و خه لکی کهنعانی له برسیه تی رزگار کرد!

زهوی و زاره کانی میسر به زبی نیل ئاو دهران.

کشتوکاله کانی مسیر به زبی نیل ئاودیر کرابون.

زبی نیل سهرچاوهی خیر و خوشی میسر بو.

فیرعهون و خه لکی میسر وایانده زانی زبی نیل کیلی رزق و پۆزیه.

وایانده زانی نه گهر میسر زبی نیلی هه بی پیویستی به باران و به هیج شتیکی تر نیه.

(۱) لامل: سهرسهخت، رکه گر، عیناد.

نەیان دەزانى كىلىلى رزق و رۆزى بە دەست خوايە .

نەیان دەزانى خوا رزق و رۆزى دەبە خەشى و ھەلیدە گری .

نەیان دەزانى زېى نیلیش ھەر بە فەرمانى خوا دەروات و ئاوى زۆر دەبى .

بە فەرمانى خوا نیل وشكى كرد و ئاوەكەى چۆۋە ژىر زەوى .

خەلكى مىسر كەوتنە نەھامەتى و نەیان دەزانى زەوى و زارەكانیان بە چ ئاو
بدەن؟!

بەروبوم و دانەوئەلە كەم بونەوہ، برسیتی بلاوبۆۋە و گرانى بە دواى گرانى
دادەھات!

فیرعەون و ھامان و جەندرمەكان ھەرچەندى کردیان و كۆشییان چارەيەکیان
پینە کرا .

لیرەدا خەلكى مىسر بۆیان رۆن بوەوہ كە فیرعەون پەرورەدگاریان نیە و رزق
و رۆزى بە دەست خوايە نەك فیرعەون!

بەلام فیرعەون بەم نەھامەتیە پەندى وەرنەگرت، خەلكى مىسر پەندیان
وەرنەگرت و بیدار نەبونەوہ!

شەیتان وای كرد سود لە پەندو ئامۆژگارى وەرنەگرن .

خەلكى مىسر گوتیان ئەم ھەمو برسیتى و قاتوقریە بەھۆى نەگبەتى موسا
و نەتەوہ كەيەتى!

قسەيەكى چەند سەیرە! ئەدى موسا پىشتريش لەناویاندا نەبو؟! ئەدى نەوہى
ئیسرائیل رۆژگارێك نیە لەناویاندا دەژین؟!

نه خيّر له بهر نه گبه تي كرده وه خراپه كانى خويانه !! له بهر نه گبه تي بيږوايسى
خويانه !!

فیرعهون و نه ته وه که ی سهرسه خت بون و گوتیان ئیمه مل بو ئهم جادوه که چ ناکه یین.

گوٿيان: موسا! ھەرچەندى نیشانە مان بۆ يېنى و جادومان لىيىكەى ھەر
بروات پىي ناھىيىن.

۳۲- یینج نیشانه

خوای گه وره نیشانه یه کی تری بۆ ناردن.

بارانیکی زۆری بەسەردا یارانندن، ئاوی نل ھەستا.

ئاسمان ھەر باراندى ھەر باراندى، تا ھەممۇ كىشتوكال و زەھوى و زارەكانيان
نقوم بو، بەر و بوم و دانە و ئىلەكان خەسار بون.

باران به لایه کی گهره‌ی توش کردن.

تا دوینی سکا لایان له بیبارانی دهرده بری که چی نه مړو سکا لا له زوربارین
دهرده برن!

پاشان خوا کللوئی بۆ ناردن، کللو به کشتوکال و زهویوزاران وهربون و له دار و درهختان و روکان، پویان لههر کوئی بکردبایه هیچیان بهسهه هیهچه وه نه دهه بشت.

سہرباز و جہندرمہ کانی فیروہون نہ یاتتوانی لہ گہل سہربازانی خوا بچہ نگن.

چون ده توانن له گه ليان بجهنگن؟ خو شمشير و تير و ږم دهره ستیان^(۱) نايه ن!
ليړه دا خه لکي ميسر بيده سه لاتی فيرعه ون و بيده سه لاتی هامان و بيتوانايي
جه ندرمه کانيان بو ږون بو هوه.

به لام پهنديان وهرنه گرت و بيدار نه بونه وه!
بزيه خوا جوړه سهر باز يکي تری بو ناردن، که نه وانیش نه سپي بون.
نه سپي داروبه ردی لي ته نينه وه.

سهر جيگه ههر نه سپي بو، ناو جل و بهرگ ههر نه سپي بو، ناو پرچی سهر
ههر نه سپي بو، ناو موی جهسته ههر نه سپي بو.

خوا له نه سپيمان بپاريزي!

له بهر نه سپي خه ويان نه بو، شهو تا به يانی ههر خه ريك بون به نينوك
نه سپيان ده كوشت.

چون ده توانن له گه ل نه سپي بجهنگن؟ خو شمشير و تير و ږم دهره ستیان نايه ن!
خو سهر باز و جه ندرمه کانیش ناتوانن له ده ست نه سپيان ږزگار بن!

پاشان خوا بوقي بو ناردن، بوقي دنيای پر کرد، خواردن ههر پري بوقي بو،
خواردنه وه ههر پري بوقي بو، جل و بهرگ ههر پري بوقي بو.

له بهر بوقي له خويان بيزار ببون، ژينيان لي تال بو.

بوقي به هه مو شويتان بلاو ببون هوه، گشت کون و که له بهر يکي خانويان
ته نيبوه وه.

بۆقێك له ملاوه دهقیپړاند، بۆقێكی تر له ملاوه تر بێ دهنگ دهو، بۆقێكی تر له ولاوه پازی دهدا...

ههر بۆقێکیان ده كوشت (ده) بۆقی تر ده هاتنه جی، ههر بۆقێکیان ده ردینا پینج بۆقی تر پهیدا ده بون، ده تگوت له ماییدا زۆر ده بن.

پاسهوان و جه ندرمه كان ههر چه ندی کردییان و کردییان نه یانتوانی بۆق قه لاجۆ^(۱) بکهن.

ئه مجاره خوا نیشانهی پینجه می بۆ ناردن، نیشانه کهی ئه مجاره خوین بو.

هه مو توشی خوین پژانی لوت بون، خوین له لوتیان نه ده وهستا، زۆر بیهیز و که شهنگ ببون.

پزیشکه كان نه یانتوانی چاره سه ری بدۆزنه وه و هیچ ده رمانیك دادی نه دان.

ههر جاریك كه خوا نیشانه یه کی بۆ ده ناردن ده هاتنه لای موسا و ده یانگوت: تۆ له خوا بپاریوه تا ئه م به لایه مان له سه ر هه لگرئ و پرزگارمان بکات، ئیمه ش په یان ده ده یین په شیمان ده بینه وه و بپروا دینین و نه وهی ئیسرائیل له گه ل ده نیرین.

خوا به لایه کهی له سه ر هه لده گرتن و رزگاری ده کردن، به لام ئه وان په یانه که یان ده شکاند.

خوا له قورئان ده فهرموی: ئیمه لافاو و کللو و ئه سپی و بۆق و خوینمان بۆ ناردن، که چه ند نیشانه یه کی پرون و ئاشکرا بون، به لام ئه وان له خوایی بون، به راستی نه ته وه یه کی تاوانبار بون.

(۱) قه لاجۆ: بنپ کردن، له ناوبردن.

٣٣- دەرچون

خاکی میسر هەرچەندە بەرفەرەوان بو، بەلام بۆ نەوێ ئیسرائیل تەنگ و تریسک بو.

چ لە پیت و بەرەکەت و خێروبێری میسر بکەن کە ئەوان هەموو پۆژی جوړەها ئەشکەنجە و پێسوایی ببینن؟!

تا کە ی ئارام بگرن؟ خۆ ئەوانیش ئادەمیزادن و هەست بە ئیش و ئازار دەکەن!

خوا سەروشی بۆ موسا نارد شەوێ نەوێ ئیسرائیلیش لە گەڵ خۆی ببات و لە میسر دەرچن.

جەندرمەکانی فیرەهون کە وەک قەلەرەش دەیانپوانی و وەک مێرولان بۆنیان دەکرد هەستیان پێکرد و هەوالیان بە فیرەهون راگەیاند.

موسا نەوێ ئیسرائیلی لە گەڵ خۆی دا و بەرەو خاکی پیروژ بەرێ کەوتن.

نەوێ ئیسرائیل دوازدە تیرە بون، هەر تیرە ی فەرماندە یەکیان هەبو.

رێگای شام رێگایەکی دیار و ئاشکرا بو، و شکانیەکی بۆ لە نیوان دو و شکانیدا، موسا پێشتر دو جارانی پێدا پۆشتبو، جارێک کە بۆ مەدیەن کۆچی کرد، جارێکی تریش کە بۆ میسر گەڕایەوه.

بەلام موسا مەبەستیکی هەیه کەچی خوا مەبەستیکی تری هەیه، هەڵبەت مەبەستی خوا دیتەدی.

موسا رێگای بزر کرد، موسا هەڵی کرد و قەدەری خوا هاتەدی.

موسا وايدەزانی نەوہی ئیسرائیل بەرەو باکور دەبا بەلام بەرەو رۆژھەلات
دەرۆشتن^(١)، چونکە شەوێکی تاریک و ئەنگوستەچاو بو.

لە ناکاو خۆیان لەبەردەم دەریای سور دیتەوہ کە شەپۆلە ھاروھاجەکانی
لێکیان دەدا.

ھاوار خواہ! ئێمە لە کوێین؟ لەبەردەم دەریا داین!

ئاوڕێکیان لە پشتەوہ داوہ، لە دورەوہرا تەپ و تۆزێکی پەرش و بلایان
بینی!

ھەزارەزیلە لەشکرێکی گەورەیان چاو پێکەوت کە بەری ئاسۆیان گرتبو!
لێرەدا نەوہی ئیسرائیل ھەرا و زەنا و دەنگە دەنگیان لەناودا بەرز بۆوہ و
دەیانگوت:

کوپی عیمران! لە چ لیمان تورپە بوی ئاوا نەخشەت کێشاوہ بمانکوژی!
ئیمەت ھیناوەتە سەر کەناری دەریا تا فیرعەون وەک مشک بمانکوژی؟ تازە
نەدەتوانین ھەلێین! نەدەتوانین دەرباز بین!

ئیمە وەبیرمان نایێ خراپەمان لەگەڵدا کەردبێ ئەم تۆلەییە لەسەر چی؟!
ئەم ھەمو ماندوبون و دەردەسەریە بەس نەبو کە لەبەر تۆ تا ئێرە ھاتوین؟!
ئەوہ تانی پێشمان دەریایە، پشتمان دوژمنە دەرەتانان^(٢) نیە دەبی بمرین!
بەئیسرائیل دنیایان لەبەرچاوی تاریک بو، ھیواپراو و ھەناسەسارد بون،
پاشان دەنگە دەنگ نەما و خامۆش بون.

(١) لێرەدا وا چاکە مامۆستا نەخشەیی ولاتی میسر بە قوتابیان نیشان بدات.

(٢) دەرەتان: ریی رزگاری.

ترس و لەرزێکی زۆر دایگرتن، لە تەنگانەی ناخۆشدا ئەگەر شاخیش
بەخشێ^(١) گازاندهی لیناکرێ.

بەلام موسا پرۆای بە خوا بەهێز بو، پرۆاکەی نەلەرزێ، خەلکەکە گۆییستی
دەنگی بە سامی موسا بون کە فەرموی:

نەخێر...خوام لەگەڵدایە، خوا پزگارم دەکا.

خوا فەرمانی بە موسا کرد گۆچانیك لەناوی دەریا بدا، ئەویش گۆچانیکی
لیدا و دەریا لەت بو، لە هەردو لاوه ناوه کە وەك دو شاخی زەبەللاح قیبت
راوهستان.

ناوه کە دوازدە پێگای لێ بووه، هەر پێگایە و بۆ تیرەیهك.

بەمۆره نەوهی ئیسرائیل بە سەلامەتی لە دەریاکە پەڕینەوه و گەیشتنە
ئەوبەری بێمەترسی.

٣٤- خنکانی فیرعهون

فیرعهون نەوهی ئیسرائیلی بینی کە چۆن لە دەریا بەسەلامەتی پەڕینەوه.

فیرعهون بە سەربازەکانی گوت: تەماشاکەن، بۆ من دەریا چۆن شەق بوە تا
ئەم هەڵاتوانە دەسگیر بکەم.

فیرعهون لەگەڵ سەربازەکانی بەرهو دەریا چۆنە پێشەوه، نەوهی ئیسرائیل
جاریکی تر ترس و لەرز دایگرتنەوه.

(١) لەخشین: خزین.

ئەو تانی دوژمن گەشت! ئەو تانی ئەو ستەمکارە دەیهوێ بپەریتەو، تازە تەواو هیچ شتێک نایگەرپنیتەو، دەمانگاتی و ھەموشان دەگرێ، بەیەخسیری و بەسەرشۆری بەرەو میسرمان دەباتەو یان ھەر لێرە بە نامۆیی دەمانکوژی.

موسا ویستی گۆچانیکی تر لە شوینە و شکبوە کە بداتەو و وەکو پێشوی لیبیتەو، بەلام خوا سروشی بۆ نارد و فەرموی:

واز لە دەریا بێنە فیرعەون و سەربازەکان نقوم دەبن.

فیرعەون و سەربازەکان خۆیان پێدادا و ویستیان بەھەمان شوینی موسا بپەرپنەو، پۆشتن تا گەشتنە ناوەندی دەریا، لەویدا ھەردو لەتەکە دەریا خۆیان لیکدایەو.

فیرعەون کە زانی تیکەوتو سەرمەستبونە کە ی نەما و بەھۆش خۆی ھاتەو، کە زانی وا نوقم دەبی و دەخنکی پەشیمان بۆو و گوتی:

بروا بەو خوایە دینم کە نەوێ ئیسرائیل بروایان پێھیناوە، منیش موسلمانم!

بەلام تازە کار لە کار ترازاو و بواری تۆبە نەماوە، چونکە خوا تۆبە لەو کەسە وەرناگری کە خەریکە دەمری و ئاویزینگ دەدا ئەوجا دەلی خوایە پەشیمانم تۆبەم لی قبول بکە!

وێرای ئەمە ھەر کات سزای خوا ھات، پەشیمانبونەو بپھودە.

فیرعەونیش لەم ھالەتەدا کە لە سەرەمەرگدا بو و سزای خوای توش ببو ئەوجا تۆبە کرد و پەشیمانی خۆی دەربری، ئەوکاتیش پێیان گوت: ھە ی ستەمکار دەتەوێ ئیستا تۆبە بکە ی؟ ئەدی بۆ پێشتر تۆبەت نەدە کرد؟ دەتەوێ

ئىستا بگەرپىيەو؟ ئەدى بۆ پىشتەر نەدە گەرايەو و دەستت لە ستم
هەلنەدە گرت؟!

فیرەون ئەو پاشا زۆردار و بە زەبروزەنگەى، کە هەزاران منداڵ و پیاوی
سەربرپن و کوشتنى.

ئەو لە خوا ياخييهى کە هەزاران هەزار خەلکى لە سیداره دا.
لەناو دەريادا خنکا و مرد.

پاشا زۆرداره کەى میسر کە مرد لە بارە گاکەى دور بو، لە کۆشکە کەى دور
بو، لە دەسلالت و زەبر و زەنگە کەى دور بو.

پزیشک لەوێ نەبون چارەسەرى بکەن، برادەر لەوێ نەبون دلێ بدەنەو، کەس
نەبو بۆى بگریی.

نەوێ ئیسرائیل گومانیان لە مردنى فیرەون هەبو، دەیانگوت فیرەون
نامرئ، چونکە پىشتەر دیومانە چەندین پوژ نانى نەخواردو و ئاوى
نەخواردۆتەو کە چى نەمردو؟!..

بەلام کە دەريا تەرمە کەى هەلدايە دەروە گومانیان نەما.

خوا بە فیرەونى گوت: ئەمڕۆکە دەخنکى پاشان تەرمە کەت لە فەوتانى
پزگار دەکەین، تا بۆ ئەوانى دواوێ خۆت ببیە نیشانە و پەند وەرگرن.

ئەو بو تەرمە کەى بو پەند و نیشانەیهک بۆ هەموو خەلک.

سەربازەکانى فیرەون هەمويان خنکان و کەسیان دەرباز نەبو.

میسریان بە جیهیشت بیئەوێ بستمە خاکیکیش ببیتە گۆریان.

له دواى خۆيان گه ليك باخ و باخچه و رويار و كانياو و كشتوكال و شويى
خوش و ناز و نيعمه تيان به جيھيشت، پاشان كه سانيكي تر شوييان گرتنه وه.
نه تاسمان شيوهنى بۆ گيړان، نه زه مينيش... هه مۆله تيشيان پى نه درا
به شيمان ببنه وه.

۳۵- له چۆله وانيدا!

نه وهى ئيسرائيل له تاوه كه په پينه وه، به سه لامه تى گه يشتنه سهر و شكاني،
له وى به نازادى هه وای نازاديان هه لمرى.
له وى له فيرعه ون ناترسن، له هامان ناترسن، له جهندمه كان ناترسن.
له وى به ئارامى و به دلنيایى ده گه پان و ده سوپان، جگه له خوا له كه سى تر
نه ده ترسان.
نه وهى ئيسرائيل خه لكى شار بون، له م چۆليه دا تاوى رۆژى نازارى ده دان.
به لام نه وان ميوانى خوان! نه تديوه پاشاكان چۆن ريز له ميوانه كانيان
ده گرن؟!

چۆن رهشاليان بۆ هه لده ده ن تا به تاوى رۆژى تاوه نگاز^(۱) نه بن؟!

ريزي خوا له هه مو ريزيك گه وره تره!

خوا فرمانى به هه ور كرد سي بهريان لي بكا، هه ور سي بهرى لي كردن، له بهر
سي بهر ده رويشتن، بۆ هه ر كوى چوبان و له هه ور كوى راوه ستابان هه ور له سهر
سهر يانه وه بو.

(۱) تاوه نگاز: به تاوى رۆژ سرتاندين.

نەوێ ئیسرائیل تێنویان بو بەلام ئاو لەم چۆلیەدا نیە، روبار و بیرى لى نیە. چونە لای موسا، وەك چۆن منداڵ ئەگەر تێنوی بى پەنا دەباتە بەر دایكى و بۆ ئاو دەنوزیتەو^(١)، ئەوانیش ئاوەها پەنایان بردە لای موسا و داواى ئاویان کرد.

موسا لە پەروەردگار پاریاوە! جا جگە لە خوا كەسىتر هەیه لى بپاریتەو؟!

خوا بە موسای فرمو:

بە گۆچانەكەت زەبرێك لە بەردەكە بوەشیئە.

موسا زەبرێكى لە بەردەكە دا، بەردەكە دوازدە كانى لى هەلقولا، خەلكەكە ئاویان خواردەو و تێنویتیان شكا.

ئەمجارە نەوێ ئیسرائیل برسییان بو، چونە لای موسا وەك چۆن منداڵ ئەگەر برسى بى پەنا دەباتە بەر دایكى و بۆ ئان دەنوزیتەو، ئەوانیش ئاوەها پەنایان بردە لای موسا و داواى ئاویان کرد.

گوتیان: ئەى موسا تۆ لە میسر دەربەدەرت کردوین كە خاكى میوەجات و بەروبومى جۆراوجۆرە! كە خاكى پڕ لە خێر و بەرەكەتە! بەلام لەم چۆلیەدا كى ئان و خواردغان دەداتى؟

موسا لە پەروەردگار پاریاوە! جا جگە لە خوا كەسىتر هەیه لى بپاریتەو؟! خاى پەروەردگار خواردنى بۆ دا بەزاندن.

خوا لەسەر گەلاى داران شتیكى وەك حەلواى بۆ پواندن، هەروەها جۆرە بالندەیه كیشى بۆ ئارن كە بە ئاسانى لەسەر داران دەسگیر دەكران.

(١) نوزانەو: كپوزانەو، دەنگى گریانای دەربیر.

ھەلۋاكە گەزۇ بو، بالئندەكەش شەلاقە^(۱) بو، خوا بەم جۆرە رېزى لىئان و مېواندارى كردن.

۳۶- ناسوپاسگوزارى نەوھى ئىسرائىل

بەلام نەوھى ئىسرائىل لەبەر كۆيلايەتى دىرىنەيان چىژ و رەوشتيان تىكچو بو.

لەسەر ھىچ شتىك سەقامگىر^(۲) نەدەبون، بە ھىچ شتىك ئۆقرەيان نەدەگرت، سروشتيان وەك مەندالان وابو.

كەم سوپاسيان دەكرد و زۆر سكالايان دەردەبىر و زو بىزار دەبون، ھەزيان لەو شتە دەكرد كە لىيان قەدەغە دەكرا، رقيان لەو شتە دەبەوۋە كە بۇيان رەوا دەكرا.

زۆرى نەخاياند بە موسايان گوت:

ئىمە لەم خواردنە بىزار بوين، لەم گوشت و ھەلۋايە بىزار بوين.

ھەزما ن لە سەوزە و شىنابىيە.

ئىمە چىتر لەسەر ئەم خواردنە ئارام ناگرين، لە خوا بىپارپوۋە سەوزە و ئارو و سىر و نىسك و پىيازما ن بۇ بىرويتى.

موسا سەرى لەم داوايە سەيرە سورما! بە دەنگىكى ناپازى ئامىز و بە سەرسورمانى و سەركۆنەوۋە گوتى:

(۱) شەلاقە: جۆرە بالئەدبەكە.

(۲) سەقامگىر: جىگىر و چەسپ.

نیوه شتیکی چاکتر به شتیکی چاک ده گورنه وه؟!

نایا سهوزه واتتان له باتی^(۱) بالنده و هلو ده وی؟ که دهستی هیچ که سیکی پی نه که وتوه!

نایا له باتی خواردنی پاشایان داوای خواردنی جوتیاران ده که ن؟

به راستی چیژیکی بزړ کاوه! به راستی هلبژار دنیکی خراپه!

به لام نه وهی نیسراییل له داوا که یان دانه به زین، به رده وام داوای سهوزه و نارویان ده کرد.

موسا گوتی: نه وهی نیوه داوای ده که ن له هه مو گوند و ثاوه دانیه کدا هیه.

برونه ناو ثاوا ییبه ک و له ویدا ده ستان ده که وی.

۳۷- لاملی نه وهی نیسراییل

نه وهی نیسراییل سرشتیکی^(۲) مندالان هیاڼ هه بو، وه ک مندالان لامل بون.

که فرمانیکیان پیده کرا کاریک بکه ن به پیچه وانه ی فرمانه که ده جولانه وه و گالته یان پیده هات.

وه ک بلتی به واجبی بزائن به پیچه وانه وه ره فتار بکه ن.

وه ک مندالی لامل وابون که نه گهر پی بلین هه لسه داده نیشی نه گهر پی شی بلین دانیشه هه لده ستی! نه گهر پی بلین بیده نگ به بدوی، نه گهر پی شی بلینی بدوی بیده نگ بی.

(۱) له باتی: له جیاتی.

(۲) سرشت: ته بیعات، سروشت.

وهك مندالان لامل بون، به لام وهك مندالان پاك نه بون، به لكو وهك
شهره نگیژان^(۱) دلپیس بون، وهك دوژمنان به لاقرتی^(۲) و گالته جار، وهكو شیتان
گه مژه بون.

خویان دهیانویست بچنه ناو گوندیک و لهویدا خواردنی به تام و چیژ و سهوزه
و ثارو بخون.

به لام که پییان گوترا: برۆنه ناو ئەم گونده و لهوئ به ثاره زوی خوتان به تیر و
تهسه لی چی ده خون بیخون.

به لام له ده رازه ی گونده که دا سوژده بو خوا ببهن و بلین لیمان خوش به،
خواش له گوناهاه کانتان خوش ده بی و نه گهر چاکهش بکهن خوا به خششیکی
پترتان پیده به خش.

ئهوان لهم فرمانه خوا بیه توپه بون، به دلگرانی و گالته جاری و
قونه خشکه وه چونه ناو گونده که.

ئهوه ی خوا پیی فرمانو بون وایان نه گوت و شتیکی تریان گوت.

بویه خوی گه وره سزای دان، دهر د و په تایه کی وای له ناودا بلاو کردنه وه وهك
مشك هه لیده وهراندن.

ههر فرمانیکیان پی بکرا بویه پرسیار و پرته و بۆله یه کی زۆریان ده کرد،
وهك ئەو پیاوه و ابون که نایه وئ کار بکات بۆیه پرسیار و پرته و بۆله یه کی زۆر
ده کا.

(۱) شهره نگیژ: خراپه ویست.

(۲) لاقرتی: گه مه و گالته.

٣٧- چیلەكە

جارێکیان لەناو نەوێ ئیسرائیلدا پیاویك كۆژرا، نەوێ ئیسرائیل زۆریان
پێناخۆش بو و نیگەرەن بون.

زۆریان هەولدا نەیانزانى بكۆژ كییه، لەناو خەلك باس باسى بكۆژ بو.

هاتنە لای موسا- درود و سلاوى خۆى لیبى- گوتیان:

ئەى پێغەمبەرى خوا ئەم كێشەیه مان بۆ چارەسەر بكە و لە خوا بپارێوه
بكۆژمان بۆ ئاشكرا بكات.

موسا لە خوا پارێوه بكۆژیان بۆ ئاشكرا بكات، خوا سروشى بۆ نارد و پێى
فەرمو: با چیلێك سەرپرەن.

لێرەدا بەزم و بەلا دەستى پێكرد، نەوێ ئیسرائیل فەرمانەكەیان بە سادەى
وەرنەگرت و لە خۆیان ئالۆز كرد، پرسىار لە دواى پرسىار تێهەڵدەچونەوه^(١)
پاشان كە وەلا مەكەشیان وەرەگرت گالتهیان پێدەهات.

موسا پێى گوتن: خوا دەفەرموئ: چیلێك سەرپرەن.

گوتیان: دیارە گالته مان پێدەكەى!

موسا گوتى: پەنا بە خوا! من گالته جار نیم.

پاشان گەلێك پرسىارى تریان كرد.

گوتیان: لە خوا بپارێوه بۆمان پون بكاتەوه داخوێ چیلەكە چۆنە؟

موسا گوتى: خوا دەفەرموئ: چیلێكى نە پیر و نە جەوانە بەلكو تەمەنیكى
مامناوەندى هەیه، فەرمانى خوا جێبەجێ بكەن و چیتەر پرسىاران مەكەن.

(١) تێهەڵچونەوه: سەرلەنوێ قسەلێكردنەوه.

به لّام نه وهی ئیسرائیل بهم پرسیارهش نه وهستان، نه مجاره له باره ی رهنگی
چینه که یان پرسى و گوتیان:

له خوا بپارێوه بۆمان پون بکاتهوه داخوه رهنگه که ی چۆنه؟

موسا گوتی: خوا ده فهرموی: چیلێکی رهنگ زهردی تۆخه، ههرکه سیك
بیینی دلی پیده کریتهوه.

نه مجاره هیچ پرسیارێکی دیاریکراویان بۆ نه هات بۆیه پرسیارێکی گشتییان
کرد و گوتیان:

له خوا بپارێوه بۆمان پون بکاتهوه داخوه چ نیشانه یه کی ترى ههیه؟ چونکه
به راستی سه رمان لى شتوايه و نازانین چ چیلێکی مه بهسته، به ته مای خوا!
به لکو نه مجاره رینۆین ده بین.

موسا گوتی: خوا ده فهرموی: چینه که زهوی نه کیلاوه و کشتوکالی ئاو
نه داوه، ساغ و سازه و پیسته که شی هیچ په له موی زه رهنگی لى نه رواوه.

له بهر نه وهی له گه ل پرسیاره که دا گوتیان: به ته مای خوا به لکو نه مجاره رینۆین
ده بین، ههر بۆیه نه مجاره رینۆین بون و، چینه که یان به ته واوی ناسی و بهرچاویان
پون بو.

به لّام له بهر پرسیاره کان چاره سه ره که یان لى سنوردار بو، خو نه گهر
له سه ره تادا ههر چیلێکیان سه ربړی بوايه داخوازیه که یان ده هاته دی و بکوژیان
بۆ ناشکرا ده بو، به لّام چاره که یان له خو ئالۆز کرد بۆیه خوا لى توند کردن.

به دواى سۆراخی چیلێک گه ران رهنگه که ی زه ردیکی توخ بى، زهوی نه کیلا
بى، ئاوی نه گیرا بى، ساغ و ساز بى، په له موی زه رهنگی لى نه روا بى!

يېڭومان ئەم جۆرە چىڭلە زۆر دەگمەنە و بە ھەزار و يەك زەحمەتى ئەگەر
بدۆزرىتتەوہ .

چونکہ چىڭلە ھەيە بەلام يان پىرە يان جەوانە، تەمەن مامناوہندى نىہ .

چىڭلە ھەيە تەمەنى مامناوہندييە بەلام پەنگى زەرد نىہ .

چىڭلە ھەيە تەمەنى مامناوہندى و پەنگ زەردە بەلام زەردەكەى تۆخ نىہ .

چىڭلە ھەيە تەمەن مامناوہندى و پەنگ زەردى تۆخە بەلام زەوى و زارى
پىكىلدراوہ .

چىڭلە ھەيە تەمەن مامناوہندى و پەنگ زەردى تۆخە و زەويشى نەكىلاوہ
بەلام ئاوگىپرى پىكراوہ و كشتوكالى پى ئاودراوہ!

زۆر گەپان و سوپان، گەلىكىيان لەم و لەو سۆراخ كرد و پرسى، ئەم گەپان و
سوپان و سۆراخ و پرسىنە تەواويك ماندوى كردن .

خوا ويستى چاكەيەك لەگەل ھەتيويك بكا، چىڭلەكەيان لە لاى ئەم ھەتيوہ
دۆزيوہ، چىڭلەكەيان بە نرخىكى زۆر گران لىكپرى .

دواى ئەم ھەمو بەزم و بەلايە چىڭلەكەيان ھىنا و سەريان بپرى، خۆئەوكاتيش
خەرىكبو سەرى نەپرن و بەزمىكى تر بنىنەوہ!

خوا فەرمانى پىكردن كوژراوہكە بە بەشىكى كەلەشى چىڭلەكە دابھىسن،
ئەنجا كوژراوہكە زندو دەبيتتەوہ و بكوژەكە ئاشكرا دەكا .

ئەوانيش وايان كرد و بكوژەكە ئاشكرا بو .

رەۋش - بە بى ئەم روناكىيە - يان زىدەپۇيىيە يان بەزايەدانە! يان كەموكورتە
يان لەپاستەپى لايىداۋە!

يىڭومان بىنيوتانە ئەو كەسانەى پىيازى پىڭمەھرانىان نەگرتوۋە چۆن مافى
خەلگ پىشپىل دەكەن؟ چۆن دەستدرىژى دەكەن؟ چۆن ۋەدۋاى ھەۋەست و ئارەزو
كەوتون؟

راميارى و فەرمانرەۋايى - بەبى ئەم روناكىيە - ستەمكارى و چەوسانەۋەيە،
بە فېرۋدانى مال و ماف و خويىنى خەلگە.

يىڭومان بىنيوتانە ئەو فەرمانرەۋايانەى كە لە خوا ناترسن و شوين
شەرىعتى خوا نەكەوتون چۆن لە ئەركەكانيان گزى دەكەن؟ چۆن مال و
دەرامەتى خەلگ تەخشان و پەخشان^(۱) دەكەن؟ چۆن خويىن و مافى خەلگ بە فېرۋ
دەدەن؟

يىڭومان بىنيوتانە چۆن خەلگيان كىرۋتە كۆيلە؟ چۆن جەماۋەريان كىرۋتە
چەندىن كۆمەللى دژ بەيەك؟ چۆن پياۋانىيان كوشتون و ئافرەتانىيان كىرۋتە
خزمەتكار؟

دەزانى لە ھەردو جەنگى جىھانىدا چەند كەس كوژران و برىندار بون؟^(۲)

(۱) تەخشان و پەخشان: بە فېرۋدان، پاكوپوك كردن.

(۲) بۇ مامۇستا: ژمارەى كوژراو و برىندارانى جەنگى يەكەمى جىھانى(۱۹۱۴-۱۹۱۸)
بە گۈيرەى لىكۆلىنەۋەكانى سىياسەتمەدار و شارەزاي ئىنگىلىزى(ئاليس تاۋسەند) برىتىيە
لە(۸۸۶، ۵۱۳، ۳۷)كەس، كوژراۋەكان(۵۱۵، ۵۴۳، ۸)كەس بون. ھەرۋەھا ئائىبى بەرىتانى
(مستەر مىكست)لىكى داۋەتەۋە كە ژمارەى كوژراو و برىندارانى جەنگى دۈمى جىھانى لە
پەنجە مىليۇن كەس كەمتر نىيە.

جیهان هه موی تاریکی له ناو تاریکیه ته نهها نهوانه نه بن که خوا رونا کایی پیغه خشیون.

جیهان هه موی تاریکی له سهر تاریکیه، کهس بهر پیتی خۆی نابینئ، کهس بهر چاوی روناک نیه مه گهر نهوانه ی که خوا رونا کایی پیغه خشیون. نه گهر خواش رونا کاییان پیغه به خشی هه رگیز به هیچ رونا کاییه کی تر پشیاڼ روناک نابیتتهوه.

پیغه مبهراڼ بۆ نهوه هاتون تا خه لک فیتری خوا به رستی بکهڼ، تا فیتری هه لسو که وتیان بکهڼ، تا فیتری داب و نه ریتی ئاین و ژینیان بکهڼ، تا فیتری داب و نه ریتی خواردن و خواردنه وه و نوستن و دانیشتیان بکهڼ، تا فیتری هه مو داب و نه ریتیکی چاکیان بکهڼ.

باوکیکی به سۆز چهڼد له خه می جگهر گۆشه کانی^(۱) دایه تا فیتریاڼ بکات، پیغه مبهراڼیش ئاوه ها له خه می خه لک دان تا فیتریاڼ بکهڼ.

خه لک له مندا لیدا چهڼد پیویستی به پهروه ده ی باوک هه یه، له گه و ره ییشدا پتر پیویستی به پهروه ده ی پیغه مبهراڼ هه یه.

نهوانه ی پهروه ده ی پیغه مبهراڼیاڼ وهر نه گرتوه و داب و نه ریتی پیغه مبهراڼ فیتر نه بونه، وهک ئه و داره وان که له بیاباندا به بی باخه وان ده روی و گه و ره ده بی، بۆیه خوار و خپچ و درکن و گه نده ل ده بی.

٣٩- تەورات

خوا ویستی نەوێ ئیسرائیل وەکو ئەو نەتەوانە نەبن کە بەبێ پەیام و رێنویینی خوا سەرگەردان بون.

ویستی وەك ئەو نەتەوانە نەبن کە بەبێ بەرنامە و پەمەکیانە^(١) ژیاون.

خوا فەرمانی بە موسا کرد خۆی بشوات و پاشان سی (٣٠) پۆژ بەپۆژو بێ، پاشان بجێتە شاخی سینایی تا لەویدا خوا قسەی لەگەڵ بکات و پەرتوکیکی پیببەخشی و ببیتە بەرنامەی ژیاویی.

موسا لەناو نەتەوێکەیدا هەفتا پیاوی هەلبژارد و لەگەڵ خۆی بردن تا ببنە شاھید، چونکە نەوێ ئیسرائیل نەتەوێکە میشتک و شک بون و زو بیپروا دەبون.

بە ھارونی براشی گوت: براکەم! تۆ لە جێی من بە و ئاگات لە نەتەوێکەم بێت و پێگەی چاکیان نیشان بدە، نەکە ی وەشوین کاری بەدکاران بکەوی.

موسا بۆیە ھارونی کردە جێنشینی خۆی چونکە ھەموو کۆمەڵێک دەبێ پێشەوايەکی ھەبێ بەرچاویان پوناک بکاتەو.

موسا لەگەڵ هەفتا پیاوێکەدا بەرەو وادەگای پەرەردگار بەرپێ کەوتن.

بەلام موسا زۆر بە پەرۆش و تامەزرۆی لای پەرەردگاری بو، بۆیە پەلە ی کرد و پێشی وان گەیشتە شاخەکە.

خوا فەرموی: ئە ی موسا لەبەر چ و بە پەلە ھاتی و پێش نەتەوێکە کەوتی؟

(١) رەمەکیانە: بەبێ پیلان و بەرنامە، عەشوائی.

گوتى: ئەي پەرۋەردگار ئەوانىش ھىندەي پېناچى دەگەنە جى، بەلام بۆيە بەپەلە ھاتومە لات تا تۆلېم رازى بى.

خوا فەرمانى بە موسا کرد ماۋەي چل شەۋان لە ۋادەگای^(۱) پەرۋەردگاریدا بمىنیتەۋە.

موسا گەيشتە شاخى سينا، خوا قسەي لەگەلدا کرد و نزىكى کردەۋە، موسا زياتر تامەزرۆي خوا بو.

گوتى: خوايە ھەز دەگەم بتبينم.

خوا دەيزانى موسا ناتوانى ببينى چونکە لە دنياڊا ھىچ کەسيک ناتوانى خوا ببينى، بەلام خوا ھەمو کەسيک دەبينى.

شاخەکان ناتوانن بەرگەي وتەکانى خوا بگرن چ جاي بەرگەي پوناکیە کەي.

خو لە قورئاندا دەفەرموي: ئەگەر ئەم قورئانەمان دابەزاندايە سەر ھەر شاخێک ئەوا شاخە کە ترس و سامى لىدەنيشت و لە ترسى خوا شەق شەق دەبو.

بۆيە خو بە موساي فەرمو: ئەي موسا تۆ ناتوانى ببينى، بەلام تەماشاي ئەم شاخە بکە ئەگەر خۆي راگرت و مايەۋە ئەوا دەتوانى ببينى.

خو خۆي بە شاخە کە نیشان دا، شاخە کە دەسبەجى وردوخاش بو. موسا کە ئەمەي ديت راچەنى^(۲) و بە بېھۆشى کەوتە سەر زەوي.

موسا دواي ئەۋەي کە بە ھۆش خۆي ھاتەۋە گوتى:

خوایە پاک و بىگەردى بۆ تۆ، پەژىوانم، من بەر لەنەتەۋەگەم پىروام بە سام و ھەببەت و گەورەيى تۆ ھىناۋە.

(۱) ۋادەگا: ئەو شوینەي خوا ديارى کردبو تا لەگەل موسادا بدوي.

(۲) راچەنى: راچەفرى.

خوا فەرموی: ئەهی موسا من لەناو خەڵکیدا تۆم بۆ پێغەمبەرایەتی
هەلبێژادووە و بەبێ پەردە قسەم لەگەڵدا کردوی، ئەم تەختانە وەرگرە و سوپاسی
خوا بکە.

موسا تەختەکانی لە خوا وەرگرت، تەختەکان هەرچی ئامۆژگاری و
ڕونکردنەوێ پێویست بو بۆیان تییدا بو.

خوا فەرموی: تەختەکان بە توندی وەرگرە و بە نەتەوێ کەشت بۆ کام فەرمان
پاداشتی گەورەترە ئەو جێبەجێ بکەن.

موسا کاتەکەی لەگەڵ خوا تەواو بو و گەڕایەوە لای حەفتا پیاوێکە و ئەو
نیعمەتانەی خوا لە گەڵیدا کردبو پێی ڕاگەیاندن.

بەلام ئەوان بەبێ شەرم و بەبێ منەتیەوێ گوتیان:

تا خوا نەبینین ڕوات پێناکەین.

خوا لەو بێشەرمی و بێمنەتیەیی ئەوان توڕە بو، هەورە تریشقەیی بەسەر
داهێنان و گەلیکی لێ کوشتن.

دیتیان و ناتوان بەرگەی هەورە تریشقە بگرن کە خوا ئەفراندویتی، جا چۆن
دەتوان بەرگەی ڕوناکی خوا بگرن!

موسا لەپەرورەدگاری پاراپیوێ و گوتی:

پەرورەدگارا! ئەگەر بتوێستبایە پێشتر ئەوانیش و منیشت لەناو دەبرد،
خوایە سزایمان مەدە و لەبەر کاری گەمژە و نەزانان لەناومان مەبە.

خوا نزاکەیی موسای قبوڵ کرد و مردووەکانی زندو کردووە تەبەڵکو سوپاسی
خوا بکەن.

۴۰- گۆلك^(۱)

بەنى ئىسرائىل رۆژگارلىك بو لە گەل ھاوبەشپەرستان لە مىسردا دەژيان.
 قىبىتىيە كان لە مىسردا گەلى شتى جۆراو جۆريان دەپەرست و نەوى
 ئىسرائىلىش بە چاوى سەر دەيانىنى.
 لەبەر ئەو نەوى ئىسرائىل ركوكىنەيان بەرامبەر بە ھاوبەشپەرستى نەما
 بو.
 وەك چۆن كە ئا و لە بان^(۲) دىوارى خانوئىكى كۆن و كەلاو دزە دەكاتە
 ژورەو، ئەوانىش ئاوا خۆشويستنى ھاوبەشپەرستىيان چوبە دلى.
 ھەر جارلىك كە دەر فەتەككىيان بۆ ھەل دەكەوت وەك چۆن كە ئا و لە نشىوى لىژ
 دەبىتەو، ئەوانىش يە كسەر بەرەو ھاوبەشپەرستى لىژ دەبونەو.
 نەوى ئىسرائىل دلىان لە ھەق تارى ببو، چىژ و ئارەزوئان گەنى ببو، ئەگەر
 رىگەى راست و چاكىيان بدىبايە لامل دەبون و ھەنگاويان بۆ ھەل نە دەھىنا، بەلام
 كە رىگەى ئاراست و خراپىيان دەدى ھەر زو مىلى رىيان دەگرت.
 كاتىك لە دەريا پەرىنەو بەلاى خەلكىكدا رابورين بتيان دەپەرست.
 گوتيان: ئەى موسا تۆش وەكو ئەم خەلكە بتيكمان بۆ دروست بكە تا
 بىپەرستين.

موسا تۆرە بو و گوتى: بەراستى ئىو نەزانن.

زۆر سەيرە! ستمە بەراستى ستمە! خوا نىعمەتى لەگەل كردون و لەناو
 نەتەوەكانى ئەم رۆژگارە ئىو ھەل بزاردو و شتى واى بە ئىو بەخشيو بە ھىچ

(۱) گۆلك: گويزەكە.

(۲) بان: سەر.

نەتەوہیەکی تری نەبەخشیوہ.

من چۆن داواتان لێدەکەم جگە لە خوا خواوەندی تر بپەرستی.

موسا کە چوہ شاخی سینایی و ماوہی چل رۆژ لییان دابرا، دیسان کەوتنە داوی شەیتان و بونە نیچیری ھاوبەشپەرستی.

پیاویکیان تیدا بو ناوی (سامری)بو، سامری ھەلسا پەیکەری گۆلکیکی بۆ دروست کردن، گۆلکە کە بارەباری لێوہ دەھات، گوتی:

ئەمە خواوەندی ئێوہ و خواوەندی موسایە بەلام موسا لەبیری چوہ.

نەوہی ئیسرائیل بەم گۆلکە خەلەتان و وەك کویر و کەر سوژدەیان بۆ دەبرد.

بیریان نەدەکردوہ ئاخەر ئەم پەیکەرە نە وەلامیان دەداتەوہ، نەقازانج و نە زیانیان پێناہەخشی، لە گەلیان نادوئ، پێی راستیان بۆ رانانویئ!، ئاخەر چۆن سوژدە ی بۆ دەبن!!

ھارون گەلیکی ئامۆژگاری کردن و زۆری لە گەل ھەول دان.

پێی گوتن: نەتەوہکەم! ئێوہ بەم پەیکەرە خەلەتاو، ئەم گۆلکە خواوەند نیہ خواوەندی ئێوہ خوای میھرەبانە، وەرن بە قسە ی من بکەن، فەرمانی من جیبەجی بکەن.

بەلام نەوہی ئیسرائیل بە جادوہکە ی سامری چاوبەستی ببون^(۱) و خۆشەویستی گۆلکەکیان چوبوہ دلی بۆیە گوتیان:

نەخیر تا موسا دیتەوہ ھەر دەپەرستین.

۴۱- سزا

خوا بە موساى گوتبو كە سامرى نەوھى ئيسرائىلى گومرا كىردوھ بۆيە بە ئاخ و داخىكى زۆرەوھ گەرايەوھ لاي نەتەوھ كەي.

موسا لە نەتەوھ كەي زۆر تورە بو، لە ھارونىش تورە بو.

گوتى: ھارون! كە نەوھى ئيسرائىلت دىت گومرا دەبن بۆ چى شوينم نەكەوتىت؟ ئاخۆ تۆش لە فەرمانى من سەرپىچىت كىرد؟!

ھارون تەوازۆي^(۱) خواست و گوتى: براكەم! لەبەر ئەوھ ھەلۆيستم وەرنەگرت نەبادا ھەندىك لىم ياخى بن و لە ئەنجامدا شەپ و ھەرا بەرپا ببى و تۆش پىم بلىي قسەى منت جى بەجى نە كىرد و نەتەوھ كەمت پارچە پارچە و لىك ناكۆك كىرد، پاشان دەرەقەتەشيان^(۲) نەھاتم و خەرىكبو بىشمكوژن.

موسا گوتى: خوايە لە من و لە براكەم خۆش بە و بماغە ناو بەزەيى خۆت، تۆ لە ھەمو كەس بەبەزەيى ترى.

پاشان موسا پروى كىردە سامرى و گوتى:

ئەي سامرى! ئەوھ چىتە؟ بۆ ئەم خەلكەت وا بە گومرا بىردوھ؟

سامرى دانى بە تاوانەكەي خۆي ناو گوتى:

دەروغم وای بۆ پازاندمەوھ كە ئەم كارە بكەم.

موسا گوتى: بپۆ لەناوماندا نەمىنيي، دەشى تا لەژيانىشدا مابى ھەر بلىي توخنم مەكەون.

(۱) تەوازۆ: پۆزىش، عوزر.

(۲) دەرەقەت: دەرەست.

موسا سزای دا بە تەنیاویی بێ، بە تەنیاویی بڕوا، بە تەنیاویی بگوزەری، وەك
دڕەندە نە برادر بێ نە برادریشی هەبێ.

جا چ سزایەك لەم سزایە گەورەترە؟!

ئەو كەسەى هەزاران كەسى توشى ھاوبەشپەرستى كردووە پێویستە خەلك
ببێزی لیبكەنەو و تف و نەفرەتى لیبكەن.

ئەو كەسەى خەلكى لە خوا دور خستۆتەو پێویستە لە خەلك دور خڕیتەو.

ئەو كەسەى لە زەوى خوادا بانگەوازی بۆ ھاوبەشپەرستى كردووە تاوانبارە و
پێویستە سەرتاسەرى زەوى لى بکریته بەندیخانە.

پاشان موسا تەماشای گۆلكە نەفرەتیەكەى كرد و فەرمانى كرد بیسووتین،
ئەوانیش سوتاندیان و پاشان لەناو دەریادا پەرش و بلاویان كردەو.

نەوێ ئیسراییل چارەنۆسى گۆلكە پەرستراوەكەیان بینی، هەروەها بینیان
چەند بێدەسەلات و بێتوانایە.

پاشان موسا روی كردە نەوێ ئیسراییل و پێیگوتن:

نەتەوێكەم! ئێوێ كە ئەم گۆلكەتان پەرستووە سەتەمتان دەرھەق^(١) بەخۆ
كردووە، جا وەرن بۆ لاى خوا ژێوان ببەنەو و خۆتان بكوژن، ئەگەر وا بكەن باشترە
و لەلاى خوادا قبوڵن.

ئەوانیش وایان كرد، ئەوانەى گۆلكەكەیان نە پەرستبو گۆلك پەرستەكانیان
كوشت و خوا بەم جوړە تۆبەى لى قبوڵ كردن.

خوا لە قورئاندا دەفەرموێ:

(١) دەرھەق: لەمەر، بەرامبەر بە.

ئەوانەى گۆلكەكەيان كرده خواوەند و پەرستیان ئەوا لە دنیادا توپەیی
خوایان توش دەبێ و دوچارى پىسوايى دەبن، ئیمە بەم جۆرە سزای بیپروایان
دەدەین.

بەجۆرە گۆلكەپرستەكان تا پۆژى دوايى ھەر پىسوا و سەرشۆرن!
ھاویەشپەرستەكان تا پۆژى دوايى ھەر پىسوا و سەرشۆرن!

۴۲- ترسنۆكایەتى ئەوێ ئیسرائیل

ئەوێ ئیسرائیل لە میسردا ھەر لەسەر كۆیلايەتى و پىسوايى و زەبونی
پەرورەدە ببون، منداڵەكان ھەر بەم جۆرە گەورە ببون و گەنجەكانیش ھەر بەم
جۆرە پێراگەشیستبون، دەمارى مەردایەتیان وشك ببو.

وايان لیھاتبو قەت بە خەونیش بێر لە بالادەستى نەكەنەو، قەت باسى
جیھاد و تێكۆشانیان نەدەكرد.

ئەوێ ئیسرائیل لە خاكى غوربەتدا بەبێ نیشتمان و فەرمانرەوايەتى پۆژانى
ژيانیان بەسەر دەبرد.

موسا بە سروشیكى خوايیەو و یستى لە گەل نەتەوێ كەى بچیتە ناو خاكى
پیرۆز و لەویدا وەك پاشا و سەربەستان نیشتهجێ بن.

بەلام موسا بە سروشتە لاواز و ترسنۆكەكەى ئەوێ ئیسرائیل ئاگادار بو.

بۆیە یستى تامەزرۆیان بكات و كارەكەیان لەبەرچاو ئاسان بكات.

لەبەر ئەوێ نەتەوێ كەى بەھێز و بە زەبروزەنگ و توندوتیژ دەستیان بەسەر
خاكى پیرۆز داگرتبو.

ئەوێ ئیسرائیل تا ئەم نەتەوێیە دەرنەکەن ناتوانن بچنە ناوی.

موسا باسی نیعمەتەکانی خوای بۆ دەکردن کە لە گەڵیدا کردون، تا بۆ جیهادی رپی خوا دەماری مەردایەتیان بیزوی و بیژ لەم ژایانە زەبون و ناشایستەییە بکەنەو.

پێی گوتن: نەتەوێکەم! یادی نیعمەتەکانی خوا بکەنەو کە لە گەڵ ئێوەیدا کردو، سەیر کەن بزانیان خوا چەندین پێغەمبەر و پاشای لەناو ئێوە پەیدا کردو، شتی وای بە ئێوە بە خشیو بە کەسی تری نەبە خشیو.

پاشان پێیگوتن: ئەو تانی خاکی پیرۆزان لە بەرچاو دایە، هیچ چارەبە کتان نیە دەبی راپەرن و لە دەست دوژمنانی دەریستن.

خوا سەرکەوتنی بۆ ئێوە نوسیو، ئەگەر خواش شتیکی بۆ یەکیك نوسیوی زۆر بە هاسانی و دەستی دینی، قەدەری خواش رەتبونەوێ بۆ نیە.

دەو نەتەوێکەم راپەرن بەرەو خاکی پیرۆز کە خوا سەرکەوتنی بۆ نوسیون.

موسا لەو دەترسا سروشتە ترسنۆکەکیان بەسەردا زالی ب.

بۆیە پێیگوتن: نەتەوێکەم! نەکەن لە دوژمن هەلبی و پشت هەلبکەن، چونکە ئاوا شکست دەخۆن و دەدۆرین.

ئەوێ موسا لپی دەترسا روی دا، دواي ئەوێ موسا ئەو هەموێ لە گەڵدا گوتن ئەوجا ئەوان زۆر بە نامەردی وەلامیان دایەو و گوتیان:

ئەو موسا! نەتەوێکەم بە زەبروزەنگ و توندوتیژی لپی، تا ئەوان دەرنەچن ئیمە ناچینە ژورەو.

پاشان زۆر بە کزی گوتیان: کەنگی دەرچون ئەوکات دەچینە ناوی.

دو پیاو که له خوا ترس بون و نیعمه ته کانی خویان له بهر چاو بو هه لسانه وه و
گوتیان:

خه لکینه له ده رگا که وه وه ژورئ که ون، که چونه ژوره وه بیگومان بن
سهرده که ون، پشت به خوا بیهستن نه گهر برواتان به خوا هه یه.

به لام نه مهش کاری تیینه کردن و گوتیان:

نه گهر ههر چاری ناچارین بهچینه ناوی تۆ به موعجیزه یه ک پرۆ ناوی، جا که
دیما چویه ناوی ئیمهش دوا به دوا ی تۆ به هیمنی و سه لامه تی دینه ناوی.

گوتیان: نهی موسا! تا نهو نه ته وه به زه بروزه نگه ی لی بی مه حاله بهچینه
ناوی، تۆ پرۆ به یارمه تی خوا که ت شه پر بکه، ئیمه وا لی ره دانیش توین.

لی ره دا موسا لییان تو ره و بیهومی د بو، گوتی:

خوا یه من ده سه لاتم ته نه ها به سه ر خۆم و برا که مدا ده شک ی، بۆ یه له م نه ته وه
به دکاره جویمان بکه وه.

خوا فه رموی: نهی موسا تا ما وه ی چل سالان خاکی پیرو زیان لی حه رامه و
ناب ی بهچنه ناوی، با ههر به سه ر گه ردانی بمیننه وه، تۆش نه سه ف له که سانی
به دکارو دور له خوا مه خۆ.

خوا له بهر نه وه ما وه ی چل سالی دانا چونکه له م ما وه یه دا نهو نه وه یه ی له
میسر له سه ر کۆیلا یه تی و پرسیوایی گه وه ببون ده مرن و نه وه یه ک ی تر پهیدا ده بن
که له سه ر توندوتیژی و ناخۆشی په روه رده ده بن، نهوان نه ته وه ی دوا پرۆن.

به ئی له هه مو پرۆزگار ی که دا نه مه چاره نویسی جوله که کانه که هه رده م
نه ته وه یه ک ی سه ر گه ردان بوینه و له کۆیلا یه تی و پرسیوایی ژیا ون.

۴۳- له پیناو زانستدا

پیغمبر ﷺ له فەرمودەییە کدا دەگیرێتەوه و دەلێ:

جارێکیان موسا وتاری بۆ نهوهی ئیسرائیل دهدها.

یه کیك لیی پرسی: کێ له هه مو کهس زاناتره؟

موسا گوتی: من له هه مو کهس زاناتم!

له بهر ئه وهی زانسته که ی بۆ لای خوا نه گه پاندهوه خوا سه رکۆنه ی کرد.

خوا سروش ی بۆ موسا نارد و پیتی فەرمو له شوینی پێکگه یشتنی دو ده ریادا بهنده یه کم هه یه له تۆ زاناتره.

موسا گوتی: خوا یه چۆن ده یگه می؟

پیتی گوترا: برۆ و ماسیه کیش له ناو زه مبیلیك له گه ل خۆت هه لگره له کو ی ماسیه که ت لی ون بو له و ی بهنده که م ده دۆزیه وه.

موسا له گه ل غولامه که ی - که ناوی یوشه عی کوپی نون بو - بهر ی که وتن له ناو زه مبیلیکیش ماسیه کیان له گه ل خۆبرد.

رۆیشتن تا گه یشتنه لای گاشه به رد یك^(۱) له و ی سه ریان به بهرده که کرد و نوستن.

ماسیه که له زه مبیله که هاته ده ره وه و چۆه ناو ده ریا، که ئه مه ش سه یروسه مه ره بو بۆ موسا و غولامه که ی.

پاشان که له خه وه لسان ملی رێگه یان گرته بهر و ئه وهنده شه وه ی مابو هه ر رۆیشتن.

کہ بەیانی داھات موسا بە غولامە کە ی گوت:

خواردن بێنە با بیخۆین لەم سەفەرەدا زۆر ماندو بوین.

موسا ھەستی بە ماندویتی نەدە کرد تا لە بەردە کە تێنە پەڕین.

غولامە کە ی گوتی: بەبیرتە کە لای گاشە بەردە کە سەر خەوێکمان شکاند،
لەوێ ماسیە کەم لەبیر کرد.

موسا گوتی: ئەو ھێ کە مەبەستمانە!

لەوێ ھێ و ڕێ گەرانە ھێ تا گەیشتنە ھێ لای گاشە بەردە کە.

لەوێ پیاویکیان بینی خۆی بە جلیتک داپۆشی بو.

موسا سلاوی لێ کرد.

خدر گوتی: خەلکی ئەم ناوچە ھێ نازانن سلاو بکەن، چۆن تۆ سلاو دە کە ی؟

موسا گوتی: من موسام!

گوتی: موسای نە ھێ ئیسرائیل؟

گوتی: بە لێ!

موسا گوتی: ڕینگەم پێدە دە ی لە گەلت یم تا ھەندیکم لەو زانستە فیڕ بکە ی،
کە خوا فیڕی کردو ی؟

خدر گوتی: تۆ ناتوانی ئارامم لە گە لدا بگری.

چونکە خوا جۆرە زانستیکی فیڕی من کردو ھێ تۆ نایزانی.

جۆرە زانستیکی فیڕی تۆ کردو ھێ من نایزام.

موسا گوتی: بە یارمە تی خوا ئارام دە گرم و سەر پیچیت ناکەم.

رۆیشت تا گەیشتنه کەنار دەریا، هیچ کەشتیه کیان نەبو پێی برۆن، چاوه‌ڕێ
بون تا کەشتیه‌ك هات، داوايان لێکردن هەلیان بگرن، ئەوانیش خەریان ناسی
بۆیه بەبێ کرێ هەلیانگرتن.

چۆله‌كه‌یه‌ك هات له‌سه‌رلیتواری کەشتیه‌كه‌ نیشته‌ و یه‌ك — دو‌ ده‌نوکی له‌
ده‌ریا دا.

خدر گوتی: ئە‌ی موسا ئە‌و زانسته‌ی من و تۆ هه‌مانه‌ وه‌ك ئە‌و ده‌نوکه‌ ئاو‌ه‌ی
ئە‌م چۆله‌كه‌ وایه‌ له‌ چاو ئە‌م ده‌ریایه‌دا.

پاشان خدر چو‌ ته‌خته‌دارێکی له‌ کەشتیه‌كه‌ ده‌رهینا و فریی دا.

موسا گوتی: ئە‌مانه‌ بەبێ کرێ هەلیانگرتن کەچی تۆ کەشتیه‌كه‌یان کون
ده‌که‌ی تا‌نقوم بن و بخنکێن؟!

خدر گوتی: ئە‌دی نه‌مگوت ناتوانی ئارامم له‌ گه‌ڵ بگه‌ری؟!

موسا گوتی: لێم مه‌گره‌ له‌بیرم کرد، کاره‌كه‌شم وا‌ لێ به‌ زه‌حمه‌ت مه‌که‌.

له‌ جاری یه‌كه‌مدا موسا له‌بیری کرد لێی نه‌پرسی.

پاشان که‌ دابه‌زین رۆیشت و به‌لای مندالێك تیپه‌پرین که‌ له‌ گه‌ڵ مندالان یاری
ده‌کرد، خدر چو‌ ملی منداله‌که‌ی گرت و سه‌ری هه‌لکێشا.

موسا گوتی: چۆن یه‌کیك ده‌کوژی بیئ‌ه‌وه‌ی که‌سیکی کوشتبی؟!

خدر گوتی: ئە‌دی نه‌مگوت ناتوانی ئارامم له‌ گه‌ڵ بگه‌ری؟!

پاشان رۆیشت چونه‌ گوندێك داوايان له‌ خه‌لکی گونده‌كه‌ کرد خواردنیا
به‌نه‌ن، به‌لام خه‌لکه‌كه‌ میواندارییان نه‌کردن.

گونده‌كه‌ دیواریکی لێبو‌ خه‌ریکبو‌ بروخی، خدر چو‌ به‌ ده‌ستی خۆی

دیواره کهی سهرله نوئی به راستی دروست کرده وه.

موسا گوتی: ئه گهر مه به ستت بوايه کریت له سهر وهرده گرت!

خدر گوتی: که واته لیڤه وه ده بی من و تو له یه کتری جوئی بینه وه!

پیغمبر ﷺ ده فەر موئ: (خوا ره حم به موسا بکا، هه زمان ده کرد ئارامی بگرتایه تا زیاترمان له باره ی خدر زانیبایه!).^(۱)

۴۵- لیكدانه وه

پاشان خدر هۆیه کانی به موسا گوت.

پیڤگوت: که شتییه که هی خه لکیکی هه ژار بو، که له ناو ده ریادا ئیشیان پیڤده کرد، له بهر ئه وه عه بیدارم کرد، چونکه پاشایه که له دوايانه وه بو هه مو که شتییه کی بی عه بیی زهوت ده کرد.

مندا له کهش دایک و باوکیکی پرواداری هه بو، له وه ترساین نه بادا دایک و باوکه کهی توشی بی پروایی بکا.

بۆیه ویستمان خوا کوڤیکی چاکترین پیڤبه خشی له گه لیان چاک بی و توشی بی پرواییان نه کات.

دیواره کهش هی دو مندا لی هه تیوی گونده که بو، گه نجینه یه کی له ژیر دابو، باوکیان پیاوکیکی چاکه کار بو، جا خوا ویستی که مندا له کان گه وره بون و پیڤا گه یشتن گه نجینه که یان ده ریڤنن، ئه مهش وه که ره هه تیک له خوا وه بۆیان.

ئهم کارانه شم که کرد له خۆرا نه بو، به لکو خوا فەرمانی پیڤکردوم. جا ئه وه بو

لینکدانهوه و هوێ کاره کانم که تۆ نه تتوانی ئارامیان له سهر بگری.

موسا لیڤه دا بۆی پون بوهوه که هیچ که سیڤک ناتوانی هه مو زانستیکی خوا بزانی، زانی خوا بری زانستی به که سانیڤک به خشیوه و بری کیشی به که سانیکی تر، ههر زانایه کیش هه بی لهویش زانتر ههیه.

٤٦- نهوهی ئیسرائیل له دواى موسادا

موسا کۆچی دواى کرد، نهوهی ئیسرائیلیش ههر به سهرگردانی له سهر زهوی ده گوزهران، نهویش له بهر نهوهی کردهوه کانیان خراپ بو و خوا سزای دابون.

خوا ریسواى و زه بونیستی له سهر نوسین، چونکه نهوان خویان توڤه کرد. خویان توڤه کرد، نهو خویای که چه ندين پیغه مهران و پاشای له ناو پهیدا کردن و نهو نیعمه تهی لهو سهر ده مدا بهوانی به خشی به که سى تری سهر زهوی نه به خشی.

نهو خویای که له ژیر دهستی فیرعه ونی رزگار کردن، که فیرعه ون منداله کانی ده کوشتن و ئافره ته کانی ده کردنه خزمه تکار.

نهو خویای که ده ریای بۆ شق کردن و له خنکان رزگاری کردن و فیرعه ون و ده ستیپوهنده که ی نقوم کرد.

نهو خویای که به هه ور سیبهری له سهر کردن و گه زۆ و شه لاقه ی بۆ ناردن. نهو خویای که له زه ویدا چه ندين کانیای بۆ هه لقولاندن و خواردن و خواردنه وه ی بۆ زۆر کردن.

به لام نهوان له پای هم مو نهو به هره و به خششاندها پروایان به نیشانه کانی
خوا نه هیڼا و سهرپیچی و ده ستریزییان کرد.

پیغه مبهراڼ موسایان توپه کرد که بویان له هم مو کهس به سوز و به به زه بیتر
بو، ته نانهت له باب و دایکیشیان به به زه بیتر بو.

نهو پیغه مبهراڼ توپه کرد که بویان وه دایکیک — که منداله
شیرخوره کهی لئ بزری — به په روښ بو، که بویان وه دایکیک — که
منداله کهی هه تیو بی — به په روښ بو.

نهو پیغه مبهراڼ که نه گهر جوینیان پیدابوایه بویان له خوا ده پارایه وه، که
نه گهر گالته یان پی بکر دایه و پی پیکه نیبونایه بویان ده گریا، که نه گهر به
وشک و په قی په فتاریان له گهل بکر دایه دهیلاواندنه وه. ^(١)

نهو پیغه مبهراڼ که له کویلیه تی و ژیرده سستی فیرعه ون رزگاری کردن، که
له به ندیخانای میسر قوتاری کردن و بردنیه خاکی نازاد و سهر به رزی، که له
ژیانی به دبه ختانهی کویله ییه وه به ره و ژیانی گهرده نبرزانای سهر به سستی بدن.
که چی نهوان توپه یان کرد و نازاریان دا و لامل بون و گالته یان پیکرد و به
سوکتین کهس سهریریان کرد، به لام له لای خوا له وپه ری پایه به زری و
شکومندی دابو.

توخوا نه ته وهیه که هینده سپله و هیچ و پوچ و که لله رهق و بیپروا و دور له خوا
بی شایسته ی نهو سزایه نین که تاهه تایه له سهر شوپی و له زه بونی و له
پیسوایی و له سهر گهر دانی دابن و پرگار نه بن؟

به لئ بیگومان شایسته ن چونکه ئوبالئ کرده وه کانی خو یان هه لده گرنه وه،
خوا سته می لیته کردن به لکو خو یان سته میان له خو کرده وه.

(١) لاواندنه وه: ده سبه سهر داهیڼان، دلدانه وه.

به سهرهاتی پیغمبران

بهشی دوهم

۱- چاوخساندنه وه یهك به به سهرهاته كانی پیشودا

لهم لاپه راندی هه لتاندا نه وه به سهرهاتی پیغه مبر ئیبراهیم و پیغه مبر یوسف و پیغه مبر نوح و پیغه مبر هود و پیغه مبر صالح و پیغه مبر موساشتان که میك به دریژی خوینده وه، به سهرهاته كانتان به تاسه^(۱) و ریژلینانیکی زوره وه خوینده وه، ده رگای دل و ده رونتان بؤ کردنه وه، زهین^(۲) و عه قلی رون کردنه وه، زار و زمانی پاراو کردن، خه لك دهیدیت بؤ برا بچوکه كانتان ده گپرایه وه، بؤ دایک و باوک و برا گه وره كانتان ده گوتنه وه، تام و چیژیکی زورتان و ده ده گرت، حه زتان ده کرد هه مو ده می بیگیترنه وه.

۲- به سهرهاتی ململانی له نیوان راستی و ناراستیدا

ئهم به سهرهاتانه به سهرهاتی شهیدانامیز و سهرنجراکیشن، به سهرهاتی ململانی نیوان راستی و ناراستی، زانست و نه زانی، روناکی و تاریکی، مرو فایه تی و درنده بی و، دلنیا بی و گومرایی.

به سهرهاتی سهرکه وتنی راستین به سهر ناراستی، زانستن به سهر نه زانی، بیه یتر به سهر به هیتر و، که می پاکن به سهر زوری ناپاکدا.

به سهرهاتی پر له زانست و دانایی و په ند و ناموژگارین، خوا راستی فهرموه که ده لی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا

(۱) تاسه: شوق، حه زره ت.

(۲) زهین: بیروهوش.

يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن نَّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

به سهرهاتی نهو پیغمبه رانهی که بۆمان باسکردن هه مو نهو به سهرهاتانه
نیه که له قورئاندا باسکراوه، به لکه به سهرهاتی زۆری تر ههیه که باسمان
نه کردوه.

به سه‌رهاتی

پیغمبر شوعه‌یب

سلاوی خوی لیبی

۱- شوعه یب ده بیته پیغه مبهری مه دینه

خه لکی مه دینه خه لکیکی بازرگان و گاسبکار بون، شاره که یان له سهر که ناری ده ریای سور بو و ده که و ته سهر ریگهی بازرگانی نیوان یه مهن و شام و نیوان عیراق و میسر.

ئه وانیش وه که نه ته وه کانی تری پیغه مبهراڼ نه ته وه یه کی هاو به شپه رست بون، و پرای هاو به شپه رستیه که شیان ته رازو بازبون و فیلیان له پیوان و له کی شان ده کرد، جه ده بیان^(۱) ده کرد و پریان له کاروانان ده گرت، هه ره شیان لیده کردن و چاویان لی سور ده کرد نه وه، به دکاری و به ره پهلایان بلاو ده کرد نه وه، وه که نه وه ده و له مهن دانه و ابون که پروایان به لیپرسینه وهی رۆژی دواپی نه بو و له سزای خوا نه ده ترسان.

خوا پیغه مبهراڼ شوعه بیی بۆ ناردن تا بۆ لای خوا بانگیان بکا و له سزای خوایان بترسیڻ و پریان بلێ:

ئه ی نه ته وه کهم! خوا بپه رستن، جگه له خوا هیچ خواوه ندیکی ترتان نیه، فیل له ته رازو و له پیوانه مه کهن، ئیوه ده و له مهن دندن و پیویستیتان به ته رازو بازی نیه! من له سزای رۆژیکی سهخت ده ترسم توشتان بیی، نه ته وه کهم! ته رازو و پیوانه کانتان به راستی و به بیی فروفیل بکیشن و بییون، دزی و گزی^(۲) تیدا مه کهن، به دکاری بلاومه که نه وه و به دکار مهن.

(۱) جه ده بیی: ریگری.

(۲) گزی: خیانت.

۲- بانگه وازی شوعه یب

شوعه یب به رد هوام ئاموژگاری ده کردن و گریی دلّی ده کردنه وه، که بریتی بو له گریی خویشیستن و زیاد کردنی پاره و پول و مالی دنیا، ده یگوت:

ئهو قازانجه ی که له پیوانه و کیشانه ی راست دهستان ده که وی گه لیك له وه پاره و پول به باشتره که به زولم و گزی له خه لکی ده دزن، نه گهر ته ماشای ژیا نی خو تان و ژیا نی ئهو که سانه بکه ن که ده ولّه مهن دن و پاره و پول یکی زۆریان کۆکردۆته وه ؛ ده بینن ئهوانه ی که به گزی و دزی و ته راز و بازیه وه په یدایان کرد وه ئهوا یان پاره و پول که یان فه و تا وه یان دزرا وه یان تالان کرا وه یان له ریگایه کی دژ به ره زامه ندی خوا به کار هی ترا وه یان یه کیك بو ته خا وه نی و به خه ساری دا وه .

که میکی سود به خش له زۆریکی بیسود باشتره، پیس قهت وه کو پاک نیه، با فره یی^(۱) پیسه که ش سه رمه ستان بکا!

من بۆتان دلسۆزم و ئاموژگاریه که شم له بهر ژه وه ندی ئیوه یه، خوا خو ی چاود یتر تانه و ئاگای له کرده وه تانه .

به نهرم و نیانی و دانایی و زانایی و بهر چا ورو نیه وه ده یوت:

چاک بزائن پاداشتی لای خوا که هه می شه یه و نابری ته وه له هه مو دنیا باشتره نه گهر بر وادار بن، منیش چاود یتر نیم به سه رتانه وه .

۳- باوکیکی میهره بان و مامۆستایه کی دانا

شوعه ییب وهك باوکیکی میهره بان و وهك مامۆستایه کی دانا به زۆر جوۆر دهیدواندن و زۆر به هونه ر نامۆژگاری دهکردن، دهیگوت:

نه ته وه كه م! خوا بیه رستن جگه له خوا هیچ خواوه ندیکی تر تان نیه، و
به لگه تان بۆ هاتوه كه من پیغه مبه رم، جا به قسم بکه ن، کی شان و پیوان تان به
ته وای بی و فیل و گزی تیدا مه که ن، دزی له شه کی^(۱) خه لکی مه که ن.

له زه ویشدا دوا ی ئاوه دانکردنی خراپه کاری مه که ن نه گه ر ئیوه پروادارن.

له سه ر پئی پرواداران مه وه ستن و هه ر شه یان لی مه که ن، پئی خویان لی
ته نگ مه که ن، دینی خوا به خواروخپج و نادروست پیشان مه ده ن، بیر له وه
بکه نه وه که پی شتر چه ند ناگزور و بی که س بون، که چی ئی ستاکه وا زۆرن و
ده وله مه ندن، ته ماشای سه ره نجامی به دکاران ی پیش خۆتان بکه ن بزائن چیان
به سه ر هاتوه؟

۴- وه لای نه ته وه که ی

دوا ی نه وه ی زیرهك و هۆ شه منده كان له بانگه وازه که ی شوعه ییب ورد بونه وه و
وته کانیان شی کرده وه، زۆر به سه رگه ردانی و له خۆباییه وه وهك بلیی رازیکیان
دۆزی بیته وه یان مه ته لیکیان شی کرد بیته وه گو تیان:

ئی شوعه ییب! نو یژه کانت هانت ده ده ن واز له په رستراوی باب و با پیران مان
بی نین، یان به ئاره زوی خۆمان ده ستکاری دارایی خۆمان نه که یین؟! دیاره دیار
پی او یکی به هۆش و زیره کی!.

(۱) شهك: شتومەك.

۵- شوعه ییب بانگه وازه که ی پون دهکاته وه

شوعه ییب ههر به نهرمی دهیدواندن، له گه لیان توندوتیژ نه بو، لییان توپه نه ده بو، بۆ پون ده کردنه وه که بۆچی به درێژایی ئەو هه مو ماوه دور و درێژهی پیشتر بانگه وازه که ی رانه گه یاندوه و نامۆزگاری نه کردون هه رچه نده ئەوان ههر ئاوا به دکار و به درپه وشتیش بون، بۆ پون ده کردنه وه له بهر ئەوه بوه چونکه ئیستاکه خوا سروشی بۆ ناردوه و کردویه تی به پیغمبه ر.

بۆ پون ده کردنه وه له بهر هه سودی نیه که نامۆزگارییان ده کا، چونکه خوا ده وه مه ندی کردوه و رزقیکی پاک و هه لالی پیبه خشیوه، هه روه ها به م بانگه وازه ئاسوده و دلخۆشه، سینه گوشاد و بیخه مه، به زار و به دلش سوپاسگوزاری خوایه.

بۆ پون ده کردنه وه که ئەو پییان ده لێ ئەم کاره مه که ن خۆی ناچی بیکا، که پییان ده لێ ئەم کاره بکه ن خۆشی ده یکا، چونکه له و که سانه نیه که به خه لکی ده لێن و خۆشیان نایکه ن.

ئەو ده یه وی خه لکه که راسته پێ و ئاسوده بن، له و سزایه رزگار بن که خه ریکه یه خه یان بگری، هه لبه ت له چاکه ی خوا وه یه که ئەو ده توانی به م کاره هه لسی، بۆ ئەوه ی کاره که شی سه ربگری ته نها پشت به خوا ده به ستی.

شوعه ییب به نه ته وه که ی ده گوت:

نه ته وه که م! بۆ بروام پیناکه ن، ئاشکرایه به لگه م بۆ هیناون، له بهر هیه چیشم نیه چونکه وا خوا رزقیکی پاک و چاکی پێداوم، به پیچه وانه ی فه رمانه کانیشم ناجو لیمه وه، دلنیا بن من ته نها بۆ راسته پێبونی ئیوه مه، نه گه ر دژایه تیشم بکه ن من ههر به رده وام ده م و واز له بانگه وازه که م نه ییم، چونکه من پشتم به خوا قایمه و داوای یارمه تی له خوا وه ده که م.

٦- باش تێناگەین چ دەلیی!

نەتەوێکە خۆیان لە گێلی دەدا و وایان نیشان دەدا لە وتەکانی شووعەیب ناگەن، وەك بلیی بە زمانیکێ بیگانە قسەیان لە گەڵ بکا! کەچی شووعەیب کۆری ئەو ولاتە بو و لە هەمان نەتەوێک بو، وەك بلیی قسەکانی پون و پەوان نەبی! کەچی زمانی شووعەیب لە زمانی هەمویان پون و پەوانتر بو، واتای وتەکانی لە وتەکانی هەمویان ناشکراتر بو.

بەلام خەڵک ئەگەر نامۆژگاری وەر نەگرن و کاریان لەبەر زەحمەت بێ و نەیانەوی لە راستی بگەن بەم جۆرە خۆیان لە گێلی دەدەن.

٧- شووعەیب سەرسامی ئە نەتەوێکە دەردەبەری

نەتەوێکە شووعەیبیان بە تەنیا و بێ پشت و پەنا دەزانی، ئەگەر لەبەر هۆز و خزمایەتی نەبواوە بەردبارانیان دەکرد و دەیانکوشت.

بەلام شووعەیب سەرسامی لەمە دەردەبەری کە ئەوان لە خوا ناترسن، ئەو خوایەکی کە بە دەسلالت و بە هیژە و لەسەر هەموو شتێک بە توانایە، کەچی لە هۆزەکی دەترسن کە پەنگە توشی نەخۆشی و بێهێزی و کەنفەتی^(١) بێن یان پەنگە هەر لەناوێچن.

نەتەوێکە دەیانگوت:

ئەو شووعەیب ئێمە زۆر لە قسە کانت تێناگەین، پێمانوایە تۆ کەسیکی بە تەنیا و بێ پشت و پەنای، خۆ ئەگەر لەبەر خاتری هۆزە کەت نەبی بەرد بارانمان

(١) کەنفەتی: پەككەوتەبی.

ده کردی و له کۆلمان ده کردیه وه، هیچیشت پینه ده کرا.

شوعه یب وه لآمی دانه وه و گوتی:

نه ته وه که م! پیتان وایه هۆزی من له و خواجه به هیژتره که ئیوه پوتان لسی
وه رگی پراوه و نایه رستن؟! چاک بزانی خوی من به هه مو کرده وه یه کتان
ناگارداره.

۸- دوا هه مین تیر

نه ته وه که که بیانویان برآ و قسه یان پێ نه ما شه و جا دوا هه مین تیر یان
هاویشت، که بی پروا لوتبه رزه کانی گشت نه ته وه یه که به رامبه ر به پیغه مبه ر و
شوینکه و توانی هاویشتیانه.

ئه و پیا و ما قولانه ی که بر وایان نه هی نا بو گوتیان:

ئه ی شوعه یب گوێ بگره نه گه ر نه گه ر پینه وه سه ر پێ بازه که مان شه و خۆت و
بر واداره شوینکه و ته و کانت له شاری ده رده که یین.

۹- بیانویکی قسه بر

شوعه یب وه لآمیکی پر له شانازی و غیره تی دانه وه، شانازی به ئاینه که ی،
غیره ت بۆ بیرو پروا و وێژدانه که ی...

گوتی: ئه ی نه گه ر هه زن نه که یین هه لگه ر پینه وه.

ئیمه دوا ی نه وه ی که خوا له پێ بازه که ی ئیوه رزگاری کردین ناگه ر پینه وه
سه ری و خوا رێگه مان پێ نادا، چونکه نه گه ر بگه ر پینه وه سه ر پێ بازه که تان و اتا

بوختانیکی گه وره مان به خوا هه لبه ستوه جا مه حاله له دین هه لگه ږینه وه.
 بشزانن که خوا ناگای له گشت شتی هه یه، نیمه پشتمان به خوا به ستوه.
 خوایه! یه کلامان بکه وه، با یه خه مان له یه خه ی نه و نه توه بیروایه بیته وه.

۱۰- هه مان قسه ی بیرواکانی پیشانیان کرده وه

وته کانی شوعه یب دادی نه دان^(۱) و هه مان قسه ی بیرواکانی پیشانیان
 کرده وه و گوئیان:

ئه ی شوعه یب! دیاره تو جادوت لیکراوه، تو ش وه کو نیمه مروقی و پروات
 پیناکه یین پیغه مبهراڼ بی، نه گهر راست ده که ی پیغه مبهراڼ چه ند پارچه یه کی
 ناسمانمان به سهر دابارینه.

۱۱- سزای نه ته وه یه که بروای به پیغه مبهراڼ که ی نه هیئابی

هه نه ته وه یه که بروای به پیغه مبهراڼ که ی نه هیئابی و سوپاسی به خششه کانی
 خوای نه کرد بی سزا که ی هه مان شته، ده بی له ناو بچن.

خوا بومه له رزه یه کی گه وره ی توشی نه ته وه که کرد و هه موی کوشتن، دیمه نیک
 بون ده تگوت قهت خووشی و به خششیان له ژین نه دیوه.

به لسی، نه وانه ی که بروایان به شوعه یب نه هیئا هه مو له ناو چون.

(۱) دادی نه دان: سودی پڼ نه گه یانندن.

۱۲- په یامی راگه یاند و راسپارده ی به جی گه یاند

شوعه ییش وه کو هه مو پیغمبه به ره کانی تر په یامی خوای راگه یاند و راسپارده ی^(۱) به جی گه یاند و بر وییانوی خه لکی پری.

دوای نه وه ی که بی پروا کان سزای خویان توش بو و مردن؛ شوعه ییب روی تی کردن و پییگوتن:

خه لکینه! من په یامی خوام پی راگه یاندن و ناموژگاریم کردن به لام نیوه هه ره له سه ر بی پروایی مانه وه جا من چون ناخ و نه فسوس^(۲) بۆ نه ته وه ی بی پروا هه لده کیشم؟!

(۱) راسپارده: نه مانه ت.

(۲) نه فسوس: داخ و خه م.

به سه رها تی

پیغهمبهر داود

و

پیغهمبهر سلیمان

سلاوی خویان لیبی

۱- قورئان له باره‌ی نیعمه‌ته‌کانی خواوه ده‌دوی

قورئان ته‌نھا باسی شه‌وه ناکات که پیغمبران چون له لایهن نه‌ته‌وه کانی‌ه‌وه گالته و سوکیان پی‌کراوه و دروی گه‌وره گه‌وره‌یان پی‌ه‌له‌ستراوه و له شار و ولات دهرکراون، که نه‌ته‌وه کانش له‌به‌رئه‌وه‌ی پروایان نه‌هیناوه و لاقرتیان پیکردون و پلان و نه‌خشه‌یان بؤ کوشتیان کیشاوه: خوا دوچاری سزا و نه‌شکه‌نجی کردون و له ناوی بردون.

قورئان جگه‌ له‌م باب‌ه‌تانه که له به‌سهره‌اته‌کانی پیشودا له باره‌یان دواوه باسی نیعمه‌ته‌کانی خواش ده‌کا، هه‌ندی جار به‌ دریشی و هه‌ندی جار به‌ کورتی باسیان ده‌کا، باسی گه‌لی له‌و نیعمه‌تانه ده‌کا که به‌ پیغمبرانی به‌خشیه‌وه‌کو پیغمبر داود، پیغمبر سلیمان، پیغمبر مه‌سیح، پیغمبر یونس، پیغمبر زه‌که‌ریا، پیغمبر یه‌حیا.

خوا پیغمبر داود و پیغمبر سلیمانی له‌سهر زه‌وی بالاده‌ست کردبو، پاشایه‌تیه‌کی فره‌وانی پی‌به‌خشیبون، زانستیکی فره‌ی پیدابون، گه‌لیک شتی وای فیتر کردبون که خه‌لک نه‌یاندانه‌زانی، گیانله‌به‌ر و بیگیانی به‌هیز و سه‌سه‌ختی بؤ رام^(۱) کردبون.

خوا له قورئاندا ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۱۵) وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَىٰهَا النَّاسُ عِلْمَنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ^(۲) واته:

رام: ده‌سته‌مز.

(۱) سه‌سه‌خت: سه‌رکیش.

(۲) سوره‌تی النمل: (۱۵-۱۶).

ئىيمە زانستمان بە داود و بە سولەيمان بە خشىبو، ئەوانىش لە پاى ئەمەدا گوتيان: سوپاس بۆ ئەو خودايمى كە ئىيمى لەناو زۆربەى بەندە بېروادارەكانى بە باشتەر ھەلبېرادوھ. سولەيمان زانستەكمى لە داود بە مىرات ھەلگرتەوھ و گوتى: ئەى خەلكىنە! خوا ئىيمى فېرى زمانى بالندان كەردوھو ھەمو شتىكى پېبەخشىوين، بەراستى خوا چاكەيەكى گەورەى لە گەل كەردوين.

۲- ئىيمەتى خوا بۆ داود

خوای گەورە شاخ و بالندەى بۆ داود دەستەمۆ كەردبو، كە دەپاراپەوھ و پاكيگارى^(۱) خوای دەكەرد، ئەوانىش لە دويان دەگوتەوھ، ھەروھە فېرى دروستكەردنى زىيى كەردبو، ئاسنىشى بۆ نەرم كەردبو.

خوا لە قورئان دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ ۝۱۰﴾ **أَنْ أَعْمَلَ سَبْعِينَ وَاقِدًا فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا**

صَلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ.^(۲) واتە: ئىيمە زىدەبەشىكمان بە داود بە خشىبو، فەرمانان بە شاخ و بە بالندان كەردبو پاكيگارىەكانى لە گەلدا بلىنە وھ و ئاسنىشمان بۆ نەرم كەردبو. بە داودمان گوت: زىيى دامەن^(۳) شۆپ دروست بكە و با ئالقهچىنەكانىشى بەئەندازە و لەپىزىەك و تىككەلگىش بن. خانەوادەى داود! دە ئىوھش لە پاى ئەمەدا كەردوھى سوپاسگوزاران بكەن، چونكە من كەردوھەكانتان دەبينم.

(۱) پاكيگارى: گوتنى سبحان الله.

(۲) السبأ: (۱۰-۱۱).

(۳) دامەن: داوین، دامىن.

ههروه ها ده فهرموی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ
وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ
بَاسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ^(۱) واته: شاخ و بالنده مان بؤ داود ده سته مؤ کردبو،
پاکیگاریان له گه لدا ده گوته وه، ئیمه توانامان به سهر شتی لهم چه شنه ههیه.
فیتری پیشه ی دروستکردنی زیرمان کرد تا بتوانن خؤ له دوزمن بیاریزن، ئایا
سوپاسی خوا ناکهن؟! ﴿

۳- سوپاسی داود له سهر نیعمه ته کان

داود له گه ل نهم هه مو مولکه زؤر و زه وهنده دا، له گه ل نه وه ی که ده ستره نگی
و به هیز بو، بهنده یه کی له خواترس و ژیان ^(۲) بو، هه رده م یادی خوا ی ده کرد و
ده پارایه وه، فهرمان په وایه کی داد په روه ر بو، حوکمیکی داد گهرانه ی بؤ خه لکی
ده کردو له پئی رهوا لای نه ده دا.

خوا لهم باره وه ده فهرموی: ﴿يٰۤاٰدٰمُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰی فِیْضِلْكَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِیْنَ یَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌۢ بِمَا نَسُوا یَوْمَ الْحِسَابِ اِنَّا ^(۳) واته: نه ی داود! ئیمه تو مان له سهر
زهوی کردۆته جیشین، به داد گهری حوکم له نیوان خه لکیدا بکه، وه دوا ی ههوا و
هه وه ست نه کهوی چونکه له پئی خوا گومرات ده کا، نهوانه ی له پئی خوا گومرا
بونه، له رۆژی دوا یی سزایه کی سه ختیان ههیه ﴿

(۱) الأنبياء: (۷۹-۸۰).

(۲) ژیان: په شیمان، گهرانه وه بؤ لای خوا.

(۳) سوره تی ص: (۲۶).

۴- نیعمه تی خوا بؤ سوله یمان

خوای گه وره (با)ی بؤ سوله یمان دهسته مؤ کردبو، هدر جیگایه کی مه به ست بوايه (با) بؤ ئه وئی هه لده گرت و به خیرایه کی زور و به که مترین کات دهیگواسته وه، ههروه ها جنوکه ی زیره ک و به هیژی شی بؤ دهسته مؤ کردبو که فه رمانه کانیا ن جیبه جئ ده کرد و پروژ ه گه وره کانی ناوه دانکرده وه و بیناسازیان بؤ ته واو ده کرد.

خو له قورئان ده فهرموی: ﴿وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾ وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغْضُوبُ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ ﴿٨٢﴾ وَكُنَّا لَهُمُ حَفِظِينَ﴾ (۸۲) (۸۱) واته: (با)ی به هیژمان بؤ سوله یمان دهسته مؤ کردبو، سوله یمانی بؤ شام (ئه و ئه رزه ی که به ره که تمان پیداهه) هه لده گرت که شوینی نیشته جیبون ی خو ی بو، ئیمه به هه مو شتی ک ئاگادارین. ههروه ها ئیمه گه لیک شهیتانی شمان بؤ دهسته مؤ کردبو که ده چونه بنی ده ریا دور و گه وه ریا ن بؤ ده ردینا و گه لئ کار ی تریشیان بؤ ده کرد وه کو دروستکردنی شار و بالاخانه.

خوای گه وره له شوینیکی تری قورئاندا ده فهرموی: ﴿وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحَ غَدُوَهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسْلَنَّا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلَّا

دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ. ^(۱) واتە: (با)مان بۆ سوله‌یمان دەستەمۆ کردبو، کە بە ماوه‌ی یەک دانی بە‌یانی دوری مانگە‌پێشە‌کی دە‌پری، بە‌ ماوه‌ی دانی ئیوارانیش دوری مانگە‌پێشە‌کی دە‌پری، هەروە‌ها کانی مسمان بۆ لە‌ زه‌وی هە‌لقولاند، گە‌لیک جنۆکە‌شان بۆ دە‌ستەمۆ کردبو، کە بە‌ فەرمانی خوا کاریان بۆ دە‌کرد، هەر جنۆکە‌یە‌ک ئە‌گەر لە‌ فەرمانی ئێ‌مه‌ لایدا بوا‌یه‌ توشی ئە‌شکە‌نجە‌ی ئاگرینکی بە‌ بلیسە‌مان دە‌کرد، سوله‌یمان هەر جۆره‌ کۆشک و پە‌یکەرێ‌ک و هەر خوانیکی گە‌وره‌ی وە‌ک هە‌وز و هەر جۆره‌ مە‌نجە‌لیکی گە‌وره‌ی مە‌حکە‌می بویستبایە‌ بۆیان دروست دە‌کرد. بە‌ خانە‌واده‌ی داودمان گوت: لە‌ پای ئە‌م هە‌موو نیعمە‌تە‌دا سوپاسی خوا بکە‌ن، کە‌سانێ‌کی کە‌م هە‌نە‌ سوپاسی خوا بکە‌ن.❧

ه- تیگە‌یشتنیکی ورد و زانستیکی قوڵ

سوله‌یمان لە‌ کێشە‌کە‌یدا کە‌ بۆ لای داودی باوکی بە‌رز کرایه‌وه‌ زیرە‌کایه‌تی و توانسته‌ فەرمان‌پەر و اتیه‌کە‌ی وە‌دە‌رده‌که‌وی، کێشە‌کە‌ش ^(۲) بە‌جۆره‌ بو:

پیاویک پە‌زێ‌کی هە‌بو تازە‌ هێ‌شوی کرد بو، مە‌ر و مالا‌تی کابرایه‌کی دە‌چی‌ته‌ ناوی و رە‌زه‌کە‌ی لێ‌ وێ‌ران دە‌کە‌ن و هە‌مو بە‌ره‌کە‌ی لێ‌ دە‌خۆ‌ن.

پێ‌غه‌مبەر داود حوکم دە‌دا کە‌ مە‌ر و مالا‌تە‌کە‌ بد‌رێ‌ته‌ خاوه‌ن پە‌زه‌کە‌ و کێشە‌کە‌ کۆتایی بی.

بە‌لام سوله‌یمان گوتی: ئە‌ی پێ‌غه‌مبە‌ری خوا پێ‌گە‌چاره‌یه‌گی ت‌ریش هە‌یه‌، گوتی: چیه‌؟

(۱) سورە‌تی سبأ (۱۲-۱۳)

(۲) کێشە‌: ناکۆ‌کیه‌ک، قضیه‌.

گوتی: رهزه که بدهیه خاوهنی مهرو مالآته که خزمهتی بکا تا وه کو خوی لی دیته وه، مهرو مالآته که ش بدهیه خاوهنی رهزه که شیریان بدوشی و خوریان بری و که لکیان لی وهرگری، جا که رهزه که پیگه یشته وه رهز و مهرو مالآته که ته سلیم به یه کتر بکه نه وه.

خوای گه وره تیگه یشتنیکی ورد و زانستیکی قولی به سوله یان به خشیبو، له قورئاندا ده فرموی: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ﴾ (۷۸) فَفَهَمْنَاهَا سُلَيْمَانٌ وَكُلًّا ءَايِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ﴿۱﴾.

۶- سوله یمان زمانی بالنده و گیانله بهران دهرانی

قورئانی پیروز به سهرهاتیکی پر حیکمت و به تام و چیژی بؤ باس کردوین، نه وه دهرده خا که پیغمبر سوله یان پیاویکی به هوش و گوش و زیره ک بوه، کاروباری ولآته که ی به ریکیوینیکی به ریوه برده، ده سه لاتیکی مه زن و به زه بروزه نگی هه بوه، خوای گه وره خوشی دنیا و ناخیره تی پیبه خشیبوه، ده سه لآت و پاشایه تی و په یام و پیغمبرایه تی به بالادا بریوه، زمانی بالنده و گیانله بهرانی زانیوه.

جاریکیان له شکره که ی کۆ ده کاته وه که له جنۆکه و مروژ و بالندان پیکهاتبو، فهرمانیان پیده کا چهک و ره خته ی خو یان بههستن و به ریز ریز و پؤل پؤلی ریکیوپیک بوهستن و له فهرمانی سهرکرده کانیان دهرنه چن، پاشان سوله یان له پیشه وه ی هه مویان و نه وانیش له دواوه ی بهرئ که وتن و پویشتن.

رښيان كهوته ناو دۆلى ميړولان، ميړوله يه كه له وه ترسا ميړوله كان بكه ونه
ژير سمى ته سپ و ولاخه كانه وه بيښه وهى سوله يمان و له شكره كهى ناگايان ليښى،
بويه فهرمانى به ميړوله كان كرد بچنه وه ناو شاره كه يان.

سوله يمان له قسه ي ميړوله كه گه يشت، به لام لاف و گه زافى ليندها و به
پيغه مبهرايه تيه كهى له خويابى نه بو، بهلكو به هوى هم روداوه وه پتر سوپاس و
ستايشى خواى كرد، زياتر له خوا پارايه وه تا بۆ كارى چاك يارمه تى بدات و
هر له ريزى پياوچاكان بيت.

۸- به سهرهاتى په پوسليمانه

په پوسليمانه به له د^(۱) و چاوساغى پيغه مبهرا سوله يمان بو، شويتى ئاوى
ليښوايه و بۆ له شكرىش بگونجايه دهيدوزيه وه.
جاريكيان سوله يمان بانگى كرد بيته لاي به لام په پوسليمانه ديار نه بو،
سوله يمان توپه بو و هره شهى ليكرد.

دواى ماوه يه كى كه م گهرايه وه و هاته وه لاي سوله يمان و گوتى:

شتيكم بينيوه نه تو نه له شكره كهت نه تانديوه، هه واليكي راستم له باره ي
ناوايى (سبه ۷) و شاژنه كه يه وه بۆ هيئاوى:

مولكيكي مهن و ولاتيكي پانو پوريان هديه، هرچهنده نه ته وه يه كى ژير و
خاوهن هوښ و خاوهن سهر كرده و پاشايه تين به لام هه رزه و نه فاميشن!، سوژده
بۆ(رږژ) دهبه ن كه بۆ خوا! نازانن ته مه خوا نيه! نازانن خوا بپه رستن!

۹- سوله یمان بانگی شازنی سه به و دهکات تا بیته سهر دینه که ی

پیغه مبهراڼ سوله یمان زۆری له سهر دل گران بو که پاشا و نه ته وهیه کی دراوسی
بی که چی نه یانناسی و بانگه وازیان پیغه گیشته بی و هیشتا (پۆژ) بهیستن.

پیغه مبهراڼ سوله یمان که فوکولی ناین نامیزی پیغه مبهراڼه ی له دلدا ههلبو،
وای به باش زانی بهر له وهی له شکری بنیترته سهر نامهیه ک بۆ شازنی
هاوبه شهیهرست بنیتری و بانگی بکا موسلمان بی و ملکه چی خوی میهره بان بی.
نامهیه کی به کاریگه ری بۆ نوی، تییدا داوای لیده کرد بیته سهر نیسلام و
موسلمان بی.

نامه که نه رم و نیانی و توندوتیژی بی لاف و گه زافی پیغه مبهراڼ و غیرهت و
مهردایه تی پاشایانی بهیه که وه کۆ کرد بۆ وه.
سوله یمان ههردو سیفه تی تیدا بو.

۱۰- شازن راویژ به کار به دهستانی ولاته که ی دهکا

ئه و ژنه ی که ولاته که ی به ریپوه ده برد ژنیکی ژیر و تیگه یشتو بو، زو برپاری
نه ده دا، شاره زاییه کی زۆری له باره ی بارودوخ و رابردوی پاشا و داگیرکه راڼ
هه بو، به لām عه قله که ی به هه له ی بردبو و خوی نه ده ناسی و پۆژی به خوا
تیگه یی بو.

شازن فیز و ده ماری پاشایانه نه یگرت و پای خۆی له م کی شهیه نه سه پاند،
به لکو راویژکار و راگرانی ولاته که ی کۆ کرد وه و پییگوتن: ئه م نامهیه م له لایه
پیغه مبهراڼ که وه بۆ هاته که گه وه ره ترین پاشای ئه م سهرده مهیه، نامه که وه کو
نامه ی تر نه.

راویژکار و راگره کان - سای گشت دهستویوه ندانی پاشایان خویان به دلسۆز ده رده خه ن تاله لای پاشا به پرتیز و خوشه ویست بن - گوتیان: ئیمه به هیزین و لهشکرێکی گه وره و گرانمان ههیه و به رهنگاری^(١) ده بینه وه.

به لām شازن را که یانی پی باش نه بو و پییگوتن: نه گهر به رهنگار بینه وه نه نجامیکی خرابی لیده که ویتته وه، بۆی باس کردن که پاشا داگیر که ره کان هه لویستیان چۆنه و چ ده که ن نه گهر پی بنینه ولاتیك، ولاته کهش که ژیر ده که وئ و ده دۆرتنی چۆن کاول و ویران ده بی.

پییگوتن نه گهر به رهنگاریان بینه وه و وه لāmی نامه که یان نه ده بینه وه ولات و نه ته وه که ی ئیمه ش ناوه ها کاول ده بی.

پییگوتن: من دیارییه کی زۆر نایاب و ناوازه^(٢) بۆ سوله یان ده نیهرم، به م دیارییه تاقی ده که مه وه، نه گهر وهریگرت دیاره پاشایه کی داگیر که ره نه و کات ئیمه ش به رهنگاری ده بینه وه، به لām نه گهر وهرینه گرت دیاره پاشایه کی پیغه مبه ره نه و کات ئیمه ش برۆای پیدینین و شوینی ده که وین.

١١- دیاریی دله رازی کردن

شازن دیارییه کی گه وره و شایه ن به پاشایانی بۆ ره وان کرد.

که دیارییه ران گه یشتنه لای سوله یان، سوله یان دیارییه که ی وهرنه گرت و گوتی: ده تانه وئ به م دیارییه رازیم بکه ن و ازتان لی پیئیم له سه ر هاویه شه رستی و پاشایه تی خۆتان بمیننه وه؟! خوا مولک و مال و لهشکرێکی زۆر چاکتری له

(١) به رهنگاری بونه وه: روبه ر بونه وه.

(٢) ناوازه: ده گمه ن.

ئىوه پيڭه خشيوم، بزائن داواكه م داوايه كى راستينه^(۱) و گالته نيه، مه سله كه مه سله لى بانگه واز و شويئكه وتنه، مه سله كه دلپازي كردن نيه، نه گهر وه لاميشم نه دهنه وه به له شكرتيكى گهره وه ديئه سدرتان.

۱۲- شازن به گهرده نكه چيه وه ديئه لاي سوله يمان

دياريه ران كه دياريه كه يان بؤ سوله يمان بردبو گهرانه وه لاي شازنى سده و و باسو خواسه كه يان بؤ گيژايمه وه، نه ويش بؤى رون بو وه كه سوله يمان راست ده كا پيڭه مبهري خوايه، بؤيه به خوئى و به نه ته وه كه ي ملكه چى فرمانه كه ي بون، به گهرده نكه چيه وه له گهل له شكره كه ي به ره و لاي سوله يمان به پي كه وتن.

سوله يمان (سلاوى خواى ليبي) زانى وه لامى نامه كه يان داوه ته وه و به گهرده نكه چيه وه دينه لاي، به مه زؤر دلخوش بو و سوپاسى خواى كرد.

سوله يمان ويستى موعجيزه يه كى خوايى به شازن نيشان بدا تا بزاني تواناي خوا چهند گهره يه و چ نيعمه تيكيشى له گهل سوله يمان كردوه، ويستى به ره له وه ي بگه نه خزمه تي قه لاي شازن بيئيته لاي خوئى، داواي له ده ست و پيونه ده كه ي كرد قه لاکه ي بؤ بيتن. نه وانيش له ماوه يه كى زؤر كه م قه لاکه يان هيئا.

سوله يمان فرماني كرد چهند ئاكارى كى^(۲) قه لاکه بگورن بؤ نه وه ي رادده ي ناسينه وه ي شازن تاقى بكاته وه، جا نه گهر شازن نه يناسيه وه نه وا ده بيتته به لگه يه كه له سهر نه وه ي كه مه وداي تيگه يشتنى كورته و شتى وردتر و شاره تر هديه عدقلى پييان ناشكى.

(۱) راستينه: به جددى.

(۲) ئاكار: سيفه ت.

۱۲- كۆشكىكى شوشەيى گەورە

سولەيمان فەرمانى بە جنۆكە و مرۆڧە بىناسازەكان كرد، ئەوانىش كۆشكىكى شوشەيى زۆر گەورەيان بۇ دروست كرد، و ايانكرد ئاوى بە ژىردا پروات، ئەگەر يەككە لە كۆشكە كە شارەزا نەبوايە و ايدەزانى ئاوە و شوشە جىيائى ناكاتەو، بىگومان شارنىش كە بىيىنى و تىدەگا ئاوە و قاچى خۆي هەلەدا، ئا لىرەدا كە بە هەلەدا دەچى كە موکورتى تىگەيشتنەكەي خۆي بۇ رۆن دەبىتەو و دەزانى بە روالەت خەلەتاو.

شارن خۆي و نەتەو كەي لەبەرئەو سوزدەيان بۇ پۆژ دەبرد چونكە پىيان وابو پۆژ گەورەترىن دىمەنى روناكى و ژيانە، كە ئەم دوانەش سىفەتى خودانە. جا ئەو كاتەي دەگاتە جى و بە هەلەدا دەچى، ئىتر بۆي رۆن دەبىتەو كە شوشە كە بەئاو تىگەيىو بۆيە قاچى هەلكردو، بە هەمان شىوەش بۆي رۆن دەبىتەو كە لەوەش بە هەلەدا چو كە رۆژ بە خوا تىگەيىو و سوزدەي بۇ بردو و پەرستويەتى. هەلەت كارىكى و لە سەدان وتار و لە هەزاران بەلگەش بەهيزترە.

۱۴- منىش لەگەل سولەيمان بۇ پەرەردگارى بونەوەرەلەكە چ دەبەم

هەر واش روى دا، شارن هەرچەندە ژنىكى زىرەك و بلىمەت بو بەلام دوچارى ئەم هەلە گەورەيە بو، هەر وازانى ئاويكى رۆن و رەوانى بەشەپۆلە و جامى شوشەي لەسەر نىە، بۆيە قاچى خۆي هەلكرد و ويستى پىبخاتە ناوى. لىرەدا پىغەمبەر سولەيمان هەلەكەي بۇ راست كردهو و پىي گوت: ئەم كۆشكە هەموى لە شوشەي بىگەرد دروستكراو.

به مجوره شازن تانهی سهرچاوانی لاکهوت و بؤی پرون بؤوه که شهو تا ئیستا
پۆژی په رستوه و سوژدهی بؤ بردوه به ههله دا چوه و به روالهت^(۱) خه له تاوه،
بؤیه یه کسه ر په شیمان بؤوه و گوته:

خوایه من تا ئیستا سته م له خۆ کردوه که هاوبه شم په رستوه، ئیستاکه ش
ژیوانم و له گه ل سوله یان ملکه چی تو ده بین و ته نیا تو ده په رستم.

۱۵- قورئان به سهراته که ی سوله یمان و شازن ده گێڕێته وه

بفرمون ئهم به سهراته سهرنجراکیش و به تام و چێژه له قورئان بخویننه وه،
خوای گهوره ده فهرموی: ﴿وَتَقَدَّ الْأَطْيَرُ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْهَدَ أَمْ
كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِنِي
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾ إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا
يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُحْفُونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ
كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكَ نَبِيٌّ هَذَا فَاَلْقَهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ نَوَّلَ عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ
مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيْتُ إِلَىٰ كَيْتَبٍ كَرِيمٍ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ

وَلِئِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُوا عَلَىٰ وَاتُوفِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَتَأْتِيَهَا الْمَلَكُ أَتُوفِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بِأُسْ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتُمِدُّونَنِي بِمَالٍ فَمَا آتَيْنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَسَأَلِينَهُمْ بِجُدُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَتْ يَتَأْتِيَهَا الْمَلَكُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيُخْلِفَنِي ءَاشْكُرُوا مَا أَكْفَرْتُمْ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالُوا نَكِرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُعَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ ﴿٤٤﴾ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

۱۶- سوله یمان بیپروایی نه کردوه، به لکو شهیتانه کان بیپرواییان کردوه

جوله که کان بوختانیکی وایان به پیغمبر سوله یمان هه لبه ستاوه ته نانه ت له پرواداریک ناوه شیته وه که خوا دلی بؤ پروا کرد بیته وه، نه خوازه لا^(۱) پیغمبریک که خوا حیکمه ت و پیغمبرایه تی و جینشینایه تی پیبه خشی بی!

ده لئین: پیغمبر سوله یمان به هو ی خیزانه کانیه وه جادو و بیپروایی کردوه و توشی هاوبه شپه رستی بوه و له کاری یا کخوانا سیدا راست و چه وتی تیکه ل کردوه.

به لام خوی گه وره نه و تۆمه تانه ی له سهر لاده دا و ده فرموی: ﴿وَمَا كَفَرُ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ كَفَرُوا^(۲) واته: سوله یمان بیپروایی نه کرد به لام شهیتانه کان بیپرواییان کرد و خه لکیان فیری جادو ده کرد.﴾

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَنَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ فَوَيْلٌ^(۳) واته: سوله یانمان به داود به خشی، که به راستی به ندهیه کی چاک و ژیاوان بو.﴾

﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ^(۴) وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ إِنَّا^(۴) واته: سوله یمان له لای ئیمه دا نزیکه و پلهیه کی چاکی ههیه.﴾

(۱) نه خوازه لا: خوانه خواسته، نه خاصمه.

(۲) سوره تی البقرة: ۱۰۲.

(۳) سوره تی ص: ۳۰.

(۴) سوره تی ص: ۲۵.

به سه رها تی

پیغهم به رئه ییوب

و

پیغهم به ریونس

سلاوی خویان لییی

١- به سهرهاتی ئه ییوب چه شنیکی تره له به سهرهاته کان

به سهرهاته که ی پیغه مبهراڼ ئه ییوب چه شنه به سهرهاتیکی تره لهو به سهرهاتانه ی که له قورنانی پیروژ باسکراون، دیمه نیکی تره لهو نیعمه تانه ی که خوا به بنده بروادار و وئارا مگر و سوپاسگوزار و به پیغه مبهراڼه خۆشه ویسته کانی ده به خشی.

پیغه مبهراڼ ئه ییوب مال و مندال و وشت و ولاخیکی زۆر و زهوی و زاریکی فره وانی هه بو، خوا به لایه کی به سهر هیتا هیچی نه ما و هه موی فهوتا، پاشان خۆشی نه خۆش کهوت، ته وای جهسته ی توشی نه خۆشی ببو ته نها زمان و دلی نه بی که یادی خوی پیده کردن، به هوی ئه م نه خۆشیه وه خوی له خه لکی به دور گرت و له که ناریکی دور له ئاوابی بۆ خوی ژیا نی به سهر ده برد، هیچ کهس سۆزی بۆ نه ده بزوا، ته نها خیزانه که ی نه بی ئه و خزمه تی ده کرد، پاشان ئه ویش ناتاج و پیده رامه ت^(١) بو، ناچار خزمه تی خه لکی ده کرد تا بری پاره پهیدا بکا و بتوانی خزمه تی ئه ییوبی پیبکا.^(٢)

٢- سه بری ئه ییوب

پیغه مبهراڼ ئه ییوب له گه ل ئه م هه مو نه هامه تی و نه خۆشیه شدا ههرا ئارا مگر و سوپاسگوزار بو، بهردهوام یادی خوی ده کرده وه، هه میشه سوپاسی خوی ده کرد و سکا لای در نه ده بری، گازانده ی نه ده کرد، بیزار و توپه نه ده بو، چه ند سالتیک ئاوا مایه وه.

(١) ناتاج: موحتاج. پیده رامهت: بی داهات.

(٢) ئه م دهسته واژه یه هی (ابن کثیر) ه که له ته فسیره کهیدا نویسیویه تی.

۳- نه هامه تی و خه لات

خوا مه بهستی بو پیغمبر شه ییوب تاقی بکاته وه تا پله و پایه ی بهرز بکاته وه و به قه زاقه ده ری خوا رازی بی، پاشان که شه ییوب له تاقی کردنه وه که سه رکه وت، خوا نزایه کی خسته ناو دلی که واتای دهسته وه ستانی و ناگزوری تیدا ده فامریته وه، ههروه ها شه وه شی تیدا ده رده که وی که تنه ها خوا رزگار که ری زه بونانه، تنه ها خوا توانای به سه ر هه مو شتی کدا ده شکی.

خوا ی گه وه تاقی کردنه وه که ی له سه ر هه لگرت و نه خوشیه که ی له کوّل کرده وه و مال و مندالیکی زور زیاتری پیبه خشیه وه.

خوا ی گه وه له م باره وه ده فه رموی: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (۸۳) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَعَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَ لِلْعَالَمِينَ (۱) واته: شه ییوب هاواری خوا ی کرد و گوتی: په روه رد گارا! من توشی دهر د و به لا بومه توش له هه مو میهره بانیک میهره بانتری. ئیمه ش دهر د و به لا که مان له سه ر هه لگرت و دوقات مال و مندالمان پیبه خشیه وه، ئیمه میهره بانیمان له گه لدا کرد، شه وانهی خوا په رستن په ند له م روداوه وهر ده گرن.

٤- به سهرهاتی پیغه مبهراڼ یونس

به سهرهاتی پیغه مبهراڼ یونس دوا به دوای به سهرهاتی پیغه مبهراڼ ئه ییوب باسکراوه ئه میس وهك ئه وه دهسه لات و میهره بانی و هاریکاری خوا نیشان ده ده ن، له وه کاتانه ی که هیوا نامینێ و بیهومیدی و تاریکی دل داده گرن و په نجه ره کان قه پات ده بن^(١)، که نه پوناکی و نه ههوا، نه هومید و نه هیوا نامینێ و ده برینه وه، که بهرداشی مردن زۆر به هیز و به خیرایی ده گه پیت و دانه ویله که ی ده هاریت.

ئا له م ساته دا توانای به هیز و به حیکمه ت و میهره بانی پهروه ردگار وه ده رده که وه ی و بنده ی ناگزرور^(٢) له نیو شه ویلاگی شیژی درنده و مهرگی له ناویه رزگار ده کا، بیته وه ی بریندار بو ی، بیته وه ی که موکوری تی که وتبی، وهك بلیتی له سهر جیگه ی گهرم و نه رمی ماله وه بو ی و توشی هیچ ده رد و به لایه ك نه بو ی.

٥- یونس له نیو نه ته وه که ی

فه رمو ئه مه ش به سهرهاتی پیغه مبهراڼ یونسه:

خوا یونس ی بۆ خه لکی (نهینه وا) نارد، ئه ویش به ره و لای خوا بانگی کردن، به لام خه لکه که بانگه وازه که یان په ت کرده وه و پتر له بی پروایی شو پر بونه وه، یونس به تو په ییه وه به جیتی هیشتن و پژیشت، هه ره شه شی لی کردن که دوای سی پوژ سزای خوایان بۆ داده به زی.

(١) قه پات ده بن: داده خرین.

(٢) ناگزرور: پتو یست، مو حتا ج.

پاشان خه لکه که لییان کولییه وه بویان ده رکهوت راسته یونس پیغه مبه ره و پیغه مبه رانیس هه رگیز درو ناکهن، هه مو مشاوهش بون و هه رکهسه و مندال و وشتر و مهرومالاتی خوی ره گهل خودا و به ره و بیابان کهوتنه ری، لهوی له خوا پارانه وه و دهنگی نزا و لالانه وه بهرز ده بوه وه، وشتر و بیچوه وشتر ده یانکورکاند، چیل و گۆلک ده یانبورپاند، مهرومالات ده یانبارپاند.. دهنگه دهنگی پارانه وه نهو ناوهی پر کردبو، خوی گه وره نزا و په شیمان بونه وه کهی قبول کردن و سزاکه ی له سهر هه لگرتن.

خو له م باره وه ده فهرموی: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا اِيْمَانُهَا اِلَّا قَوْمٌ يُّوْسُسُ لَعَاءِ اٰمَنُوْا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ عَذَابٌ ^(۱) واته: ده بویه گشت نه ته وه بیرواکانی پیشو که له ناومان بردن پروا بینن تا له سزای خوا پرگار بن، ته نها نه ته وه کهی یونس وابون بهر له وهی سزاکه یان به سهر رابگا بروایان هینا، نیمهش سزای ریسواکه ری دنیا ییمان له سهر هه لگرتن.

۶- یونس له هه ناوی نه هه نگدا

به لام یونس (سلاوی خوی لیبی) چو له گهل چهند که سی سواری که شتیه که بو و رویشته، که شتیه که له ناو ناودا خه ریکبو لایه کی نقوم بی، خه لکه که له وه ترسان نو قم بن و بخنکین، تیر و پشکیان هاویشته تا یه کی هه لده نه ناو ناو و باری که شتیه که سوک بی، تیر و پشکه که کهوته سهر یونس، به لام پییان ناخوش بو و هه لیاننه دایه ناو ناوه که، دوباره تیر و پشکیان هاویشته وه

ئەبجارس ھەر كەوتەو ھەر یونس، دیسان رازی نەبون و ھەلیان نەدایە ناو
ئاو ھە. سیبارە تیر و پشکیان ھاویشتەو و بۆ سییەم جاریش ھەر كەوتەو ھە
سەر یونس.

یونس (سلاوی خوای لیپی) ھەلسا خۆی روت کردەو و خۆی ھەلدایە ناو
دەریا، خوای گەورە نەھەنگیگی^(۱) نارد، نەھەنگ لە دورەو دەھات دەریای
دەبری تا گەیشتە لای یونس، کاتیك كە یونس خۆی ھەلدایە ناو دەریا
نەھەنگە كە قوتی دا، خوا فەرمانی بە نەھەنگە كە کرد گۆشتی یونس نەخوا و
ئیسقانی تیكنەشكینی.

۷- خوا نزاكە ی قبول کرد

یونس لەناو تاریکایی ھەناوی نەھەنگ بو، لەناو تاریکی دەریا بو، لەناو
تاریکی شەو بو، تاریکایی لەسەر تاریکایی بو، تاریکاییەکی تاریك تاریك!
یونس ئەوئەندە خا خەملاندبوی^(۲) لەناو ھەناوی نەھەنگە كە دا مایەو،
پاشان خوای گەورە چەند وشەییەکی خستە دلی، وشەکان تاریکاییان
دەتاراند و تەنگانەیان لادەبرد و پەھەتی خویان لە بەرزایی ھەفت
ئاسمانان دادەبەزاند.

گوئی بگرە بزەنە قورئان چۆن باسی ئەم بەسەرھاتە ناوازیە دەکا كە
دەپیئە مایە دلدانەوێ ئەو كەسانە ی كە توشی بەدبەختی بونە و كۆسیان

(۱) نەھەنگ: ماسی زل، حوت.

(۲) خەملاندبوی: تەقدیری کردبو.

که وتوه^(۱)، که هیوایان نه ماوه و په شوکاوان و دنیا یان له سهرخو ویکهیناوه و به چاوانی خو یان دهیسنن ریگه چاره یان لسی برپاوه و ریسی رزگاریان لسی گیراوه...

﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْلِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي

الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَبَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُشَوِّجُ الْمُؤْمِنِينَ. (۱) واته: یونس به تورپه ییوه نه توه که ی به جیهیشت و پرویشت، وایزانی تنگی ناخینه سهر، پاشان له ناو تاریکاییه کان هاواری کرد و گوتی: خویه جگه له تو هیچ خواوه ندیکتر نیه من سته مم دهرهق به خوم کردوه. نیمه ش نزا که مان قبول کرد و له خه م و په ژاره رزگار مان کرد، نیمه به مجوره پرواداره کان له تنگانه رزگار ده کهین.

(۱) کؤس که وتتن: توشی تنگانه بون.

(۲) الانبیاء: (۸۸/۸۷).

به سه‌رهاتی

پیغهم‌بهر زه‌که‌ریا

سلاوی خوای لیبی

١- نژای زەکەرەیا بۆ ئەوێ کورپێکی چاکەکاری ببێ

جۆرە نیعمەتیکی تر کە خوا بە بەندەکانی دەبەخشی و نیشانەیەکی تر لە نیشانەکانی توانستی خوای پەروەردگار کە بەسەر هەموو شتێ زālە ؛ لە نزاکی زەکەرەیاوە دەردەکەوێ کە لە خوا پارێزەرەوە تا کورپێکی چاکەکار و لەخوارازی و لەخواترسیان پێبەخشی و، میراتی ئالی یەعقوب هەلگریتەو و بانگەواز بۆ پەرستنی خوا بکا.

زەکەرەیا ئەوکاتی بە سالدێ چوو، لەشولاری لاواز و بێهێز ببو، نیشانەکانی پیر و پەككەوتەیی لێدەرکەوتبو، هیچ هومێدێ نەبو ژنە کە ی منداڵی ببێ، بەلام خوای گەرە نزاکی قبوڵ کرد و بۆچونی خەلکی بە ناراست دەرخست و ئەزمونەکانی پیشانی پوچاندەو، خوا کورپێکی زیرەك و نازای پێبەخشی، هەر لە منداڵییەوە بلیمەت و دانایی و زیرەکی و زانایی و نیشانە ی پێغەمبەراییەتی پێوە دیار بو، کورپێکی زۆر بەسۆز و چاکەکار و لەخواترس بو، لەگەڵ دایک و باوکی گەلێ چاک بو، دڵنەرم و بە بەزەیی و بە تەنگ خەلکەو بو.

زەکەرەیا بە هۆشی دڵ بیری لە نیشانە مەزنەکانی^(١) خوا دەکردەو کە بۆ توانای بەرفەرەوانی خوای میهرەبان بەلگە ی رون و ئاشکران، دەیدی گشت کاروباری بە توانا و ویستی خواوە هەلدەسوڕێ، خوا بە ئێزادە ی خۆی چی بوێ دەیهێنێتە دی، دەیدی بە ویستی خواوە جەستە ی مرۆڤ دەجولێ یان شەلە و گۆجە دەبێ، بیری لەو دەکردەو کە سەرتاپای گەردون لەژێر دەستی پەروەردگارە، هەر خوا زندو لە مردوان و مردو لە زندوان وەدی دینێ، هەر خوا رزق بە خەلک و بونەوەرەن دەبەخشی.

(١) مەزن: گەرە.

۲- نەزەكەى ژنى عیمران

ژنى عیمران كە ئافرەتییكى چاكەكار و دیندارى بنەمالەى پیغمبەر زەكەریا بو، زۆرى خوا خوش دەویست، نەزرى لەگەل خوا كرد ئەگەر كورپكى پیبەخشى لەبەر خزمەتى ئاینى دابنى، لە خوا پاراپیهو لەم كورپەى كە پیتی دەبەخشى پازى بیئت و بیكاتە كەسیكى سود بە ئاین و بە خەلكى بگەینى، لە خوا پاراپیهو كورپەكەى بییته پیشهوا و بانگخوایكى دینی خواو خەلك بەرەو ریى ریئوینى بانگ بكا.

۳- گوتى: خوابه كچم بو!

ژنە چاكەكارەكە كاریكى دەویست و خوای گەورەش كاریكى ترا، خوا ئاگای لە بەرژەوندی بەندەكانیەتى، ژنە چاكەكارەكە كچىكى بو، بۆیە تەمى خەم لەسەر دلى هەلنیش و پەریشان بو. كچی بو بەلام كچهكە وەك كچانى تر نەبو، بۆ خوابەرستى لە هەموان بەهیزتر بو، بۆ فەرمانبەرى و چاكەكارى لە زۆریەى ئافرەتان گورجوگۆلترو و رەبەرتر بو. خوا لەبەر چەندین حیکمەت كە خۆى پیتان ئاگادارە بارى وا خەملاند مندانەكە كچ بى، دیارە كە پیغمبەرانیشت نابى ئافرەت بن چونكە ناتوانن ئەركى پیغمبەراییەتى راپەرینن، بۆیە خوا ویستی بیكاتە دایكى پیغمبەراییكى چاكەخواز و بەرپز.

خوا دەفەرموى: ﴿إِذْ قَالَتِ أَمْرَأْتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا

بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ تَوَدُّ^(۱) واته: ژنه كهی عیمران گوتی: پهروه ردگارا! من نه زرم له خو گرتوه نهو مندالهی ناو زگم له پیناو تو له خزمهت عیباده تکردنی تو ته رخان ده کم، خواجه نزایه کم لى قبول بکه تو بیسهر و زانای. جا که زگه کهی دانا گوتی: خواجه نهو کچه!، هه لبت خوا زاناره که زگه که کچ بو، کورانیس وهك نه کچه نین، خواجه! ناوم نا مهربم و خواجه خو و نهو کانی به پهنای تو ده پاریزم له شیتانی.

۴- چاودیری خوا بو کچی چاکه کار

زه که ریا به هو خزمایه تیه وه به ختوکردنی کچه کهی گرتو نهستو، ههروه ها خواش چاودیری ده کرد، خوا به روبوم و میوه وای به مهربم ده به خشی که هم کاتی پیگه یشتنی شتی وا نه بو هه میش لهو شوینه شتی وا نه ده روا، چ جوړه میوه که بویستبایه و چندیسی هه لیبوایه خوا پییده به خشی.

خوا ده فهرموی: ﴿فَنَقَّبَلْهَا رَبُّهَا يَقْبُولُ حَسَنٍ وَأُنَبِّئُهَا نَبَأًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرُؤُا أَنَّىٰ لَكَ هَٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ تَوَدُّ^(۲) واته: خوا نهو پیشکه شیهی گه لی به باشی لیوه رگرت و پهروه دهیه کی پاک و پوخته شی کرد، زه که ریاشی بو به ختوکردنی ته رخان کرد، زه که ریا هه رچند جاری ده چوه میحرابی بژیوی له لای ده دی. گوتی: مهربم! نه میوه و خواردنهت له کوئ بو، گوتی: له لایه ن خواوه بوم دی، خوا بی حساب رزق و رۆزی به که سانی که بیهوی ده به خشی.

(۱) آل عمران: (۳۵-۳۶).

(۲) آل عمران: ۳۷.

۵- ئىلھامىڭ لەلايەن پەرۋەردگارى مېھرىبانەۋە

خو ئىلھامى خستە ناو دلى پیغمبەر زەكەریاۋە، زەكەریا كە پیغمبەرىكى زۆر زیرەك و بلىمەت بو، خو ئىلھامى خستە ناو دلى: ئەگەر خوا پېژ لە ئافرەتىكى چاكەكار بگرى و مېۋەى ناۋەختەى بۆ پىنئىتە بەر دەستى - كە دايكى نەزرى لەخۆى گرتبو و نزاى چاكى بۆ كردبو، خوشى دلسۆزانە بە فرمانبەرىكردن و پەرستنى خواۋە خەرىكبو - ئەۋا هېچ گومانى تىدا نىە ئەگەر پىرىكى ۋەك ئەۋىش ھەرچەند بە ناوسال كەۋتوۋە و نىشانەكانى پىر و پەككەۋتەى لى ۋەدەركەۋتوۋە و بېھىز و لاۋاز بو، لە خوا پىارپىتەۋە خوا تواناى ھىە كورپىكى پىببەخشى، ھەرچەندە لە پرواى كەس نىە مندانالى بىى، چونكە خىزانەكەى نەزۆكە و باۋىش وا پۆىيوە پىاۋ لە حالى وادا مندانالى نابى.

زەكەرىا دەرونى ۋەكەفوكول كەۋت و ۋرەى بەرز بۆۋە، ھىۋاى ھاتەۋە بەر و متمانەى بە خوا بەھىزتر بو، لەم حالەتەدا بە جۆرە نىزايەك پارايەۋە كە فرىشتەكان بلىن ئامىن و بەزەىى خۋاى بۆ بىزۋى، نزاكەى لەلايەن خۋاى مېھرىبانەۋە ۋەك ئىلھامىڭ كەۋتە دلى ۋەك قەدەرىڭ لەلايەن خواۋە بۆى ھاتەدى.

خو دەفەرمى: ﴿هَٰذَا لَكَ دَعَاكَ رَبُّكَ، قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾^(۱) واتە: نا لىرەدا زەكەرىا پارايەۋە و گوتى: خوايە كورپىكى چاك و پاكم پىببەخشە، خوايە خۆت قبولكەرى نزاىانى ﴿﴾.

۶- موژدهی پیبه خشینی کوریک

خوا نزاکی زه کهریای قبول کرد و موژدهی پیراگه یاند که بهم زوانه کوریک
چاکه کاری ده بی.

مروث له په له پهل خولقینراوه، زه کهریا داوای له خوا کرد نیشانه یه کی وای
پیراگه یه نی به لگه بی بۆ نزیکبونه وهی ئەم روداوه گه وریه.

گوتی: خویه نیشانه یه کم بۆ دابنی، خوا فەرموی: نیشانه کەت ئەوه بی بۆ
ماوهی سێ شهو و سێ رۆژان نه توانی به زمان له گه له خه لکی بدویی مه گهر به
ناماژه، ههروهها زۆر زۆریش یادی خوا بکه، له سپیده و له نیواران پاکیا گاری
په روهرد گارت بکه.

ئەو خویه ی توانای هه بی سیفەت له شتان دامالێ و زمانی ساغ و بیخه وش
لال بکا، دهشتوانی هه سیفەتیکی مه بهست بی به دروستکراوه کانی به خشی،
ئەو به هیزه ی بتوانی شتیکی بهستی نی دهشتوانی شتیکی به خشی.

۷- نیشانه کان و توانای خوا

نیشانه کان و توانای خوا یه که مجار له جهسته ی زه کهریاوه ده رکەوت پاشان له
بنه ماله و خانه واده که ی، زه کهریا یه حیای بو، به یه حیا دلخۆش و ناسوده بو،
پشتی پی به هیژ و قایم بو، بانگه وازه که ی پی ژیاوه.

گوی بۆ قورئان رادیرن که هه ندی جار به کورتی و هه ندی جار به درێژی
باسی ئەم به سهراته ده گێڕیتته وه، ده فەرموی: ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ
لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ (۸۹) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ،
يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ، زَوْجَهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ. ^(۱) واته: زه‌كه‌ريا له‌ خوا پارايه‌وه و گوتی: په‌روه‌دگار! به‌ ته‌نيایي مه‌مه‌یله‌وه، با کورپیکم هه‌بی شوینه‌که‌م بگریسته‌وه، خواجه‌ ته‌نها خۆت به‌ ته‌نيایي ده‌میڼیه‌وه. ئیمه‌ش یه‌حیا مان پیڼه‌خشی و ژنه‌که‌یمان له‌ نه‌زۆکی چاک کرده‌وه، ئیمه‌ له‌به‌ر نه‌وه وه‌لامی نزاكه‌ی پیغمبه‌ران ده‌دینه‌وه چونکه‌ پیڅپرکی ده‌که‌ن بۆ کاری چاکه‌ و به‌ ترس و ته‌ماوه‌ ده‌پارینه‌وه، له‌ نه‌یڼی و ئاشکراشدا بۆ خوا ملکه‌چ و فره‌مانبه‌رن ﴿﴾.

۸- یه‌حیا نه‌رکی بانگه‌واز له‌ نه‌ستۆ ده‌گری

پاشان یه‌حیا له‌ دایک ده‌بی و ده‌بیته‌ مایه‌ی دلخۆشی باوکه‌ به‌ریزه‌که‌ی، ده‌بیته‌ جینشینی باوکی و نه‌رکی بانگه‌واز ده‌گریته‌ نه‌ستۆ.

یه‌حیا هه‌ر له‌ منداآلییه‌وه نه‌جیمزاده‌یی لی وه‌دی ده‌کرا، هیشتا به‌چوک بو پر به‌ دل روی له‌ فیڤیونی زانست کرد، له‌ گه‌نجیتیشدا چاکه‌کاریکی زۆر له‌خواترس بو، له‌ ناو براده‌ره‌کانیدا له‌ هه‌موان خۆشه‌ویستتر بو، هه‌تا بلایی بۆ دایک و باوکی باش بو، ته‌نانه‌ت خه‌لک ئاماژه‌یان پێده‌کرد.

خو له‌م باره‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿يَجِيْ حُذِّ الْكِتٰبِ بِقُوَّةٍ وَّآيٰتُهُ الْخُكْمُ صَبِيًّا ۝۱۳ وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكُوَّةً ۝۱۴ وَكَانَ نَفِيًّا ۝۱۵ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمَّا يَكُنْ جَبَارًا عَصِيًّا ۝۱۶ وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝۱۷﴾ واته: یه‌حیا ئه‌م په‌رتوکه‌ توند بگره‌، ئیمه‌ هه‌ر له‌ منداآلییه‌وه فامیکی فره‌وانمان

(۱) الانبیاء: ۸۹-۹۰.

(۲) مریم: (۱۲-۱۴).

پێیەخشی بو. نێمە وەك سۆز و میهرەبانی و مشتومالێك له كاری خراپ ئەو فام و پێغەمبەراییەتیەمان پێیەخشی، یەحیا لەخواترس بو، لەگەڵ دایك و باوكی چاكەكار بو، لوتبەررز و ستەمكار و سەرپێچیکار نەبو، سلاوی خوا لە یەحیا بێ لەو كاتە ی لە دایك بوە و لەو كاتە ی كە دەمری و لەو كاتە ش كە زندو دەبیتهوه ﴿﴾.

به سه‌رهاتی

پیغمبر عیسا

سلاوی خوی لیبی

١- بەسەرھاتیکی لە یاسا بەدەر

ئەوجا رۆژگاری (گەرمان: عیسا) دادی، کە بەر لە پێغەمبەرمان: محمد ﷺ دواھەمین پێغەمبەر بو، لە بەسەرھاتە کە یاسا دا ویستی بە دەسلەت و توانای بیسنور و حیکمەتی وردی خوا دەر دەکەوی.

عیسا ھەمو کارەکانی لە باو^(١) دەرچوون، لە دایکبۆنە کە یاسا بەدەر بو، یاسا سروشتیەکان دەستیان تێداندەبو، تەنانەت ھۆش و دڵ سەرسام ببون تەنھا ئەو کەسانە زۆریان لەبەر زەحمەت بو پڕوا بەم لە دایکبۆنە نااساییە بێنن کە پێیانوابو یاسا سروشتیەکان خواوەندن و گۆران و فەوتانیان بەسەر نایی... کە پێیانوابو یاسا پزیشکی و سروشتیەکان پێسای جیگیر و نەگۆرن... کە شارەزای توانای زال و بیسنور و ئیرادەی بێ بەربەستی خوا نەبون: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَذَلَّلْنَاهَا^(٢) واتە: ئەمری خوا وایە ئەگەر مەبەستی شتێک بێ پێی دەلێ ببە دەبێ﴾.

بەلام ئەو کەسانە زۆریان بێ ئاسان بو پڕوا بەم لە دایکبۆنە نااساییە بێنن کە پڕوایان بەخوا ھێنا بو و دەیانزانی خوا بە توانایە و ویستی زال و ئافەریدگار و کردگاریکی بپۆینە. ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الَّذِي^(٣) واتە: خوا و دەپێنەر و داھێنەر و ڕێنەر، چەندین ناوی جوانی ھەیە، نەرز و

(١) بار: عادی.

(٢) یس: (٨٢).

(٣) الحشر: (٢٤).

ئاسمانه كان پاكىگارى ئەو دەكەن، خوا به دەسلالت و كاربه جييه ﴿﴾.

ئەو كەسانەى پروايان به ئادەم ھەبو كە خوا لە خۆل و ئاو و بى دايك و باوك خەلقى كردو، بە ئاسانى پروايان به عيسا ديتا كە خوا لە دايك و بى باوك خەلقى كردو، بۆيە خوا لەم بارەو دەفەر موئ: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(۱) واتە: خەلقى عيسا لە لای خوا وەك خەلقى ئادەمە كە ئادەمى لە خۆل دروست دەكرد و پاشان پيىگوت ببه، ئەويش بو ﴿﴾.

۲- گشت كارەكانى سەير بون

كارەكانى گەورەمان عيسا سەير بون، لە دايك بونە كەى لە سەردەميك بو كە يونان لە زانستە عەقلى و بىر كارىه كاندا گەيشتبونە ئەوپەرى پيشكەوتن و، زانستى پزىشكى رۆلتيكى بالاي دەگيړا و چارەسەرى سەير سەيرى دەدۆزيەو.

۳- ملكه چيونى جوله كه كان بۆ ھۆيە پواله تيه كان

جوله كه كان كه گەليك پيغمەمبەريان لەناو پەيدا بوە بۆ زانستە بەرپلاوہ كەى ئەو سەردەم ملكەچ ببون، پروايان بە روح و ھەرچى پەيوەندى بە روح ھەبو نەمابو، ھەمو شتيكيان بە ليكدانەو ھيەكى ماددى ليكدەدايەو، پييانوابو گشت شتيك دەبى بەھۆو ھۆكار پەيدا ببى. ئەو موەجيزانەى كە خوا بە پيغمەمبەر عيساي بەخشى چارەسەرى ئەو عەقلىيەتە ماددييە تەسكەى دەكرد و رزگار كەرى ئەو رۆژگارە بيپروخە بو.

جوله که کان له پادده به دهر له رواله تیان ده پوانی، تو یکلایان وهرده گرت نه کاکل، دیمه نیان ده دی نه که هه قیقه، له پادده به دهر ره گهز و خوی نیان به پیروژ ده زانی، تا ناخی دل پاره و پول و مائی دنیایان خوشده ویست ویل و عه و دالی^(١) خوشی دنیا بون، دل رهق و سروشت وشک بون، به زه بیان به لواز و بیده سه لاتان نه ده هاته وه، زگیان به هه ژاران نه ده سوتا، وهک ئاژهل و سهگ و دار و بهرد ره فتاریان له گهل غهیره ئیسراییلیه کان ده کرد، ملکه چی ده سه لاتندار و ده وله مهندان ده بون، لاف و گه زافیان له سه ره ژاران لیده دا، له کاتی ده سه لاتنداریدا توندوتیژ بون، له کاتی بیده سه لاتیدا نهرم و زه بون بون، نهو ژیانه زه بون ئامیژه ی که به در یژیایی پوژگار له سوریا و له فه له ستیندا له ژیر حوکی پومه کان به سه ریان برد وای لیکرد بون چروک و دوپو و فیلباز و زورزان بن و پهنا و بهر کاری نهینی و پلانگیژان بهن.

٤- به سوک سه یرکردن و یاخیبون

ویژای نه م کارانه، بهرام بهر به پیغه مبه رانیس بیپریز و به هه ره شه بون ته نانه ت دهشیان کوشتن، مامه له یان به رپیا و زیده کی بو، گالته یان به ئاموژه^(٢) ئاینیه کان ده هات، دل رهق و پرو وشک بون، سۆزی مروفانه یان لواز بو، دلی زۆریه ی هه ره زۆریان له خوشویستنی خوا خالی بو، به زه بیان به هیچ مروقیك نه ده هاته وه جا مروقه که له هه ره گهز و نه ژادیک بوایه، پیری هیچ مروقیکیان نه ده گرت، خه ریکبو و اتاکانی هاریکاری و یه کسان و چاکه کاری و مهردانه یی له بیر بکه ن.

(١) عه و دال: شهیدا.

(٢) ئاموژه: تعالیم.

بروایان به په‌یام و په‌یام‌مبه‌ران هه‌بو، گه‌لیک پیغه‌مبه‌ریشیان له‌ناو هه‌لکه‌وتبو، په‌راوه‌کانیان زۆریان له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌ تیدا نوسرا بو، به‌لام له‌م رۆژگاره‌ی دواایدا ته‌نها بروایان به‌وانه ده‌کرد که ده‌گه‌ل هه‌وست و ئاره‌زوه‌کانیان تیکی ده‌کرده‌وه و ده‌گه‌ل رابردوی ژیان و په‌وشتیان ده‌گونجا، به‌لام هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک که په‌خه‌ی لیږگرتبون و لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل کردبون و بو لای دینی راست و سه‌ر پتی هه‌قی بی پیچ و په‌نا بانگی کردبون و هه‌ولتی له‌گه‌ل دابون چاک بسازینه‌وه؛ دژایه‌تیا ده‌کرد و به‌ دوژمنیان هه‌ژمار ده‌کرد، به‌بی په‌روا^(۱) بوختان و درۆ و ده‌له‌سه‌یان پیه‌له‌ده‌به‌ستا، هه‌قیان ده‌شارده‌وه و به‌ ساخته‌گه‌واهییان ده‌دا.

۵- نیعمه‌تی خوا بو نه‌وه‌ی ئیسرائیلیه‌کان

نه‌وه‌ی ئیسرائیل نه‌ته‌وه‌یه‌ک بو تازیاریتی^(۲) به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ هاوسه‌رده‌مه‌کانیدا هه‌بو، تازیاریه‌که‌ش بریتی بو له‌ بیروباوه‌ری خوا به‌یه‌کناسی. نه‌مه‌ بو که خوا له‌ناو سه‌رجه‌م نه‌ته‌وه‌ هاوچه‌رخه‌کاندا به‌ وانی به‌خشیبو.

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءٰیْل اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَنّٰی فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ خَوْفٌۭ﴾^(۳) واته: نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل! نه‌و نیعمه‌تانه‌تان به‌بیر بیته‌وه که به‌ ئیوه‌م به‌خشیبو، که ئیوه‌م له‌ناو سه‌رجه‌م نه‌ته‌وه‌کاندا به‌باشتر هه‌لبراد^(۴).

(۱) په‌روا: ترس.

(۲) تازیاریتی: به‌سه‌ردا هه‌بون، ئیمتیاز.

(۳) البقرة: (۴۷).

۶- سېلەيى^(۱)

بەلام لەبەرئەوھى دراوسىي گەلانى بىتپەرست بون و لەمىژىش بو ئامۆژى
پېغەمبەرانيان لەناودا كۆن ببو، بۆيە گەلىك بىروباوهرى پوكەل و نەرىتى
نەفامىتتيان تىكەوتبو. لە ميسر گۆلكيان^(۲) پەرست و عوزەيريشيان هيئەد بە
پېرۆز و گەورە گرت تەنانت لە سنورى مەروفتتيان بردبوە دەرەو. ئەوئەندە بى
چاو و رو بون تەنانت هاوبەشپەرستى و بىتپەرستى و گەلىك جادوگەرى و
بىپىروايى و كارى بىرەزا و نەشايويان دابو پال هەندى لە پېغەمبەرەن، رېزىيان
نەدەگرتن و لە خوا نەدەترسان.

۷- بەخۇنازىن و خۆهەلکىشان

وێرپای ئەم سىفەتە قىپۆكانە شانازيان بە نەژاد و ڕەچەلەك دەکردو خۆيان بە
خزمایەتى پېغەمبەرەن هەلەكەش، دەيانگوت: ئىمە دۆست و خۆشەويستى
خواین، ئەگەر بچىنە ناو دۆزەخیش تەنھا چەند رۆژىكى تىدا دەمىننەو.

۸- لەدايكبونى مەسىح لەگەل شتە بەرھەستەكان بەرەنگار دەبیتەو

لە داىكبون و ژيان و گوزەران و بانگەوازی مەسىح بەرەنگارى ھەمو شتە
بەرھەست و ھۆ و ھۆکارەكان دەبوو. بۆ نەرىتە بەربلاوہكان، بۆ باوہ
دێرىنەكان، بۆ ياسا دارپژواوہكان، بۆ ئەو سەرھەشقانەى كە جولەكە برۆيان

(۱) سېلەيى: پېتەمەكى، پېتەزانين.

(۲) گۆلك: گۆرەكە.

پئیه بو، بؤ نهو مده بهست و نامانجاندهی که مونافه سدیان له سهر ده کرد و شهر و کوشتاریان له پیتاودا بهرپا ده کرد، بؤ همو نه مانه له بهر هنگاری دابو.

چونکه له دایکبونه کهی به ریگه یه کی ناباوی^(۱) بو، له ناو بییشه که قسه ی له گه ل خه لک کرد، له باوه شی^(۲) دایکیکی هه ژارو داوینپاک گه وره بو، له ده وره به ریکی پر له توانج و تۆمانج^(۳) و تانه و ته شهر گوزه را، له رواله تی خو به گه وره زانی و بیباکی دور بو، له گه ل هه ژاران داده نیشت و نانی ده خوارد، زگی پیده سوتان و به زهیی بؤ ده بزوان. یارمه تی بیتهیز و غه ربیانی ده دا، جیاوازی له نیوان هه ژار و ده وله مه ندان و فهرمانه روا و بهر فهرمان و پایه دار و که ساسان^(۴) نه ده کرد.

۹- موعجیزه کانی مه سیح

خوا سروش و پیغمبره رایه تی به مه سیح به خشی، ئینجیلی دایی، به روحی پیروز پشتهی به هیژ کرد، گه لیک موعجیزه ی مه زینشی پیدا، خوا نه خو شی وای پئچاک ده کرده وه که پزیشه که کان پیتان چاره سهر نه ده بو، کویر و به لک و گروی چاک ده کرده وه، مردوی به ئیزنی خوا زندو ده کرده وه، له بهر چاوی خه لک قوری دینا په یکه ری بالئندانی لی دروست ده کرد و پاشان فویکی تی ده کرد و ده سته جی به ئیزنی خوا روحی ده هاته به ری و ده بوه بالئنده یه کی راسته قینه و به ئاسمانیدا هه لده فری، دهیزانی خه لک له ماله وه چ جوړه خواردنی ده خو ن و چ جوړه نازوقه یه کیشیان هه لگرتوه و به خه لکه که شی راده گه یاند.

(۱) ناباوی: ناعاده تی.

(۲) باوه ش: نامیز.

(۳) توانج: تانه و ته شهر. تۆمانج: بوختان.

(۴) که ساس: خاکه سهر.

به هۆی نهم موعجيزانهوه خه لکی له موعجيزه ی پیغمبهبران ده گهياند که له تهورات باسکرايون و متمانه ی بو دروست ده کردنه وه، توانای بیسنوری خوی بو پرون ده کردنه وه، پروای بو نوی ده کردنه وه، پهرستنی نه زمون و هو و هوکارداري بو به درو ده خستنه وه.

به لām نهوانه ی که توانستی به رفره وانی خویان نه ده سه لماند و پروایان به هیزی ویستی پهروه ردگار نه بو به رهنگار بونه وه و گوئیان: نه خیر، نه وه ی هه بی و نه بی هه نه وه یه که ئیمه ده یزانين و له پیتی نه زمونه کانه وه ده یبینين.

۱۰- بانگه وازی مه سیح و بروا پینه کردنی جوله که کان

جوله که کان له ناو خه یال پوچوبون و گه لی شتیان به ناراست و درو ده زانی، گه لی شت که خوا چه رامی کردبو نه وان چه لالیان ده کرد، گه لی شتیش خوا چه لالی کردبو نه وان چه رامیان ده کرد، مه سیح بانگه وازی راگهياند و جوله که کانی به ره و روح و ناواخن و بنه رت و هه قیقه تی دینی خوا بانگ ده کرد، هه ولی له گه ل ده دان تا خویان له گشت شتی خوشت بوی، تا ریزی مرؤفایه تی بگرن و به زه ییان پیدا بیننه وه، تا هاریکاری هه ژاران بن، تا به پاکی خوا به رستن و گشت باو و نه ریته نه فامی و بیروباوه پوکه له کان رت بکه نه وه.

۱۱- جوله که کان شه ری له دژدا به ریا ده که ن

جوله که کان بانگه وازه که یان له سه ر دلی گران بو، بۆیه هه مو پیکرا ده ست له ناو ده ست شه ریان له دژ راگهياند و دوژمنایه تیان له گه ل په یدا کرد، توانج و تۆمه تیان ده خسته پال، جوینی دزیو و قسه ی ناشرینیان پیده گوت، بوختانی

داوینپسیان به مهریه می دایکی هه لده به ستا و تانه و ته شهر ی نا قولایان
تیده گرت، به هه مو جوریک به پیچه وانه ی بانگه وازه که ی رفته تاربان ده کرد،
ده چوه ههر شوینئ ده ریانده کرد، خه لکیان لی هان ده دا و له مپهر و به ربه ستیان
له سهر ریگه ی داده نا و ته نگیان پیه لده چنی.

۱۲- به سهرهاتی عیسا له قورناندا

پاشان ویستیان بیکورن و له کول خویانی بکه نه وه، به لام خوا پاراستی و
پلانه که یانی پوکهل کرده وه، عیسای بو لای خوی به رز کرده وه و ریزی لینا،
فرمون به سهرهاته که ی له قورنان بخویننه وه: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ
اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا
قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي
أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ
وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي

وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ
 قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ فَنَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
 وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
 فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُؤًا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ
 الْمَكْرِيينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ
 إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلَفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَأَعَذَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
 ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا
 يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ
 مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ^(١) واته: جویریلی فریشته به مہریمه می گوت:
 مہریمه! خوا موژدہت دہداتی، کہ به کونفہدیہ کونیک کوریکت پیدہ به خشی ناوی
 مہسیحی کوری مہریمه، کورہ کہت له دنیا و له دواپی ریز و شکویہ کی
 گہورہی دہبی و له خواوہش نزیک دہبی (٤٥). له ناو بیشکہ و به گہورہی
 له گہل خہلکی دہدوی و له ریزی چاکہ کارانیش دہبی (٤٦). مہریم به
 سہرسمیہ وہ گوتی: پەرہردگار! من نہ گہر ہیچ کہسیک توخنم نہ کہوتبی چون
 کورم دہبی! گوتی: کاری خواہ! خوا ہہر شتیکی مہبہست بی پیی دہلی ببہ
 دہسبہ جی دہبی و دیتہ دی (٤٧). خوا فیری نوسین و دانایی تہورات و ئینجیلی

دهكا(۴۸). دهيكاته پیغمبر و بؤ نهوهی ئیسرایلی دهنیڤی. پئیان دهلی: بیگومان بن من پیغمبرم و خوا بهم نیشانه و موعجیزانه وه منی ناردوه: له قور پهیکه ری بالنده تان بؤ دروست ده کم پاشان فویکی تی ده کم و ده سبه جی به ئیزنی خوا روحی دیته به ری و ده بیته بالنده یه کی زندو و هه لده فری، ههروه ها کویری زگماک و به له کیش چاک ده که مه وه و مردوش به ئیزنی خوا زندو ده که مه وه، پیستان ده لیم که چتان له ماله وه خواردوه و چستان وه که زه خیره هه لگرتوه، ئه م شتانه هه موی نیشانه و موعجیزه ن ته گهر مرۆی^(۱) بروادار بن(۴۹). ههروه ها پئیان ده لی: من به راسته خه ره وهی ته وراتم و بؤ نه وه نیردراوم تا هه ندی له و شتانه ی له ته ورات لی تان حه رام کراوه بؤ تانی حه لال بکه م، موعجیزه شم له لای خوا وه بؤ هی تان، جا له خوا بترسن و گوپراهه شم بن(۵۰). خوا پهروه ردگاری من و پهروه ردگاری ئیوه یه، خوا به رستن، خوا په رستی راسته رییه (۵۱).

کاتیك عیسا ههستی کرد بیپروایی هه لده بژین گوتی: کی پشتیوانی منه و له سه ر ری بانگه وازی خواهی؟ یا وه ره دلسوزه کان گوتیان: ئیمه پشتیوانین، شاهید بن موسلمانین(۵۲). پهروه ردگارا! بروامان به په یامه که ت هیئاوه و وه شوین پیغمبره که ت که وتوین، له ریزی نه وانه مان بنوسه که برواداری یه که خواناسن(۵۳).

پاشان جوله که بیپرواکان ته گبیریان کرد و پلانیان کیشا عیسا بکوژن به لام خوا ته گبیر و پلانه که ی پوچه ل کرده وه، به راستی هه ر خوا چاکترین ته گبیر گیره(۵۴).

کاتیڤک خوا فهرموی: ئه‌ی عیسا من تا ته‌مه‌نی کاملبون له‌سهر زه‌وی ده‌ته‌یلمه‌وه پاشان بۆ لای خۆم به‌رزت ده‌که‌مه‌وه و له‌شه‌ر و گه‌ری بی‌پرواکان رزگارت ده‌که‌م، پاشان وا ده‌که‌م ئه‌و بروادارانه‌ی که بروایان پهیینه‌وی تا پوژی دوا‌یی هه‌ر به‌سهر بی‌پرواکان زال بن، پاشان هه‌موتان بۆ لای من ده‌گه‌رینه‌وه و خۆم هوکمتان له‌ نیوان ده‌که‌م و پاست و ناراست وه‌ده‌رده‌خه‌م (٥٥). جا ئه‌وانه‌ی بی‌پروا بون ده‌بێ له‌ دنیا و له‌ دوا‌یی سزایه‌کی زۆر سه‌ختیان بده‌م و که‌سیش نه‌ه‌ فریایان بکه‌وێ! (٥٦). به‌لام ئه‌وانه‌ی بروایان هینه‌وه و کرده‌وه‌ی چاکیان ئه‌نجام داوه‌ پاداشتی خۆیان به‌بێ که‌م و کو‌ری وه‌رده‌گره‌وه، هه‌رگیز خوا سته‌مکارانی خۆش ناوێ (٥٧). ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ئه‌و باسو‌خواسانه‌ی بۆت ده‌خوینینه‌وه هه‌موی به‌لگه‌ی به‌هێز و یاده‌وه‌ریه‌کی به‌پێ‌یو‌جێی راستن و سه‌لمینه‌ری پیغه‌مبه‌رایه‌تی تۆن (٥٨). وه‌دییه‌تانی عیسا له‌ لای خوا وه‌ک وه‌دییه‌تانی ئاده‌مه‌ که‌ ئاده‌می له‌ خۆل دروست کرد و پاشان پێی فهرمو‌بیه، ئه‌ویش ده‌سته‌بجێ بو (٥٩). ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! هه‌ق له‌ لای په‌روه‌ردگارت وه‌یه، بۆیه هه‌رگیز دو‌ دل مه‌به (٦٠) ﴿

١٣- ژيان و بانگه‌وازه‌که‌ی له‌ قورئاندا

ئهم چهند ئایه‌ته له‌ قورئان بخوینینه‌وه، بزانه‌ن خوا چۆن وه‌سفێ ژيان و بانگه‌وازه‌که‌ی عیسا ده‌کا، ده‌فهرموی: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ؕ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۚ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۚ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ دُفِنْتُ﴾

وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا لِلرَّحْمَنِ ^(١) واته: عیسا گوتی: من بهندهی خوام، خوا ئینجیلی بۆ ناردوم و منی کردۆته پیغه مبهراڼ. خوا پیروزی کردوم له ههر کوێ بم ده بمه مایه ی خێر و خوشی، ههروهها فهرمانی پیکردوم نوێژ بکهه و زهکات بدهه ههتا ماوم. خوا وایکردوه له گهڵ دایکهه باش بم و چاکه ی له گهڵ بکهه، من که سیکی خۆهه لکیش و سه رکیش نیم. سلاوی خوا لی بۆ لهو پۆژه ی که له دایک ده بم و لهو پۆژه ی که ده مره و لهو پۆژه هه که زندو ده کریمه وه.

١٤- مه لانییه کی دیرین

ئه وه ی به سه ر پیغه مبهراڼی پیشو هات به سه ر پیغه مبهراڼ عیسا ش هات، سه رۆک و پڕیبه ره کان لسی دور که وتنه وه، ده وله مه ند و به هیزه کان پشتیان تیکرد، بپرواهینانیان به نه نگ ^(٢) و که موکوپی ده زانی، پشیاڼ نه سه ته م بو سه رۆکایه تی و پڕیبه رایه تی و تازیاریتی ^(٣) و گه وه بی خویان له ده سه ت بدهن، خوا راستی فه رموه که ده لی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ ^(٤) وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ. واته: پیغه مبهراڼ بۆ ههر گوند و شارێک نارد بۆ ده وله مه ند و ده سه ترۆیشه ته وه کان پشیاڼ گوتون: ئیمه بپرواتان پشیاکه یڼ ههروهها گوتویانه: ئیمه مال و مندالمان زۆر تره توشی سزا و نه سه که نه ج نه یڼ.

(١) مریم: (٣٠-٣٣).

(٢) نه نگ: عه یب.

(٣) تازیاریتی: به سه ردا هه بونی، إم تیار.

(٤) سبأ: (٣٤).

۱۵- بروای خه لکی هه ژار و په مه کی

عیسا لییان بیتهو میډ بو پروا بیتن چونکه هه ره له سه ره بیروایی و لاملی خو یان مانه وه و له که لی شه یتان نه هاتنه خواره وه، نکولییان^(۱) له به لگه ږون و مو عجیزه مه زنه کان ده کرد هه رچه نده له ناخی دلش پییان راست بو، به سوکی له عیسیان دهروانی چونکه هه ژار و بیکه س بو.

بویه عیسا ش پوی کرده خه لکی هه ژار و په مه کی، چونکه دل ساف و دهرون پاک بون، چونکه به ره غبی سه رشان و ناره قه ی نیوچه وانی خو یان نانی زگیان په یدا ده کرد، به نه ژاد و په چه له کی خو یان نه ده نازی، خو یان به خزم و که س و پایه داری هه لته ده دایه وه، نه وه بو چینییکیان پروایان پی هیئا که هه ندیکیان جوتیار بون، هه ندیک تریان ماسیگر بون، هه ندیک تریشیان پیشه زان و خاوه ن کار بون.

۱۶- نیمه له ږی خوا یاریده ده ږین

پروایان به مه سیح هیئا و له ده وری کۆبونه وه، ده ستیان خسته ناو ده ستی و گوتیان نیمه له ږی خوا یاریده ده ږین. خوا له م باره یه وه ده فهرمو ی: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُوْنَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾^(۱) رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ^(۲) واته: کاتیک عیسا هه ستی کرد خه لکه که بیروایی هه لده بیژین گوتی: کی پشتیوانی منه و

(۱) نکولی: ئینکاری.

(۲) ال عمران: (۵۲).

له سهر پێی بانگهوازی خوايه؟ ياوه ره دلسۆزه كان گوتيان: ئيمه بۆ تۆ پشتيوانين، شاهيد بن موسلمانين. پهروهردگارا! پروامان به پهيامه كهت هيتناوه و وهشوين پيغه مبهره كهت كهوتوين، له ريزي نهوانه مان بنوسه كه پرواداري يه كخواناسن.

١٧- گهشت و بانگهواز

پيغه مبهر عيسا زۆريه ي كاته كانى به گهشت و گهپان به سهر دهبرد، بهناو نهوه ي ئيسراييليه كان ده گهپا و بۆ لای خوا بانگي ده كردن و گومپاياني راسته پێ ده كرد، له م گهپان و سورانهيدا خۆشى و ناخۆشى ده هاته پێ، له سهر ناخۆشيه كان ئارامى ده گرت و له خۆشيه كانيشدا سوپاسى خواى ده كرد، بهرگه ي برسيه تي ده گرت و به بره ناني مه مره و مه ژي رۆژاني ئاوا ده كرد.

١٨- ياوه ره كان داواي خوانيكي ئاسماني ده كه ن

به لام ياوه ره كان وه عيسا ئارامگر نه بون و بهرگه ي برسيه تي و كوله مهرگي و نه بونييان نه ده گرت، بۆيه داوايان له عيسا كرد له خوا بپارێتهوه تا خوانيكيان له ئاسمان پێرا بۆ دابه زێتي و تيروپري لى بخۆن و برسييتيان بشکينن.

١٩- نه ده بيكي نابه جي

له داواكه ياندا نه ده بيكي جوانيان نه نواند، به شيوازيكي نابه جي گوتيان: (تايان خوا كهت ده تواني خوانيكيان بۆ له ئاسمان پێرا دابه زێتي؟).

عيسا داواكه ي به دل نه بو، نه و شيوازه نابه جييه شي پي ناخۆش بو.

هه مو پیغه مبهره کان داوا له نه ته وه که یان ده که ڼ بړوا به په نامه کی^(۱) بیښن.
خۆ مو عجیزه نه وه نیه مندال یاری پی بکه ڼ و گه ورهش کاتی پی پابویرن،
مو عجیزه چهند نیشانه یه کی خواجه و له و کاتانه له سه ره دهستی پیغه مبهراڼ
وه ده رده که ون که خوا ویستی له سه ره پی، نهویش تا بیانوی خه لکی پی بهر پی و
نه گهر بپرواشی پی نه هیښن سزایان دوچار ده بی.

۲۰- ناگادار کردنه وهی نه ته وه که ی له سزای سه ره نجام

پیغه مبهره عیسا له وه ترسا دوا ی نه وهی که مو عجیزه که ده بیښن به گرنگی
وه رنه گرن و هه لویستی نابه جی بنوینن، بۆیه ناگاداری کردنه وه که نه گهر وا
بکه ڼ توشی سزایه کی سه خت ده بن. پیسی گوتن داوا ی وا مه که ڼ، خوا تاقی
مه که نه وه، خوا گه لیک له وه بهرز و بالآتره ئیوه تاقی بکه نه وه.

۲۱- مکور بون^(۲)

به لام یا وه ره کان وازیان له داوا که یان نه هیښا و گوتیان ئیمه زۆر راستینه یڼ^(۳)
و مه به ستیسمان تاقی کردنه وه نیه، به لکو ده مانه وی له توانای خوا دلنیا بین و
ببیته یاد گاریه ک بۆ نه وه کانی داهاتو، ببیته باسو خوا سیڼ به دریژایی رۆژگار
بگیرد ریته وه، بۆ نه وهی ببیته به لگه یه ک راستیتی دین و پله و پایه ی بپواداران ی
پیښین و یا وه ره راستخوازه کان وه ده ر بخت.

(۱) په نامه کی: غدیب.

(۲) مکور بون: سور بون.

(۳) زۆر راستینه یڼ: زۆر به جد دیما نه.

۲۲- قورئان ئەم باسوخواسه ده گيریتته وه

با قورئان باسوخواسه که مان بۆ بگيریتته وه: ﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِثُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۱﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۳۲﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۱۳۳﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ عِيدًا ﴿۱﴾ واته: یاوه ره کان گوتیان: ئەه عیسای کورپی مه ریه م پهروه ردگار ه که ت ده توانی خوانیکمان بۆ له ئاسمانیڤا دابه زینتی؟ عیسا گوتی: له خوا بترسن داوا ی وا مه که نه گهر بپروادارن. یاوه ره کان گوتیان: مه به ستمان له م خوانه ئەوه یه که تیڤی لسی بخوین و دلێشمان ئارخه یان^(۲) بی و بشزانین که تو راستت له گه ل گوتوین و پیغه مبه ری، ههروه ها بینه شاهیدیش له سهر ئەم پوداوه گه وریه. عیسای کورپی مه ریه م گوتی: پهروه ردگارا! خوانیکمان له ئاسمانیڤا بۆ دابه زینه تا پوژی دابه زینه که ی بۆ خو مان و بۆ نه وه کانی داهاتومان ببیتته جهژن، ههروه ها ببیتته به لگه یه ک بۆ گه وریه ی ده سه لاتی تو و راستی پیغه مبه رایه تی من، خوا یه ئەم خوانه مان پیببه خشه تو چاکترین بژیوی به خشی. خوا فره موی: من خوانه که تان بۆ داده به زینم به لām پاشان ههر که سیکتان کافر بیی دوچاری سزایه کی هیند سه ختی ده که م که هیچ کهس به و سه ختی به سزا ناده م.

(۱) المائدة: (۱۱۲-۱۱۵).

(۲) ئارخه یان: دلنیا، مطمئن.

۲۳- جۈلەكەكان دەیانەوئ پېغەمبەر عیسا لە كۆل خۆیان بکەنەو

جۈلەكەكان ئارامیان لەبەر ھەلگیرا و جامی دوژمنایەتی و لاملیتیان لەسەری پڑا، وستیان عیسا لە كۆل خۆیان بکەنەو و لە دەستی پزگار بن، سکاالیان بۆ لای دادیاری^(۱) پۆمی بەرز کردەو و گوتیان: ئەم کابرایە پیاویکی گێرەشیۆین و ئاژاوەگێر، لە دینی ئیئە لایداو و دینەكە لای تیكداوین، گەنجەکانی فریو داو و سەری لای شتواندون، لیککی کردوین و تیکی بەرداوین، بە سوکی باسی ئاقلەمەند و ھۆشەندەکانمان دەکا و کاروباری لای تیكداوین.

۲۴- شیۆازی تۆلەستین و سیاسە تەدارەکان

ھەرۆھە گوتیان: ئەم کابرایە مەترسی لەسەر ولات ھەیە، ملکەچی پڑیم نابێ، پابەندی یاسا نابێ، گەوران بە گەورە دانائێ، شتی دێینە بە پیرۆز ناگرێ، پیاویکی ئاژاوەگێر و گێرە شیۆینە، ئەگەر سەركوت نەکرێ ئەوا بەدی و بەلاکە گەورەتر دەبێ، دیارە کە تروسکە ئاگر ھەرچەندی کزیش بێ نابێ بە ھەوانتە سەیری بکری.

۲۵- فریودان و چەواشەکاری

وتەکانیان فروفیل و چەواشەکاریەکی زۆری تیدا بو، دەیانزانای لایەنی دینی کار لە دادیاران ناکا و نایانزۆینێ، چونکە سیاسەتی دادیارەکان وابو کە پەيوەندیان بە کاروباری جۈلەکانەو نەبێ، بۆیە ئەوانیش سیاسەتیان لەگەڵ وتەکان تیكەل کرد.

(۱) دادیار: حاکم.

۲۶- گېر وگرفت

زۆر زەھمەت بو دادیارە ھاوبەشپەرستە بېگانەکان بتوانن لە راستەقینەى سکاڵاکە بکۆلنەو و بزائن مەبەستى جولەکەکان لەمە چىيە و بۆچى دژايەتى مەسيح دەکەن، چونکە زۆر بە کاروبارى کارگيرى سەرقال بون.

جولەکەکانيش گەلێک بە چەلومل^(۱) بون و کيشە و سەريشەيان نەدەبەرپەو و لەناو خەلک باس ھەر باسى ئەم مەسەلەيە بو، لەبەر ئەو داديارەکان ويستيان کۆتايى بە کيشەکە بێنن و بېرپېننەو.

۲۷- پیغەمبەر مەسیح لەناو دادگەدا

دادگاگردنەکە لە دواى عەسرى پۆژى ھەينى يان لە شەوى شەممەدا بو، جولەکەکان باويان وابو پۆژى شەممەيان کردبو پۆژى پشودان و کاريان نەدەکرد، بۆيە لەسەر ئەو مەکور بون کە بەر لەوہى خۆرى ھەينى ئاوا بى حوکمى دادگاگە دەرچى، تا لەدەست پیغەمبەر مەسيح پزگار بن و شەو بە ئارامى لىي بنون و مەسیننەو، بۆ بەيانيش بەوپەرى مورتاحیەو لەخەو ھەلسن و چیتەر خەفەت نەخۆنەو.

داديارەکە^(۲) زۆر بەم کيشەيە نىگەرەن بو، ھەزى نەدەکرد لە مەسەلەيەکى وا حوکم دەرکا، ھىچ بەرژەوندیە کيشى بۆ گەلەکەى تیدا وەدى نەدەکرد. جولەکەکانيش ھەمو کۆ ببونەو تا بزائن داديار چ حوکمێک پۆ دەنى، ھەبو قسەى ناشيرينى پیدەگوت، ھەبو توانج و تەشەرى تیدەگرت، داديارەکە نابەدڵ و

(۱) چەلومل: وازنەھيتيکى چارسکەر.

(۲) داديار: حاکم.

تهنگه تاو ببو، کاته کهش کاتیکی کورت بو، خۆر خه ریکبو ئاوا ده بو، دادیار
حوکمه کهی ده رکرد و گوتی: ده بی له خاچ هه لئاسری و بکوژی.

٢٨- یاساکانی تاوانکاری لهو سهرده مئا

یاساکانی تاوانکاری ئەو سهرده م وای له سهر حوکمدراوه که پئویست ده کرد
ئەو خاچه هه لگرتی که له سهری هه لده واسری، سیداره که له شار دور بو وه ک چۆن
له ولاته شارستانه کانیش و باوه دور بی، هه زاره زیلهی خه لکه که هیند قه ره بالغ
بو ده رزی به ئه رزی نه ده کهوت، جه ندرمه کان که زۆر به دیان بیگانه بون
فه رمان به ری فه رمان پیکراو بون و که سیان بؤ کی شه که گه رمو گوپ نه بون،
ئیسرا ئیلیه کانیاڼ له به رچاودا زۆر به یه کتر ده چو و ئەم و ئەویان زۆر باش بؤ
نه ده ناسرایه وه، هه لبه ت هه مو گه لیکی بیگانه له به ر چاوی پیاودا ئاوا به یه کتر
ده چن. کاته کهش ده مه و ئیواره یه کی درهنگ بو تاریکی له بولیتله^(١) دابو،
هه ندیک له جوله که گه نجه خوینگه رمه گه مره کان هه لده رژانه سهر پیغه مبه ر
مه سیح و پالیان پتوه دنا و جوتینیاڼ پیده دا و ده یانویست ئازاری پیبگه یه نن و
روشکینی بکه ن.

٢٩- عیسا ئازاریکی زۆر ده چیژی

پیغه مبه ر مه سیح زۆر شه که ت و ماندو ببو، هیژ و برستی برابو، له داد گادا
هه ر به پتوه وه ستا بو، خاچه کهش زۆر قورس بو، فه رمانیشی پیکرا بو
هه لیبگرتی، زۆر په ریشان ببو و نه یده توانی له ریگه دا به خیرایی بره و.

(١) بولیتله: تاریک و روڼی ئیواران و به یانیاڼ.

۳۰- ته گبیریکی خودایی

لیژدها نهو جهندرمه نهی که عیسیان پی سپیږدرا بو فهرمانیان به گه نجیکی جوله که کرد خاچه که هه لښگری تا به لکو کاره که به خیرایی کوتایی پی بیست و لهو نهو که قورسه رزگار بن، گه نجه که له هه مو براده روه کانی خزی هیچو پوچتر و به گهف و گوپتر بو، له هه موان پتر نازاری پیغمبهه ر عیسیای ده دا.

۳۱- لییان گورا

به مجوره کاروان گه یشته بهر دهر وازهی سیداره، جهندرمه یه هات فهرمانه که ی له جهندرمه کانی شاری وهر گرت و دیتیان وا له ملاوه گه نجیک پراوه ستاوه و خاچیکی هه لښگرتوه، نا لیژدها لییان شیوا و ههراوزه نا بهرز بۆوه. قۆلی گه نجه که یان گرت و راپیچیان کرد، نهوان گومانیان له وه نه بو که گه نجه که هوکمدراوه که یه چونکه نهو خاچه که ی هه لښگرتبو، گه نجه که هاواری ده کرد و ده یزیراند، ده یگوت: نهی هاوار! خو من هوکمر اووه که نیم، من په یوه ندیم به هوکم و سیداره وه نیه! من به زۆری زۆرداره کی خاچه که یان پی هه لښگرتوم!، به لام جهندرمه کانی له سیداره دان گوئیان بهم قسانه نه دا و له قسه کانیشی نه ده گیشتن چونکه رۆمانی و یۆنانی بون.

۳۲- جیبه جیگردنی هوکمه که

هه مو تاوانکاریک خۆی به بیتاوان دهرده خا و ده لئ من بی تاوانم، هه مو تاوانکاریک که به رهو سزا دهردرئ هاوار و فیغان ده کا. گه نجه که یان راپیچ کرد و

حوکمه که یان جیبه جی کرد، جوله که کان له دوره وه وهستا بون و دونیاش ئیواره بو، تاریک بو، وایانده زانی ئهو که سهی وا له خاچ دراوه پیغمبه‌ر مه‌سیحه. ^(۱)

۳۳- به‌رزگردنه‌وه‌ی عیسا به‌ره‌و ئاسمان

خوا‌ی گه‌وره پیغمبه‌ر عیسا‌ی کور‌ی مه‌ریه‌میشی له پلان و فرۆفیلی جوله که کان‌پ‌زگار کرد و به‌ پ‌ز‌تیکی زۆره‌وه به‌ره‌و ئاسمانی پی به‌رز کرده‌وه.

۳۴- قورئان له‌باره‌ی ئهم به‌سهراته‌وه ده‌دو‌ی

خوا له قورئاندا که له‌باره‌ی جوله که کانه‌وه ده‌دو‌ی باسی ئهم به‌سهراته‌ش ده‌کات و، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَبِكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ۝۱۵۶﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝۱۵۷﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ^(۲) واته: جوله که کان برۆایان به‌ عیسا نه‌کرد و بوختانیکی گه‌وره‌شیان به‌ مه‌ریه‌م هه‌لبه‌ستا، هه‌روه‌ها گوتیان: مه‌سیحی کور‌ی مه‌ریه‌میشمان کوشت، به‌لام عیسا پیغمبه‌ری خوا بو و نه‌شیان‌کوشت و له‌خاچیشیان نه‌دا، به‌لکو به‌کیکی تریان کوشت و به‌ عیسا‌ی تیگه‌یشتن، ئهو که سانه‌ش که پای جیاوازیان له‌کوشتنی عیسا هه‌بو گومانیان له‌کوشتنه‌که‌ی هه‌بو چونکه هه‌ر به‌ گومان و مه‌زنده‌وه پ‌ی‌یانوابو عیسا‌یه و

(۱) له‌ ورده‌کاری و که‌ینوبه‌ین و که‌شوه‌وا‌ی ئهم سه‌برده‌یه‌دا متمانه‌مان کردۆته سه‌ر به‌لگه‌نامه می‌ژویی و یاسایه مه‌سیحه‌کان که له‌م دوا‌یه‌دا دۆزانه‌وه و نوسراونه‌ته‌وه.

(۲) النساء: (۱۵۶-۱۵۸)

یه قینیان نه بو، عیسیان نه کوشتوه به لکو خوا به رزی کردۆته وه ئاسمانی، خوا به دهسه لات و دانایه ﴿﴾.

ئێستا عیسا له ئاسمانی دایه، خوا خۆی پێی ناگاداره، خوا ده توانی هه مو شتی بکا.

پیغه مبه ر عیسا له دایکبون و ژیان و کاروباره کانی سه یروسه مبه ر و یاسابه ده ر بو، هه موش هیژ و توانی بیسنوری خویان نیشان ده دا.

۳۵- دابه زینی عیسا به ر له رۆژی دوا یی

هه ر کاتی خوا مه به ستی بی عیسا له ئاسمان داده به زینی، بیانوی جوله که و گا وران ده بری، هه ق سه رده خا و نه هلی ناهه ق داده مرکی نی. پیغه مبه ر ﷺ له رپی فه رموده راست و موته واتیه کانیه وه نه وه هواله ی پیرا گه یان دین و موسلمانانی هه مو سه رده می کیش پروایان پته ی ناوه، خواش راستی فه رموه که ده لسی: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾^(۱) واته: هه مو خاوه ن نامه کان بر وا به عیسا دینن پێشنه وه ی بری، له رۆژی دوا ییشدا ده بیته شهید له سه ریان ﴿﴾.

۳۶- مۆژده که ی عیسا به ناردنی پیغه مبه رمان محمد ﷺ

پیغه مبه ر عیسا له به ر نه وه ی جوله که کان دژایه تیه کی توندوتیژیان ده کردو پلان و فروفیلان بۆ داده نایه وه و بیده سه لات و بی پشت و په نا بو؛ نه یده توانی بانگه وازه که ی به ئاکام بگه یه نی. مالثا وایی له خه لک کرد و فه رمانی خوی

جیبه جی کرد، موژدهشی به خه لکه که دا که له دوای خۆی پیغه مبهریک دئ
کاره کهی تهواو ده کا و بانگه وازه کهی فرهوان ده کا، خوا به هۆی نهو
پیغه مبهروه نيعمهتی خۆی به سهر مروڤایهتی تهواو ده کا و خه لک بیانویان
نامینئ، خوا له قورشان ده فره موئ: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ النُّورِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ بَيْنَ
(۱) واته: عيسای کورپی مهريهم گوتی: خه لکینه من پیغه مبهری خوا و بۆ ئیهو
نیردراوم، تهورات به راست ده خه مهوه و موژده تان پیده ده دم که له دوای من
پیغه مبهریک دئ ناوی نه حمده ده.

۳۷- له یه کخواناسیه کی پاکه وه به رهو بیروباوه پریکی نارون

یه کیک له شته سهیر و سه مه ره کانی میژو که چاو فرمیسیکی بۆ هه لده پریژئ
و دل بۆی ده تاو یته وه نه وه یه که بانگه وازه کهی پیغه مبهره عيسا که بۆ
یه کخواناسیه کی پاک و بیگه رد و ئاینیکی ئاسان و ساده ی دور له ئالۆز و لیلی
و ده ستکاری و واتا گۆری و بۆ خوا په رستی و داوا له خوا کردن و هانا بردن به رهو
لای خوا و خوشویستنی خوا، خه لکی بانگ ده کرد، گۆرا بۆ بیروباوه پریکی نارون
و لیل و بۆ فه لسه فه یه کی ئالۆز و پر گریو گال، شوینکه وتوه کان زیده پرییان کرد
و هیند پیدا پژیشتن تا نه وه ی سنوری مروڤی تیان به زاند و په ری نه وه ناو سنوری
خوا وه ندیتی، گه یشته راده یه ک بلین: (مه سیح کورپی خوایه)، (خوا کورپی
هه یه)، (مه سیحی کورپی مهريهم خوایه).

خوا که تاک و ته نیایه و له کهس نه بوه و که سیشی لی نابئ؛ کردبویانه

خیزانیکی سی کهسی و هدرسیکیان به خوا داده نا، دهیانگوت: باوک و کور و گیانی پرور.

بیروباوهر و رهفتاریان لهبارهی مهربه می دایکی مهسیح گهیشته راددهیه که به پروری بزنان و بیپه رستن، پییان دهگوت: (دایکی خوا)، له ناو هه مو که نیسه کانیشدا پهیکهریان بۆ داتاشیبو و وینهیان بۆ هه لواسیبو، گاواره کان له کاتی تهنگانه دا په نایان وه بهر دهبرد و لیتی دهپارانه وه، قوربانیان بۆ سهردهبری و کرنوشیان بۆ دهبرد.

خوا به ناره زاییه وه لهبارهی بیروباوهر که یانه وه ده دوئی و رهفتاره که یان به خراپه یه کی ناقله، دهفرموی: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ مِنَ الطَّعَامِ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلِ اللَّهُ وَتَمَّ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ كَثِيرٌ ^(۱) واته: مهسیحی کوری مهربه می پیغمبر بوه و بهر لهویش گه لئی پیغمبره یتر ناردراون، دایکه که ی راستخواز بوه، وه که مروفانیتر نان و خواردنیان خواردوه، رامینه بزانه چون نیشانه کانیان بۆ پرون ده که یینه وه، دیسان رامینه بزانه نهوان چون رو له راستی وهرده گیرن. پییان بلئی: نایا جگه له خوا که سیکیتر دهپه رستن که نه ده توانی زیانتان لئی بدات و نه قازانجتان پی ببه خشی؟ که خوی گه وردهش بیسه ر و زانایه ﴿

۳۸- عیسا بانگی خه لک دهکا تا به ته نهها خوا بپه رستن

پیغه مبهراڼ عیسا ش وه کو سهر جه م پیغه مبهراڼه کانی تر بانگی خه لکی کردوه تا
خوای تاك و ته نیا بپه رستن، له ئینجیلدا هاتوه ده لئ: (مافی خوایه که سوژده ی
بۆ ببه ی و به ته نیا نهو بپه رستی)^(۱)، ههروه ها وته که ده لئ: (مافی خوایه که
سوژده ی بۆ ببه ی و به ته نیا نهو بپه رستی).^(۲)

خوای گه وره ش ده فهر موئ: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنَّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٦﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا
الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ وَيَقُولُونَ^(۳) واته:
هه مرؤفیک که خوا په رتوک و دانایی و پیغه مبهراڼه تی داوه تی بۆ نه بو به
خه لک بلئ: وهرن من بپه رستن و خوا مه په رستن، به لکو پیاڼ ده لئ: وهرن به و
جزره پهروه ردگار بپه رستن که له په رتوک فیژکراون و خویندوتانه. فهرمانیشتان
پیناکا فریشته و پیغه مبهراڼ بکهن به خوا، هه رگیز فهرمانتان پیناکا بیروایی
بکهن دواي نه وهی که بونه موسلمان.

(۱) مه تی (۴: ۱۰)

(۲) لوقا (۴: ۱۰)

(۳) آل عمران: (۷۹-۸۰).

۳۹- قورئان بانگه‌وازه‌ک‌هی عیسا ده‌خاته رو

قورئان که به‌راست‌خ‌ره‌وه‌ی دینه‌کانی پی‌ش‌وه و زالی‌شه به‌س‌ه‌ریاندا به‌ن‌شم و شی‌وازی‌کی راست و ره‌وان و بی‌کم و زیاد باسی نه‌وه ده‌کات که پی‌غه‌م‌به‌ر عیسا بانگه‌وازی یه‌ک‌خواناسی راگه‌یاندوه: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ۝﴾ (۱) واته: نه‌وه که‌سان‌هی که‌گوتیان مه‌سیحی کور‌ی مه‌ریه‌م کور‌ی خواجه بی‌پرواییان کردوه، مه‌سیح گوتویه‌تی: نه‌ی نه‌وه‌ی نیس‌رائیل! خوا بیه‌رستن که‌پ‌روه‌ردگاری من و پ‌روه‌ردگاری نی‌ویه، بزائن ه‌هر که‌سی‌ک‌هاوبه‌ش بؤ خوا پ‌یدا بکا؛ خوا به‌ه‌شتی لی‌ ح‌رام کردوه و ده‌چیته ناو ناگر و که‌سیش نیه رزگاری بکا.

۴۰- شوین‌پایه‌ی یه‌ک‌خواناسی له‌ بانگه‌وازه‌ک‌ه‌یدا

قورئانی پی‌رۆز به‌ن‌شم و شی‌وازی‌کی زۆر به‌تام و چیژ و ره‌وان بی‌ژانه‌وه باسی شوین‌پایه‌ی یه‌ک‌خواناسی ده‌کا له‌ بانگه‌وازه‌ک‌هی پی‌غه‌م‌به‌ر عیسا‌دا. ه‌هر که‌سی له‌ یه‌ک‌خواناسی و له‌ ژیا‌نی پی‌غه‌م‌به‌ر و په‌یا‌م‌به‌ران شاره‌زا بی‌ و، خ‌وای گ‌ه‌وره بنا‌سی و ف‌هرمانه‌کانی جی‌به‌جی‌ کرد‌بی و ترسی خ‌وای له‌ دل‌ بی‌، له‌م نایه‌ته بؤ‌ی ده‌رده‌که‌و‌ی که‌ پی‌غه‌م‌به‌ر مه‌سیح چ‌ه‌ند به‌ پاکی بانگه‌وازی یه‌ک‌خواناسی راگه‌یاندوه: ﴿لَن يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ

الْمُقْرَبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٣﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ. وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا إِنَّمَا ^(۱) واته: نه مه سیح و نه فریشته نزیکه کانش خویان به گه وره نه زانیوه تا نه بن به بهنده ی خوا، هه ر که سی خوی به گه وره بزانی و خوا نه په رستی. نه و له پوژی دوایی هه مو بۆ لای خوا کو ده کرینه وه. جا نه وانه ی که بر وایان هی ناوه و کرده وه ی چاکیان نه نجام داوه پاداشتی کی سه رو به ر وهر ده گرنه وه و خوا له چاکه ی خوی شتی زیاتریشان پی ده به خشی، به لام نه وانه ی که خویان به گه وره زانیوه و لوت به رزیان نواندوه سزایه کی سه ختیان ده داتی. جگه له خواش که س نه یار مه تیدهر و پشتیوانیان بی.

۴۱- دیمه نیکی سه رنجراکیش له دیمه نه کانی پوژی دوایی

قورپانی پوژ به زمانه پاراو و په رجوه که یه وه ^(۲) دیمه نیک له دیمه نه سه رنجراکیشه کانی پوژی دوایی ده خاته به رچاو که تییدا پیغه مهران عیسا خوی له م قسانه ی پیان هه لبه ستاوه و له و کرده وه نابه جییانه ی له ئاستیدا کردویانه بی به ری ده کات، هه روه ها بانگه وازه که ی به وپه ری راستگویی به وه ده خاته رو، نه وانش خه تابار ده کا و له و تاوانه به به رپرسیان له قه له م ده دا که عیسیان له

(۱) النساء: (۱۷۲-۱۷۳).

(۲) په رجو: معجزه.

پادهی مروفتیتی بردۆته دهرده. قورپان بخویننه وه و له شان و شکۆ و سام و هه بیه تی ئه م دیمه نه رامینن که ده فهرموی: ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُرِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۱۵) وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (۱۱۶) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۱۱۷) إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تُغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۱۸) قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۱۹) اللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱) واته: له پۆژی دواپی خوا به عیسیای کورپی مه ریهم ده لئی: عیسا تو به خه لکیت گوتوه: جگه له خوا من و دایکیشم بکهن به خوا، عیسا ده لئی: پاکێ بۆ تو خوایه! من بۆم نیه شتیکی ناشایسته دهره ق به تو بلیتم، نه گهر وام گوتبێ تو زانیوته، چونکه تو ده زانی له دهرونی مندا چ هدییه، به لام من نازانم له دهرونی تو دا چ هدییه، تو به په نامه کی زانیاری (۱۱۶). خوایه من ههر ئه وه م پینگوتون که تو فهرمانت پیکردوم، پیمگوتون: خوا بپهرستن که پهروه دگاری من و پهروه دگاری ئیوهیه، تا منیش له ناویاندا بوم له حالیان ناگادار بوم به لام که

تۆمەنت بۆ ئاسمانى بەرز كەردەو خۆت چاودىريان بوى، خۆت بە ھەمو شىتەك
 ئاگادارى خوايە! (۱۱۷) ئەگەر سزايان بەدى ئەوا بەندەى خۆتن، ئەگەر لىشيان
 خوش بى ئەوا ھەر خۆت بە دەسلەت و داناي، (۱۱۸) ئەوجا خوا دەفەرموى:
 ئەمپۆر پۆرۆتەك تەنھا راستگۆكان بەھرەمەند دەبن و بەھەشت و باخاتىكى
 زۆريان پىدەبەخشم كە چەندىن روبرايان بە بەردا دەروات و بۆ ھەمىشە لەناويدا
 دەبن، خوا لەو كەسانە پازى بوە و ئەوانىش لە خوا پازىن، ئەمەشە سەرکەوتنى
 گەرە. (۱۱۹) مولىكى ئەرز و ئاسمانەكان و ھەرچى لە نىوانياندا ھەيە ھى
 خوايە، خوا تواناي بەسەر ھەمو شىتەك ھەيە (۱۲۰).

۴۲- ئە بىر و باوەرىكى ئىللەو بەرەو بىتەرستىيەكى بەر بلاو

بانگخوازە مەسىحىيەكان لە خۆرا^(۱) چۆنە ئەوروپا، كە ئەوروپا لە مېژ بو
 بىتەرستىيەكى لە پاددەبەردەرى لەناودا بلاو بىو ھە و تا گەردننى تىدا نغرو بىو.
 يۆنانىيەكان بىتەرست بون، سىفەتەكانى خويان لە چەندىن پەيكەرى
 جۆراو جۆرى خواو ەندەن بەرجەستە كەردبو، گەلىك كۆتەليان^(۲) بۆ داتاشى بون،
 گەلىك پەرستگايان بۆ بنيات نابون، بۆ بژيوى خواو ەندىك و بۆ بەزەيى
 خواو ەندىك و بۆ زەبروزەنگ و زالى خواو ەندىكيان دانابو.

(پۆما)ش بىتەرستى لە گەل گۆشت و خوينى تىكەل بىو، لە گەل روح و خوينى
 ھاموشوى بو، پۆمانىيەكان گەلى جۆرە خواو ەنديان دەپەرست. جا كاتىك كە

(۱) چونكە مەسىح فەرمانى پىنە كەردبون، بەراشكاوېش گوتىيەتى من بۆ مەرە وىلەكانى

نەو ەى ئيسرائىل ناردراوم.

(۲) كۆتەل: پەيكەر.

ثاینی نه سرانیان گه یشتی، قوسته نیننی گه وره له سالی ۳۰۶ زاینده بوه نه سرانی و ثاینی نویی له نامیز گرت و کردیه دینی ره سمی ولات.

له ویدا نه سرانیته گه لسی بیروباوهری بته رستی و نه ریتی پۆمانی و فهلسه فهی یۆنانی و هرگرت، به ره به ره له گه لیان تیگه ل ده بو، تا وای لیتهات ره سه نایه تی پیغمبه رانه و ساده یی پۆژه ه لاتانه و گوپ و تینی یه که خواناسانه ی خوی ون کرد، چه ندین دورویش تیپوه ره ساتن، نه وانیش گه لیک بیروباوهری کۆن و چه شه ی^(۱) بته رستانه یان تیخست، له نه نجامی نه مه دا دینیکی تری تازه ی لسی په یدا بو که نه سرانیته و بته رستی تییدا وه کو یه ک بون.

به مجۆره نه سرانیته به ریگایه کی تری غه یری ریگاکه ی مه سیح بلاو ده بۆوه و بانگه وازی بو ده کرا. وه ک ریپواریکی ری بزربو که به نه نقه ست و به نه زانیسه وه ملی ریگایان بگرئی بیته وه ی ریگه ی یه که م و ریگه ی کۆتایی پیک بگاته وه.

له بهر نه م حیکمه ته که ته نها نه وانه ی میژوی نه م ثاینه یان خویندۆته وه لسی تیده گهن؛ خوا نه م نه ته وه یه ی به گومرا ناوزه د کردوه، به لام جوله که کانیش به نه ته وه یه کی غه زه ب لیگیراو. له سه ر زاری موسلمانانه وه ده فه رموی: ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝ ﴾^(۲) واته: خواجه! بو ری ری راست ری نیو نییمان بکه، ریگه ی نه و که سانه ی میهره بانیت له گه لدا نواندون، نه وه ک ریگه ی نه و که سانه ی که وه بهر تورپه یی که وتون، نه وانه ش نا که گومرا بون.

(۱) چه شه: چیۆ.

(۲) الفاتحه

بێگومان ئەمە بوە ھۆی نەوھە مەرگەسات^(١) لە ئەوروپادا، بگرە بوە ھۆی ئەوھە کە تەواوی مرقایەتی دوچاری مەرگەسات ببێ کە ئەوروپا پۆژگاریکە سەرکردایەتی دەکا و تا نیستاش جلەوی سەرکردایەتیە کە لە دەست دایە و بەسەر جیھان قەلەمپەرە^(٢). بەلام سەرەتا و کۆتایی کاروبار ھەر لە دەست خوایە.

(١) مەرگەسات: کارەساتی دلتەزین.

(٢) قەلەمپەرە: حاکم.

فەرھەنگۈك

ئات	_____	ناج:	مىحتاج.
نارخ	_____	مىان:	دلتىيا، مېمىن.
نارو:	_____	خەيار:	
نازىز:	_____	زۆر خۆشەويست	
ناس	_____	تاتە:	دەريار و بەر دىوہ خانى پاشايان.
ناس	_____	هوار:	شۈيئەوار.
ناك	_____	ار:	سيفەت.
نامۇز:	_____	تعاليم:	
ناوہ:	_____	عەقل، عەقلىيەت.	
ناوزا:	_____	ھاوتەمەن.	
ناوس:	_____	ناۋەلى زىگىر.	
ناوہەلگۈزىن:	_____	ناو دەرھىنان لەبىر.	
ناويزان:	_____	خۆ دەنامىزدان.	
نەس	_____	پايى:	لەسەرخۋىي.
نەسەفرىتراو:	_____	خولقېتىراو،	و دەيھېتىراو.
نەفسوس:	_____	نەسەف.	داخ و خەم.
نەوتىندەر:	_____	نەوى، نەو شۈيىن.	
بەك:	_____	مىنەت.	
بەان:	_____	سەر.	
بەاو:	_____	عادەت.	
بەاوش:	_____	نامىز.	
بەسەپەلەپروزي:	_____	بەپەلەپەل.	
بەسەلەداوان:	_____	بەتالوكە،	بەپەلەپەل.
بەرەنگارىونەسەوہ:	_____	روپەروپونەوہ.	
بەشەكو:	_____	بەلكو،	خۆزگە وادەبو.
بەلەد:	_____	شارەزا.	
بەسەھرە:	_____	نەيمەت،	بەخش.
بەسەھرەدارى:	_____	نەيمەتدارى.	
بەمىان:	_____	بەيانى.	
بەزىر:	_____	ون	
بوغرابەون:	_____	مەغروربون.	
بولىلەسە:	_____	تارىك و رۈنى ئىواران و بەيانيان.	
بەوئىر:	_____	بەجەرگ و چاۋنەترس.	

- بېيە _____ ەرى: نابەۋدار.
 بېدەر _____ ەت: بېداهات.
 بېيە _____ سۇ: بېگومان، بېشك.
 بېيە _____ ەرى: كارى بە زۆرى و بې كرى.
 تۆم _____ انج: بوختان.
 تاس _____ ە تىرە: ھەمىشە ترە.
 تازى _____ ەرتى: بەسەردا ھەبون، ئىمتياز.
 تاس _____ ە: شەوق، ھەزەرەت.
 تاس _____ ە: تا ھەتايە.
 تاۋە _____ ەنگە: بەتاۋى پۇژ سوتاندن.
 تەخ _____ ەشان و پەخشان: بە فېرۇدان، پاكويوك كىردن.
 تە _____ ە فروتونابون: لەناچون و كاۋلبون.
 تە _____ ە لار: بالاخانە.
 تە _____ ە مېن بىون: دەست لە كارى نارەۋا ھەلگىرتن بە ھۆى سزايەك.
 تە _____ ە ۋازۇ: پۇژش، عوزر.
 تە _____ ە ۋانج: تانە و تەشەر.
 تېيە _____ ە چۈنەۋە: سەرلەنۇي قەلىپكردنەۋە.
 پاس _____ ە ساۋ: ھۆى عوزرنامېز.
 پاكىي _____ ە سارى: گوتنى سېحان الله.
 پە _____ ە رجو: مەجزە.
 پە _____ ە روا: ترس.
 پە _____ ە نامەكى: غەيب.
 پىا _____ ە ۋاقول: پىاۋى ديار و دەمراست.
 پى _____ ە شىين: كاھىن، ئەۋكەسەي شىيەك پىششىنى دەكات بۇ داهاتو.
 پىيە _____ ە لگوتن: مەدھكردن.
 جە _____ ە ر دەيى: پىيگىرى.
 جە _____ ە رگوشىيە: مىندال.
 ھە _____ ە شاردان: شاردنەۋە.
 خۆ _____ ە دانوساندن: رەۋىنەۋە، ساردىنەۋە لە شىيەك.
 خە _____ ە موش: كې، بې ھەست و خوست.
 خە _____ ە ملاندىن: تەقدىر كىردن.
 خە _____ ە مېن: خەمگىن، خەفەتاۋى.
 دۆ _____ ە دامىان: ھەيران بون.
 دا _____ ە خورپىساۋ: لەرزەي لە ناكاۋى دل.
 دادى _____ ە دان: سودى پىن نەگىماندن.
 دادى _____ ە ر: ھاكىم.

داغ كـــــــردن:	سۆز كۆندۈر.
دال:	بالىندەيەكى گەورەى مردار خۆرە.
دامـــــــەن:	داۋىن، دامىن.
دايـــــــەن:	ئەو ئىنەى كە شىر بە مىندالان دەدا.
دەبـــــــورى:	خۇش دەبى.
دەراســـــــا:	كارى لە عادەت بەدەر.
دەرەتـــــــان:	رىى رزگارى.
دەرەقـــــــەت:	دەرەست.
دەرھـــــــەق:	لەمەر، بەرامبەر بە.
دەرەســـــــەت:	دەرەقەت.
دلۇتـــــــان:	دلنەرم و بە بەزەبى.
دوارۇز:	رۇزى دوايى.
دییـــــــەن:	دیدار، دیتن.
دییـــــــەوان:	چاودىز.
دییـــــــەوانى:	چاودىزى.
ژییـــــــوان:	پەشیمان، گەرانەوہ بۇ لای خوا.
ژییـــــــوان بونەوہ:	پەشیمان بونەوہ.
پاداشـــــــەتن:	ئامازە كۆردن.
پادەبـــــــورى:	رەت دەو، تىئەپەرى.
پازەكـــــــار:	خزمەتكار.
پاراپـــــــى:	دوئى.
پاســـــــەتینە:	بەجدى.
راســـــــپاردە:	ئەمانەت.
پاچـــــــەنى:	پاجفرى.
پام:	دەستەمۇ.
پەخـــــــەسى:	ھەراش بو، لە خەم دەرچو، گەورە بو.
پەزىـــــــل:	خەس، رۇد.
رەمەكـــــــانە:	بەبى پىلان و بەرنامە، عەشوانى.
پەوا:	ھەق.
پەواز:	رىگايەك ھاتوچۇى لەسەر بى.
پەوش:	حال و بار، وەزە.
پك:	قېن.
پوالـــــــەت:	دەنەى دەرەوہى شت.
پوشكـــــــەت كۆردن:	قەسى سارد پىنگوتن.
پىـــــــئىن:	سەربرە، ئىنى رابردوى كەسىك.
پىزانـــــــە:	پىز لىنان.

زۆر راس	تىنەين:	زۆر بە جەدىمانە.
زارى:		شېۋەن و گىيانى تازىەدارى.
زەرەر:		زىيان.
زەن	دۆل:	قەلشى زل لە زەويدا.
زەي	ن:	يېرۇھۇش.
زگ	وزا:	لەدايىكىۋى مىندالان.
زراخ:		بەدواداگەرپان. لىكۆلەنەۋە.
سەيىنان:		بەيانيان.
سەرسەخت:		سەركىش.
سەرگەردان:		ۋىل، رى لەبەرىزىرە.
سەرقال:		مەشغول.
سەرگۈنە:		گلەبى، سەرزەشت.
سەقامگىر:		جىگىر و چەسپ.
سەلەبى:		پىتەمەكى، پىتەزانىن.
سەشت:		تەبىعات، سەروشت.
سەروش:		نىگا، ۋەحى.
سەلەمىنەۋە:		رەۋىنەۋە، ساردېۋنەۋە لە شىتىك.
سەينە:		سىنگ.
سەپەنگىز:		خراپەۋىست.
سەلاقە:		جۆرە بالتەدەيەكە.
سەك:		شتومەك.
شەۋن:		شۋىنەۋار، شۋىنەپى.
شاۋبەستى بىۋن:		شت نەدىتن.
چەشە:		چىئۇ.
چەلەۋىل:		ۋازنەھىتىكى جاپسكەر.
گۈلەك:		گۈرەكە.
گاسكردن:		بانگكردن.
گاشەبەرد:		بەردى زل.
گاگەل:		كۆمەلنىك گا.
گەغۇ:		ئەي گەنج.
گەۋج:		بىنەقل.
گەفتەلى:		بەلا بەسەرداھاتن.
گەزى:		خپانەت.
گەۋپرادىر:		گۈيىست.
گەير نەۋە:		نەسەۋى.
گەۋەق:		مەي.

عەوداڵ:	شەیدا.
فەرماپـ:	شەشت: فەرمان، نەمر.
فرەیی:	زۆری.
فریـ:	ادەرس: پزگاکەر.
فریشتەیی مەرگەولن:	فریشتەیی گیانکێش.
فریو خواردن:	خەلەتان.
فیرەو نـ:	کان: پاشاکانی میسر.
قەپات دەبن:	داده خڕین.
قەلاچـ:	قۆ: بنێکردن، لەناو بردن.
قەلـ:	مەرەو: حاکم.
قوتـ:	ار: پزگار، دەریاز.
قوربە سەر:	بێچارە.
کۆتـ:	هەل: پەیکەر.
کۆس کەوتن:	توشی تەنگانەبون.
کەسـ:	اس: خاکەسەر.
کەشـ:	وفش: لاف و تەنتەنە.
کەنـ:	هەفتی: پەککەوتەیی.
کـ:	هەنگی: کە، چ کاتن.
کـ:	هوش: نەعل.
کورپزگـ:	هە: کورپی بێجکۆلە.
کوشـ:	تەنەو: سەرپین.
کـ:	شە: ناکوکیەک، قەجیە.
لاقرتـ:	ی: گەمە و گالە.
لامـ:	ل: سەر سەخت، ڕکەگر، عیناد.
لاواندنـ:	هەو: دەسبەسەرداھێنان، دلدانەو.
لـ:	پای: لە بری، لە بەرامبەر.
لـ:	کۆل بونەو: لەناو چون.
لـ:	باتی: لەجیاتی.
لەخـ:	شین: خڕین.
لوتـ:	هەرز: خۆ بەگەورەزان، فیزیەرز.
لێکی کسردن:	لە یەکتەری داواندن.
لیم خۆش بوو:	لیتی بوریوم.
مۆلگـ:	هە: جێی حەوانەوێ و شتر و مەرۆمالات.
مەحالـ:	هە: نەستەمە، مستحیل.
مەحکـ:	هە: قایم و توندوتۆڵ.
مەرگە سـ:	ات: کارەساتی دلتەزین.

مەزنى	گەورە.
مەزنى	خەملىتىش بە مەشك.
مەنى	سەنگىن.
مەھاز	بەھانە، بىر يىلان.
مەيگىي	غەدە قىيى.
مىرۇ	مىرۇ.
دەستە	پام.
مىشتومى	دەستە قالى.
مىكوپى	سورىون.
نۆك	خىزمەتكار.
نابى	ناغادەتى.
نەگىز	پىتويست، موختاج.
نەمى	لايىدە، غەرىب.
نامى	ماشەللا.
نەمى	دەگمەن.
نەتە	ئومىد.
نەمى	خۇانەخۇاستە، نەخاسىمە.
نەمى	نەفرىن، لەغىنەت.
نەمى	غەرىب.
نەمى	بەدىيە خىتى.
نەمى	ماسى زىل، حوت.
نەمى	دوغا، پارانەو، دوغاي چاك.
نەمى	ئىنكارى.
نەمى	كۆزەنەو، دەنگى گىياناوى دەرىپىن.
نەمى	نەتە، مەبەست.
نەمى	بىزار، وەرس.
نەمى	نەستىرە.
نەمى	قوت دان.
نەمى	بىدەنگىبىتىكى كەم، وەستانىكى كەم.
نەمى	ناردن، رەوانە كۆردن.
نەمى	پىر، فەكر.
نەمى	ئەو شۆيىنە دىيارى دەكرىت بۆ پىنك گەيشىن.
نەمى	وەرچىن، لاپدەن.
نەمى	نەو.
نەمى	غەزىمەت.
نەمى	پىر لەبەر بىزىبوو.

پێرست

- ٧..... و تەبەك بە پێنوسی توێژەر و بانگخوازی نیسلامی ٧ سەید قوتب.
- ٩..... پێشەکی
- ١١..... پێغەمبەرەکان بەشی یەكەم
- ١٣..... بەسەرھاتی پێغەمبەر ئیبراھیم
- ١٥..... ١- بت فرۆشەكە
- ١٥..... ٢- كۆرەكەى نازەر
- ١٦..... ٣- نامۆژگارێكەى ئیبراھیم
- ١٧..... ٤- ئیبراھیم بته كان دەشكێنێ
- ١٨..... ٥- كئى ئەم كارەى كردووە؟
- ٢٠..... ٦- ناگرتكى سارد
- ٢١..... ٧- كئى خواى منە؟
- ٢٢..... ٨- خوا پەرورەدگارى منە
- ٢٣..... ٩- بانگەواژەكەى ئیبراھیم
- ٢٤..... ١٠- لەبەردەم پاشادا
- ٢٥..... ١١- بانگكردنى باوكى
- ٢٦..... ١٢- بەرەو مەككە
- ٢٧..... ١٣- بیری زەمزمە
- ٢٨..... ١٤- خەونەكەى ئیبراھیم
- ٢٩..... ١٥- كەعبە
- ٣١..... ١٦- بەیتولەقدیس
- ٣٣..... بەسەرھاتی پێغەمبەر یوسف
- ٣٥..... ١- خەونێكى سەیر
- ٣٦..... ٢- حەسودى براكان
- ٣٧..... ٣- براكان دەچنە لای یەعقوب
- ٣٩..... ٤- بەرەو دارستان
- ٤٠..... ٥- لەبەردەم یەعقوبدا
- ٤١..... ٦- یوسف لەناو بێردا

- ۷- له ناو بیره وه بؤ کوشکی پاشا ۴۱
- ۸- نه مهک و داوین پاکي ۴۲
- ۹- ناموزگار په که ی ناو بهند یخانه ۴۴
- ۱۰- زیره کایه تی یوسف ۴۶
- ۱۱- ناموزگار یکردن به یه کخوا په رستی ۴۷
- ۱۲- واتای خه ونه کان ۴۸
- ۱۳- خه ونه که ی پاشا ۴۹
- ۱۴- پاشا به دوا ی یوسفدا ده نیرئ ۵۰
- ۱۵- یوسف داوای لیکو لینه وه ده کات ۵۱
- ۱۶- سهرکاری گه نجینه و بهرو بومی ولات ۵۲
- ۱۷- براکانی یوسف هاتن ۵۳
- ۱۸- گفتوگزی نیوان یوسف و براکانی ۵۴
- ۱۹- گفتوگزی نیوان یه عقوب و کوړه کانی ۵۵
- ۲۰- بنیامین له لای یوسفدا ۵۶
- ۲۱- گهړانه وه بؤ لای یه عقوب ۵۹
- ۲۲- نه پینه که ده رده که رئ ۶۰
- ۲۳- یوسف به دوا ی یه عقوبدا ده نیرئ ۶۲
- ۲۴- یه عقوب له لای یوسفدا ۶۳
- ۲۵- کو تایی پر خیر ۶۴
- به سهرهاتی پیغه مبهراڻ نوح ۶۷**
- ۱- له دوا ی ناده مدا ۶۹
- ۲- حه سودی شه یتان ۶۹
- ۳- بیر کردنه وه ی شه یتان ۷۰
- ۴- فیلی شه یتان ۷۱
- ۵- وینه ی پیاوچا که کان ۷۲
- ۶- له وینه وه بؤ په یکه ر ۷۲
- ۷- له په یکه ر وه بؤ بت ۷۳
- ۸- توره یی خوا ۷۴
- ۹- پیغه مبهراڻ ۷۵
- ۱۰- مرزو یان فریشته؟ ۷۵
- ۱۱- پیغه مبهراڻ نوح ۷۶

- ۷۷ ۱۲- نته وه کدی چ وه لامیکیان دایه وه؟
- ۷۸ ۱۳- گفتوگۆ نیتوان نوح و نته وه کدی
- ۷۹ ۱۴- زه بونه کان شویتت که وتون
- ۸۱ ۱۵- پروییانوی دهوله مهنده کان
- ۸۱ ۱۶- بانگه وازه کدی نوح
- ۸۳ ۱۷- نرای نوح
- ۸۴ ۱۸- کهشتی
- ۸۵ ۱۹- لافاوار
- ۸۶ ۲۰- کوره کدی نوح
- ۸۷ ۲۱- له کهسی تۆ نیه
- ۸۸ ۲۲- دواى لافاوه که
- ۹۱ به سهرهاتی پیغه ممبر هود
- ۹۳ ۱- له دواى نوحدا
- ۹۴ ۲- ناسوپاسگوزاری عاد
- ۹۴ ۳- ستم و دهستدریژی عاد
- ۹۵ ۴- کۆشک و ته لاره کانی عاد
- ۹۶ ۵- هودی پیغه ممبر
- ۹۷ ۶- بانگه وازه کدی هود
- ۹۸ ۷- وه لامی نته وه کدی
- ۹۹ ۸- دانایی هود
- ۱۰۰ ۹- پروای هود
- ۱۰۱ ۱۰- که لله ره قایهتی عاد
- ۱۰۲ ۱۱- سزا
- ۱۰۵ به سهرهاتی پیغه ممبر صالح
- ۱۰۷ ۱- له دواى نته وهی عاددا
- ۱۰۸ ۲- ناسوپاسگوزاری شمود
- ۱۰۹ ۳- پهرستنی بت
- ۱۰۹ ۴- صالح سلاوی خواى لیبن
- ۱۱۱ ۵- بانگه وازه کدی صالح
- ۱۱۲ ۶- پرویاگه ندهی دهوله مهنده کان
- ۱۱۳ ۷- به هه له دا چوبوین

- ۸- نامۆزگاریه کە ی صالح ۱۱۴
- ۹- داوای کرتان لى ناکەم ۱۱۵
- ۱۰- وشتره کە ی خوا ۱۱۶
- ۱۱- نۆره به نۆره ۱۱۷
- ۱۲- یاخیبونی پهمود ۱۱۸
- ۱۳- سزا ۱۱۹
- به سهرهاتی پیغمبر موسا ۱۲۱
- ۱- له که نعانوه به رهو میسر ۱۲۳
- ۲- له داوای یوسفدا ۱۲۴
- ۳- نهوه ی نیسرائیل له میسردا ۱۲۶
- ۴- فیرعه ونی میسر ۱۲۸
- ۵- سه ربیرینی مندالان ۱۲۹
- ۶- له داکیبونی موسا ۱۳۱
- ۷- له ناو روباری نیلدا ۱۳۱
- ۸- له کۆشکی فیرعه وندا ۱۳۳
- ۹- کئ مەمکی ده داتی؟ ۱۳۵
- ۱۰- له باوه شی داکیدا ۱۳۷
- ۱۱- بۆ کۆشکی فیرعه ون! ۱۳۹
- ۱۲- مستیکی کوشنده ۱۴۰
- ۱۳- نهینه که ناشکرا ده بی ۱۴۲
- ۱۴- له میسره وه به رهو مه دیهن ۱۴۴
- ۱۵- له مه دیه ندا ۱۴۵
- ۱۶- به داوا ناردن ۱۴۷
- ۱۷- ژن هیتان ۱۴۸
- ۱۸- به رهو میسر ۱۵۰
- ۱۹- برۆ لای فیرعه ون که سنوری به زانده و یاخی بوه ۱۵۲
- ۲۰- له بهرده م فیرعه وندا ۱۵۴
- ۲۱- بانگکردن به رهو لای خوا ۱۵۶
- ۲۲- موعجیزه کانی موسا ۱۵۸
- ۲۲- به رهو گۆره پان ۱۵۹
- ۲۴- له نیوان راست و ناراستدا ۱۶۱

- ۲۵- هه ره شه کانی فیرعهون ۱۶۴
- ۲۶- گه مژهیی فیرعهون ۱۶۶
- ۲۷- برواداره کهی خزمی فیرعهون ۱۶۹
- ۲۸- نامۆزگاری پیاوه برواداره که ۱۷۲
- ۲۹- ژنی فیرعهون ۱۷۴
- ۳۰- نه هاهمه تیه کانی نهوهی ئیسرائیل ۱۷۷
- ۳۱- برسیستی ۱۸۰
- ۳۲- پینج نیشانه ۱۸۲
- ۳۳- ده رجون ۱۸۵
- ۳۴- خنکانی فیرعهون ۱۸۷
- ۳۵- له چۆله وانیدا! ۱۹۰
- ۳۶- ناسویاسگوزاری نهوهی ئیسرائیل ۱۹۲
- ۳۷- لامیلی نهوهی ئیسرائیل ۱۹۳
- ۳۷- چۆله که ۱۹۵
- ۳۸- شهریعت ۱۹۸
- ۳۹- تهورات ۲۰۱
- ۴۰- گۆلک ۲۰۴
- ۴۱- سزا ۲۰۶
- ۴۲- ترسنۆکایه تی نهوهی ئیسرائیل ۲۰۸
- ۴۳- له پینا و زانستدا ۲۱۱
- ۴۵- لیکدان نهوه ۲۱۴
- ۴۶- نهوهی ئیسرائیل له دواي موسادا ۲۱۵
- به سهرهاتی پیغمبههراڻ به ششی دوهم ۲۱۷
- ۱- چاوخشان دهنه وهیک به به سهرهاته کانی پيشودا ۲۱۸
- ۱- چاوخشان دهنه وهیک به به سهرهاته کانی پيشودا ۲۱۹
- ۲- به سهرهاتی مملاتی له نیوان راستی و ناراستیدا ۲۱۹
- به سهرهاتی پیغمبههراڻ شوعهیب ۲۲۱
- ۱- شوعهیب ده بیته پیغمبههراڻ مه دهن ۲۲۳
- ۲- بانگه وازی شوعهیب ۲۲۴
- ۳- باوکیکی میهره بان و مامۆستایه کی دانا ۲۲۵
- ۴- وه لامي نه ته وه کهی ۲۲۵

- ۵- شوعه‌یب بانگه‌وازه‌کە‌ی رۆن ده‌کاته‌وه ۲۲۶
- ۶- باش تیناگە‌مین چ ده‌لتی! ۲۲۷
- ۷- شوعه‌یب سه‌رسامی له‌ نه‌ته‌وه‌کە‌ی ده‌رده‌به‌ری ۲۲۷
- ۸- دوا‌هە‌مین تیر ۲۲۸
- ۹- بیانی‌تکی قسه‌به‌ر ۲۲۸
- ۱۰- هه‌مان قسه‌ی بی‌ه‌رواکانی پێشانیان کرده‌وه ۲۲۹
- ۱۱- سزای نه‌ته‌وه‌یه‌ک که‌ به‌روای به‌ پیغه‌مهره‌کە‌ی نه‌ه‌تانی ۲۲۹
- ۱۲- به‌یامی راگه‌یاند و پاسپارده‌ی به‌جی‌گه‌یاند ۲۳۰
- به‌سهراتی پیغه‌مهر داود و پیغه‌مهر سلیمان ۲۳۱
- ۱- قورنان له‌باره‌ی نیعمه‌ته‌کانی خوا‌وه‌ده‌وی ۲۳۳
- ۲- نیعمه‌تی خوا بۆ داود ۲۳۴
- ۳- سوپاسی داود له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کان ۲۳۵
- ۴- نیعمه‌تی خوا بۆ سوله‌یان ۲۳۶
- ۵- تینگه‌یشتنیکی ورد و زانستیکی قول ۲۳۷
- ۶- سوله‌یان زمانی بالنده‌ و گیانله‌به‌ران ده‌زانی ۲۳۸
- ۸- به‌سهراتی په‌وسلیمانه ۲۳۹
- ۹- سوله‌یان بانگی شاژنی سه‌به‌و ده‌کات تا بیته‌ سه‌ر دینه‌کە‌ی ۲۴۰
- ۱۰- شاژن راویژ به‌ کاربه‌ده‌ستانی ولاته‌کە‌ی ده‌کا ۲۴۰
- ۱۱- دیاریی دل‌رازیکردن ۲۴۱
- ۱۲- شاژن به‌ گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه‌ دیته‌ لای سوله‌یان ۲۴۲
- ۱۳- کۆشکیکی شوشه‌یی گه‌وره ۲۴۳
- ۱۴- منیش له‌گه‌ل سوله‌یان بۆ په‌روه‌ردگاری بونه‌وه‌ر ملکه‌ج ده‌م ۲۴۳
- ۱۵- قورنان به‌سهراته‌کە‌ی سوله‌یان و شاژن ده‌گێڕێته‌وه ۲۴۴
- ۱۶- سوله‌یان بی‌ه‌روایی نه‌کرده‌وه، به‌لکو شه‌یتانه‌کان بی‌ه‌رواییان کرده‌وه ۲۴۶
- به‌سهراتی پیغه‌مهر ئه‌یوب و پیغه‌مهر یونس ۲۴۷
- ۱- به‌سهراتی ئه‌یوب چه‌شینیکی تره‌ له‌ به‌سهراته‌کان ۲۴۹
- ۲- سه‌به‌ری ئه‌یوب ۲۴۹
- ۳- نه‌ه‌امه‌تی و خه‌لات ۲۵۰
- ۴- به‌سهراتی پیغه‌مهر یونس ۲۵۱
- ۵- یونس له‌نێو نه‌ته‌وه‌کە‌ی ۲۵۱
- ۶- یونس له‌ هه‌ناوی نه‌ه‌نگدا ۲۵۲

- ۲۵۳ ۷- خوا نزاکی قبول کرد
- ۲۵۵ به سهرهاتی پیغه مهران زهکهریا
- ۲۵۷ ۱- نزای زهکهریا بؤ نهوی کوپنکی چاکه کاری بین
- ۲۵۸ ۲- نه زره کدی ژنی عیمران
- ۲۵۸ ۳- کوتی: خواجه کچم بول!
- ۲۵۹ ۴- چاودیری خوا بؤ کچی چاکه کار
- ۲۶۰ ۵- نیلها میٹک له لایهن پهره ردگاری میهره بانهوه
- ۲۶۱ ۶- موژدهی پیغه خشینی کوپنک
- ۲۶۱ ۷- نیشانه کان و توانای خوا
- ۲۶۲ ۸- یه حیا ندرکی بانگهواز له نه ستو ده گری
- ۲۶۵ به سهرهاتی پیغه مهران عیسا
- ۲۶۷ ۱- به سهرهاتیکی له یاسا به دهر
- ۲۶۸ ۲- گشت کاره کانی سهیر بون
- ۲۶۸ ۳- ملکه چپونی جوله که کان بؤ هویه پرواله تیه کان
- ۲۶۹ ۴- به سوک سهیر کردن و یاخیبون
- ۲۷۰ ۵- نیعمه تی خوا بؤ نهوی نیسرا نیلیه کان
- ۲۷۱ ۶- سپله یی
- ۲۷۱ ۷- به خو نازین و خوه دلکیشان
- ۲۷۱ ۸- له دایکبونی مه سیح له گهل شته بهر ههسته کان بهر ههنگار ده بیته وه
- ۲۷۲ ۹- موعجیزه کانی مه سیح
- ۲۷۳ ۱۰- بانگهوازی مه سیح و پروا پینه کردنی جوله که کان
- ۲۷۳ ۱۱- جوله که کان شهر ی له دژدا بهر یا ده کهن
- ۲۷۴ ۱۲- به سهرهاتی عیسا له قورناندا
- ۲۷۷ ۱۳- ژیان و بانگهوازه کدی له قورناندا
- ۲۷۸ ۱۴- مملانیته کی دیرین
- ۲۷۹ ۱۵- بروای خهلکی هه ژار و په مه کی
- ۲۷۹ ۱۶- نیمه له پتی خوا یاریده ده رین
- ۲۸۰ ۱۷- گهشت و بانگهواز
- ۲۸۰ ۱۸- یاوره کان داوای خوانیکی ناسمانی ده کهن
- ۲۸۰ ۱۹- نه ده بیکی نابه چی
- ۲۸۱ ۲۰- ناگادار کردنهوی نه ته وه کدی له سزای سهره نجام

- ۲۸۱ ۲۱- مكوپ بون
- ۲۸۲ ۲۲- قورئان نهم باسوخواسه ده گير پتموه
- ۲۸۳ ۲۳- جوله كه كان ده يانه وي پيغه مبهراڻ عيسا له كۆل خويان بكه نه وه
- ۲۸۳ ۲۴- شيوازی تۆله ستين و سياسه تمه داره كان
- ۲۸۳ ۲۵- فريودان و چه واشه كاری
- ۲۸۴ ۲۶- گيروگرفت
- ۲۸۴ ۲۷- پيغه مبهراڻ مه سيح له ناو دادگه دا
- ۲۸۵ ۲۸- ياسا كانی تاوانكاری لهو سهرده مدا
- ۲۸۵ ۲۹- عيسا نازاريكي زور ده چيژي
- ۲۸۶ ۳۰- ته گيريكي خودايی
- ۲۸۶ ۳۱- لييان گۆرا
- ۲۸۶ ۳۲- جيبه چينكردنی هوكمه كه
- ۲۸۷ ۳۳- بهرز كردنه وي عيسا به رهو ناسمان
- ۲۸۷ ۳۴- قورئان له باره ی نهم به سهرهاتمه ده دوي
- ۲۸۸ ۳۵- دابه زینی عيسا بهر له روژی دوايی
- ۲۸۸ ۳۶- موژده كه ی عيسا به ناردي پيغه مبهراڻ محمد ﷺ
- ۲۸۹ ۳۷- له يه كخواناسيه كي پاكه وه به رهو بيروباوه پيكي نارون
- ۲۹۱ ۳۸- عيسا بانگی خه لك ده كا تا به تهنه ها خوا به رستن
- ۲۹۲ ۳۹- قورئان بانگه وازه كه ی عيسا ده خاته رو
- ۲۹۲ ۴۰- شوينپايه ی يه كخواناسی له بانگه وازه كهيدا
- ۲۹۳ ۴۱- ديمه نيكي سرغچراكيش له ديمه نه كانی روژی دوايی
- ۲۹۵ ۴۲- له بيروباوه پيكي لينه وه به رهو به رسته كي به ريلاو
- ۲۹۹ فهره نگوک
- ۳۰۵ پيترست